

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 59/1952

10.1.Ε.

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Γκράσο

Παζμαδα'ικ
Γουρ'ικ + ό ευκό
Πορτοκλίτη.

Τα φάρμακα συμβόλῃ
Inc. Ανοίξεως

ΦΕΡΟΥΝ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΟΣΜΟ ΤΑ ΝΕΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΜΟΤΕΛΛΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ ΟΙΚΩΝ ΜΟΔΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ ΣΑΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Νέοι ΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 - ΤΗΛ. 22-785

ΚΑΛΕΚΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΤΑΠΕΡ, ΜΑΝΤΩ, ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ, ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΕΣΦΡΟΥΧΑ ΝΑΥΛΟΝ ΓΙΑ ΠΡΟΙΚΕΣ, ΠΛΟΥΣΙΩΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΛΩΣΤΩΝ ΤΟΥΛΑΛΕΤΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΩΡΑΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΘΙΜΟΥ. — ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΜΗΝ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΓΑΜΟΙ. — ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑΣΙΕΣ.

Σ' όλη την Ελλάδα, στις πόλεις και στα χωριά, η Πρωτομαγιά χαρακτηρίζεται σαν γιορτή των λουλουδιών. Στα Επτάνησα μάλιστα (Κέρκυρα, Ζάκυνθος) γίνονταν παλαιότερα μεγάλες πανηγύρεις και ανθοσπορίσματα όλα τα σπίτια, τα μαγαζιά και οι αγορές.

Βέβαια, σήμερα το έθιμο αυτό που θυμίζει τα αρχαία Άνθεστιά, έχασε την παλαιά του έκδηλωση. Ωστόσο και τώρα από την παραμονή της Πρωτομαγιάς τα κορίτσια δγαίνουν στην έξοχη, μαζεύουν λουλούδια — κυρίως τριαντάφυλλα — και φτιάχνουν στεφάνια, που τα κρεμούν στην πόρτα του σπιτιού τους.

Στα γόρνια όμως της τουρκοκρατίας, σε πολλές περιοχές, την Πρωτομαγιά μεταμφιέζονταν παιδιά κι άντρες και γύριζαν τα σπίτια κι έλεγαν τραγούδια. Η συνήθεια αυτή κρατούσε ως τις αρχές του αιώνα μας στα χωριά του Πηλίου. Και φαίνεται πως ήταν επιδίωξη κάποιας αρχαίας τελετής, που είχε σχέση με τη Διονυσιακή λατρεία. «Εν τη Θεσσαλική Μαγνησία (Πηλίο) — γράφει ο Ν. Πολίτης — οι μεταμφιέσεις γίνονται συνήθως την 1 Μαΐου, οι δε μεταμφιεζόμενοι καλούνται Μάηδες και υποκρίνονται πρόσωπα μινικού δράματος, παρεχόμενα τα προσώπια της Εκκλησίας του χωριού».

Κατά τις πληροεπίτιμες παραδόσεις, η Πρωτομαγιά γιορτάζονταν με γλέντια και παρατες, που θυμίζουν τα αποκριάτικα έθιμα. Δέκα ίσαμε είκοσι παιδιά μεγάλα ή πέντε ως δέκα άντρες μασκαρεύονταν αλλά ρούχα και ό ένας παρίστανε το γιατρό, ό άλλος τον Άράπη, ό άλλος το δημογέροντα κι άλλοι άλλα πρόσωπα του χωριού, που έπαιζαν κάποιο ρόλο στη διοίκηση και την παραγωγή τ' κοινότητας. Έτσι, ή κάθε παρέα, που κρατούσε λουλούδια, έχοντας στη μέση το Μάη — ένα ξόανο στολισμένο με λουλούδια — και έχοντας μπροστά τα ντόπια όργανα (ζουρνάδες, νταούλια ή βιολιά) γυρνούσαν στα σπίτια, έλεγε διάφορα άσματα και περπατούσαν (δώρα).

Στο τέλος, έλεγε και το παρακάτω τραγούδι:

«Μάη μου, Μάη δροσερή
κι' Απρίλη λουλουδάτε
αύλων τούν κόσμο γέμισες
απ' άθια κι' λουλούδια,
τό νιόνε περικύκλωσες
στής κόρης τις άγκάλες
σάν περπατή, μαραίνεται
σά στέκεται πλανιώται
σάν πέση κι' αποκοιμηθή
τόν ύπνο δέν χορταίνει.
Ανοίξε πόρτα της κυράς
πόρτα της μαυρομάτας
νά μπώ νά διώ τη λιγερή

πως στρώνει και κοιμάται,
πως στρώνει τα τριαντάφυλλα
κοιμάται στα λουλούδια...».

Τό ίδιο τραγούδι, με παραλλαγές, ήταν γνωστό σ' όλη τη Θεσσαλία, τη Ρούμελη κι' άλλοι:

«Γιά μ'ήνυσέ με λιγερή
για μ'ήνυσέ με κόρη
νά δώω το χαιρετισμό
ν' όσο π' άνθουν οι κάμποι
στέφανα νά μάς πλέξουνε
με τ' άνθισμένο κλήμα
νά στρώσουνε την κλίνη μας
με της μυρτιάς τα άνθη
νά πέφτουν τάνθη άπάνω μας
τά ρόδα στην ποδιά σου
και τρία χρυσά γαρύφαλα
τριγύρω στο λαιμό σου».

★

Ενώ όμως ό Μάης ήταν ό μήνας των λουλουδιών, της χαράς και του γλεντιού, επικρατούσε ή συνήθεια νά μην παντρεύονται τό μήνα αυτόν. Τό απαγορευτικό έθιμο, τό έρμηνευαν οι παλιοί πως τάχατες έπειδή τό Μάη παρατρεφτεί ό όργασμός των όνων, δέν ήταν σωστό νά γίνονται τόν ίδιο μήνα γάμοι των άνθρώπων του Θεού».

Η έρμηνεία αυτή, δέν είναι καθόλου σωστή και έχει άλλη αίτια. Στα ρωμαϊκά χρόνια στις αρχές Μαΐου τελούνταν τα Λεμούρια, που ήταν γιορτές άφιερώνμενες στους νεκρούς. Βαστούσαν τρεις μέρες και μικροί και μεγάλοι θυμόνταν τους νεκρούς των και άφιέρωναν τις ημέρες των στην ανάμνησή τους. Μνημόσυνα που ή χριστιανική θρησκεία τό υιοθέτησε, αλλά τό μετέθεσε στις αρχές της Μεγάλης Σαρακοστής και την παραμονή της Πεντηκοστής (ψυχασάββατο).

Μιά, λοιπόν, που κατά παλιό ρωμαϊκό έθιμο οι 3 μέρες του Μαΐου χαρακτηρίζονταν ήμέρες πένθους, έπειδή ή συνήθεια αυτή διαδόθηκε και στην Ανατολή, κράτησε ως τό χρόνια μας.

Έτσι, όπως βλέπουμε, τό έθιμο και οι δοξασίες που έκδηλώνονται κατά την Πρωτομαγιά, άντανανκλούν τρεις παμπάλαιες παραδόσεις και τελετές: Τά αρχαία ελληνικά άναστηρία, τη διονυσιακή λατρεία και τό ρωμαϊκό Λεμούρια.

«Καλώς τονε τό Μάη τό Χρυσόμα, με άνθη στολισμένος ήρθες πάλι...» Έτσι τραγουδάει ό ποιητής τό μήνα των λουλουδιών, τόν αντιπροσωπευτικότερο μήνα της Ανοίξεως: Τό Μάη! Αλλά δέν τόν εξυμνούν μόνο οι ποιητές. Και ό λαός, τόν ξεχωρίζει απ' όλους τους άλλους μήνες. Κι' απ' την παραμονή της Πρωτομαγιάς γιορτάζει τόν έρχομό του. Οι νέοι και οι νέες πηγαίνουν στην έξοχη νά τόν προπαντήσουν και νά τόν στεφάνωσουν.

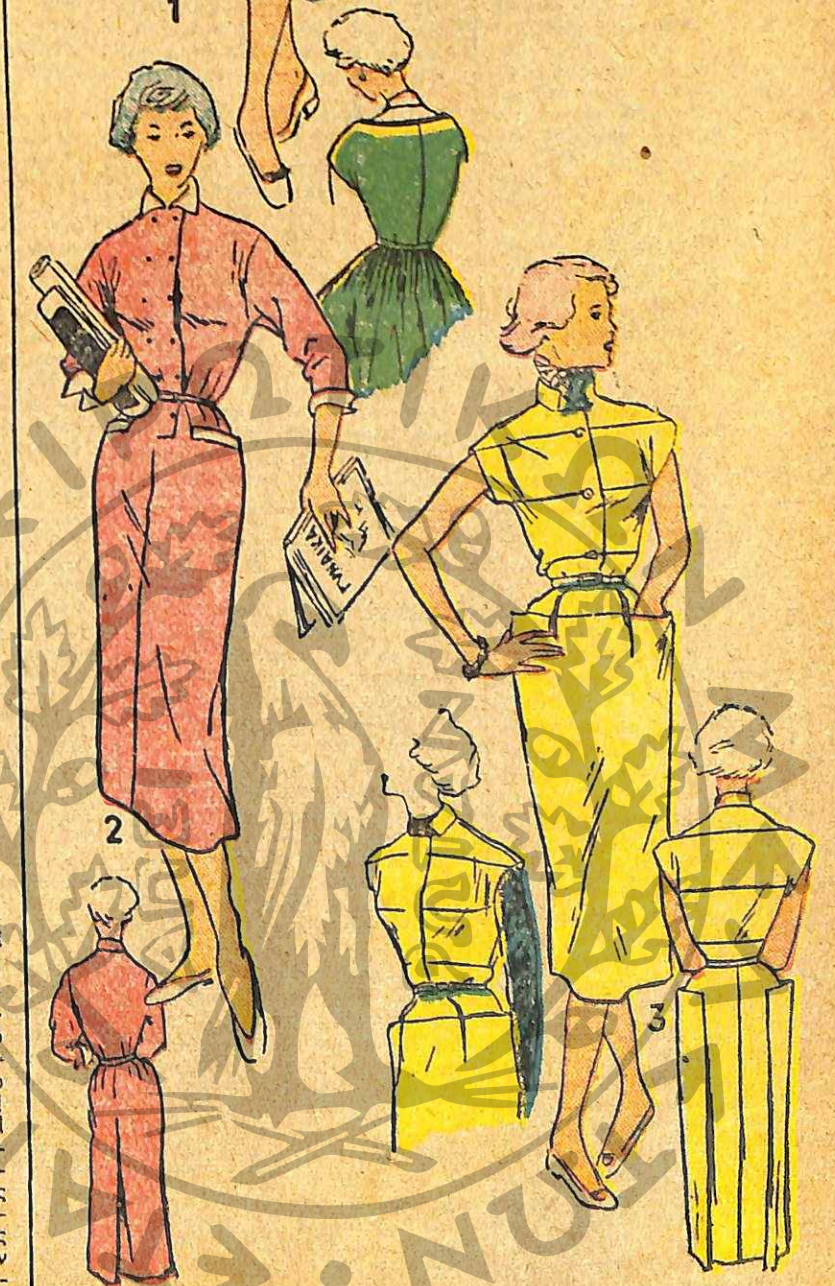
W

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ

1. Απογευματινή εμφάνισι, με φούστα σουρωτή, που σχηματίζει άτσάκιστες πιέτες. Τό κορσάκι έχει ξεχειλωτό ντεκαλτέ και συμπληρώνεται με κλειστό πλαστρόν, που, όταν άφαιρηται, μεταβάλλει τό φόρεμα σε τουαλέτα χορού.

2. Φουστάνι για τό γραφείο, με σταυρωτό κούμπωμα στο έπάνω και δύο πιάτ στα όριζόντια τσεπάκια της φούστας. Παίρνει πλάτος με μία πιέτα στο πίσω μέρος της φούστας.

3. Φόρεμα κεκριμαπαρί, με όριζόντια νερόβυρ. Η φούστα έχει ένα κόσιμο, που σχηματίζει τσέπες και πιέτες όπίσω, σάν πανό.

Τὸ δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

★ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ της Σοφίας Σπανούδη, που συνέβη την προπαρασκευαστική εβδομάδα, δεν εδούσε σε πυκνό πένθος μόνο τους ανθρώπους των Γραμμάτων και της Μουσικής, που τη γνώριζαν, παρά και πολλούς άλλους που ή μακαρίτης διανοούμενη είχε μαζί τους σχέσεις και γνωριμίες. Για την Τέχνη και τη Διανόηση η Σπανούδη υπήρξε ένα σημαντικό κεφάλαιο, πολύ χρήσιμο για την εποχή τούτη της στείρας και άεθλας. Ο θάνατός της στερεί την Καλλιτεχνία ενός ανθρώπου που τον έχρηζε τόσο πρόωρα.

★ ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΕΡΟ καλλιτεχνικό γεγονός των ημερών που περνούμε είναι η Δ' Πανελληνίου Καλλιτεχνική Έκθεση του Ζαπτείου, που άρρωσε το υπουργείο Παιδείας έφεται για να παρουσιάσει στο μεγάλο κοινό, στις λαϊκές ιδιαιτερότητες που δεν παρακολουθούν και δεν γνωρίζουν τη σύγχρονη Τέχνη — ζωγραφική, γλυπτική, χαρακτική και διακοσμητική. 2.600 έργα υπεβλήθησαν από υπέρ-400 καλλιτέχνες άμφότερων των φύλων, που ειδική Κριτική Επιτροπή από 10 πρόσωπα (Κ. Πάγκαλος, Ο. Αργυρός, Δ. Γιαννουκάκης, Γκ. Χατζηκυριάκος, Γ. Μητράκης, Γ. Μπουζιάνης, Μ. Τόμπρος, Β. Τσούχλος, Β. Φαλκρέας) έμελέτησε και με κ. ιτήρια άμεροληψίας ένεκρυνε 800. 'Απ' αυτά 565 είναι ζωγραφικά, 105 γλυπτικά, 70 χαρακτικές και 60 διακοσμητικά.

— Στην τόσο πλούσια αυτή συγκομιδή, που γεμίζει 7 μεγάλες αίθουσες του Ζαπτείου Μεγάρου, η γυναίκα Τέχνη θρίσκει στην πρώτη γραμμή.

μή κι' η γυναίκα υπερέχει με πληθος έργασίας της διασκορπισμένη μέσα στα 4 τμήματα που αποτελούν την Έκθεση Συγκεκριμένα έκθέτουν 71 γυναίκες ζωγράφοι, 8 γλύπτριες, 6 χαρακτρίες και 6 της διακοσμητικής, ήτοι σύνολο έκθετουσών 91 γυναίκες. Στο προσεχές θα παρουσιάσω τις σημαίνουσες αυτές Έλληνίδες

Η γνωστή ντιζέ ΖΑΝΝΙΝΑ άναχωρεί για τις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου θα τραγουδήσει στις κυριότερες άμερικανικές πόλεις.

της καλλιτεχνίας και μερικά από τα έργα των.

★ ΜΕ ΥΠΕΡΦΑΝΕΙΑ διακαίολογημένη έχειροκρότησαν, και πολλές φορές, οι Άθηναίοι θεατές την εμφάνισή της Έλενη Ντοζιά στην άρσαστη μουσική ταινία «Άνθρωποι και Μουσική» που προεβλήθη από ημερών στους άθηναίους κινηματογράφους. Είναι κάτι το να βλέπεις κανείς άνάμεσα σε τόσοσ κυρφαίους του τραγουδιού, διεθνούς φήμης, και μία συμπατριώτισσα που τιμά το έλληικό όνομα, την πατρίδα της και τη καταγωγή της.

Γιατί το Έλενη Ντοζιά δεν είναι παρά καλλιτεχνικό ψευδώνυμο της Άθηνάας καλλιτέχνιδος Έλένης Ζυγομαλά, που τόσο διαπρέπει στο Παρίσι και στην έκει Όπερα-Κωμική.

★ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΑ συγκίνησι και χαρά είδε κανείς και την άπόφασι του άμερικανικού Κογκρέσου να συγκαταλέξη άνάμεσα στους Άμερικανούς και την Έλενη Ντοζιά, που θριαμβεύει σήμερα στις περιοδείες της στο Νέο Κόσμο — δίνοντας της το δικαίωμα να έγκατασταθί μόνιμα στις Ην. Πολιτείες αυτή και η οικογένειά της.

★ ΑΡΚΕΤΟΣ θόρυβος γίνεται αυτόν τον καιρό στο Λονδίνο, όπου μία νέα Έλληνίς καλλιτέχνη, κατάνει επιτυχίες και θριαμβούς εις την άγγλικήν τηλεόρασι. Πρόκειται για τη Λίλη Μαλανδράκη από τα Χανιά της Κρήτης, σήμερα σύζυγο του Άγγλου ταγματάρχη Κ. Στάνλεϋ που τον γνώρισε τον καιρό της κατοχής στην πατρίδα της, όπου και οι δύο άποτελούσαν μέλη της έθνικής άντιστάσεως.

— Η Κ. Μαλανδράκη-Στάνλεϋ πήρε μέρος τυχαία σ' ένα διαγωνισμό της υπηρεσίας τηλεοράσεως του Β. Β. C. για την καλύτερη τραγουδίστρια για το ρόλο της Μαργαρίτας του θάουσε και ήρθε πρώτη, άνάμεσα σε 250 υποψήφιας. Μετά την πρόσληψή της έκει, άκολούθησαν και πολλές άλλες επιτυχίες που έπισφραγίζονται με τις προσεχείς εμφανίσεις της στην Αίγυπτο (όπου είναι τούτες τις μέρες), στην Τουρκία και στην Κύπρο. Ύστερα στην Άμερική και τον Οκτώβριο θα μετάσχει των εορτών του Ίρλανδικού φεστιβάλ, που έχει προσκληθί.

— Περσική πρό ήμερών από τα Άθηνες για λίγες ώρες, έλπε πώς τον Ίούλιο θάρθη για ένα διάστημα στην Έλλάδα και έλπίζει να κάνει μερικές εμφανίσεις για να την γνωρίσουν και οι συμπατριώτες της.

★ ΕΙΔΗΣΕΙΣ από την Αίγυπτο, άναφέρουν ότι η 25η Μαρτίου έωρτάσθη έκει με πολύ ένθουσιασμόν, ιδιαίτερα δέ από τις γυναικείες οργανώσεις ως και τα σχολεία θλέων των διαφόρων παροικιών μας, όπου αλ μαθήτριάς διέπρεψαν και έλάμπρυναν τον εορτασμόν με τις έπιδόσεις και τις έμφανίσεις των παντού.

— Άλλες είδησεις από την Αίγυπτο άναφέρουν ότι στο Άβερφείο Παρθενάγειο οι μαθήτριάς της ΣΤ' τάξεως άνέβασαν την «Ηλέκτρα» του Σοφοκλέους και έχε μεγάλη επιτυχία η παράστασι με το συγκροτημένο παίξιμο των μαθητρίων. Την καλή άπόδοσι του ρόλου των κλπ. Γενικά, οι έλληόδοσις του τελευταίου καιρού των σχολείων θλέων της Αίγυπτου τιμούν ην παροικιαν και ην παρίδα μας. Γι' αυτό τους άξιζουν συγχρητρία.

Η ΜΑΡΒΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 3ον ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 59 ΑΘΗΝΑΙ, 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1952

Τιμή τεύχους δραχ. 5.000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
Άρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ
Οικονομική Διοίς: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΙΑΡΟΖΑ 1
Τηλέφωνον: 36-762

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1
Τηλέφωνα: 35-718, 35-708

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού:

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρχ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) » 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη) » 35.000

Έξωτερικού (έτησια):

Αίραι Άγγλιας (χάρτναι) 3.10.0
Δολάρια 10.00

Τά έμέτατα δέον ν' άποστέλλωνται προς Ε. Γερζόπουλον έκ μόν του Έσωτερικού διά ταχυδρομικής έπιταγής, έκ δέ του Έξωτερικού διά τραπεζικής έπιταγής.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί άνά δεκαπενθήμερον, ήμεραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, άνεφάρτητως ήμερομηνίας. Μετά την πρόσληψή της έκει, άκολούθησαν και πολλές άλλες επιτυχίες που έπισφραγίζονται με τις προσεχείς εμφανίσεις της στην Αίγυπτο (όπου είναι τούτες τις μέρες), στην Τουρκία και στην Κύπρο. Ύστερα στην Άμερική και τον Οκτώβριο θα μετάσχει των εορτών του Ίρλανδικού φεστιβάλ, που έχει προσκληθί.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 7 ΜΑΙΟΥ 1952

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

άπό του 1ου μέχρι του τελευταίου πωλούνται εις τα Γραφεία μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

δ Α' (τεύχη άριθ. 1-13)
δ Β' (τεύχη άριθ. 14-26)
δ Γ' (τεύχη άριθ. 27-39)
δ Δ' (τεύχη άριθ. 40-52)

Προσκομίζοντες τα άνωτέρω τεύχη εις τα γραφεία μας παραλαμβάνετε τούς τόμους δέμενους εις θραχύτατον χροικό διάστημα.

Βιβλιοδεσία εκάστου τόμου δρ. 20.000

Διευθυνσεις συμφωνως δρ άριθμ 6 § 7 του Α. Ν. 1092/1938

Διευθυντής: Εύάγγελος Γερζόπουλος
Κατοικία: Όδος Κολυμβίας 12. Ύπευθυνος Τυπογραφείου: Β. Άραγιάννης.
Κατοικία: Άμισού 24, Ν. Σμύρνη.

ΤΑ ΕΞΕΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Χαριτωμένο και άπλό ζέρσεϋ γκρι φάρεμα με φούστα σολεϊϋ. Στο γιακά και στα μανίκια έχει γαρνιτούρα από άσπρη πικέ. Φοοίται κυρίως άπόγευμα.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Οι έπεξηγήσεις των τεσσάρων πλεκτά του όπ σθοφύλλου θα δημοσιευθούν στο προσεχές (άριθ. 60) τεύχος της 7ης Μαΐου.

ΜΑΤΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Τ ΕΛΟΣ πάντων. Τώρα που καταλάγιασε ο θόρυβος για τα καλλιτεία, μπορούμε κάπως άνεπρόσδοτοι να θυλάουμε μερικά χρησιμα συμπεράσματα. Πρώτον, η όμορφιά δεν είναι κάτι το άυστηρώς καθωρισμένο και ύπάρχει σε διάφορες ποικιλίες. Δεύτερον, ότι δεν φτάνει αυτή για να πάρη μία κοπέλλα τον τίτλο της «μίας». Ο βαθμός της άκτινοβολίας της κρίνει το άποτέλεσμα. Τρίτον, η όμορφιά δεν είναι μόνο φυσικό χάρισμα. Για να διατηρηθί πρέπει να έχη μέσα σ' ένα κατάλληλο περιβάλλον. Άνετη ζωή, ψυχική καλλίεργεια, έξάσκηση του σώματος κλπ. Η Χαρούλα που συγκέντρωσε τόσες λαϊκές συμπάθειες άποτελεί την έξαιρέσι — ως γνωστόν ήταν μοδίτοσα κι' αυτό τιμά ιδιαίτερα την όμορφιά της και την ίδια. Τέταρτον: Μεγάλο ρόλο παίζει κι' η πνευματική άνάπτυξι της «ωραίας», η κοινωνική της θέσι. Αυτή θα της δώση τον «άέρα» να έμφανισθί άνθρώπου στους άπαιτητικούς κριτές, τόνον έδώ, όσο και στο έξωτερικό. Άλλωθεν άπείροι παράγοντες συντελούν στην άνάδειξι της «μίας». Άς μη το ξεχνούν οι μέλλουσες υποψήφιας «στάρ Έλλάς».

Μ ΕΓΑΛΟ το παράπονο εκείνων που δεν άνήκουν στην κατηγορία των «ωραίων». Βλέποντες το γόρο για τα καλλιτεία, φιλοσοφούν περ της ματαιότητας κάθε άλλης προσπάθειας. Έλεγαν, δηλαδή, πώς ό,τι και να κάνη κανείς, είτε στον πολιτικό τομέα, είτε στον έπιστημονικό, είτε στην καλλιτεχνική, δεν πρόκειται ποτέ να γνωρίση τη δόξα μιας... καλόνης. Μπορεί να παιδεύεται χρόνια, να έξαγλή όλος του τις ψυχικές και πνευματικές δυνάμεις για τη δημιουργία έστω και του πιο σοβαρού και μεγαλόπνοου έργου, ώστόσο δέβαιον είναι ότι στην καλύτερη περίπτωση, η άναγνώρισή του θα κατοχυρωθί στην... εγκυκλοπαίδεια. Ένώ μία όμορφη κοπέλλα, άφαικά, άπ' τη μία στιγμή στην άλλη, γίνεται διάσημη, και δοκιμάζει τον άπέραντο θαυμασμό της οικομένης! Δεν είναι αυτό... άδικία; καταλήγουν οι φιλόσοφοι περ της ματαιότητος κλπ. Σεβόμαστε το παράπονό τους. Μά τί θέλουν να γίνη; Άλλωστε και την όμορφιά την άδικεί ο χρόνος. Έρχεται στιγμή που μαραινεται και χάνεται για πάντα. Τουλίσχιστον τα δημιουργήματα του νου διατηρούν την όμορφιά τους αιώνια.

Α ΝΕΞΑΡΤΗΤΩΣ του γεγονότος ότι το τσίρκο «Μεντράνο» σημειώνει τεράστια επιτυχία, οι πολυλήπεις θεατές του άπογοητεύτηκαν μόλις άντίκρυσαν τα θηρία... Γιατί δεν τα βρήκαν σχεδόν καθόλου άγρια! Έκτελούσαν τα «νούμερά» τους πειθαρχημένα και... πολιτισμένα. Συνεργάζονται με τούς ανθρώπους του τσίρκου έντελώς άψωγα — η συμπεριφορά τους δεν συγκρίνεται με τη συμπεριφορά μερικών... βενετών του θεάτρου μας. Άν κρίνη μάλιστα κανείς από τον άγριο συνωτισμό, τις σπρωξίες και τούς καυγάδες των θεατών, που ήθελαν σώνει και καλά να πλησιάσουν κοντά στα κλουδιά, θα πρέπει να θαυμάξη και να... ζηλεύη τα θηρία!

Τ Ι ΓΙΝΕΤΑΙ με το νέο φάρμακο για την καταπολέμησι της φυματιώσεως; Προκαλούν φοδερή σύγχυσι στον κόσμο οι διάφορες άντιφρουμένες άνακοινώσεις των άρμόδιων. Άλλοι διατηρούν έπιφυλάξεις για την άποτελεσματικότητά του, άλλοι έκφράζονται ένθουσιασώς κι' άλλοι άπαγαρεύουν τη χρησιμοποίησι του μέχρι... νεωτέρας διαταγής. Στο μεταξύ όμως τόσος κόσμος που ζή κάτω άπ' την άπειλή της φυματιώσεως, άναζητεί έ-

πιμόνως το σωτήριο φάρμακο στη μαύρη άγορά, όπου τον πληρώνει σε άστρονομικές τιμές. Όλα τα περιμένα, άλλα ότι κι' αυτό το φάρμακο θα σώση τούς... μαυραγορίτες, δεν το περιμέναμε ποτέ. Νομίζουμε πως οι άρμόδιοι έχουν μεγάλες ευθύνες. Είναι άνάγκη να έξοντωθί πρώτ' άπ' όλα το μικρόδιο της μαύρης άγοράς και της έπιτολαιότητος!

Ο ΜΑΙΟΣ μας έφτασε κι' έμπρός δήμα ταχύ... Δεν προχωρούμε στο γνωστό τραγουδάκι. Και πρώτα-πρώτα, γιατί όσο και να έπιταχνούμε το δήμα μας άνισχυμένα από τη ζωτικότητα που μας δίνει ο Μάιος, δεν πρόκειται να τον προύπαντήσουμε στην έξοχή. Αυτό το τραγουδάκι είχε πέραση στους παλαιότερους Άθηναίους, όταν η έξοχή άσχιζε άπ' τούς Άμπελοκήπους, το Παγκράτι και το τέμμα Πατησίων. Τώρα όχι με δήμα ταχύ, αλλά ούτε με ταχυτητα μαραθωοδρόμου δεν ύπάρχει έλπίσι να προύπαντήσουμε τον Μάιο στην έξοχή — στη θέσι της θα δρούμε ολοκληρώνοντες πυκνοκατοικημένους συνοικισμούς! Τα είδυλλιακά τοπία άρχίζουν πια άπ' την... κορυφή της Παρθενίας και πάνω. Έτσι η συνάντησι μας με τον Μάιο είναι ζητήμα... καλής συγκοινωνίας. Κι' αν εξαιρέσουμε τούς προνομιούχους που διαδίδουν λιμουζίνες ή πασης φύσεως ιδιόκτητο αυτοκίνητο, οι άλλοι, μοιραίοι έπιβάτες του λεωφορείου, κινδυνεύουν άναμένοντες στην ούρα, να πιάσουν τον Μάη τον... Οκτώβριο!

Ω ΣΤΟΣΟ μπαίνουμε στον μήνα των λουλουδιών και της αγάπης. Νά όμως που κι' έδώ ύπάρχουν μερικές άντιρρήσεις από τούς αιώνιως άπαισιόδοξους. Λένε: Τισό μήνας των λουλουδιών είναι τούτος, όταν ένα γαρυφαλο μετρίου σχήματος και άμφιόδου εύώδιας στοιχίζει περίπου όσο μισό ήμερομίσθιο ύπαλληλου; Άλλά μήπως κι' η αγάπη μπορεί σήμερα να ύπολογισθί έώ από τον τιμαριθμό; Έχουμε χίλιες δυό περιπτώσεις άνδρών και γυναικών, που δεν κάνουν δήμα... έρωτικό, χωρίς να σκεφθούν τις οικονομικές προύποθέσεις. Τί να σου κάνη λοιπόν ο Μάης, κι' άς θεωρηται μήνας της αγάπης, άφού η ίδια η πραγματικότητα δεν άφίνει τόσα όνειρα να πραγματοποιηθούν; Αυτά λένε οι αιώνιως άπαισιόδοξοι. Μά τούς διαμεινέει κι' έδώ η ζωή. Η ζωή που δεν προχωρεί με τη... διατήρησι. Τα έρωτικά σκίρτήματα δονούν τώρα κάθε νεανική — και γιατί όχι; — κάθε περσμένη ήλικία, καρδιά. Είναι αυτό άναπόφευκτο για το κοτό Μαγιά τα μάγια. Κι' όσο για τα λουλούδια, η αγάπη «δολεύεται» και μ' ένα ματσάκι μαργαρίτες και παπαρούνες του άγρου. Η νεότης, όρμητική, ώραία κι' ένθουσιώδης πάντα, έχει την δύναμι να τα βγάξη πέρα και με τον πιο ακριδο τιμαριθμό!

Α ΝΑΠΝΕΥΣΑΝΕ τ' άστεγα ζευγαράκια... Όλοκληρον τον ζευγάρι και οι καιρός τα είχε κύπο διωγμόν. Με άγνωση παρακολουθούσαν το μετεωρολογικό δελτίο. Δέ μπορούσαν να σταθούν πούθενά. Ο «δορίας» που τ' άρνάκια παγώνει, πάγωνε και τ' άστεγα ζευγαράκια — η θερμότης της καρδιάς τους δεν μπορούσε ν' άντικαταστήση την έσωτερική καύσι. Νάτα όμως τώρα τον Άπριλο-Μάη, δέγκαν άγκαλιασμένα στους δημόσιους κήπους, στα έξοχικά δρομάκια και στα έρημα καλντερίμια. Μεγάλος σύμμαχος τους η καλοκαιρία. Κάθε χρόνο άναναώνει χωρίς την παρεμβολή των «μέσων», το έρωτικό... ένοικιστάσιο!

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

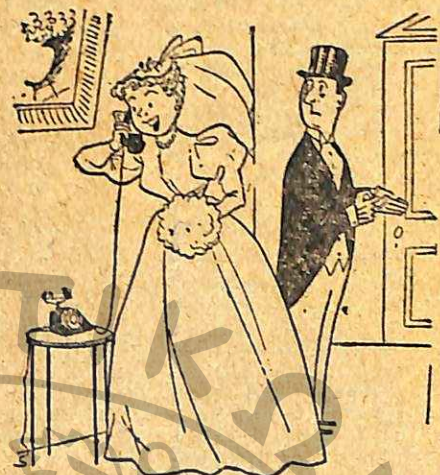
Χριστός Άνέστη, άδελφοί! Μεγάλο πανηγύρι γίνεται σήμερα έκει ψηλά στον ούρανο, οι άγιοι με τη λύρα τους βαρούν το τίρι-τίρι κι' οι άγγελοι χορεύουν τον καλαματιανό. Η Παγαία μας ή χρυσή, όλη δροσιά και χαρί, φημι τ' άρνι της Πασκαλιάς στη σούβλα περσάτο, κι' ένα σηκίτι για μεζέ στον Ίωση τρατάρει, κι' αυτός με μούτρο γελαστό εΜοριώ μου, να τον χαιρεσαι, της λείει, το Χριστό!

Χριστός Άνέστη, άδελφοί! Άνάφτε τα κεριά σας, για σμίξτε τα χείλη σας μ' άληθινή χαρά, άντρες, γυναίκες σήμερα τσσυγκρίστε τ' αύγά σας,

φιλήστε τα ζαβέρβια σας, κουζίνες, τρυφερά. Σήμερα ό,τι κάμντε χαλάλι να σας γίνη γιατί έχει το τετέρι του και ο Θεός κλειστό. Άπάνω εις το θρόνο του τρώει γαρά και πίνει κι' αυτός με μούτρο γελαστό εΜοριώ μου, να τον χαιρεσαι, της λείει, το Χριστό!

Χριστός Άνέστη, άδελφοί! Ο Άδης ένικήθη, άπ' τον πολύ του το θυμό ο διάβολος λυσά, με δογητό φουσκώνουν τα μούτρα του, τα στήθη και την ούρα άχόρτατα στα δόντια του μασά. Κυττάζει πώς του φύγανε οι κολασμένοι δλοι άπ' τα καζάνια πούκαίγε νερό ζεματιστό, γελούν με τη φούκα του οι πιο μικροί διαδολοι κι' αυτοί με μούτρο γελαστό εΜοριώ μου, να τον χαιρεσαι, φωνάζουν, το Χριστό!

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

— Έμπρός... Περιοδικό «Γυναίκα»... Η κυρία Μυρτά... Έν τάξει! Άκούσθησα κατά γράμμα τις συμβουλές σας...

ΠΡΟΝΟΗΤΙΚΗ ΜΗΤΕΡΑ

— Δεν έέρεις ποτέ τί μπορεί να σου συμβή... πάρε μαζί σου κι' αυτό το πιστόλι, παιδί μου...

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

★ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ εις καλαίσθητον τόμον 230 σελίδων με πλούσιαν εικονογράφισιν το κ. Φωκ. Δημητριάδης και έξώφυλλο το κ. Γιώργου Άνεμογιάννη, το ρομάντο του κ. Γ. Ρούσσου «Κασσιανή — Στέμμα και Ράσο». Είναι η αίσθηματική περιπέτεια της θρυλικής Βυζαντινής άρχόντισσας, που σε ένα ξέσπασμα ύπερηφανείας με τη μοιραία άπάντησι που έδωσε στο Θεόφιλο, έχασε το μεγαλύτερο θρόνο της οικομένης για να άγωνίζεται έπειτα, σε όλη τη ζωή της να πνίξη στην καρδιά της το βαθύ έρωτα που της είχε έμπνεύσει ο ώραίος εκείνος πορφυρογέννητος. Η αίσθηματική αυτή περιπέτεια των δύο έραστών έκτυλίσσεται μέσα στη βολή άτμόσφαιρα που δημιουργούσε στην εποχή εκείνη η έξασπι των θρησκευτικών παθών έξ αιτίας της άδυσώπητης πάλης των εικονομαχών που είχαν άρχηγό τους το Θεόφιλο και των εικονολατρών που έμυστικός άρχηγός τους ήταν η άγνιστος της Κασσιανής α-

τοκράτειρα Θεοδώρα. Το βιβλίο πωλείται 20.000 δρχ. εις όλα τα βιβλιοπωλεία και τα ύποπρακτορεία έφημερίδων των έπαρχιών καθώς και εις το Κεντρικόν Πρακτορείον Άθηνάικου Τύπου.

★ ΣΤΙΣ έκδόσεις Πέτρου Δ. Καραβάκου εκυκλοφόρησε σε τρίτη καλαίσθητη, φροντισμένη και εικονογραφημένη έκδοσι με μία ώραιότατη στο κάλυμμα έγχρωμη εικόνα του ίδιου Βάν Γκόγκ το συναρπαστικό βιβλίο του Ίρβινκ Στόου «Η ζωή ενός ανθρώπου» (έλευθερη άπόδοσι από το άγγλικό Έλ. Ειμωμένο). Πρόκειται για ένα πραγματικό νοητευτικό βιβλίο, που μέσα στις 500 σελίδες του κλείνει δόκλνηρη την περιπετειώδη και τραγική ζωή του μεγάλου Όλλανδού καλλιτέχνη Βικεντίου Βάν Γκόγκ. Η έπιτυχία του βιβλίου αυτού σ' όλη την Εύρώπη ύπήρξε καταπληκτική. Το ίδιο και έδώ, όταν πρωτοβγήκε, έγινε δεκτό μ' ένθουσιώδεις κριτικές. Δυό έκδόσεις του έξαγνληθήκαν σε σύντομο χρονικό διάστημα.

ΛΟΥΛΟΥΔΟΚΟΣΜΟΣ

Πρωί - πρωί, μέσα στον Κήπο, μάς ξάφνιασε ο ανθώνας με τις δυνατός μυρουδιές του, μάς «κατέλαβεν» έξ απροόπτου, μάς έδωσε τη σφαιερή, έντυπωσι, πώς περιούσαμε απ' το κατώ-φλι έκλεκτου άρωματοπωλείου και μάς βασάνισε γλυκά την δαφρησί.

Όλα τα λουλούδια ήταν εκεί. Μυροβόλα, ζωρά και πολύ-χρωμα. Το πρωινό αεράκι πέ-ρασε πάνω απ' τις λιμνούλες, άνακίνησε τα νερά, έκανε κυμα-τάκια κι' άφρους, πλουτίστηκε με πολλούς υδατικούς κι' έπει-τα ξεχύθηκε στον ανθώνα, άνα-κάτεψε τα μυρωμένα πέταλα των λουλουδιών και τα μπουχι-σε με δροσιά. Φρέσκα, τώρα, με ζωηρόχρωμα φουστανάκια στην τρίχα, που γυαλίζουν κά-τω απ' το φώς του ήλιου, πα-ρακολουθούν την παρέλασι των πρωινών περιπατητών του Κή-που, φιλοσοφούν τη Ζωή κι' ό-σο και γάνα, βρίσκουν κάποι-ες όμοιότητες ανάμεσα στον Κόσμο και στο Λουλουδόκο-σμο...

Και περνάει πρώτη η φαντα-χτερή κοπελλάρα, η «μοιραία», με το τακουνάκι της μέγκλα, έντεκα πόντοι, με τη φούστα της γεμάτη όρεκτικούς καρπούς με το μίσχο της σε έπικινδυ-νως γοητευτικό τραμπάλισμα, με το μυτάκι της ψηλά στον άε-ρα, σαν περήφανο ράμφος ά-κατάδεχτο κόσουφα, και με τα κόκκινα χείλη της, άούλληπτο όνειρο άνοιξιότικων πόθων... Τη βλέπουν τα λουλούδια μέσα απ' τον ανθώνα, κουνούν τα κεφα-λάκια τους, γίνεται μιά πρόχει-ρη σύσκεψις, μιά ανταλλαγή ά-πόψεων, ένα είδος... κολλιστεί-ων — κι' άμέσως εκλέγεται εκ-πρόσωπος του λουλουδόκοσμου το φουντανό, το φλογισμένο τριαντάφυλλο και γέρνει προς το μέρος της περαστικής «μοι-ραίας» και συγκρίνει την όμορ-φιά του με τη δική της, το άρω-μά του με το δικό της κι' είναι άλήθεια, δυο ισάξιοι «άντίπα-λοι», που δεν έξερει ποιόν να πρωτοδιαλέξει. Μόνο που το τριαντάφυλλο γέρνοντας, άφησε να φανή κάτω απ' την όμορφιά του ένα ύπουλο και μοχθηρό άγκάθι. Ένώ η «μοιραία»... «Ε, αυτήν, μη τη παρεξηγήτε... Θά το έδεχασε το άγκάθι της μπηγμένο σε κάποια καρδιά...

Άλλά, νά, στο ίδιο δρομάκι και το τρυφερό ζευγαράκι των έρωτευμένων, εκείνος νεαρό φοι-τητάκι, εκείνη ντροπαλή μαθη-τριούλα — κι' οι δυο μαζί, μιά σύντομη ρομανική περίληψις του Έρωτος και του Νοήματος της Ζωής, προχωρούν πολύ άο-γά, δειλά, η μαθητριούλα σκά-δει κάθε τόσο το υγρό χάμα με τη μυτίτσα του παπουτσιού της, το φοιτητάκι άγωνίζεται να συγκρατήσει τον εϊρμό των λόγων του — είχε τόσα να της πη και τώρα, που να πάση ο διάβολος, δε μπορεί ν' άρθρώ-ση λέξι! — και τους βλέπουν τα λουλούδια και γέρνουν δεξιά κι' άριστερά και τους κουτσο-μπολεύουν σαν τις κυράτσες της γειτονιάς. Προφταίνει όμως η φουντανή λεμονιά και τινάζει στα κεφάλια τους μιά βροχού-λα από λευκά άνθη. Και το φοι-

τητάκι γίνεται κατακόκκινο κι' η μαθητριούλα νοιώθει έναν ύ-γρο κόμπο στο λαιμό και, δώσ' του, να σκάβη τ' χάμα με το μυτάκι του παπουτσιού...

Έπειτα μπαίνει στο δρομά-κι ο άνεμος της άγωνίας. Είναι ο νεαρός με την τσάκισι ξουρά-φι, με τη χωρίστρα έπτάξει, με το γαντοφορεμένο δεξί χέρι να χουφτιάει το γάντι του άριστε-ρου και με το άριστερο ν' φέρ-νι το ρολογάκι κάτω απ' τα μάτια του, με όλοένα και πε-ρισσότερη άνησινιά. Και βόλ-τες άπάνω και βόλτες κάτω. Θάρρη; Δέ θάρρη; Τόν αγαπά; Δεν τον αγαπά; Έδω ή μαρ-γαρίτα βρίσκειται στη δικαιο-δοσία της. Και πριν συσκεφτούν τα λουλούδια, γέρνει με ατύ-θυσία το κίτρινο κεφάλάκι της με τις λευκές άκτίνες, προς το μέρος του νεαρού...

Και σε λίγο, απ' το βάθος, νά και η «λαϊκή» όμορφιά, ο πειρασμός της συνοικίας, τρο-φαντή - τροφαντή, γεμάτη πα-χουλές, αλλά στέρεες καμπυλό-τητες, με το τσαντάκι να αιώ-ρηται μπρός - πίσω, με τους γοφούς δεξιά - άριστερά, με το στήθος άπάνω - κάτω, όλα ό-μου βασάνο και μεράκι, γιά το μπαρμπεράκι της γειτονιάς, που σκάει μύτη στο ίδιο δρο-μάκι, λίγα μέτρα πιο πίσω, ό-λο άχ και δάχ και ύποσχέσεις «περιπατά και κουμπάρω». Κι' απ' τον ανθώνα τ' ζουμπούλια, τροφαντά κι' αυτά σαν τον πει-ρασμό της συνοικίας, άφίνουν άνευόκλητες τις μέλισσες να πε-τούν από πέταλο σε πέταλο, δλοκληρώνοντας το έργο της γονιμότητας και γίνονται κακός σύμβουλος κι' η διορφη της γειτονιάς χάνεται στο βάθος της άλέας «άλλά μπρατσέτα» με το μπαρμπεράκι...

Έπειτα — έ, δεν μπορούσε να λείψι κι' αυτή! — έρχεται να κλείση την παρέλασι η γε-ροντοκόρη, ισχνή, στεγνή, με αυτοαπορροφημένους τους χυ-μούς της και τα λουλούδια βρί-σκονται σε δύσκολη θέση, δεν ξέρουν τι να κάνουν, ποιά να δρίσουν εκπρόσωπό τους, αλλά προφταίνει ένας κρίνος μαρα-μένος, ρικνός, που με το ζόρι κρατιόταν ως τώρα στο μίσχο του. Και γέρνει ο κρίνος πλάι σε μιά ταμπέλα, που τοποθε-τημένη στον ανθώνα, γράφει: «Μη έγγίζετε». Άσκοπη συμ-βουλή. Κανείς δεν θά είχε τη διάθεσι να τον «έγγιζε».

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

★

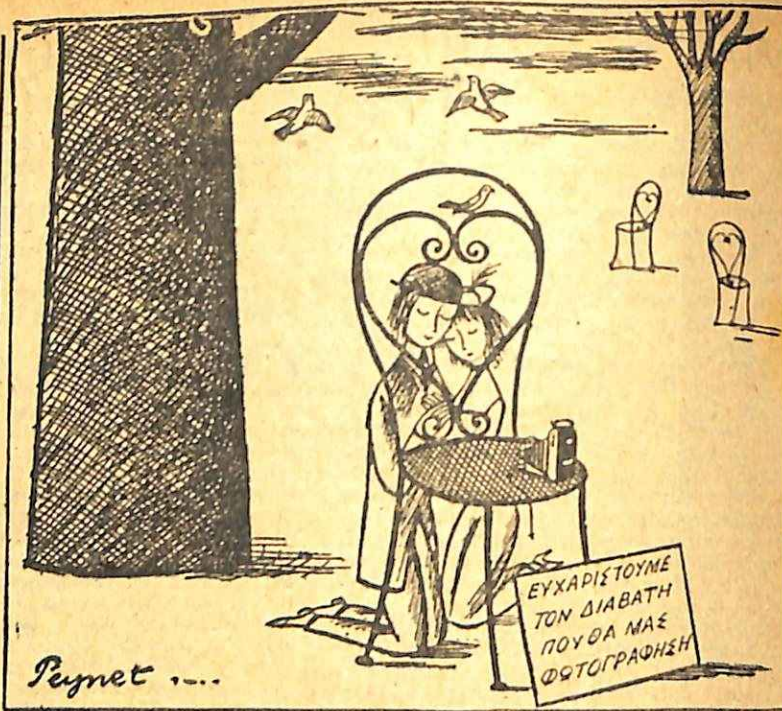
Με το δικίο της

Ξανθοιά: Γιατί δεν φοράς καπέλο στην άμμουδιά και σε χτυπάει ο ήλιος στο κεφάλι;

Μελαχροινή: Φορούσα φόρεσα από τότε που έπαθα το δυστύχημα.

Ξανθοιά: Ποιό δυστύχη-μα!... Πές μου... πές μου!...

Μελαχροινή: Φορούσα μιά μέρα ένα μεγάλο φάβιο καπέλο και δεν είδα ένα έκα-τομμυριοχό που μου έκλεισε το μάτι...

Reynet - ...

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ

Ποιά σχέσις υπάρχει μετα-ξύ της Άναστάσεως ενός Θε-ού και του χρώματος των αυ-γών της κότας; Φαινομενικώς καμμία. Και όμως, κάθε φορά που άνασταίνεται εκ νεκρών ο Κύριος Έμψυχος Χρι-στός, τα αυγά, των χριστια-νών, από άσπρα, γίνονται κόκ-κινα. Άπλοστάς, εις τας σχέσεις μεταξύ αίτίων και ά-ποτελεσμάτων δεν έπικρατεί συνήθως, καμμία λογική. Και έν τούτοις, χωρίς τη βοήθεια της λογικής, τα κόκκινα αυγά δεν παύουν να είναι η ώρασι-τέρα ποίησις της Πασχαλιάς. Μερικοί μάλιστα ισχυρίζονται, ότι είναι και νοστιμώτερα από τα άλλα αυγά του χρόνου, δη-λαδή από τα άσπρα. Το πρά-γμα δεν ήμποτε ν' έξηγηθή ούτε χημικώς, ούτε φυσιολογι-κώς. Άλλά μήπως ήμποτε ν' έξηγηθή ή εκ νεκρών άνάστα-σις; Τα ώρασιότερα πράγματα είναι άκριδώς εκείνα, που δεν έξηγούνται. Και αν έξηγηθή κάποτε, με τα πεζά μέσα της έπιστήμης το μυστήριο της Άναστάσεως, ή Πασχαλιά θά χάση όλη της την ποίησι και τα κόκκινα αυγά δε θά διαφέ-ρουν πλέον καθόλου, ως γεύσις, από τα άσπρα.

Έν τούτοις κάποιοι ανέλαβε κάποτε, κατά τας ημέρας του Πάσχα, να μάς αποδείξω τη γευστική ύπεροχή των κόκκι-νων αυγών.

Θά σας το αποδείξω πει-ραματικώς! έδήλωσε.

Πώς είναι δυνατόν — του είπαμε — να μάς αποδείξει ένα πράγμα πειραματικώς, δη-λαδή αντικειμενικώς, χρησιμο-ποιών κριτήριον ύποκειμενικόν;

Το κριτήριον θά είναι άν-τικειμενικόν... μάς είπε. Έγώ θά τρώω τα αυγά και έσεις θά κρίνεις.

Σά δύσκολο πράγμα...

Καθόλου δύσκολον, κύρι-οι. Έσεις θά μου δίνετε τότε ένα κόκκινο αυγό, τότε ένα άσπρο. Έγώ θά το τρώω. Και

θά σας λέω άμέσως αν είναι κόκκινο ή άσπρο.

Σκυλάκι. Αφού θά τ' έβλεπες...

Άλλά, περί αυτού πρό-κειται. Δεν θά το έβλεπω. Θά μου κλείσετε τα μάτια.

Αί συνθήκαι του πειράμα-τος, όπως τας είχαν έκθέσει ο άνθρωπος, απέκλειαν κάθε δό-λον και το πείραμα άπεφασί-σθη. Τού έκλείσαμε τα μάτια και άρχισαμε να σπάζωμεν άσπρα και κόκκινα αυγά και να τού τα προσφέρωμεν.

Άσπρο!... είπε κατηγο-ρηματικώς, όταν το έφαγε.

Είχεν έπιτύχει.

Κόκκινο!... είπε γιά το δεύτερον.

Πάλιν είχεν έπιτύχει.

Έπειτα άρχισε να τ' θα-λασώνη. Έν κοντολογία έφα-γε πέντε αυγά, χωρίς να μάς αποδείξει τίποτε.

Το πείραμα άπέτυχεν... του είπαμεν. Θέλετε να τ' εξακα-λουθίσωμεν;

Έπιμένω! μάς είπε. Σή-μερον το πείραμα άπέτυχε. Αύριον, μπορεί να έπιτύχη.

Έννοείται, ότι κανείς δεν προσεφέρθη να αναλάβη τ' έ-ξοδα του δεύτερου πειράματος. Έν τούτοις, όπως έπληροφορή-θην άργότερα, τ' α πειράματα έξηκολούθησαν εις άλλων χρι-στιανών σπίτια. Το συμπέρα-σμα είναι, ότι ο σωός άνθρω-πος, χωρίς να βάψη αυγά στο σπίτι του, έτρέφετο επί σα-ράντα ημέρας με έένα αυγά καταγινόμενος να αποδείξη ό-τι τα κόκκινα είναι νοστιμώτε-ρα από τα άσπρα.

Και τούτο μ'έν δεν το απέ-δειξεν. Απέδειξεν όμως την ή-λιθιότητα των χριστιανών, που τού τ' προσέφεραν. Απαράλ-λακτα οι φυσικοί θέλοντες ν' αποδείξουν πειραματικώς το πιεστόν των σωμάτων των, ά-πέδειξαν κατά τύχη το πορώ-δες. Το κέροδος διά την έπιστή-μην ύπηρετε το αυτό.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΤΑ ΜΟΝΤΕΛΛΑ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΤΗΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΡΙΑΣ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ Κ. ΜΙΚΥ ΜΠ.

1) Πολύ κομψό φόρεμα από σαντογκ ρόζ. Κορ-σας κιμονό με μανίκια κοντά. Το μέσο μέρος του ντεκολτέ πλαισιώνεται με μιά μπάντα λοξή. Φού-στα φαρδιά με νερέδρ στους γοφούς.

2) Χαριτωμένο φόρεμα από σαντογκ κίτρινο έμ-πριμέ με μανίκια άμερικαίν και μεγάλο ντεκολτέ. Φούστα κομμένη έν φόρμ με πιέτες. Δυο τσέπες πρόσθετες δίνουν φάρδος στους γοφούς.

3) Πολύ κομψό άπογευματινό φόρεμα από τουάλ-άσπρο έμπριμέ. Το ώρασιό κιμωμό του κορσας συμ-περιλαμβάνει και τ' ά μανίκια κιμονό. Η φούστα είναι ίσια. Τα πανό συγκρατούνται με τη ζώνη και μπορείτε να τ' διαλύετε όταν θέλετε να είσθε πιο άπλα ντυμένη.

4) Πρακτικό και όμορφο το θαμβακερό αυτό φό-ρεμα με το πουά κουμπώνει μπροστά από πάνω έως κάτω. Το ντεκολτέ και το κουμπωμα είναι γαρνιρισμένα με μιά μπάντα από πικέ. Οι μαντέ-τες των μανικιών είναι άσορτι.

5) Χαριτωμένο φόρεμα από κρετόν με λουλούδια. Το μεγάλο ντεκολτέ είναι γαρνιρισμένο με μιά φαρδιά μπάντα πικέ που περνά άνάμεσα από πιάτ. Στο κάτω μέρος της φούστας ύπάρχει έπί-σης μπάντα από πικέ.

Καλά τὰ κατάφερα ;

ΒΡΕΘΗΚΕ ΣΕ ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΟΛΗ ΘΕΣΙ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕ ΝΑ ΧΑΣΗ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΤΟΥ. — ΧΑΡΙΣ ΟΜΩΣ Σ' ΕΝΑ ΑΡΚΕΤΑ Ε-ΕΥΠΝΟ ΚΟΛΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΜΙΑ ΧΑΡΑ!...

ΔΡΟΣΕΡΟ ΠΙΚΑΝΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ

Επί τέλους, ύστερα από πολλές συζητήσεις και επιχειρήματα, είχα κατορθώσει να πείσω τη Νινὼ νάρθη στο σπίτι μου. Πόση επιμονή και υπομονή είχε χρειαστεί γι' αυτό! Στο τέλος πιά δέχθηκε, γιατί ήθελε να δὴ όπως έλεγε, τὴ συλλογή μου τὼν κινεζικῶν μπιμπιλιῶν πού δὲν έπασα νὰ τῆς ἐκθειάζω κάθε φορὰ πού τὴν έδλεπα.

Ἡ Νινὼν κι' ἐγὼ εἴχαμε γνωριστὴ λίγον καιρὸ τώρα. Ἦταν ἓνα κορίτσι ὁμορφο, χαρούμενο κι' ἔξυπνο, πού μ' ἐρωτεύθηκε μ' ὅλη τῆς τὴν καρδιά, ὅπως κι' ἐγὼ, ἀλλοστε. Καὶ τώρα τὴν περιμένα με καρδιοχτύπι, κυττάζοντας κάθε στιγμή τὸ ρολόι μου καὶ τὸ δρόμο κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρό μου. Ἀ, νά! Στὶς 10 ἀκριβῶς τὴν εἶδα νὰ στρίβει τὴ γωνία, ἀκριβῶς στὸ ραντεβού τῆς, κομψὴ καὶ ἐνθουσιάζομαι, σὰν μὴ κοκλίτσα.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγες στιγμὲς καὶ ὁρισκόταν στὴν ἀγκαλιά μου... Ἡ εὐτυχία πού εἶχα ὀνειρευθεῖ, γινόταν, τέλος πάντων, πραγματικότητα.

Πέρασαν δύο-τρία-πέντε λεπτά... Γιατί ἀργούσε; Μὴν εἶχε κάνει λάθος στὴν πόρτα μου, μὴν εἶχε πέσει στὴ σκάλα; Ἐτοιμαζόμουν νὰ τρέξω νὰ δῶ, δταν ἄκουσα νὰ χτυπὰ τὸ κουδούνι.

Ἡ Νινὼν μπῆκε στὸ διαμέρισμά μου, σκορπίζοντας γύρω τῆς ἓνα ἄσπασμα μευσιτικό. Προσπάθησα νὰ τὴν ἀγκαλιάσω. Ἀλλὰ πρὸς μεγάλη μου ἐκπλήξη, αὐτὴ μοῦ ἔκανε νόημα νὰ σταθῶ, καὶ με κύτταξε μ' ἓνα βλέμμα θυμωμένο, περιφρονητικό.

— Τί ἔχεις χουστὴ μου; τὴ ρώτησα σα-στισμένος.

— Τίποτα! Μόνο πὼς ὅλα μεταξύ μας τελειώσαν... εὐτυχῶς!

— Μὰ γιατί; Τί συμβαίνει; Δὲ θὰ μοῦ πῆς;

— Ὅ, σου πῶ. Δώσε μου πίσω, σὲ παρακαλῶ, τὰ γράμματά μου καὶ μὴν προσπάθησε νὰ με ἐναρμόσις!

— Αὐτὰ ἦρθαν νὰ μοῦ πῆς; φώναξα. Γιατί ἀγάπη μου; Τί παράπονο ἔχεις ἀπὸ μένα;

— Στὰ γαλανὰ τῆς μάτια πέρασε τότε μὴ ἀστραπή, πού δὲ θὰ τὴν ξεχάσω ποτέ μου. Καὶ τὰ κόκκινα χειλάκια τῆς ψιθύρισαν.

— Ἐλεεινὴ! ψεύτη!

Ὁ θυμὸς πού ἐνοίωσα στὴν ἀρχή, ἀκούοντας αὐτὰ τὰ λόγια, ἐσθῆνε γρήγορα. Καὶ ἄρχισα νὰ τῆς λέω πόσο πολὺ τὴν ἀγαποῦσα καὶ τὶ εὐτυχισμένος πού ἦμουνα ἀπὸ τὴ στιγμή πού τὴν εἶδα νὰ μπαίνει στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου.

— Αὐτὰ νὰ τὰ λές στο δεσποινίδα Ρενέ... ἴσως ἐκείνη τὰ πιστεύει, μὲ δέκωκε ἡ Νινὼν μ' ἓνα σαρκαστικό γέλιο.

Τὸ ὄνομα Ρενέ μοῦ ἔκοψε κάθε διάθεσι νὰ συνεχίσω. Κατάλαβα πὼς τὰ πράγματα ἔπαιρναν ἄσχημο δρόμο καὶ πὼς τὴν εἶχα πάθει. Ὡστόσο ὅμως δὲν τᾶχασα. Προσπάθησα νὰ ἐξηγήσω στὴ Νινὼν ὅτι ἡ Ρενέ ἦταν παιδικὴ μου φίλη καὶ δὲν ὑπῆρχε τίποτα ἀνάμεσα σ' αὐτὴ καὶ σὲ μένα, ἐκτός ἀπὸ μὴ φιλικὴ ἀδελφική.

— Ἀ, νά! πολὺ ἀδελφική! ἐκάγχασε σου στέλνει! Καὶ γρήγορα ἀνοίξε τὴ τσάν-πέταξ στὸ τραπέζι μου.

Ἀναγκάστηκα τότε νὰ ὁμολογήσω τὸ σφάλμα μου καὶ νὰ ζητήσω συγγνώμη, μὲ τὴ δικαιοδοσία πὼς ἡ σχέση μου ἐκείνη μὲ τὴ Ρενέ ἦταν παλαιὰ πρὶν γνωρίσω τὴ Νινὼν μου, τὸ θησαυρό μου.

— Νὰ πιστέψω, λοιπὸν πὼς ἀληθινὰ ἀγαπᾷς μόνον ἐμένα; ρώτησε ἔπειτα ἀπὸ ἓνα μικρὸ δισταγμὸ ἡ Νινὼν.

— Νὰ τὸ πιστέψω, ἀγγελέ μου! Σοῦ τὸ ὁρκίζομαι.

— Μὴν τύχη καὶ ὑπάρχει ἄλλη κομμιά; μὲ ρώτησε κυττάζοντάς με

— Ἀλλή! Μὰ τί λές τώρα, Νινὼν; — Νά, πάρε κι' ἓνα γράμμα τῆς Λουί-ζας!

Καὶ ἡ Νινὼν ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη τῆς καὶ δεύτερῃ ἐρωτικῇ ἐπιστολῇ. Τὴ μοῦ ἤρθε νταμπλάς στὸ κεφάλι μου. Τὴ διαβολικὴ συμπτῶσι ἦταν αὐτὴ νὰ μοῦ γράψουν τὴν ἴδια μέρα κι' οἱ δύο φιλενάδες μου! Κι' ἐκεῖ ἡ μέγαιρα, ἡ θυρωρὸς τῆς καὶ τὸ ἀναδεικνύει σαδιστικὰ λεπτομερῶς. Ἐκείνη τὰ ἔχει ὅλα, ἔχει γιὰ ὅλους τὴν πρόκλησι στὸ βλέμμα καὶ τὸ θρίαμβο στὸ χαμόγελο. Ὁ ἄντρας, πού τὴ συνοδεύει, εἶναι νέος, με-σοβαρὴ ἀντρίκια ὁμορφιά, περπατᾷ πλάι τῆς κι εἶναι σὰν θαμ-πωμένος, σὰν ἐκπληκτος, γιὰτὶ κατάρθωσε νὰ τὴν «κατακτήσῃ». Ἡ Γυναίκα τὸ μαντεύει κι' αὐτὸ καὶ γίνεται πὺδ ὑπεροπτικὴ, πολὺ ὑπεροπτικὴ, σχεδὸν βασανιστικὴ...

Εἶναι βραδάκι—ζεστὸ ἀνοιξιάτικο δράδυ—καὶ περπατοῦνε πλάι—πλάι, ἀνάμεσα στὰ δέντρα τοῦ πάρκου. Λίγο πρὶν εἶχαν παρακολουθεῖ τὴν παράστασι τοῦ τσίρκου. Καί, φυσικά... Ἡ ΩΡΑΙΑ (με ἐκνευριστικὸ ὑπεροπτικὸ χαμόγελο).— Λοι-πόν; Πῶς σου φάνηκε ἡ παρά-στασις; Ὁ ἄντρας (με ἐκνευρισμὸ πού δύσκολα καταφέρνει νὰ τὸν κρύψῃ).— Δὲν ξέρω... Δὲν τὴν εἶδα!

Ἡ ΩΡΑΙΑ (πάντα περιπαι-κτική).— Μπᾶ; (με ἐνοχλητικὰ προσποιητὴ ἀδωσύτητα). Καὶ γιὰτί; Πού εἶχες τὴν προσοχή σου;

Ὁ ἄντρας (με ὀμὴ εἰλικρί-νεια).— Εἶχα ἄλλη δουλειά. Ἐ-πρεπε νὰ μοιράζω δεξιά κι' ἀ-ριστερά... ἀγριεμένα βλέμμα-τα, γιὰ νὰ συγκρατήσω τίς ἐπι-θετικὲς διαθέσεις, πού σου εἴδει-χναν οἱ θεαταί... (μικρὴ ἀγανα-κτισμένη διακοπή). Δηλαδή, δὲν ἔφταναν οἱ ἄνθρωποι σὲ τίπο-τα... Ἐσὺ τοὺς προκαλοῦσες.

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ ἴδιο μειδι-αμα, πού μορῶν νὰ σὲ κάνῃ... φωνιά).— Ἀ, θὰ λές γιὰ κείνον τὸν κοῦτὸ μὲ τὴν κοιλίτσα καὶ τὴ φαλακρίτσα... Ὁ ἄντρας (με τὸ θερμόμε-τρο τῆς ὀργῆς στοὺς 39 βα-θμούς).— Κι' αὐτὸν καὶ τὸν ἄλ-λον, πού ξεθάρρεψε ἀπ' τὰ βλέμ-ματά σου καὶ σου ὤριξε ραντε-βού ἀπὸ μακριὰ μὲ τὰ δάχτυ-λα, ὥρα τέσσερις καὶ μισή!

Ἡ ΩΡΑΙΑ.— Μὰ γιατί, καὶ-μένε; Γιατί σου ἀρέσει νὰ παί-ρνης τὴν ἀγάπη μὲ τὴ δραματι-κὴ τῆς μορφῆς; Πάρ' τὴν ἀπ' τὸ εὐθύμο (σὰν κωμικὰ χαριτωμέ-νος δάσκαλος). Ἡ Ἀγάπη, φι-

λε μου, εἶναι ἓνα... τσίρκο! Γιὰ νὰ εἶναι «πλήρης», γιὰ νὰ ἔχῃ τὸ γούστο τῆς, πρέπει νάχῃ ποικίλο... πρόγραμμα. Ὅπως στὰ τσίρκα ὑπάρχουν οἱ «κλό-ουν» ἐστὶ καὶ στὴν Ἀγάπη ὑ-πάρχει, χρειάζεται νὰ ὑπάρχῃ, ὁ κοῦτὸς με τὴ φαλακρίτσα καὶ τὴν κοιλίτσα...

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμετρο ἀνεβαίνει στοὺς σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (συνεχίζει παιχι-νίσματα).— Ὅπως στὸ τσίρ-κο ὑπάρχουν οἱ νάνοι, ἐστὶ καὶ στὴν Ἀγάπη, χρειάζονται, γιὰ εὐθύμο παικίλια, κι' αὐτοὶ πού κάνουν ἀπὸ μακριὰ νοήματα με-τὰ δάχτυλα... (νέος ἀσημένιος καταρράχτης γέλιος).

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ ἴδιο παι-χνίσματα).— Ὅπως στὸ τσίρ-κο ὑπάρχουν οἱ νάνοι, ἐστὶ καὶ στὴν Ἀγάπη χρειάζονται αὐτοὶ πού πᾶσαν τὰ... ἀνορθόγρα-φα ραβασάκια... (καϊνούργια γελιάκια). Ὅπως στὸ τσίρκο ὑπάρχει ὁ...

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΟΤΑΝ ΣΑΣ ΣΤΕΙΛΟΥΝ Ἡ ΑΓΟΡΑ, ΣΕΤΕ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΚΟΨΤΕ ΤΟΥΣ ἓνα ἑκατοστὸ τὰ κοτσάνια ἀ-πὸ κάτω. Καθὼς τὰ ἔχουν κοψέι ἀπὸ τὴ ρίζα τους, ἔχει δημιουργηθῇ μὴ πλὴνῃ στὸ κάτω μέρος τοῦ κοτσάνιου, πού ἐμπα-δίζει τὸ νερὸ νὰ θρέψῃ ἀρκετὰ τὸ λουλούδι.

— ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΘΗΤΕ ΚΟΦΤΕΡΟ ΜΑΧΑΙΡΙ. Τὸ μαχίρι ἔχει τὸ μειονέκτημα ὅτι συνθλίβει τὰ κύτταρα. Τὸ κοψίμο πρέ-πει νὰ γίνεται λοξὰ καὶ ὄχι ἴσια, ὥστε ἡ ἐπιφάνεια ἀπ' ὅπου μπορεῖ νὰ περάσῃ τὸ νερὸ νὰ εἶναι μεγαλύτερη καὶ συγχρόνως τὸ κοτσάνι νὰ μὴ ἀκούμπᾷ ἐντελῶς στὸν πυθμένα τοῦ βάζου καὶ δὲ μπορεῖ νὰ ρου-φήξῃ νερὸ.

— ΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΜΕΙΝΕΙ ΠΟΛΛΕΣ ΩΡΕΣ ἔξω ἀπὸ τὸ νερὸ, ἔχουν ταξιδέψει κλπ., μπορεῖτε νὰ τὰ ἀναζωογονήσετε δόνοντάς τους μερικὰ ἀπὸ τὰ χαμηλότερα φύλλα, ἀγκάθια κλπ., ὅποτε δημιουργοῦνται πρὸς-σθετοὶ πόροι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ εἰσ-χωρήσῃ ἐπίσης τὸ νερὸ στὸ κοτσάνι. Ἀφῆ-στε ἐπὶ μερικὲς ὥρες ὁλόκληρα τὰ κο-τσάνια βουτηγμένα μέσα στὸ νερὸ καὶ ὕ-στερα τοποθετήστε τὰ ἀπὸ στὰ βάζα.

— ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΤΕ ΑΡΚΕΤΑ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΑΣ, πρέπει νὰ τοὺς ἀλλάζετε καθημερινὰ τὸ νερὸ, κατὰ προ-τίμησιν ἀφ' οὗ τελειώσετε τὸ συγγράμμα-σας, ὅποτε θὰ ἔχη πέσει στὸ νερὸ καὶ στὰ λουλούδια ἀσκητὴ σκόνη. Εἶναι ἀσκόπο νὰ ἀλλάζετε τὸ νερὸ δύο φορές τὴν ἡμέρα: τὰ λουλούδια δὲν ἀντέχουν σὲ πολλὰς μετα-κινήσεις.

— ΤΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΟΥ ΚΟΤΣΑΝΙΟΥ ΕΧΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΣΗ-ΜΑΣΙΑ, γιὰτὶ ἡ πλὴνῃ πού σχηματίζεται δυσκολεῖ τὸ νερὸ νὰ περᾷ πρὸς τὰ ἐ-πάνω. Κάθετε λοιπὸν καθημερινὰ τὰ κο-τσάνια κατὰ ἓνα ἢ δύο ἑκατοστὰ καὶ πάν-τοτε λοξὰ.

— ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΛΟ-ΚΑΙΡΙ, ΑΝ ΜΠΟΡΗΤΕ, ΠΡΟΣΘΕΣΕΤΕ ἓνα μικρὸ κομματάκι πάγο σὲ κάθε βάζο—στὰ μεγαλύτερα δηλαδή. Ἐπίσης μὴ ἀσπιδίρην ἢ ἓνα κομμάτι ζάχαρη, ἂν τὰ ρί-ξουμε στὸ νερὸ τοῦ βάζου, παρατείνουν τὴ ζωὴ τῶν λουλουδιῶν καὶ διατηροῦν τὴ φρε-σκάδα τους.

— ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ: τὴν πολὺ μεγάλη ζέστη, τὸ κρύο, τὰ ρεύ-ματα. Μὴ τὰ βάζετε διπλὰ σὲ σόμπες, καλοριφέρ κλπ., οὔτε μπροστὰ σὲ πόρτες καὶ παράθυρα ἀνοιχτά.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἡ ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ... ΤΣΙΡΚΟ

Τοῦ Ἡλία Μπακοπούλου

ΓΥΝΑΙΚΑ εἶναι ὁμορφῇ.— ἓνας πλαστικώτατος μαγνήτης ἀπὸ σάρκα κροστή, πού κρατᾷ καρφωμένα ἀπάνω τῆς ὅλα τ' ἀρσενικά βλέμματα. Τὸ λεπτὸ μεταξὶ τοῦ φουστάνιου κολλάει σὰν δεύτερη ἐπιερμίδα στὸ γλυπτικὸ ἀριστοῦργημα τοῦ κορμιοῦ τῆς καὶ τὸ ἀναδεικνύει σαδιστικὰ λεπτομερῶς. Ἐκείνη τὰ ἔχει ὅλα, ἔχει γιὰ ὅλους τὴν πρόκλησι στὸ βλέμμα καὶ τὸ θρίαμβο στὸ χαμόγελο. Ὁ ἄντρας, πού τὴ συνοδεύει, εἶναι νέος, με-σοβαρὴ ἀντρίκια ὁμορφιά, περπατᾷ πλάι τῆς κι εἶναι σὰν θαμ-πωμένος, σὰν ἐκπληκτος, γιὰτὶ κατάρθωσε νὰ τὴν «κατακτήσῃ». Ἡ Γυναίκα τὸ μαντεύει κι' αὐτὸ καὶ γίνεται πὺδ ὑπεροπτικὴ, πολὺ ὑπεροπτικὴ, σχεδὸν βασανιστικὴ...

Εἶναι βραδάκι—ζεστὸ ἀνοιξιάτικο δράδυ—καὶ περπατοῦνε πλάι—πλάι, ἀνάμεσα στὰ δέντρα τοῦ πάρκου. Λίγο πρὶν εἶχαν παρακολουθεῖ τὴν παράστασι τοῦ τσίρκου. Καί, φυσικά...

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με ἐκνευριστικὸ ὑπεροπτικὸ χαμόγελο).— Λοι-πόν; Πῶς σου φάνηκε ἡ παρά-στασις; Ὁ ἄντρας (με ἐκνευρισμὸ πού δύσκολα καταφέρνει νὰ τὸν κρύψῃ).— Δὲν ξέρω... Δὲν τὴν εἶδα!

Ἡ ΩΡΑΙΑ (πάντα περιπαι-κτική).— Μπᾶ; (με ἐνοχλητικὰ προσποιητὴ ἀδωσύτητα). Καὶ γιὰτί; Πού εἶχες τὴν προσοχή σου;

Ὁ ἄντρας (με ὀμὴ εἰλικρί-νεια).— Εἶχα ἄλλη δουλειά. Ἐ-πρεπε νὰ μοιράζω δεξιά κι' ἀ-ριστερά... ἀγριεμένα βλέμμα-τα, γιὰ νὰ συγκρατήσω τίς ἐπι-θετικὲς διαθέσεις, πού σου εἴδει-χναν οἱ θεαταί... (μικρὴ ἀγανα-κτισμένη διακοπή). Δηλαδή, δὲν ἔφταναν οἱ ἄνθρωποι σὲ τίπο-τα... Ἐσὺ τοὺς προκαλοῦσες.

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ ἴδιο μειδι-αμα, πού μορῶν νὰ σὲ κάνῃ... φωνιά).— Ἀ, θὰ λές γιὰ κείνον τὸν κοῦτὸ μὲ τὴν κοιλίτσα καὶ τὴ φαλακρίτσα... Ὁ ἄντρας (με τὸ θερμόμε-τρο τῆς ὀργῆς στοὺς 39 βα-θμούς).— Κι' αὐτὸν καὶ τὸν ἄλ-λον, πού ξεθάρρεψε ἀπ' τὰ βλέμ-ματά σου καὶ σου ὤριξε ραντε-βού ἀπὸ μακριὰ μὲ τὰ δάχτυ-λα, ὥρα τέσσερις καὶ μισή!

Ἡ ΩΡΑΙΑ.— Μὰ γιατί, καὶ-μένε; Γιατί σου ἀρέσει νὰ παί-ρνης τὴν ἀγάπη μὲ τὴ δραματι-κὴ τῆς μορφῆς; Πάρ' τὴν ἀπ' τὸ εὐθύμο (σὰν κωμικὰ χαριτωμέ-νος δάσκαλος). Ἡ Ἀγάπη, φι-

λε μου, εἶναι ἓνα... τσίρκο! Γιὰ νὰ εἶναι «πλήρης», γιὰ νὰ ἔχῃ τὸ γούστο τῆς, πρέπει νάχῃ ποικίλο... πρόγραμμα. Ὅπως στὰ τσίρκα ὑπάρχουν οἱ «κλό-ουν» ἐστὶ καὶ στὴν Ἀγάπη ὑ-πάρχει, χρειάζεται νὰ ὑπάρχῃ, ὁ κοῦτὸς με τὴ φαλακρίτσα καὶ τὴν κοιλίτσα...

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμετρο ἀνεβαίνει στοὺς σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ ἴδιο παι-χνίσματα).— Ὅπως στὸ τσίρ-κο ὑπάρχουν οἱ νάνοι, ἐστὶ καὶ στὴν Ἀγάπη, χρειάζονται, γιὰ εὐθύμο παικίλια, κι' αὐτοὶ πού κάνουν ἀπὸ μακριὰ νοήματα με-τὰ δάχτυλα... (νέος ἀσημένιος καταρράχτης γέλιος).

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ ἴδιο παι-χνίσματα).— Ὅπως στὸ τσίρ-κο ὑπάρχουν οἱ νάνοι, ἐστὶ καὶ στὴν Ἀγάπη χρειάζονται αὐτοὶ πού πᾶσαν τὰ... ἀνορθόγρα-φα ραβασάκια... (καϊνούργια γελιάκια). Ὅπως στὸ τσίρκο ὑπάρχει ὁ...

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ ἴδιο παι-χνίσματα).— Ὅπως στὸ τσίρ-κο ὑπάρχουν οἱ νάνοι, ἐστὶ καὶ στὴν Ἀγάπη χρειάζονται αὐτοὶ πού πᾶσαν τὰ... ἀνορθόγρα-φα ραβασάκια... (καϊνούργια γελιάκια). Ὅπως στὸ τσίρκο ὑπάρχει ὁ...

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

Καλῶς ἦρθες, ἀγάπη μου καινούργια, τὴ θέσι σου νὰ πάρῃς στὴν καρδιά μου... Σιγὰ-σιγὰ, χωρὶς τὴν ἄγρια φούρια πού συντρίβει καὶ σπᾷει τὰ πάντα χάμου...

Σὰ μὴ κερήθρα μέλι, στάλα-στάλα, τὴ γλύκα σου σὲ μένα νὰ σταλάξῃς... Διχῶς κραυγές, λυγμούς, λόγια μεγάλα πού ἀμέσως θγαίνουν ψεύτικ' ἀπ' τὶς πράξεις...

Καθὼς χαϊδεύει ὁ ζέφυρος τὰ φύλλα, τὰ φύλλα τῆς καρδιάς μου νὰ χαϊδέψῃς καὶ σὰν ἀνάλαφρη μὴ ἀνατριχίλα νάρθῃ στὶς θαλωμένες μου τὶς σκέψεις...

...σὰν αὔρα τοῦ Μαγιοῦ. Κι' δταν θ' ἀφήσῃς κάποιες χιλιόκρυφες δομολογήσεις στὸ χεῖλι ν' ἀνεδοῦν τὸ ρουμπινί...

...καθὼς κοντὰ θὰ σὲ κρατῶ γερμένη, ἴσως, καρδιά μου πάντοτε ἀδειανή, σὲ νοιώσω μὴ στιγμὴ ξεχειλισμένη...

Θ. ΚΑΡΖΗΣ

λε μου, εἶναι ἓνα... τσίρκο! Γιὰ νὰ εἶναι «πλήρης», γιὰ νὰ ἔχῃ τὸ γούστο τῆς, πρέπει νάχῃ ποικίλο... πρόγραμμα. Ὅπως στὰ τσίρκα ὑπάρχουν οἱ «κλό-ουν» ἐστὶ καὶ στὴν Ἀγάπη ὑ-πάρχει, χρειάζεται νὰ ὑπάρχῃ, ὁ κοῦτὸς με τὴ φαλακρίτσα καὶ τὴν κοιλίτσα...

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμετρο ἀνεβαίνει στοὺς σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ ἴδιο παι-χνίσματα).— Ὅπως στὸ τσίρ-κο ὑπάρχουν οἱ νάνοι, ἐστὶ καὶ στὴν Ἀγάπη, χρειάζονται, γιὰ εὐθύμο παικίλια, κι' αὐτοὶ πού κάνουν ἀπὸ μακριὰ νοήματα με-τὰ δάχτυλα... (νέος ἀσημένιος καταρράχτης γέλιος).

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς σαραντάνα).— Ἐτσι;

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ ἴδιο παι-χνίσματα).— Ὅπως στὸ τσίρ-κο ὑπάρχουν οἱ νάνοι, ἐστὶ καὶ στὴν Ἀγάπη χρειάζονται αὐτοὶ πού πᾶσαν τὰ... ἀνορθόγρα-φα ραβασάκια... (καϊνούργια γελιάκια). Ὅπως στὸ τσίρκο ὑπάρχει ὁ...

Ἡ ΩΡΑΙΑ (με τὸ θερμόμε-τρο στοὺς... σαραντάνα).— Ἐτσι;

ΕΝΑ ΦΟΡΕΜΑ ΣΕ ΣΤΥΛ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

Σας παρουσιάζουμε ένα νέο τύπο φορέματος, που ασφαλώς θα σας γοητεύσει. Είναι μία φούστα που επάνω της πέφτει ένα πουλόβερ, όπως αποκαλούν τον μπουστό με τις τέσσερις μακρές μπασκούλες. Δύο βαθιές πένες στο λαιμό δίνουν κάτι το έντελώς καινούργιο στο χαριτωμένο αυτό σύνολο, που μπορεί να φορεθώ ωραιότατα με μία μπλούζα από σαντούκ. Η μπλούζα έχει μανίκια φουσκωτά με φαρδιές μανσέτες και διπλό κούμπωμα. Ένα κολιέ ασπρο και δυο μαργαρίτες είναι τ' απαραίτητα αξεσουάρ που το γαρνίρουν.

Λουλούδια
ας μαζέψουμε
και ρόδα
και κρίνα
κι' έλθετε
να πλέξουμε
στεφάνια
με κείνα...

ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ ΤΟΥ ΜΑΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΑΝΕΜΩΝΕΣ

Λίγες, ελάχιστες, απομένουν ακόμη. Σπεύσατε, κυρίες μου και δεσποινίδες μου, να επωφεληθείτε. Έρχεται το καλοκαίρι. Το άπεσταγμένο τους νερό γιατρεύει τις φακίδες του δέρματος και τις πανάδες του ήλιου.

ΠΑΠΑΡΟΥΝΕΣ

Οι σπερματοθήκες τους έχουν την ίδια ενέργεια με το όπιο, χωρίς να δημιουργούν τους ίδιους κινδύνους.

Τα άνθητάλα τους είναι φάρμακο κατευναστικό, για τις νευρικές και τις άπνικες παθήσεις. Συνιστώνται επίσης κατά των εντερικών κωλικών των παιδιών, σε έγχυμα 2:300. Έγχυμά τους αναλογία 3:300 προκαλεί τοση επίδραση, ώστε συνιστάται στους πλευριτικούς, για τη γρηγορότερη απορρόφηση του υγρού της πλευριτίδας. Το ίδιο έγχυμα δίδεται κατά των βρογχικών, κατά των εξανθηματικών νοσημάτων και κατά του κοκκίτου.

Ένα καλό αφέψημα από 12 κεφάλια σπερματοθηκών, μία φούστα κριθαριού και λίγη γλυκέρη, σε 450 δράμια νερό, που να μείνουν τα 400, κατευνάζει τους άσθματικούς παροξυσμούς.

ΓΑΙΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ

Η ρίζα τους είναι δρεκτική και διουρητική. Η φλούδα τους είναι άριστο φάρμακο κατά των κυστίτιδων, των λίθων της κύστεως και της νεφρολιθιάσεως. Το πυκνό αφέψημα ολοκλήρου του φυτού, χρησιμοποιούμενο για πλύσεις του στόματος, θεραπεύει αποτελεσματικά και τις χειρότερες ακόμα ούλιτιδες.

ΜΑΤΖΟΥΡΑΝΕΣ

Ωφελοούν στις εγκεφαλικές και στις νευρικές παθήσεις, κατά των παραλύσεων, των Ιλιγγών, της έπιληψίας και της άμνημους. Για την τελευταία τους αυτή ένδειξη, αποφεύγετε τες, αν θέλετε να ξεχάσετε εύκολα κάτι που σας ενοχλεί!...

ΘΥΜΑΡΙ

Το έγχυμα του ανθισμένου θυμαριού είναι φάρμακο κατά των βρογχικών κατάρων. Το ίδιο έγχυμα είναι άριστο αντισηπτικό των εντέρων και καταπολεμεί με αρκετή ευστοχία τις αιμοιβάδες και τα άλλα έντερικά παράσιτα. Σύγχρονα είναι και

Είτε απ' την Άτλαντιδα νύμφη τη Μαΐα, την προσκυτέρα των Πλειάδων, τη μάνα του Έρμη, την προσωποποίηση της μητέρας Γης, είτε απ' τη θεά των Ρωμαίων Ματζία, τη θυγατέρα του Φαύνου, πήρε ο Μάιος τ' όνομα του, ανέκαθεν κι' ως σήμερα και πάντα είναι και θα είναι ο μήνας του όργασμού της γης. Κι' ο Μάιος μάς έφτασε! Άς τον προϋπαντήσουμε στην έξοχη! Για να χαϊδέψουμε τα μάγια του έτσι που μάς τα δίνει ο όργασμός της φύσεως. Άλλοι για να ξεχαστούν σ' ένα παιχνιδι με τα λουλούδια και τις πεταλούδες. Άλλοι για να μεθύσουν μέσ' τ' αρώματα. Και μεις για να στίψουμε τους χυμούς του Μάη και να σάς τους προσφέρουμε, σε δόλσατο στις πληγές σας και σα γιατρεία στις αρρώστιες σας. Έλθετε μαζί μας, με ανοιξιάτικη διάθεση, ήρεμοι, να συνθέσουμε το θεραπευτικό «Μάη». Έχουμε μαζέψει διάφορα αγριολούλουδα και πρασιναδες.

στυπτικό. Το αφέψημά του συνιστάται για τον ιδιο λόγο σε υποκλυσμούς. Επίσης δέ και σε κολπικές πλύσεις σαν αντισηπτικό και στεγνωτικό.

ΚΟΛΗΤΣΙΔΕΣ

Το αφέψημά τους και ο χυμός τους, όπως κι' οι σπόροι τους, κοπανισμένοι σε λεπτή σκόνη, κατεργασμένοι με δόκνηρη νύχτα σε βρασμένο κρασί (1 δράμη—16 κόκκοι σ' ένα ποτήρι) πίνοντας το πρωί νηστικά, είναι έξοχο φάρμακο κατά της ψαμμιάσεως.

Το αφέψημά τους ωφελεί επίσης κατά του ίκτερου (χρυσής), της πλευριτίδας και των δερματικών εξανθημάτων. Οι ρίζες τους παχαίνουν τα πουλερικά.

ΑΛΥΓΑΡΙΑ

Είναι φυτό αντιαφροδισιακό, ιδίως οι καρποί του. Δεν είναι σκόπιμο να παρσύρετε κοντά σ' αυτό μία ειδυλλιακή διάθεση, έκτός αν την αποκρούετε και θέλετε να την εξουδετερώσετε!...

Κατά τα Έλευσinia, ανήμερα τα Θεσμοφάρια (τετάρτη ημέρα των νηστειών) έστρωναν τα απαρθηνικά λεγόμενα κρεβάτια με ανθισμένες κορυφές αλυγαριάς, πιστεύοντας πως έτσι διώχνουν ή εξουδετερώνουν κάθε πονηρή σκέψη από τις συζύγους και τις Ιέρειες! Ο Γάλλος γιατρός και αλχημιστής του τέλους του 13ου και των αρχών του 14ου αιώνα, Άρνω Βιλλεβέ, για να κρατιέται μακριά από κάθε ήδονιστική διάθεση, είχε φιλοτεχνήσει ένα μαχαίράκι από έβλα αλυγαριάς και το έφερε πάντοτε στο ζωνάρι του!

Ένας άλλος Γάλλος, ο Ναγγέρο, παρασκεύαζε ένα σιρόπι από καρπούς αλυγαριάς, έχοντας για πελάτες του τους καλογήρους των μοναστηριών, που ήθελαν να κατοχυρώσουν την αγνότητά τους!

Τα σπέρματα των καρπών της αλυγαριάς είναι δρεκτικά, διουρητικά και κατευναστικά, δίδονται δέ κατά του σπασμοδικού θίχα και κατά της ύστερίας. Καταπλάσματα, γινόμενα από αυτά, διαλύουν τα άποστήματα.

ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ

Είναι το ποντικοφάρμακο των Γάλλων χωρικών, που χρησιμοποιούν για το σκοπό αυτό τη σκόνη του εύλου και της φλούδας. Το δάμμα, που γίνεται από νωπά φύλλα πικροδαφνης, χορηγείται σαν άριστο καρδιοτονωτικό και διουρητικό φάρμακο, που μπορεί ν' αντικαταστήσει τη δακτυλίτιδα και το στρόφαθο.

ΚΙΣΣΟΣ

Χρειάζεται για το στεφάνι μας του Μάη το κατ' έξοχην στεφανωτικό αυτό φυτό, που ήταν και το ιερό φυτό του θεού Διονύσου. Τα φύλλα του είναι έμμηναγωγά, έρεθιστικά και αποσμηκτικά. Οι κακοήθειες και οι άτονες πληγές γιατρεύονται αν τις πλένουμε πρώτα με αφέψημα των φύλλων του κισσού κι' ύστερα τους δάξουμε κατάπλάσμα τα ίδια τα φύλλα κοπανισμένα. Οι χωρικοί μας θεραπεύουν με καταπλάσματα δρασμένων φύλλων κισσού ή με επίθεματα βρεγμένα στο αφέψημά του, τα έγκαυματα. Άλλά τις αναγνώστρίες μας ενδιέφερε κυρίως η γόμμη του κισσού και ειδικότερα από τον παλαιό κορμό του γιατί είναι ένα αξιόλογο αποτρίχιατικό μέσο.

ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΙ

Το ωραίο αυτό φυτό, το τόσο γνωστό μας, που είναι ατύφους σ' ολόκληρη Εύρώπη και στον τόπο μας, στολίσει τους κήπους μας και τις γλάστρες μας, είναι ολόκληρο θεραπευτικό. Είναι τονωτικό, χωνευτικό και αντιπυρετικό. Συνιστάται να το χρησιμοποιούν στα δασεία και υγρά κλίματα (έγχυμα των ανθισμένων κορυφών του σε κρασί) κατά κρυμμάτων, για δρεκτικό και διεγερτικό του οργανισμού. Το αφέψημα των λουλουδιών του, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε κάθε αναλογία, σκοτώνει τα έντερικά σκουλήκια.

Μα κυρίως το καρυοφύλλι είναι άριστο τοπικό έπούλωτικό φάρμακο. Ο Ζαντί, με κατεργασία των φύλλων του μέσα σε ζεστό λάδι, παρασκεύασε «δόλσατο», άριστο για την έπούλωσι των πληγών.

ΝΕΚΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ (κιτρινολούλουδο)

Ο λαός καταπλάσσει πάνω στα μάτια τα λουλούδια του βρασμένα και πλένει με το νερό τους τα μάτια, για να γιατρέψει τις αρρώστιες και μάλιστα όσο πιο χονδρές είναι. Χρησιμοποιεί ακόμη τα λουλούδια του, καγιόμενα σε υποκαπνισμούς των γεννητικών οργάνων των άμνημορικών γυναικών. Ολόκληρο το φυτό θεωρείται αντιπυρετικό, έμμηναγωγό, αντιεξανθηματικό, αντισπασμωδικό και ήπιο νωρεωτικό.

Χορηγήθηκε με επιτυχία και κατά των Ιλιγγών. Και το καλλιεργημένο και το άγριο έχουν τις ίδιες ιδιότητες.

ΔΥΟΣΜΑΡΙΝΙ (ρομαρίνι)

Όλες τες έχετε το ωραίο αυτό φυτό, με τα ψιλά φυλλαράκια και τα μικρά υποκύννα λουλουδάκια του. Δεν έχετε όμως ίσως ότι έχει και αξιόλογο θεραπευτικές ιδιότητες. Είναι ευστόμαχο και τονωτικό και το έγχυμα των φύλλων του χορηγείται κατά της δυσπνίας, της αναιμίας, της χλωρώσεως, της παχυσαρκίας, των Ιλιγγών, του νευρικού ποικεφάλου, της βρογχίτιδος, του άσθματος κλπ. Το ίδιο έγχυμα ωφελεί σε πλύσεις κατά της λευκορροίας και τοπικώς κατά των πληγών.

Άλλά εκείνο που ιδιαίτερα άφορά τις αναγνώστρίες μας είναι ότι η οινόπνευμα-τούχος σκευασία του, που γίνεται αν αναμίξουμε 10—20 γραμμάρια αιθέριου έλαιου (έσάνς) του δυοσμαρινιού με ένα λίτρο οινόπνευματος, είναι μία περίφημη έντριβη, τονωτική του σώματος.

ΠΙΟ ευτυχισμένα παιδιά από μας τη Μεγάλη Βδομάδα δεν πιστεύω να βρίσκονταν στον κόσμο. Την περνούσαμε διαρκώς σε κίνησι, σε μία υπερένταση, σε μία γλυκεριά αλλαγή. Στο σπίτι μας βασίλευε από το πρωί ως το βράδυ ένα χαρούμενο αναστάσιμα, κι' εμείς τρέχαμε στη γειτονιά μαζί με τ' άλλα παιδιά και παίζαμε μπροστά στην εκκλησιά, όπου ήταν ο μεγάλος δρόμος, ή αγορά. Μια άγορά με σπαράγγια και με δολφούς, με καλαθία γεμάτα πίνες και άχινους και άχιβάδες, με αρνάκια που δέλαζαν, με δεμάτια φρέσκο χορτάρι και παπαρούνες κόκκινες ανάμεσα και δαμάσκους που περνούσαν με κάτι ψηλά πεταλωμένα μολύβια. Φορτωμένα τσαντίλες με φρέσκο τυρί. Ύστερα η εκκλησιά ήταν όλη την ημέρα ανοιχτή, στολισμένη με μαύρα κρέπια και πλήθος κεριά, οι καμπάνες χτυπούσαν λυπητερά κι' ο κόσμος που περνούσε απ' έξω στεκόταν κι' έκανε το σταυρό του.

Εμείς γυρίζαμε παίζοντας εδώ κι' εκεί πρωί και απόγευμα. Το βράδυ όμως, πριν χτυπήσει η καμπάνα, είμαστε κιόλας χτενισμένα, έτοιμα, για να πάμε στην εκκλησιά μαζί με τη μητέρα μας και την 'Αννούλα.

Ποτέ δε θυμόμουν τη μητέρα να πάει Μεγάλη Βδομάδα στην εκκλησιά, χωρίς την 'Αννούλα, μία μακρινή συγγενισιά της. Την αγαπούσαμε πολύ εμείς τα παιδιά την 'Αννούλα. Μά κι' αυτή μας έκανε όλα τα χατήρια μας. Κουκλές θέλαμε να βαφτίσουμε; καραμέλες να φτιάσουμε ή παστέλια ή σπιτάκια με κεραμίδα; να δέσουμε κούνια στην αυλή; μασκαράδες να ντυθούμε τις απόκριες; Τρέχαμε στην 'Αννούλα. Κι' αυτή μας βοηθούσε πάντα πρόθυμη.

Όμως η 'Αννούλα δεν έμοιαζε καθόλου με τις άλλες κοπέλλες του τόπου μας. Δεν ήταν, όπως εκείνες, χαρούμενη και ζωηρή. Ήταν σοβαρή, μιλούσε λίγο με σιγαλή φωνή και τα γλυκά μαύρα μάτια της καθρέφτιζαν κάτι ήσυχο και θλιμμένο, κάτι που θυμίζει τη Μεγάλη Βδομάδα την εκκλησιά.

Η μητέρα έλεγε πως ποιν από κάμποσα χρόνια, όταν η 'Αννούλα ήταν 18 χρονών, δεν είχε στην όμορφη την ομοιά της. Τότε είχε γίνει κάτι που έμεινε τα παιδιά δεν ξέραμε, όμως πρέπει να λυπήσε πολύ την καυμένη την 'Αννούλα, γιατί από τότε κλείστηκε στο σπίτι της μαζί με τη γιαγιά μητέρα της και δεν ξαναφάνηκε πιά. Μόνο ύστερα από καιρό κι' από πολλά παρακάλια, άρχισε ναρχεται σ' εμάς και σε κάποιο άλλο συγγενικό της σπίτι, όχι από την πλατεία και το μεγάλο δρόμο, άλλ' από κάτι σοκάκια στενά και σκοτεινά και πάντα βραδάκι. Περίπατο δεν πήγαινε ποτέ, ούτε στην εκκλησιά την ημέρα, ούτε στο παραθύρο πλησίαζε. Και στο μπαλκόνι τους δεν έβγαине ποτέ να καθήση, εκτός μονάχα το καλοκαίρι, στα σκοτεινά και κρύταζε κάτω τη θάλασσα, κατάμονη όλων ημερών.

Ανήλικη ζούσε η 'Αννούλα στη μικρή πόλι που την έλυνε από το πρωί ως το βράδυ ο ήλιος κι' ήταν άσπρη και χλωμή, σά φιλιτισένια.

Εκείνο το βράδυ της Μεγάλης Τετάρτης, σ' αν είδαμε τη μητέρα μου έτοιμη για την εκκλησιά, φώναξα:

— 'Η 'Αννούλα δεν ήρθε ακόμη;

— Όχι.

— Να πάμε να της μιλήσουμε;

— Όχι, παιδιά. Δέ θάρη σήμερα.

— Γιατί μητέρα; Είναι άρρωστη;

— Καλά είναι. Έλάνε τώρα, πάμε για τι άργήσαμε. Χτύπησε η καμπάνα.

Όταν γυρίσαμε στο σπίτι ο πατέρας έλειπε. Καθήσαμε να φάμε χωρίς αυτόν. Τέτοιο πράγμα δε θυμόμαστε να είχε ξαναγίνει.

— Ποι είναι ο πατέρας; ρωτήσαμε μ' έκπληξη.

— Έχει κ' οια δουλειά. Θάρη άργότερα.

Κι' όταν ήρθε, η μητέρα σηκώθηκε και κλείστηκαν κι' οι δυο μέσα στο γραφείο του, να κουβεντιάσουν.

Ούτε την άλλη μέρα η 'Αννούλα φάνηκε στο σπίτι μας. Βάψαμε τ' αυγά χωρίς αυτή, κάναμε τις λαμπροκουλούρες και τα τσουρέκια. Μά εκείνο που μάς λυπήσε κατάρκα, ήταν πως δε φαινόταν ούτε στον 'Επιτάφιο.

ΑΝΝΟΥΛΑ

Πασχαλινό διήγημα της Πιπίνας Τσιμικάλη

— Να πάμε μητέρα να τη φωνάξουμε;

— Όχι σάς είπα. Έχει δουλειά!

— Δέ θα πάμε λοιπόν ούτε στο μπαλκόνι της έφέτος;

— Θα πάμε βέβαια! Πώς δέ θα πάμε!

Τα λόγια αυτά της μητέρας μας ησυχάσαν. Και σε κάμποση ώρα ακολουθήσαμε κι' εμείς μαζί με τον άλλον κόσμο τον 'Επιτάφιο της εκκλησίας μας που κατέβαινε στο δρόμο της παραλίας. Αφού περάσαμε την πλατεία και προχωρήσαμε λίγο, εμείς γυρίσαμε, όπως κάναμε κάθε χρόνο και άνεθήκαμε στο σπίτι της 'Αννούλας. Ήταν ένα μικρό παλιό σπίτικι με πλατείες σανίδες στα πατώματα που έτρεμαν άμα περνούσες, σφουγγαρισμένες πάντα και πεντακάθαρες, με κατάσπρους τοίχους και μ' ένα μπαλκόνι ξύλινο, στο δρόμο της παραλίας. Εκεί βγαίναμε και περιμέναμε να δούμε τους 'Επιτάφιους που γύριζαν όλοι μαζί και πήγαιναν ο καθένας στην εκκλησιά του.

Αυτή τη χρονιά το σπίτι της 'Αννούλας, άμείως σαν μπήκα, μου φάνηκε αλλοιότυπο από άλλες φορές, τέτοια μέρα. Πρώτα-πρώτα ήταν δόλοφωτο και συγυρισμένο σ' ανχαν γιορτή. 'Επειτα μέσα στη σάλα καθόταν ένας κύριος που χαίρετσε χαρούμενος τον πατέρα κι' ύστερα όλους εμάς. Μά κι' η θεία Γιώργαينا, καθώς άγκάλιασε γελώντας και φίλησε τη μητέρα μου, άρχισε έξαφνα να κλαίη και χρειάστηκε να βγάλη το μαντήλι της και να σκουπίζη τα μάτια της ώρα πολλή.

— Μητέρα, η λάμπα μας, είπα σιγά, κυττάζοντας τη μεγάλη γυάλινη λάμπα στη μέση του τραπεζιού.

— Σώπα, είπα ακόμη πιο σιγά η μητέρα μου.

Κι' όχι μονάχα η λάμπα μας. Και το χρωματιστό βάζο και τον άσημενιο δίσκο του σπιτιού μας γνώρισα κι' ήθελα να της το πώ, μά η μητέρα με άγριοκύτταξε και φοβήθηκα και σώπασα. Η 'Αννούλα μπήκε μέσα μ' ένα καινούργιο φόρεμα μπλέ μ' άσπρο γιακαδάκι. Το γλυκό της στόμα χαμογελούσε και τα μάτια της έλαμπαν.

— 'Αννούλα, τί όμορφη που είσαι! φώναξα κι' έτρεξα να την άγκαλιάσω.

Η 'Αννούλα — τί παράξενο — κοκκίνησε. Το πρόσωπό της δεν ήταν τώρα χλωμό και φιλιτισένιο, όπως τις άλλες φορές.

Σε λίγο βγήκαμε στο μπαλκόνι και κουβεντιάσαμε χαρούμενα ώρα πολλή, ώσπου άγναντώσαμε μακριά μία λουρίδα από χιλιάδες αναμένα κεράκια να κουνιέται σιγά-σιγά και ναρχεται κατά το μέρος μας.

— Οί 'Επιτάφιοι!

Η σκοτεινή θάλασσα έλαμψε πάλι πράσινη και κόκκινη και χρυσή. Τα καίκια που ήταν άραγμένα στην παραλία λούστηκαν στο φός των βεγγαλικών κι' όλόκληρος ο ουρανός άστραφτε μιά-μιά ξαφνικά, γεμάτος μυριάδες χρωματιστά άστρα που έπεφταν και χάνονταν πριν φτάσουν στη γή.

Λαμποκοπώντας και καταστόλιστοι πέρρασαν κάτω από το μπαλκόνι μας οι 'Επιτάφιοι σιγά-σιγά, στάθηκαν λίγο στην πλατεία και άνηφόρισαν το δρόμο της άγοράς.

Μαζί μ' Αύτους χάθηκε κι' η μαγεία. Το σκοτάδι ξανάρθε πάλι κι' έπιασε όλο τον τόπο, σιωπηλό και πυκνό. Μονάχα το μεγάλο άσπρο βαπόρι που είχε φτάσει λίγες μέρες προητέρως στο λιμάνι μας γεμάτο ξενητεμένους που ήρθαν να κάμουν Λαμπρή στα σπίτια τους και στα χωριά τους, έστεκε έρημο κι' δόλοφωτο και καθρεφτιζόταν ως κάτω, θαθεία, στην ήσυχη καταμαυρη θάλασσα. Το κύττακα κατάπληκτο αυτό το βαπόρι και κείνο το βράδυ κι' άλλες φορές. Δεν ήξερα τί μεγάλο κακό θα μου κάμη.

★

Πρωί-πρωί τη Λαμπρή, μάς έφεραν ένα ωραίο μπουκέτο λουλούδια, κρίνους και βιολέττες και τριαντάφυλλα.

— Βάλε, παιδί μου, το καλό σου φόρεμα, μου είπε η μητέρα μου, κι' έλα να σε χτενίσω. Θα πάς μαζί με την Πότα στην 'Αννούλα. 'Ετι παράξενα πράγματα αυτή τη βδομάδα με την 'Αννούλα, συλλογίστηκα. Μά δεν είπα τίποτα.

Σε λιγάκι είδα την Πότα να βγαίνει από την κουζίνα μ' ένα πελώριο τσιλι σκεπασμένο. Ήταν το γλυκό που είχαμε φτιάσει χτές.

Πήρα κι' εγώ το μπουκέτο και κατέβηκα.

— Δέ μου λές, Πότα, τη ρώτησα στο δρόμο, γιατί τους πάμε λουλούδια και γλυκά;

— Δεν το ξέρεις; μου λέει αυτή. 'Αρραβωνιάστηκε η 'Αννούλα!

— 'Αρραβωνιάστηκε;

— Ναί, σήμερα θα το φανερώσουν. Θα τη στεφανώση ο πατέρας του την άλλη Κυριακή.

— Α!

Τυχερή που ήταν! Ξανάπε η Πότα. Λένε πως είναι πολύ πλούσιος και καλός. Κομμάτι μάλαμα ή καρδιά του Τόν ήξερε καλά ο πατέρας σου, πριν φύγη για την 'Αμερική. Είδες τί όμορφος άντρας που είναι;... 'Ε, να σου πώ, καιρός ήταν πιά να χαρή κι' αυτό το δυστυχισμένο.

— Ποιό;

— Η 'Αννούλα, άνόητη. Πριν πέντε χρόνια είχε άρραβωνιαστή μ' έναν υπάλληλο... ταμίας ήταν... Ύστερα εκείνος έφυγε και πήγε στην 'Αθήνα. Από κεί της έγραφε πως θάρη να την πάρη, ώρισαν μάλιστα και το γάμο. Έκαμαν τότε τα γλυκά, τώπαν σ' όλον τον κόσμο, έρρανε και το νυφικό της. Μά το βαπόρι έφτασε και αυτός δεν ήρθε — δεν ήρθε ποτέ.

— 'Ε, και; Τί την ένοιαζε; φώναξα. 'Ας ξηπαίρνε άλλον!

— Τόν αγαπούσε, είπε η Πότα. Μήνες έπεσε άρρωστη και κόντευε να πεθάνη. Ύστερα θα πήγαινε καλόγρη, αν δέ λυπότανε τί μάνα της. Του τάπαν όλα του γαμπρού...

— Φτάσαμε. 'Ανέβα σύ πρώτη, γιατί εγώ ντρέπομαι. Δεν ξέρω τί να τους πώ.

— Καλορρίζικα να τους πής, τάκουσε;

— Κι' αν είναι κι' αυτές εκεί;

— Τό ίδιο να πής και σ' αυτόν. Μά ένοια σου, πρωί-πρωί δέ θάνα!

Εγώ όμως δεν ευχήθηκα τίποτα, μόνα άφησα τα λουλούδια πάνω στο τραπέζι κι' έτρεξα στην 'Αννούλα και την άγκάλιασα σφιχτά.

Α, τί γελαστή, τί χαρούμενη ήταν εκείνο το πρωί! Με φίλησε στα δυο μευ μάγουλα, με φόρτωσε γλυκά και άγνό κόκκινα και σαν έτοιμάστηκα να φύγω μου έδωσε όμορφα, όμορφα την κορδέλα.

Νύφη ξαναείδα την 'Αννούλα μας. Νυφούλα μέσα στο άσπρο της φόρεμα, στα πέπλα και στα κουφέτα. Κι' από κείνη την ημέρα ποτέ πιά... ποτέ. Μας την πήρε το μεγάλο άσπρο βαπόρι.

Ήταν μία Κυριακή άνοιξιάνικη σαν τη χαρά του Θεού, κι' εμείς βρισκόμαστε στην παραλία. Το βαπόρι άρχισε να τρέμη σιγά-σιγά και να δείχνη πως θέλει να ξεκινήση.

Πλάί σ' εκείνον τον κύριο η 'Αννούλα κουνούσε το μαντήλι της και μ' ένα άλλο σκούπιζε τα μάτια της όλοένα.

— Στο καλό! στο καλό! φώναζαν οι άνθρωποι γύρω μου, καλό ταξίδι!

Θάθελα κι' εγώ να φωνάξω κάτι, αν μπορούσα να μιλήσω, αν δεν ήταν εκείνος ο σφιχτός κόμπος στο στήθος μου. Κι' εμείνα άκίνητη, σά μαρμαρωμένη ώσπου το βαπόρι κίνησε κι' άρχισε να φεύγη σιγά-σιγά.

Η 'Αννούλα στεκόταν πάντα εκεί, στην ίδια της θέση κι' ο χρυσός ήλιος την έλουζε τώρα όλόκληρη από την κορφή ως τα νύχια.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ
ΜΟΝΤΕΛΟ ΤΟΥ ΝΤΙΟΡ

Φόρεμα από μεταξωτό έμπριμέ μάρκας Σταρόν με μεγάλο τετράγωνο ντεκολτέ στο κορσάκι. Πολύ μοντέρνος ο γιακάς που καταλήγει σε δυο πιάτ με κουμπιά και πιάτνετα στο κόψιμο του κορσάκι κάτω από το στήθος δίνοντας ξεχωριστή χάρη στο σύνολο.

13

ΜΠΛΟΥΖΑ ΧΩΡΙΣ ΜΑΝΙΚΙΑ

ΥΛΙΚΑ: 250 γραμ. ή 80 δράμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ ΑΛΠΕΝ τρίκλωνο χρώμ. Ζάτ. Βελόνες Νο 2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Στριφτό λάστιχο 1+1π=1π καλή παίρνοντας τον από το πίσω μέρος της αριστερής βελόνας, 1π ανάποδη. Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π=4½ εκατ. 20 βελόνες = 3½ εκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 171π. Αρχίσετε με στριφτό λάστιχο 1+1π. Κάθε 4 βελόνες θα κλείνετε 1π από κάθε μεριά (10 φορές). Πλέξετε ζέρσευ κατά τον εξής τρόπο: Από την καλή μεριά του πλεκτού σας θα πλέκετε στην αρχή και στο τέλος δύο πόντους ζέρσευ κάθε φορά επιπλέον. Ταυτόχρονας κάθε 4 βελόνες θα βάζετε 1π από κάθε μεριά (25 φορές) τον οποίον θα πλέκετε ζέρσευ. Κατόπιν θα εξακολουθήσετε να πλέκετε επιπλέον με ζέρσευ δεξιά και αριστερά του στριφτού λάστιχου κατά την εξής σειρά: 1 φορά κάθε δεύτερη βελόνα και 2 φορές κάθε 4 βελόνες. Θα επαναλάβετε την ίδια σειρά 5 φορές σύνολον. Κατόπιν συνεχίσετε να πλέκετε 2π ζέρσευ προ και μετά του στριφτού λάστιχου κατά την εξής σειρά: 1 φορά κάθε δεύτερη βελόνα και 3 φορές κάθε 4 βελόνες. Θα επαναλάβετε την

ίδια σειρά 3 φορές σύνολον. Συνεχίσετε κατόπιν να πλέκετε τους 2π επιπλέον με ζέρσευ δεξιά και αριστερά από το στριφτό λάστιχο κάθε δεύτερη βελόνα. Σε γενικό μάκρος 29 εκατ. σχηματίσετε τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε και από τις δύο μεριές: 4π, 2π (3 φορές), 1π (4 φορές). Όταν θα έχουν μείνει μόνον 3π με το στριφτό-λάστιχο στο μέσον του πλεκτού σας, θα τους κλείσετε αυτούς τους τρεις πόντους σε μία φορά. Η κάθε πλευρά θα πλεχθή χωριστά. Τους πόντους της αριστερής πλευράς θα τους περάσετε σε μία παραμάνη και θα τους αφήσετε να περιμένουν. Πλέξετε τους πόντους της δεξιάς μεριάς κατά τον εξής τρόπο: Στη μεριά που χωρίσατε το πλεκτό θα κλείνετε κάθε 12 βελόνες 1π (3 φορές). Σε 4 εκατ. ύψος της μασχάλης θα βάζετε στην μεριά της μασχάλης κάθε 4 βελόνες 1π (20 φορές). Ταυτόχρονας και σε 35 εκατ. γενικό μάκρος θα σχηματίσετε μία πέννα κατά τον εξής τρόπο: Περάσετε τους 33π της αριστερής μεριάς της βελόνας σας σε μία παραμάνη και αφήστε τους να περιμένουν. Πλέξετε τους πόντους της δεξιάς μεριάς συνεχίζοντας να βάζετε 1 ανοίγματα στην μεριά της μασχάλης που σας υποδείξαμε. Στην μεριά της πέννας θα κλείνετε 1π κάθε 4 βελόνες (20 φορές). Σε 19 εκατ. ύψος της μασχάλης σχημα-

Η μητέρα

★ Η καρδιά της μητέρας δεν γερνά κι' αν χιόνια σκεπάσουν το κεφάλι της κι' η αγάπη της μένη αναλλοίωτη στο πέρασμα του χρόνου. Με την ίδια στοργή, την ίδια λαχτάρα κι' άφοβη που περιβάλλει το δρόμο της με τα αυτά συναισθήματα περιβάλλει και ένα άλλο παιδί της που ναι μεσόκοπος.

★ Αν τα παιδιά δεν ήταν τόσο άχαραστα απέναντι της μητέρας τους, και της έδιναν την ξεχωριστή θέση στην ψυχή τους και ανεγνώριζαν τις θυσίες της, τότε αι θηκικά καταστάσεις και τα εγκλήματα θάταν λιγώτερα.

★ Όταν ένα εγκληματία τον καταδικάζει ή κοινωνία και τα δικαστήρια γιατί είναι άσυγχωρητος, πάντα δρίσκειται γι' αυτόν μία καρδιά έτοιμη να δικαιολογήσει το εγκλήμα του και να τον συγχωρήσει. Είναι η καρδιά της μητέρας του!!!

★ Βρήτε μου τρεις συλλαβές που στην αδιαχώριστη έκφρασή τους να κλείνουν όλες τις αγάπες, δηλ την αγάπη και τη στοργή αυτή από το: «Μητέρα»!

★ Οι πιο δυστυχισμένοι άνθρωποι του κόσμου είναι κείνοι που δεν ένοιωσαν τη θαλπωρή της μητρικής αγκαλιάς και το γελαστό, όλο καλωσύνη και ευγένεια, χάδι των χεριών της.

ΔΕΣΠΩ ΜΠΑΛΑΣΚΑ

τίσετε τον ώμο. Θα κλείνετε από τη μεριά της μασχάλης 5π κάθε δεύτερη βελόνα (10 φορές). Περάσετε στην βελόνα σας τους πόντους που έχετε και περιμένουν της άλλης μεριάς της πέννας και πλέξετε τους κατά τον εξής τρόπο: Στη δεξιά μεριά αυτών των πόντων θα πλέκετε ίσια και στην αριστερή μεριά θα κλείνετε κάθε 12 βελόνες 1π (5 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους σε μία φορά σε γενικό μάκρος του πλεκτού 53 εκατ. Περάστε τους πόντους της αριστερής πλευράς στην βελόνα σας και πλέξετε και αυτήν την πλευρά κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστή με την δεξιά πλευρά.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 175π. Πλέξετε στριφτό-λάστιχο 1+1 π. Στην κάθε μεριά θα κλείνετε 1π κάθε 4 βελόνες (10 φορές). Σε 10 εκατ. από την αρχή συνεχίστε το πλέξιμο με ζέρσευ. Κάθε 6 βελόνες θα βάζετε 1π από κάθε μεριά (15 φορές). Σε 29 εκατ. γενικό μάκρος σχηματίσετε τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε και από τις δύο μεριές 2π (5 φορές). Σε 7 εκατ. ύψος της μασχάλης θα βάζετε σε κάθε μεριά 1π κάθε 6 βελόνες (12 φορές). Σε 19 εκατ. γενικό ύψος της μασχάλης θα κλείσετε από κάθε μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα: 3π (16 φορές) και από 2π (12 φορές). Κλείστε τους υπόλοιπους πόντους σε μία φορά για το ντεκολτέ.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε την πλάτη και το ζέρσευ των μπροστινών. Ράψτε τις πέννες και σιδερώστε τις ανοικτές. Κατόπιν φοδράρετέ τις με έστραφορ. Ράψτε τους ώμους. Στην κάθε μασχάλη θα σηκώνετε 180π γύρω-γύρω. Πλέξετε αυτούς τους πόντους 1 εκατ. ζέρσευ και κλείστε τους. Σηκώνετε γύρω στο ντεκολτέ 240 π., αρχίζοντας από την μύτη του μπροστινού ντεκολτέ. Πλέξετε 1 εκατ. ζέρσευ και κλείστε τους πόντους. Ράψτε τις πλάτες ραφές. Γυρίστε στις μασχάλες και στο ντεκολτέ στην ανάποδη μεριά του πλεκτού σας το 1 εκατ. το ζέρσευ και ράψτε το με κρυφή βελονιά.

Γαρνίρετε το ντεκολτέ με δύο μεγάλα πέτα από πικέ άσπρο ή λινό.

T. K.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

«ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΔΕΝ ΤΡΩΕΙ»

Ενας γνωστός Γάλλος γιατρός διηγείται ότι σε ηλικία τριών ετών το μικρό αγοράκι του δεν ένοιαζε πια να φάη το φαγητό του. Σε ό,τιδήποτε του έπρότειναν, απαντούσε στερεότυπα: «Δεν το θέλω, δεν μ' αρέσει!»

— Δεν μ' αρέσει το αρνί.

— Μά είναι ωραίο αρνί.

— Δεν μ' αρέσει το ωραίο αρνί!

Η μητέρα του τότε έπειρε το πιάτο, έκοβε μικρότερα τα κομματάκια το κρέας, τα άλεκτε με λίγη σάλτσα ή πουρέ και ξανάφερε το πιάτο στο μικρό.

— Δεν μ' αρέσει το αρνί.

— Δεν είναι πια αρνί, είναι σκύλος!

Το να φάη κανείς κρέας... σκύλου, είναι βέβαια άλλο πράμα, και πολύ πιο πρωτότυπο! Και ο νεαρός πεισματάρης έτραγε με κέφι το άπιαστο φαγητό του.

Αδικο διηγήθηκα την ιστορία αυτή σε μία νεαρή μητέρα που, απελπισμένη, είχε σχηματίσει πια τη πεποίθηση ότι το μικρό της κοριτσάκι θα πέθαινε από πείνα. Η αλήθεια είναι πως η περίπτωση της ήταν αρκετά πιο δύσκολη από του μικρού που ανέφερα: Η Έλεντσα δεν ενδιαφερόταν ούτε για αρνί, ούτε για... σκύλο, ούτε για κανέναν άλλου είδους φαγητό. Με δυσκολία κατεβάζει μία κουταλιά «για το μπαμπά», αλλά αποκλείεται να το αναλάβει για όποιοδήποτε άλλο μέλος της οικογένειας. Αν τη μαλώσουν, βάζει τα κλάματα. Αν την παρακαλέσουν, παίρνει το κουτάλι της και... αρχίζει να παίξει με το φαγητό της! Αν της δίνουν με το στανιό μία κουταλιά στο στόμα, είναι ικανή να το κρατήσει επί ώρες, χωρίς να το καταπιεί. Ας δούμε λοιπόν ποια είναι η γνώμη ενός Γάλλου καθηγητή για το ζήτημα αυτό.

— Δεν πρέπει να ξεχνούμε — λέει ο δο Περερόν — ότι υπάρχουν παιδιά που είναι εκ φύσεως ολιγόφαγα. Αν επιχειρήσουμε να τους δώσουμε να φάνε περισσότερο από όσο έχουν όρεξη, δημιουργούμε σιγά-σιγά μέσα τους μία αληθινή εξέγερση εναντίον της ιδέας του φαγητού.

Η έλλειψις όρεξης μπορεί να έχει βέβαια και διάφορες άλλες αφορμές, εκτός από τις φυσικές, τις μικρές αδιαθεσίες, την κούραση και... τα διάφορα «ενδιαμέσα» που καταβροχθίζουν συχνά τα παιδιά εκτός από τις ώρες του φαγητού τους. Το να διορθωθούν οι αφορμές αυτές είναι αρκετά εύκολο. Πολύ δυσκολότερο είναι να αντιμετωπισθούν οι ψυχολογικοί λόγοι της ανορεξίας.

Ενας από αυτούς είναι ίσως η απασχόληση. Αν το παιδί τρώει στο ίδιο τραπέζι συγχρόνως με τους μεγάλους, είναι φυσικό να παρακολουθεί με ενδιαφέρον να ακούει και να καταλάβει τι λέγεται μεταξύ των γονέων, μεταξύ των μεγαλύτερων αδελφών του. Αποτέλεσμα: αφορημάδα, έλλειψις ενδιαφέροντος για το φαγητό.

Είναι όμως πιθανότατο να πρόκειται και για ένα μικρό εκδρασισμό στοργής. Το παιδί διστά για τρυφερότητα, για αγάπη.

Οι ικεσίες που του γίνονται του αποδεικνύουν ότι η δύναμή του αναγνωρίζεται, ότι γίνεται δεκτή η τυραννία που ασκεί...

Δεν πρέπει ούτε να ικετεύετε, ούτε να θυμώνετε, αλλά να προκαλέτε την όρεξη. Ένα μεγάλο πιάτο είναι απογοητευτικό θέαμα. Ιδιαίτερα μάλιστα για το ανόρεχτο παιδί και κρύνει γρήγορα. Ενώ, αν χρησιμοποιήσετε τρία διάφορα μικρά χρωματιστά πιάτα, με λίγο — και διαφορετικό — περιεχόμενο το καθένα, ασφαλώς το μικρό παιδάκι σας θα ανακαλύψει πως ένα από τα τρία του αρέσει.

Ενα θαυμάσιο σύστημα, που πρέπει να χρησιμοποιείται κάθε τόσο, είναι το να παίρνει η μητέρα το μικρό κοριτσάκι της στην κουζίνα και να του ζητά να τη βοηθήσει στην προετοιμασία του γεύματος. Σε ηλικία 3 ετών ή 'Ελεντσα είναι θαυμάσια σε θέα να ρίξη αλάτι στο κρέας που βρίσκεται στο πιάτο της, να ανακατέψει τη ζάχαρη που είναι στο γάλα της κλπ. Θα διαπιστώσετε με κατάπληξη το πόσο όρεκτικά και... νόστιμα θα της φαγούν τα έργα της!...

ΔΡΟΣΕΡΗ ΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ

Πολύ νεανικό έμπριμέ μοντέλο της 'Αμερικανίδος Τζούντυ. Το ζαπωνέ κορσάκι με το μεγάλο ντεκολτέ συγκρατείται με ένα πλατύ κορσελέ, γαρνισμένο σ' όλο του το πλάτος με εσωτερικά οριζόντια πενσάκια, κουμπωτό εμπρός με μικρά, στρογγυλά κουμπάκια. Στη βάση του κορσελέ ζωνίτσα—κορδόνι δεμένη σε φιόγκο. Φούστα σουρωτή. Εφέτος τα μεγάλα ντεκολτέ είναι πάρα πολύ της μόδας. Μπορούμε μάλιστα να πούμε ότι τα φορέματα ακολουθούν ή τον πολύ κλειστό ή τον πολύ σκαμμένο λαιμό. Έτσι, όχι μόνο η γαλλική, αλλά κι η πέρα από τον 'Ατλαντικό μόδα, υιοθέτησε ντεκολτέ που αφήνει ελεύθερο το στήθος και πολλές φορές μάλιστα και τους ώμους.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ... Ο Μ Ο Ρ Φ Ι Α

ΕΙΝΑΙ ιστορικά εξακριβωμένο πως κανένας άλλος λαός της αρχαιότητας δεν ύμνησε και δεν λάτρευσε την «Ομορφιά» όσο οι αρχαίοι Έλληνες. Δε θέλει ρώτημα πως το αίσθημα αυτό δεν ήταν έμφυτο, αναδείχθηκε σιγά-σιγά στον καιρό της μεγάλης ακμής και κυρίως μέσα στην Αθηναϊκή Πολιτεία που όπως ξέρουμε έγινε το πνευματικό Κέντρο, το τότε έλληνισμο. Και οι λόγοι είναι πολλοί που δεν μας παίρνει ο χώρος να τους εξηγήσουμε. «Ας δούμε τώρα, πως εκδηλώνανε οι αρχαίοι Έλληνες το θαυμασμό τους προς το Ωραίο. Πρώτα-πρώτα, θαυμάζανε τα καλοφτιαγμένα κορμιά. Το σωματικό κάλλος έγινε με τον καιρό το αντικείμενο της κριτικής και το σπουδαιότερο θέμα στις καθημερινές τους συζητήσεις. Γι' αυτό στις γιορτές τους (παράτες - πομπές) μαζί με τα άλλα θεάματα κάνανε παρελάσεις τα πιο όμορφα κορίτσια και οι πιο λευκοτόκορμοι νέοι. Πολλοί ποιητές ύμνησαν το κάλλος και διάφορες παραδόσεις πλεγμένες με θρύλους και μύθους δίνανε στην Ομορφιά θεϊκή καταγωγή. Έτσι ο Απόλλων που ήταν ο Θεός του πνεύματος και η Αφροδίτη που ενσάρκωνε το πιο τέλει σε γραμμές γυναικείου σώμα έφτασαν να λατρεύονται πιο πολύ από τους άλλους Θεούς και τα αγάλματά τους να στολίζουν τα Ιερά και τους Ναούς.

Από τις ιδέες τους αυτές που δείχνουν πνευματική καλλιέργεια και ανώτερη αισθητική αντίληψη, πίστευαν πως το αντίκρυσμα της ομορφιάς τους έκανε καλύτερους γιατί θεωρούσαν πως ήταν το μόνο όρατο σημείο της θεϊκής τελειότητας. Όταν έχουμε υπ' όψη τις τέτοιες τους διαθέσεις και αντιλήψεις καταλαβαίνουμε γιατί, όχι μόνο περιποιούνταν τα σώματά τους, αλλά και ίδρυσανε παλαίστρες και γυμναστήρια όπου οι νέοι με διάφορες ασκήσεις δυνάμωναν τα κορμιά τους και έδιναν σ' αυτά πλαστική ομορφιά. Μάλιστα μας λένε οι αρχαίες πηγές πως τόσο πολύ τους άρεσε να βλέπουν ωραία και κανονικά σώματα ώστε καθιέρωναν στις πομπές και τελετές να μη παρέλαύνουν οι γέροι που ήταν καμπουριασμένοι και κακκαλιάρηδες. Κάθε παραμονή μιας τέτοιας παράτας ωργάνωναν διαγωνισμό μεταξύ των γερόντων και μόνο σε κείνους που ήταν ακόμα σωματικά ακμαίοι τους επιτρέπανε να πάρουν μέρος στην παρέλαση. Το ίδιο γίνονταν και για τις γυναίκες και τα κορίτσια. Λέγανε για τα ωραία σώματα πως ήταν πλάσματα από τους Θεούς — «Θεός τις ένδον έστιν». Η ασχήμια λοιπόν ήταν για τους Έλληνες κατάρα του Θεού και γι' αυτό αποκρουστική. Έτσι σιγά-σιγά σχηματίστηκε η έντυπωσι πως στα ωραία σώματα υπάρχει και το μυαλό και η αρετή. Από την αντίληψη αυτή στην Αθήνα απαγορεύονταν να δίνονται αξιώματα σε πολίτες που δεν είχαν νερά και καλά σώματα. Ο Ξενοφών γράφει πως ήταν απαραίτητο οι πολιτικοί άνδρες να έχουν «σώμα αξιοπρεπέστατον ιδέιν». Ακόμα και όταν εκλέγανε τους στρατηγούς σία και τα σωματικά τους χαρακτηριστικά παρά από τις ικανότητές τους.

Ο Ίδιος ο Ξενοφών μας πληροφορεί ακόμα πως όταν οι στρατιώτες γυαζαν από μακροχρόνια εκστρατεία δε ρωτούσαν για τίποτε άλλο παρά ποια από τα κορίτσια και τα αγόρια είναι ομορφότερα. Ο Άριστοτέλης πάλι γράφει κάπου ότι «τα όρθα σώματα χρήσιμα προς πολιτικόν βίον» ενώ ο Πλάτων περιγράφει με ξεχωριστή αυταρέσκεια την έντυπωσι που έκανε ο συγγενής του Χαρμίδης όταν μπήκε γυμνός στην παλαίστρα του Ταυρέα.

Ξέρουμε επίσης πως όταν σε μία Πολιτεία μαζεύονταν πολλοί ξένοι και η πα-

ρουσία τους δημιουργούσε ζητήματα στέγης και οικονομικές δυσκολίες, δεν τους έδιωχναν όλους αλλά μόνο τους άσχημους και κακοφτιαγμένους. Τους ωραίους άντρες τους κρατούσαν και τους πολιτογραφούσαν.

Μια λοιπόν που επικρατούσαν τέτοιες αντιλήψεις και οι φιλόσοφοι και δημοσολόγοι στις γνώμες και κρίσεις τους για τη διορθωση των κακών κειμένων διευτύωναν το αξίωμα πως έπρεπε οι πολιτικοί ηγέτες να είναι πρώτ' απ' όλα καλοί κι' αγαθοί, δηλαδή ωραίοι και μυαλωμένοι. Αν ο Σωκράτης δεν μπόρεσε να επιβληθεί, ατία ήταν η ασχήμια του. Ναί μεν ήταν ο καλύτερος συζητητής και κανένας δεν παράδωγε μαζί του στο μυαλό, ωστόσο με το να είναι άσχημομούρης δεν του έδιναν σημασία.

Αυτό, είναι η ατία που γίνεται τόσος λόγος στα συγγράμματα των φιλοσόφων για το κάλλος και παράλληλα η αποστροφή που είχαν οι Αθηναίοι και οι άλλοι Έλληνες στις γυναίκες τους. Με το να τις βλέπουν μέρα-νύχτα κακοφτιαγμένες και ατημέλτες, προτιμούσαν τις Έταίρες που έξω από την εξυπηνάδα τους ήταν όπως θα λέγαμε σήμερα και καλλονές.

Επειδή στις Αθηνές (παντρεμένες και κορίτσια) δεν επιτρέπονταν από τους νόμους του καιρού εκείνου να συγχρωτίζονται με τους άνδρες, οι Αθηναίοι καλούσαν στα συμπόσια τους τις Έταίρες. Έτσι έλυσαν το πρόβλημα του να έχουν ανάμεσα τους και το ωραίο φύλον. Κ' επειδή όλες σχεδόν οι Έταίρες ήταν ομορφες και καλλιγραμμες όταν παρουσιάζονταν καμιά απ' αυτές στα συμπόσια για κάμπωση ώρα σταματούσε το φαγοπότι, δεν χόρταιναν να τη βλέπουν «μητ' έσθιειν, μητε πίνειν αλλά θεάσθαι μόνον».

Αμα διαβάσουμε το «Συμπόσιο» και το «Φαίδρο» του Πλάτωνα, τότε μόνο θα καταλάβουμε πόση σημασία έδιναν οι Αθηναίοι στα ωραία σώματα. Κάποτε ένα κορίτσι στην Αθήνα που φημίζονταν για την ομορφιά του έπαθε βλογιά. Αν και το ήξεραν, πως δεν κινδύνευε να πεθάνει, ωστόσο όλη η Αθήνα ήταν στο πόδι. Νύχτα-μέρα έκαναν λιτανείες και προσευχές και παρακαλούσαν τους Όλυμπίους Θεούς να προστατεύσουν τη νέα να μη χαλάσει το έκπαγλο πρόσωπό της. Γι' αυτό όταν πέρασε η αρρώστεια και δεν άφησε τα ίχνη της, η Αθηναϊκή Πολιτεία ωργάνωσε ειδική γιορτή και ακόμα δέιπνο προς τιμή της νέας.

Η αρχαία όμως παράδοση μας πληροφορεί και κάτι άλλο. Όταν η Έταίρα Φρύνη κατηγορήθηκε για άσεβεια και κινδύνευε να καταδικασθεί σε θάνατο. Ο δικηγόρος της Υπερίδης τράβηξε την έσθήτα της και παρουσιάζοντάς την ολόγυμνη είπε στους δικαστές: «Αυτό το πλάσμα που είναι η μορφοποίησι του κάλλους θα καταδικάσετε σε θάνατο; Αν δώστε καταδικαστική ψήφο θα άμαρτήσετε στους Θεούς». Οι δικαστές έμειναν για κάμπωση ώρα έκστατικοί. Δε χόρταιναν να βλέπουν το αγαλματένιο κορμί της Φρύνης. «Θάμβος δ' έγεν είσροδωντας...». Και την ηλώσαν.

Η αθωωτική απόφασις χαιρετίστηκε με έξαλλο ένθουσιασμό από τον αθηναϊκό λαό που όλη τη μέρα εκείνη πανηγύρισε το γεγονός αυτό.

Οι αντιλήψεις αυτές των αρχαίων Έλλήνων και ο θαυμασμός τους προς το Ωραίο, είχαν τον αντίκτυπο τους και στην Τέχνη. Ο Φειδίας, ο Πραξιτέλης, ο Απελλής και άλλοι μεγάλοι γλύπτες και ζωγράφοι έφτιαξαν αριστουργήματα που πολλά απ' αυτά σώθηκαν και δόξασαν όχι μόνο τους καλλιτέχνες, αλλά και έδωκαν στην αρχαία Ελληνική Τέχνη το προβάδισμα μέσα στην Ιστορία όλων των αρχαίων λαών.

ΕΡΑΝΙΣΤΗΣ

Η αισθητική και η εποχή μας

Η αντίληψη ότι η ομορφιά διαπερνά από αμετάβλητους «κλασικούς» κανόνες, όσο κι' αν έχη τους φανατικούς της οπαδούς, δεν είναι δυνατό να ευσταθή. Η «αισθητική» είναι κάτι που και διαφέρει και εξελίσσεται ανάμεσα στους διαφόρους λαούς και στις διάφορες εποχές. Δεν μπορεί να νοηθεί μία στατικότητα αισθητικών προτιμήσεων. Είναι γνωστό πως τα «ασιατικά γούστα» διαφέρουν από τα «ευρωπαϊκά». Σε πολλά διαμερίσματα της Ασίας η ομορφιά είναι... ποσοτική έννοια και όχι ποιοτική. Οι αισθητικές προτιμήσεις της εποχής μας διαφέρουν τόσο από εκείνες της αρχαιότητας, ώστε να κλονίζεται το βάθος και αυτής της Αφροδίτης της Μήλου. Γιατί η αισθητική είναι υπόθεσι της ψυχής που οι δονήσεις της παραλλάσσουν και εξελίσσονται κατά τις εποχές και το περιβάλλον. Η εκλεκτικότης κινείται μέσα σ' ένα κύκλο παραστάσεων και μορφώνεται ανάλογα προς αυτές.

Με τον πίνακα που παραθέτουμε στην αντίκρυνη σελίδα δίνουμε σήμερα στις αναγνώστρες μας την ευκαιρία να διαπιστώσουν από τα πράγματα αυτή την αλήθεια. Όπως θα ίδουμε, οι αναλογίες της περιφήμου Αφροδίτης δεν ικανοποιούν τις αισθητικές απαιτήσεις της εποχής μας. Και για πληρέστερη ακόμη σύγκρισι παραθέτουμε παρακάτω τις αναλογίες της Βιργινίας Πετιμεζάκη και της Χαρούλας Γεωργαντζά που ήλθαν πρώτες, άμεσως μετά την έκλεγεσία Νταίζη Μαυράκη, και οι οποίες εγέννησαν το γενικό θαυμασμό για τις ωραίες και αρμονικές γραμμές του σώματός των.

Χαρούλα Γεωργαντζά

Περίμετρος Στήθους	0,85 έκστ.
» Μέσης	0,62 »
» Γοφών	0,95 »
» Μηρού	0,56½ »
» Κνήμης	0,34 »
» Αστραγάλου	0,21½ »
» Λαιμού	0,31½ »

Μήκος βραχίονος 0,74 »
Νούμερο υποδημάτων 37½ »

Υψος 1,68½ »

Βάρος σε κιλά 54

Χρώμα οφθαλμών ανοικτό καστανό

» μαλλιών καστανόξανθο

» δέρματος ανοιχτό σταράτο.

Βιργινία Πετιμεζάκη

Περίμετρος Στήθους	0,94 έκστ.
» Μέσης	0,62 »
» Γοφών	1,04 »
» Μηρού	0,57 »
» Κνήμης	0,35 »
» Αστραγάλου	0,23 »
» Λαιμού	0,33 »

Μήκος βραχίονος 0,78 »

Υψος 1,72 »

Νούμερο υποδημάτων 38

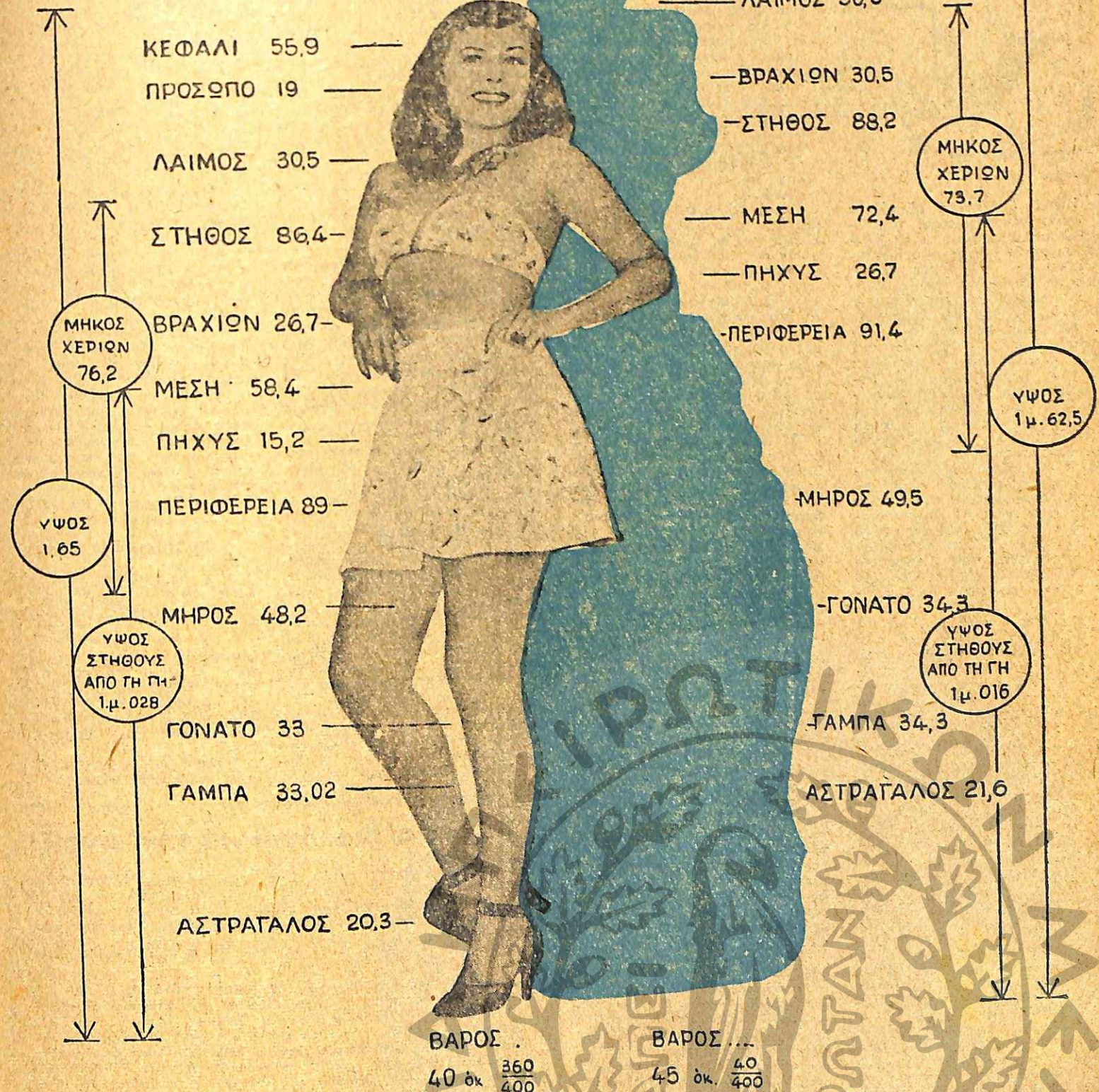
Βάρος σε κιλά 63

Χρώμα οφθαλμών καστανό

» μαλλιών μαύρο

Δέρμα σταράτο.

Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΗΣ ΜΗΛΟΥ ΚΑΙ Η ΠΩΛΕΤ ΓΚΟΝΤΑΡ

ΟΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ για την ομορφιά που επικρατούν σήμερα στο Χόλλυγουντ είναι έντελως διαφορετικές από εκείνες που κυριαρχούσαν σε παλαιότερες εποχές. Ο τύπος που θεωρείται σήμερα στη Μέκκα του κινηματογράφου ως ο αντιπροσωπευτικώτερος των συγχρόνων αισθητικών απαιτήσεων, είναι η γυναίκα με το καλλιγραμμο σώμα και την έκφραστική γοητεία του προσώπου. Πριν από μερι-

κά χρόνια, οι ειδικοί επί των αισθητικών ζητημάτων του Χόλλυγουντ έφτιαξαν τον παραπάνω αισθητικό πίνακα με τις αναλογίες της γοητευτικής στάρ Πωλετ Γκοντάρ, που αντιπροσώπευε τότε τον ιδανικό τύπο της γυναικείας ομορφιάς, με την Αφροδίτη της Μήλου. Η σύγκρισις υπήρξε συντριπτική για την... αρχαία θεά. Οι ειδικοί βρήκαν ότι οι αναλογίες του σώματος της Αφροδίτης ικανοποιούν σήμερα μόνο

ώρισμένους σχετικώς λαούς, που γι' αυτούς η ομορφιά είναι ποσοτική και όχι ποιοτική έννοια. Στην απέναντι σελίδα δημοσιεύουμε ένα άρθρο για την ομορφιά των αρχαίων για την ομορφιά και παραλλήλως δημοσιεύουμε και τις αναλογίες της Βιργινίας Πετιμεζάκη και της Χαρούλας Γεωργαντζά που ως αισθητικά σύνολα προκάλεσαν τον θαυμασμό του κοινού στο διαγωνισμό για την έκλογή της «Στάρ Ελλάς».

ΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

ΤΙ Θ' ΑΠΟΓΙΝΗ Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΚΟΠΕΛΛΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΕΧΗ ΠΡΟΟΔΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ, ΠΟΥ ΘΑ ΤΗΝ ΚΑΝΗ ΙΣΩΣ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΑΧΡΗΣΤΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ; — Η ΕΥΘΥΜΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ.

σεως. Τριακόσια σπίτια ζεσταίνονται μέρα και νύχτα από μια κεντρική εγκατάσταση θερμάνσεως, χωρίς να έχουν οι νοικοκυρές να απασχοληθούν διόλου με το ζήτημα. Και στην Αγγλία, η θερμότητα που παράγεται σε μια ατομική στήλη, χρησιμοποιείται ήδη για τη θέρμανση των κτιρίων και των κατοικιών ολόκληρης της περιοχής του Κέντρου Ατομικών Έρευνών...

Αργά αλλά σίγουρα, ο τρόπος αυτός της θερμάνσεως θα φθάσει και σ' εμάς. Και τότε, ποιος θα χρειάζεται ένα τρυφερό γυναικείο χέρι για να του άναψη φωτιά και να τον ζεσάνα; Ο κάθε εργένης θα είναι σε θέση να γυρίσει μόνος του το διακόπτη του καλοριφέρ του και ο θαυμαστός πόλος μας — κάτι που μας κάνει να μοιάζουμε με ιερείς της Έστιάς και με φύλακες της καρδιάς του σπιτιού — θα εκτελεστεί από ένα κοινό ηλεκτρικό μηχανισμό... Το φαγητό των εγγονών μας θα αποτελείται, κατά πάσαν πιθανότητα, αποκλειστικά από κονσέρβες και από κατεψυγμένα. Και ο πιάτς ατζαμής ανδρας δεν θα βρῖσκη καμιά δυσκολία να αδειάσει το φαί αυτό σε ένα πιάτο. Μπορείτε να προσθέσετε σ' αυτό και ένα άλλο ανησυχητικό φαινόμενο, που ασφαλώς θα το έχετε προσέξει στο ανδρικό περιβάλλον σας: Οι άνδρες της καινούργιας γενιάς... διασκεδάζουν να μαγειρεύουν!

Αν η τάσις αυτή εξαπλωθή περισσότερο, θα αποτελέσει άλλη μια άπειλη κατά των γαμηλιών προσδοκιών των εγγονιών μας.

Η κοπέλλα του μέλλοντος θα προσφέρει στο σύντροφό της ένα θαυμάσιο φαγητό. Έκείνος όμως δεν θα εκπληχθεί διόλου απ' αυτό, ούτε θα τ' ορτά: «Πώς το μαγειρεύεις αυτό το υπέροχο φαγητό»; Γιατί θα είναι κι' εκείνος σε θέση να της προσφέρει ένα εξ ίσου καλό — αν όχι και καλύτερο — πιάτο την επομένη. Και ασφαλώς δεν θα την παντρεύεται ποτέ για το μαγειρέμα της...

Μπορούμε να νομίζουμε ότι το ναύλιον αποτελεί την απάντησι στις προσευχές της κοπέλλας, αλλά κι' αυτό μπορεί θαυμάσια να αποτελέσει μιαν άπειλη για την κοπέλλα του μέλλοντος. Ήδη άρχισαν να κατασκευάζονται ανδρικές κάλτσες από νάυλον — κάλτσες που τις φορούν και τις ξαναφορούν οι άνδρες, χωρίς να τρυπούν και χωρίς να χρειάζονται να ντύνονται για πολλόν καιρό. Κατασκευάζουν επίσης ανδρικά πουκάμισα που πλένονται εύκολα, στεγνώνουν μέσα σε δυό ώρες και δεν χρειάζονται σιδερώμα. Και οι άνδρες άρχίζουν να συνθίζουν με τα πράγματα αυτά. Η έκφρασις «χρειάζεται μια γυναίκα για να σου φροντίσει τα πράγματα», γρήγορα θα αμύκη πιλά στο παρελθόν.

Εύχρηστος για τις ερχόμενες

γενεές, ο έρωτας δεν πρόκειται να πεθάνει επειδή το νοικοκυριό του σπιτιού δεν θα απαιτεί περισσότερες από μισής ώρας φροντίδες. Οι έγγονές μας θα βρίσκουν το αίσθημα, τη διασκέδασι και... τα φιλιὰ μέσα στα σπίτια — που θα άντεχουν στη σκόνη, καθώς και έξω, στα αθλητικά γήπεδα, στις ακροβαλασσίες, στα δάση, στα πάρκα και στα στενά δρομάκια... σε όλα αυτά τα μέρη που θα έχουν πολύ περισσότερο χρόνο στη διάθεσι τους για να τα απολαύσουν, από ό,τι έχουμε εμείς...

Οι άνδρες δεν μας αγαπούν για ό,τι κάνουμε για χατήρι τους. Άπλως μας αγαπούν. Και δεν πρόκειται να υπάρξει καμιά βασική μεταβολή στη φύσι του έρωτος, από την τεχνική εξέλιξι της ζωής. Δεν ανησυχώ για τὸν έρωτα. Έκείνοι που με ανησυχεί είναι τὸ αν οι κοπέλλες θα μπορούν να παντρεύονται.

Καμιά φορά φοβάμαι ότι οι κοπέλλες των γενεών που έρχονται θα πρέπει να είναι πολύ εξαιρετικοί τύποι για να μπορούν να βρουν άνδρα που θα τις παντρευτή, τὰ τις τρέφει και να τις ντύνη, όταν οι άνδρες θα είναι σε θέση να ανοιγοκλείνουν μόνοι τους όλους τους διακόπτες που θα χρειάζονται για να δουλέψουν το νοικοκυριό τους!

Μερικά σημεία μόνο με κρατούν από το να πέρσω σε βαθεία μελαγχολία: Οι γυναίκες προσαρμόζονται εύκολα. Έχουν καταφέρει να παντρεύονται, ακόμη και την εποχή που οι άνθρωποι ζούσαν μέσα στις σπηλιές, έτρωγαν ωμό κρέας, φορούσαν προδιές (και όχι χειροποίητα πουλόβερ) και κανείς δεν ήξερε τι είναι μια δελόνα.

Τι λένε οι βιολόγοι για τὴν Άνοιξι

★ Ο άνθρωπος είναι ζωὸ χωρίς άνοιξι. Παραδίδεται στο πάθος με τὴν ἴδια δύναμι και τὸ φθινόπωρο και τὸ χειμῶνα. Τὸ να μὴν πορὶ να ξεφεύγει ἐστὶ ἀπὸ τὴ στοιχειώδεις ἀπαιτήσεις τῆς φύσεως ἐστὶ ἓνα μέρος τῆς δόξας του.

★ Στὰ κατώτερα ζῶα, μονάχα τὴν άνοιξι παρατηρεῖται τὸ φαινόμενο τοῦ ζευγαρώματος.

★ Οἱ φῶνοι (υπράσκες) τὴν εποχὴ αὐτὴ άρχίζουν μιὰ μεγάλη έξοδο πρὸς τὸ νερό. Πρῶτοι οἱ άρσενικοὶ άρχίζουν να κοάζουν. Πηγαίνουν τότε οἱ θηλυκὲς για να τους συναντήσουν. Μένουν μαζί ἀπὸ τὴν 20 Μαρτίου ἔως τὴν 1η Ἀπριλίου. Τὸ ζευγάριωμα κρατᾶει μονάχα δέκα μέρες, εἴτε ἡρῖτερα γίνη ἀπὸ τὴν εποχὴ, εἴτε άρῖοτερα. Τὸ άρσενικό μένει ἐπάνω στὸ θηλυκό σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ἐνῶ γονιμοποιούνται ἐσωτερικά τὰ ὠάρια. Καὶ στὸ τέλος ἡ καὶμένη ἡ φύρη σκᾶει.

★ Πολλὰ πουλιὰ ακολουθοῦν ἀποκλειστικά τὴ μονογαμία. Οἱ κύνες, ἐστὶν πολλὴ ζῆλιαρῆς καὶ δὲν ἀνέχεται να ὑπάοχη κοντὰ στὴ δική του κυμιά, ἄλλη φωνιά. Στὰ 1950, στὸ ζωολογικὸ κῆπο τῆς Βενσέν, στὴ Γαλλία, ἓνας φύλακας εἶχε άήσει μερικοὺς πελαργοὺς μονοῦς, πέντε τὸν άριθμό. Οἱ πελαργοὶ που περισσότερε προσέβαλε τὰ ἄλλα ζευγὰ καὶ κατέστρεψε με τοὺς ραμφισμούς του ὅλα τὰ αυγά, που εἶχαν γενήσει. Ἐστὶ ἐκείνη τὴ χρονιά δὲν βγήκανε καινούργια πελαργάκια στὸν κῆπο.

★ Στους έρωτες τὸν θηλαστικὸν ζῶων ἡ άνοιξι παίζει δευτερεύοντα ρόλο.

Όταν βλέπω τις νιόπαντες φίλες μου, μου δίνει θάρρος το γεγονός ότι πολλές απ' αυτές, χωρίς να έχουν ιδέα από μαγειρέμα, ράψιμο ή νοικοκυριά, απέκτησαν έκτακτους συζύγους!

Και τελευταία, ο ίδιος ο άνδρας μου μου έδωσε τη μεγαλύτερη έλπίδα, που αναλογώ-νησε τη γεμάτη μελαγχολία καρδιά μου: Προσέθετο το δρόμο ήμου αποφασισμένη να καθίσει να γυαλίσω μερικά από τα άσημικά μας, που είχαν άοχίσει να μαυρίζουν. (Στην Αμερική έχουν εφεύρει μία μέθοδο που διατηρεί το άσημι πάντα λαμπερό, ώστε να μη μαυρίζει ποτέ και να μη χρειάζεται γυαλισμα!).

Ήμου λοιπόν έτοιμη ν' άρχίσω τη δουλειά, αλλά ο άνδρας του σπιτιού αποφάσισε αλλιώς!!

— Άστα τώρα αυτά, μου είπε με κέφι, πάμε στὸν κινηματογράφο! Και μη έτοιμάζεις φαί για τὸ δρόδυ, θα φάμε έξω!

Τὸν ακολουθῶσα χωρίς διαμαρτυρία. Ἡ έγγονή μου θα κάνει τὸ ἴδιο. Καὶ ἐστὶ, ὅσον καιρό οἱ άνδρες θα εὐχαριστιοῦνται να δνάζουν τις γυναίκες τους έξω, ὅσο θα εὐχαριστιοῦνται να γυρίζουν σπῖτι κοντὰ τους, οἱ κοπέλλες θα τὰ καταφέρουν να παντρεύονται, χωρίς να.. δίνουν σημασία στους φόβους μου!

ΓΑΒΡΙΕΛΛΑ ΜΠΡΕΝ

★

Κηλίδες από λικέρ

Για τις κηλίδες από λικέρ άρκεί τὸ πλύσιμο με κρύο νερό ἢ με άραιό οξυζενέ. Για τὸ λίπος, βάζετε κάτω ἀπὸ τὴν κηλῖδα ἓνα στυπόχαρτο ἢ ἓνα λεπτὸ πανί, σκουρῖζετε ἐπάνω τὰλκ, ἔπειτα πιέζετε πολλές φορές με μιὰ πετσέτα, στάζοντας συνεχῶς καὶ σιγά-σιγά βενζίνη ἢ άσπρο οινόπνευμα ἢ αἰθέρα. Κατόπιν βουρτσίζετε καλά.

Όλη ἡ έργασία γίνεται μακριά ἀπὸ κάθε φωτιά.

ΚΑΜΟΥΦΛΑΡΙΣΜΕΝΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ

Υπάρχουν ελαττώματα γύρω από τα οποία δημιουργεί κανείς διάφορες αυταπάτες. Άσυνείδητα ἢ ὀχι προσπαθεῖ να τὰ παρουσιάσει σαν προτερήματα. Συνήθως ὁμως δὲν εγγελά παρὰ μόνο τὸν αὐτὸ που ἡ αὐτοῦς που ἡ άγάπη καὶ ἡ φιλία δὲν τους άφίνει να ἰδοῦν καθαρά. Οἱ ἄλλοι τὰ βλέπουν.

ΠΝΕΥΜΑ ΣΠΙΝΘΗΡΟΒΟΛΟ Ἡ ΕΙΡΩΝΙΚΟ ;

Ο τύπος αὐτός ἐστὶν ἓνας λεπτὸς συζητήσις. Διασκεδάζει ὅλους με τις έξυπνες καὶ σπινθηροβόλες συζητήσεις του. Όταν ὁμως τὸν προσέξει κανεὶς περισσότερο, θα ἰδῇ ὅτι ὁ θοῖ-αμβός του γίνεται εἰς βάρος κάποιου ἄλλου. Καὶ ἐστὶν γνωστό ὅτι ἀπὸ εἰρων γίνεται κανεὶς εύκολα κακός. Ἡ εἰρωνεία ἐστὶν συχνά ἑνδειξις φτωχοῦ πνεύματος κι' ἔλλειψις αἰσθημάτων.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΔΥΝΑΤΟΣ Ἡ ΚΑΚΟΣ ;

Πότες φορές δὲν άκούει κανεὶς τὴ φράσι: «Εγὼ ἔχω χαρακτήρα δυνατός». Ἐ λοιπὸν θα μπορούσε κάλλιστα να τὴ μεταφράσει ὡς ἔξης: Χαρακτήρας σκληρός, αὐταρχικός, καὶ παράφορος. Κι' ὅποιος ἔδωσε τὸν χαρακτήρισμό αὐτὸ στὸν αὐτὸ του ὡς ἔρη ὅτι στάθηκε πολὺ ἐπικῆς για τὰ ελαττώματά του, πὸς μεγάλη δυστυχία ἐκείνου που ἐστὶν ὑποχρεωμένος να τὸν υπομένουν καὶ που δικαιολογημένα θάλεγαν ἔχει ἓνα σκυλίσιο χαρακτήρα.

ΣΥΜΠΛΟΘΕΙΑ Ἡ ΑΔΙΑΚΡΙΣΙΑ ;

Χωρὶς ἀμφιβολία βρίσκει κανεὶς ἄρετα εὐχάριστα τὸ να τὸν δείχνουν κάποιον ενδιαφέρον. Με τὴν προϋπόθεσι ὁμως ὅτι τὸ ενδιαφέρον αὐτὸ δὲν θα θάσει πολὺ μακριά. Δὲν θα χῶσι δηλαδή τὴ μύτη του στὰ πλεον ἰδιωτικά ζητήματα τοῦ ἄλλου, οὔτε θα ρωτᾷ τί κεραρίζει ἡ τί ξεδεύει για τὴν οἰκογένειά του. Γιατὶ τότε άρχίζει πλεόν ἡ ἀδιακρισία καὶ ἡ συμπλοθεια πάει περίπατο. Παίρνει τὴ θέσι τῆς ἡ περιέργειας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ Ἡ ΤΣΙΓΚΟΥΝΙΑ ;

Οἱ τσιγκούνδες ἐστὶν πεπεισμένοι για τὴ λογική καὶ τὴ φρονιμάδα τους. Καὶ δὲν θα μπορούσε κανεὶς να τους πείσει πὸς αὐτὴ ἡ φρονιμάδα ἐστὶν μιὰ τρέλλα που τους ἐμποδίζει να γενοῦν τ' αγαθὰ τῆς ζωῆς. Τους κάνει σκληροῦς, ἀναισθητους κι' ἀδιάφορους πρὸς τὸ καθῆκον που ἔχει κάθε άνθρωπος να ἐστὶν δικαίος κι' εὐσπλαχνικός στὸν πλησίον του.

ΟΙΚΕΙΟΤΗΣ Ἡ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ΑΦΕΛΕΙΑ ;

Ανάμεσα στὴν οἰκειότητα καὶ στὴν υπερβολική ἀφέλεια ὑπάρχει βέβαια μιὰ διαφορά. Κι' αὐτὸ γιατὶ ἡ πρώτη ξερεῖ να σταματᾷ ἐγκρίτως, ἐνῶ ἡ δεύτερη κάνει κατάχρησι τῆς οἰκειότητος τῶν δειχνόντων. Όταν τὸν φιλοξενῶν μεταχειρίζεται τ' ἀντικείμενα τοῦ ἄλλου ὡσαν ἢ ἦταν δικὰ του καὶ μιὰ σε ἄνθρωπος που μὴδὲς ἐγνώρισε, σαν σε παλιούς του φίλους. Αὐτὸ φυσικά δὲν άρσει

σε ὅλο τὸν κόσμο κι' ὡς ἔρη ἡ μοντέρνα ζωὴ καταρρίπτει τους πολλοὺς τύπους. Τὸ να ἐστὶν κανεὶς ἐπιφυλακτικός σε τέτοιες περιπτώσεις, ἐστὶν ἑνδειξις καλῆς ἀνατροφῆς.

ΥΠΕΡΦΑΝΕΙΑ Ἡ ΕΠΑΡΣΙΣ ;

Νὰ δυὸ τάσεις που υπερβεῦνται πολὺ εύκολα. Πρέπει να προσέχη ὁ άνθρωπος, ὡστε ἡ ὑπερφανεία του να συμβαδίζει με τὴν προσοχή του ἀξιοπρέπειας. Ἡ ἑπαρσις δημιουργεῖται ἀπὸ υπερβολική ἐκτίμησι ἰδίας ἀξίας καὶ περιφρόνησι ἰδίας ἀξίας τῶν ἄλλων. Ἡ ὑπερφανεία χειροκροτεῖται ἐνῶ ἡ ἑπαρσις ἐστὶν βλαβερή. Δὲν πρέπει λοιπὸν να γίνεται σύγχυσις μεταξὺ αὐτῶν.

ΑΠΛΟΤΗΣ Ἡ ΤΕΜΠΕΛΙΑ ;

«Εγὼ, ξερετε, δὲν εἰμαι καθόλου κοκέτας», δηλώνει μιὰ γυναίκα. Καὶ νομίζει πὸς αὐτὸ ἐστὶν ἄρετο για να παρουσιάζεται με δρώμικα καὶ ξεθωριασμένα ρούχα, μ' ἀκέννηστα μαλλιά ἢ ἀπεριποίητα νύχια. Δίχως να ἐστὶν χειρότερη ἀπὸ μιὰ ἄλλη, μοιάζει ὡστόσο πὸς ἄσχημη καὶ δὲν τὸ χωραεῖ ὁ νοῦς τῆς γιατὶ ὁ άνδρας τῆς δὲν εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτήν καὶ τὴν συγκρίνει διαρκῶς με ἄλλες.

ΑΠΛΟΧΕΡΙΑ Ἡ ΑΣΩΤΕΙΑ ;

Τὸ να ἔχη κανεὶς τὸ χέρι ἀνοιχτὸ καὶ να ξεδεύη χωρὶς να πολυλογαριάζη, ἐπιτρέπεται κατὰ ἓνα τρόπο σε ἄνθρώπους που ἔχουν εἰσοδήματα σταθερά. Ὁ ὡς ὁμως καὶ «να πετᾷ τὸ χρῆμα ἀπὸ τὸ παράθυρο», ὅπως λένε, ἢ ν' αγοράζει ὅ,τιδήποτε καὶ σε ὅποιαδήποτε τιμή.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ Ἡ ΑΦΡΟΝΤΙΣΙΑ ;

Ακόμη δυὸ αἰσθήματα που φαίνονται να μοιάζουν τὰ πὸς διαφέρουν βασικά. Ὁ αἰσιόδοξος λογικεύεται, καὶ κλίνει πάντα πρὸς τὸ μέρος τῆς ζυγαρίας που γέρνει περισσότερο, ὡστε ἀπὸ ὡμην σκέψι καὶ λογικὰ συμπεράσματα. Ὁ ἄλλος δὲν σκεπτεται τίποτα καὶ κοροϊδεύει τὰ πάντα. Ἐστὶ ὁ πρῶτος δίνει μιὰ καλὴ ἐντύπωση, ἐνῶ ὁ δεύτερος περνά, καὶ πολὺ δίκαια, για ἐπιπόλαιος, ἐγωϊστής καὶ δὲν τὸν ἐμπιστεύεται κανεὶς.

Πὼς να κατορθώσει ὁ άνθρωπος ὡστε να μὴ ἐκλάβη τὰ ελαττώματά του αὐτὰ για προτερήματα; Ἀπλοῦστατα, ὑποβάλλοντας τὸν αὐτὸ του σε μιὰ λεπτομερῆ εξέτασι. Σ' ἓνα εἶδος αὐτοελέγχου ἂς πούμε. Κι' ὅταν θα τὸ ἔχη κατορθώσει δὲν θα ἀντιταχῇ στὴ φύσι του βέβαια. Τὸ μόνο που χρειάζεται ἐστὶν να προσπαθήσει να διορθώσει ἢ ν' ἀλλάξη τὴν ἐνοχτικὴν τάσι που διαστρέφει καὶ χαλάει μιὰ πραγματικὴ ἰδιότητα.

ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

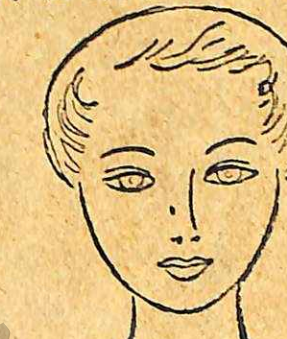
Μερικὲς γυναίκες ἔχουν μετῶπο στενὸ καὶ χαμηλό, ἄλλες πάλι ἔχουν πολὺ ὕψηλό καὶ καμπυλωτό. Ἐάν δὲν εἰσθε εὐχαριστημένη ἀπὸ

τὸ δικὸ σας, ακολουθεῖστε μερικὲς ἀπὸ τις παρακάτω συμβουλές, που θα σας βοηθήσουν να ἐπανορθώσετε μερικὲς ἀτέλειες που δὲν ἐπιθυμεῖτε.

— Ἐάν τὸ μετῶπό σας ἐστὶν μικρὸ μὴ προσπαθεῖτε να τὸ μεγαλώσετε τραβώντας τὰ μαλλιά πρὸς τὰ πίσω. Ἀντιθέτως κόψτε τα κοντὰ καὶ χτενίστε τα ἔτσι, ὡστε πέφτοντας οἱ μπούκλες να κρύβουν τις ρίζες τῶν μαλλιών.

— Ἐάν τὸ πρόσωπό σας ἐστὶν ἀστρογγυλὸ καὶ τὸ μετῶπό σας μικρὸ καὶ καμπυλωτό, ἀποφύγετε τὰ μακρὰ μαλλιά. Κάμψτε χωρίστρα στὸ ἓνα πλάι, φουντώστε ἢ μπουκλάρετε τὸ μαλλὶ ἐπάνω στὸ μετῶπο, φροντίζοντας να μὴ ὑπάρχουν πολλὰ στοὺς κροτάφους καὶ στὸ λαιμό.

— Ἐάν τὸ πρόσωπό σας ἐστὶν ἀστρογγυλὸ με λεπτὰ χαρακτηριστικά καὶ τὸ μετῶπο στενὸ, πρέπει ἀπαραιτήτως να μαζεύετε τὰ μαλλιά ἐπάνω στ' αὐτιά σας, ὅπως βλέπετε στὴν εἰκόνα μας.

— Μ' ἓνα πρόσωπο ἀστρογγυλὸ καὶ φαρδὺ μετῶπο θα πρέπει ν' ἀποφύγετε τὴ χωρίστρα καὶ να φέρετε τὰ μαλλιά που μὴδὲς σχηματίζουν ἓνα εἶδος μπούκλας στοὺς κροτάφους. Πίσω ἐξακολουθοῦν κοντὰ καὶ μὴδὲς χωρίστὰ, ἀφίνοντας τὸ λαιμὸ να φαίνεται μακρὺς.

— Όταν τὸ πρόσωπό σας ἐστὶν πολὺ μακρὸ καὶ τὸ μετῶπο στενὸ καὶ πολὺ ψηλὸ, σχηματίστε μιὰν ἀφέλεια σγουρή. Ἀποφύγετε τὴ χωρίστρα καὶ τραβήξτε τὰ μαλλιά ἀπὸ τους κροτάφους.

— Ἐάν ἔχετε πρόσωπο μακρὸ καὶ μετῶπο στενὸ διαλέξτε ἓνα χτένισμα κοντὸ καὶ μαλακὸ που θα πλαισιώνη τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ προσώπου σας. Χωρίστρα στὸ πλάι. Μετῶπο ἐλεύθερο καὶ ἐλαφρὲς μπούκλες που πέφτουν πρὸς τις παρειές.

Σχεδὸν ὅλα τὰ χτενίσματα ἀφίνουν τ' αὐτιά ἐλεύθερα. Μερικοὶ παρσινοὶ προσωπολόγοι διατείνονται πὸς πρέπει οἱ γυναίκες να βάζουν λίγο ροῦζ στοὺς λοβούς ἢ καὶ σ' ὅλο τ' αὐτί. Πάντως λογικὸ ἐστὶν μιὰ γυναίκα που δὲν ἔχει καὶ τόσο καλὸ αὐτί να φροντίζει να τὸ κρύβη μ' ἓνα κατὰλληλο χτένισμα.

ΠΙΝΕΤΕ

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΡΟ ΝΑ
ΚΑΝΕΤΕ ΜΕΤΡΙΑ ΧΡΗΣΙ. - Η ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ
ΠΡΩΤΗ ΔΟΚΙΜΗ. - ΚΑΙ Η ΤΟΞΙΝΩΣΙΣ ΕΠΙΣΗΣ ΑΡΧΙΖΕΙ

Η ΑΣΠΙΡΙΝΗ

Σας πονεί το κεφάλι; Ασπιρίνη! Έχετε πονοκέφαλο, κομμάρες, λίγο πυρετό, ισχιαλγία, γρίππη, συνάχι, πονόδοντο; Πάστε στραμπουλισμένο σας ασπιρίνη. Τσακωθείτε με τον άνδρα σας; Νιώθετε αδιαθεσία, κόπωση; Ξυπνήσατε κακόκεφη; Ένα γιατρικό βρίσκεται μόνο: ένα δισκίο ασπιρίνη. Δεν υπάρχει αμφιβολία, σας κάνει καλό. Μη κάνετε όμως κατάχρησι, γιατί θα μετανοιώσετε.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΣΠΙΡΙΝΗΣ;

Αυτή η εύεργετική καταπραυντική ιδιότητα της ασπιρίνης δε μπορεί παρ' όλα αυτά να συγκριθεί με την ενέργεια των αντιβιοτικών φαρμάκων. Τα φάρμακα αυτά (πενικιλίνη, στρεπτομυκίνη κλπ.) θεραπεύουν τις πολύ σοβαρές μολύνσεις ενώ η ασπιρίνη είναι το αντίδοτο για τις μικροαδιαθεσίες. Καλύπτει τον πυρετό και τους πόνους. Παίρνεται εύκολα είτε σκέτη είτε με νερό είτε με ένα ζεστό σε όποιαδήποτε ώρα της ημέρας.

ΠΩΣ ΕΠΕΝΕΡΓΕΙ;

Ο τρόπος με τον οποίον επενεργεί η ασπιρίνη πάνω στον οργανισμό είναι περίπλοκος και όχι απόλυτα γνωστός. Η ασπιρίνη ενεργεί απ' ευθείας πάνω σε ωρισμένα κέντρα του εγκεφάλου και ιδιαίτερα πάνω σε δυο από αυτά: το κέντρο της ρυθμίσσεως της θερμοκρασίας του σώματος και το κέντρο της αίσθησεως του πόνου. Από την επίδραση της αυτή προέρχονται οι αλγηγικές της ιδιότητες και η καταπραυντική της δύναμη.

ΠΟΤΕ ΒΛΑΠΤΕΙ Η ΑΣΠΙΡΙΝΗ;

Όταν γίνεται κατάχρησις της. Ός φάρμακο είναι ελάχιστα τοξική. Υπάρχουν όμως

ΑΣΠΙΡΙΝΗ, ΚΑΠΝΟ, ΚΑΦΕ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ

σας! Πίνετε με όλο σας το δίκιο. Και πίνετε όσο καταλαβαίνετε πως δεν σας βλάπτει. Ένα ποτήρι από καιρό σε καιρό σας φέρνει κέφι, χαρά, ευφορία. Και δε πρέπει να το αρνήσθε στον εαυτό σας. Αλλά, ένα ποτήρι κάθε βράδυ, που γίνονται με τον καιρό δυο, τρία, τέσσερα ποτήρια! Τι λέτε γι' αυτό; Είναι αλκοολισμός; Όχι ακόμη. Αν όμως αποκτήσετε αυτή τη συνήθεια, δεν θα μπορούτε πια να κάνετε χωρίς αυτή. Και χωρίς να είστε ακόμη τοξικομανής, λίγο απέχεται για να πάρει αυτός ο κατήφορος... Προσπαθήστε να μην πίνετε ποτέ μεθυσμένοι. Για να μπορέσετε να υπερασπίσετε τον εαυτό σας και τους σας περιτοίχοντες, από το πάθος του πιστού, πρέπει να μηθετε πως επενεργεί πάνω στον οργανισμό το οινόπνευμα.

Για να σχηματίσετε μια ιδέα για την επίδραση του οινόπνευματος πάνω στον οργανισμό, δοκιμάστε μια φωτογραφική πλάκα μέσα σε οινόπνευμα. Θα διαπιστώσετε ότι θα στεγνώσει πάρα πολύ γρήγορα. Το οινόπνευμα έχει την ίδια ακριβώς αποστεγνωτική δύναμη και επάνω στο ζωτικό κύτταρο. Σε μεγάλη δόση είναι δηλητήριο που κατακαίει. Ποιά είναι τα όργανα που προσβάλλει ιδιαίτέρως;

ΤΟ ΣΗΚΟΤΙ

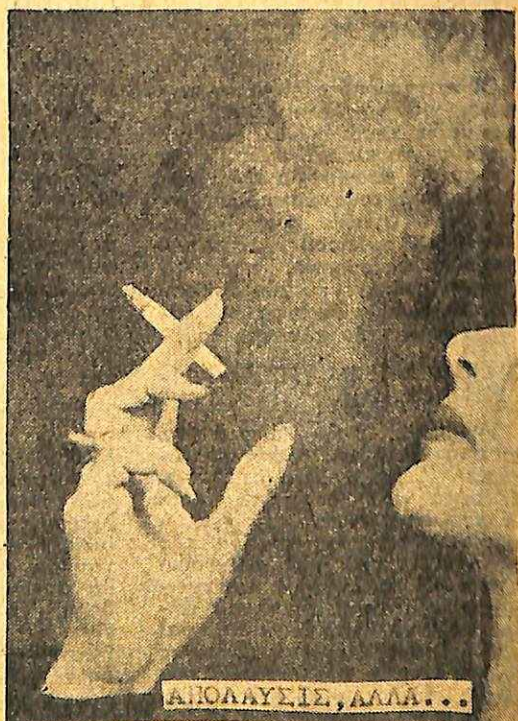
Όταν καταστραφή το ήπαρ και η εξασφάλιση της λειτουργίας του ήπατος. Τη σηκώτι είναι ένα φίλτρο. Αν η λειτουργία του παραβλαβή τότε ο οργανισμός διασκέτα χωρίς υπερασπίσι μπροστά στις μολύνσεις. Ο πόνος μπορεί να πάση συμφέρση, κίρρωσι και το δέρμα του γίνεται κιτρινωπό.

ΟΙ ΠΝΕΥΜΟΝΕΣ

Ο αλκοολισμός «στρώνει το κρεβάτι για τη φυματίωση». Στις εκατό περιπτώσεις φυματίωσης, οι πενήντα πέντε μπορούν να αποδοθούν στο καφέ. Γι' αυτό και η πιο πρωτή ηλικία είναι τα νιάτα, γιατί τότε είναι δυσκολότερη η αντίστασι στον κοκό παράδειγμα και οι νέοι παρασύρονται εύκολα από τους «φίλους».

ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ, ΤΑ ΕΝΤΕΡΑ

Ανορεξία, έντερριτις, δυσπεψία, διαστα

λη των άγγειων, σπασμοί του πυλωρού, να ποιάς είναι ο κληρος του αλκοολικού.

Η ΚΑΡΔΙΑ

Νυκτερινές άγωνίες, ταχυκαρδίες.

ΤΑ ΝΕΥΡΑ

Αϋπνίες, εφιάλτες, άδυναμία, κατάθλιψη, μερμηγκισμός ανάμεσα στη σάρκα και το δέρμα, κράμπες στους μύς... Σε στάδιο πιο προχωρημένο, νευρίτιδες, βλάβη του οπτικού νεύρου και επιληψία...

Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

Το οινόπνευμα έχει τρομακτική δύναμη να καταστρέφει την ομορφιά. Και μονάχα γι' αυτό το λόγο πρέπει μια γυναίκα να απέχει από τα πολλά ποτά. Το δέρμα γίνεται πλαστικό, θαμπό και κίτρινο. Αλλά, πάλι το πρόσωπο γεμίζει σπιθούρια. Το άσπράδι των ματιών κιτρινίζει και η ματιά χάνει τη λάμψη της. Το «ασχημο πάχος» απλώνεται στο σώμα. Η ανασταμύριξη άσχημα. Οι κινήσεις χάνουν τη χάρι τους. Με λίγα λόγια το πάθος του πιστού χαράζεται πάνω στο πρόσωπο και του προσθέτει δέκα χρόνια παραπάνω.

Φυσικά, όλες αυτές οι περιγραφές δεν σας άφορουν αν πίνετε από καιρό σε καιρό ένα κοκτέιλ ή ένα ποτηράκι κρασί στο φαγητό σας. Το πίν είναι ζήτημα μέτρου.

Για να διατηρήτε πάντα τη φόρμα σ' μη πίνετε περισσότερο από ένα ποτηράκι σε κάθε γεύμα. Αν ο άνδρας σας έχει σε σωματικά, μπορεί να πίνει 100 έως 150 δρ. κρασί την ημέρα. Αν είναι διανοούμενος, 50 έως 75 δρ. φθάνουν. Μη δίνετε στα παιδιά κρασί. Όταν το καλή ή περιστάσι για να πιούν στο τραπέζι αραιώστε το κρασί τους με νερό.

Ο ΚΑΦΕΣ

Μπορείτε να κάνετε χωρίς το καφεδάκι σας; Αν σε άλλες χώρες ο καφές θεωρείται πολυτέλεια, για μας τους Έλληνες είναι ανάγκη. Δεν τον απέκλεισαν στην τύχη έρατεινό, οι γραμματισμένοι του περασμένου αιώνα.

Ο καφές έχει τους περισσότερους όπαδους και τους πιο φανατικούς. Δεν είναι όμως ανώδυνο ποτό. Περιέχει μιαν αλκαλική ουσία, την καφεΐνη, που είναι σε μικρές δόσεις τονωτική και σε μεγάλες δόσεις τοξική.

ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΦΕ

Ο καφές δημιουργεί ένα αίσθημα ρώμης και ευφορίας. Δεκαπλασιάζει τη φαντασία και ζωηρεύει την εξυπνάδα. Πολλοί συγγραφείς λατρεύουν τον καφέ. Κλασικό παράδειγμα είναι ο διάσημος Γάλλος συγγραφέας Μπαλζάκ, που εργαζόταν όλη τη νύκτα με το μπρίκι στο πλάι του.

Η καφεΐνη είναι θαυμασίο τονωτικό της

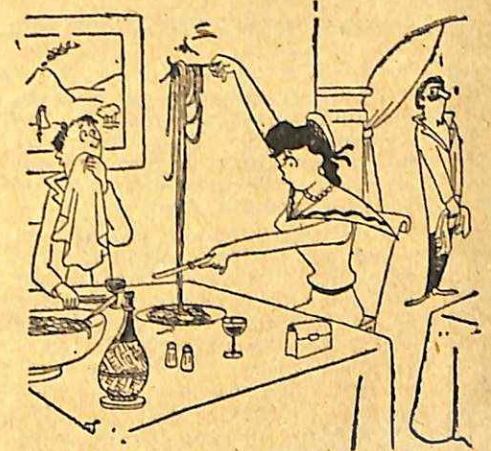
Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ...

Ένας οδηγός συμπεριφοράς με τα γελοιογραφικά σκίτσα που έγιναν έτσι για να τονίζουν ακόμη περισσότερο τους κανόνες όπου αναφέρονται

7ον

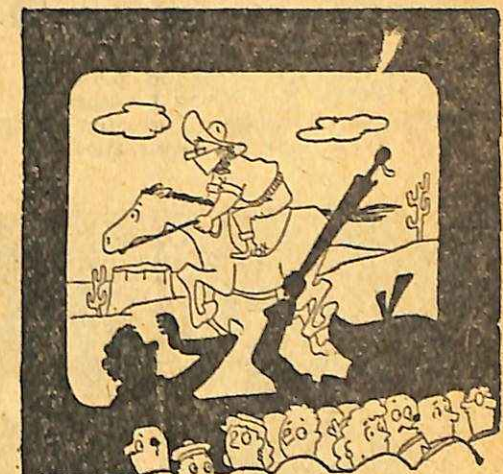
★ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΠΟΤΕ να καπνίζει στο δρόμο. Γι' αυτό, αν καπνίζετε, μη ξεχνάτε να σβήσετε το τσιγάρο σας πριν βγείτε από το σπίτι σας ή από το μέρος όπου βρίσκεσθε. Είναι πολύ αντιπαθητικό το θέαμα της γυναίκας που περπατά στο δρόμο μ' ένα τσιγάρο στο χέρι — παύσα που δεν είναι ωραίο ούτε για τους άνδρες...

★ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΜΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΕΣΘΕ ποτέ μαχαίρι για να φάτε ζυμαρικά. Έχετε το πιρούνι στο δεξί σας χέρι και στο αριστερό ένα μικρό κουμάτι ψωμιού, που θα σας βοηθήσει να σπρώξετε τη μπουκιά σας στο πιρούνι. Αντίθετα, δεν πρέπει ποτέ να τρώτε το τυρί με το πιρούνι. Κόβετε ένα μικρό κουμάτι τυριού με το μαχαίρι, το ακουμπάτε επάνω σε μιαν μπουκιά ψωμιού που κρατάτε στο αριστερό σας χέρι και το τρώτε μαζί με το ψωμί ή και χωρίς αυτό εν ανάγκη, αν για τον ένα ή τον άλλο λόγο, δεν πρέπει

να φάτε ψωμί. Πάντως μη τρώτε ποτέ το τυρί με το πιρούνι και, προς Θεού, μη το τρώτε ποτέ απ' ευθείας... από το μαχαίρι!

★ ΑΝ Ο ΘΕΑΤΗΣ ΠΟΥ ΚΑΘΕΤΑΙ από πίσω σας στον κινηματογράφο ή στο θέατρο σας ζητήσει να δώσετε το καπέλο σας επειδή τον εμποδίζει να βλέπει, πρέπει, χωρίς καμμία συζήτησι να κάνετε ό.τι

σας ζητάει. Έχει κάθε δικαίωμα γι' αυτό. Το μόνο που μπορείτε να κάνετε αν δεν θέλετε να αποχωρισθίτε το καπέλο σας, είναι να μεταφερθείτε... στην τελευταία σειρά των καθισμάτων. Για να αποφύγετε τις δυσάρεστες αυτές περιπτώσεις, φοράτε πάντα μικρά διακοσμητικά καπέλα στο θέατρο ή στον κινηματογράφο.

★ ΣΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ, ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ή το τραμ, ζητάτε πάντοτε συγγνώμη όταν σπρώχνετε ένα επιβάτη, ακόμη και όταν δεν είναι καθόλου δικό σας το φταίξιμο. Αν, είτε επειδή ο οδηγός φρενάρισε απότομα, είτε από δική σας άπροσεξία, πατήσατε το διπλανό σας κύριο, ένα ευγενικό «συγγνώμη» θα είναι πάντως παρήγορο.

καρδιάς. Επενεργεί ως αντίδοτο στο δηλητήριο της νικοτίνης και εξουδετερώνει την κακή επίδραση του οινόπνευματος. Πραγματικά τίποτα δεν καθαρίζει καλύτερα το μυαλό όσο ο καφές έπειτα από ένα τραπέζι ή ένα πάρτυ όπου πίνετε κανείς κάπως περισσότερο.

ΠΟΙΕΣ ΒΛΑΒΕΡΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΕΧΕΙ;

Η κατάχρησι του καφέ προκαλεί νευρικές ανωμαλίες και μιαν ταραχή που φθάνει έως την τρεμούλα, κάνει το πρόσωπο να φαίνεται σαν τραηγμένο, και γίνεται έτσι ο χειρότερος εχθρός της γυναικείας γοητείας.

Μπορεί να φέρη δυσπεψία, ημικρανία, ίλιγγους και να προσβάλη το εύαισθητο σήκοτι.

Καφέ δεν πρέπει να πίνουν τα παιδιά, οι υπερβολικά νευρικοί, οι αρθρικοί και οι ήπαρτικοι. Ο καφές είναι επίσης ισχυρά αντιυπνωτικό.

Αν δεν μπορούτε να κάνετε χωρίς τον καφέ ενώ ταυτόχρονα η όρεξί σας κόβεται και υποφέρετε από μιαν εγκεφαλική διέγερσι που φθάνει έως τη μαύρη μελαγχολία ή αν αισθανέσθε πως έχετε άναιμία και κατάθλιψη, τότε πρέπει να προσέξετε. Ο «καφεϊσμός» σας παρανοεύει. Καιρός είναι να βάλετε φρένο στην αγαπημένη σας μανία του καφέ.

Με λίγα λόγια, δεν πρέπει να κάνετε κατάχρησι. Ο καφές σε μέτρια δόσι ωφελεί και είναι απαραίτητος στη ζωή πλύ

κάνουμε με τον έντονο ρυθμό. Αν μιαν μέρα πρόκειται να υποστήτε μιαν δοκιμασία να δώσετε εξετάσεις, να κάνετε μιαν σοβαρή συζήτησι, πάρτε όταν δε ξυπνήσετε ένα γερό φλυτζάνι καφέ χωρίς ζάχαρη. Οι Αμερικανοί διαιτολόγοι δε διαδώνουν ότι το μοναδικό αυτό φλυτζάνι του καφέ που πίνεται με άδειο στομάχι είναι ασυγκρίτο τονωτικό στη νευρική ενέργεια.

Όσες όμως αναγνώστριες ανησυχούν για τα παραπάνω δεν έχουν παρά να διαβάσουν τα παρακάτω καθησυχαστικά λόγια του Λαφονταίν: «Ο καφές είναι άργο δηλητήριο, γιατί εδώ και είκοσι πέντε χρόνια πίνω πολλά φλυτζάνια του καφέ και ακόμη δεν πρόσεξα να έχω πάθει κλονισμό ή υγεία μου».

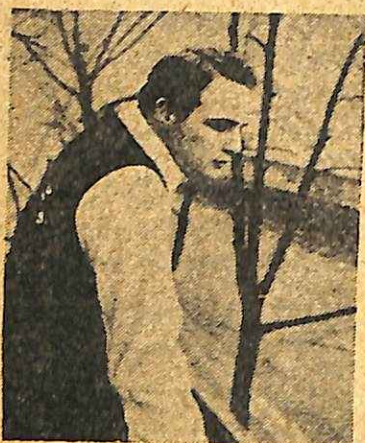
ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΘΕΛΟΥΝ Ν' ΑΠΟΤΟΞΙΝΩΘΟΥΝ

Καλύτερα να σταματήσετε άμεσα το κάπνισμα και το ποτό παρά να προσπαθήσετε να το περιορίσετε λίγο-λίγο. Είναι ευκολώτερο.

Αν σας λείπει η θέλησι είναι αρκετό να παίρνετε τρεις φορές την ημέρα 20 σταγονές ρονταίν ντε ποτάσσιου, που προκαλεί ταυτόχρονα την άηδία για τον καπνό και για το οινόπνευμα, ή να ξεπλένετε το στόμα σας τρεις φορές την ημέρα με μιαν διάλυσι από νιτρά ντ' άρζαν προς 1% (μισό κουταλάκι του καφέ σ' ένα ποτήρι νερό).

ΜΑΡΛΟΝ ΜΠΡΑΝΤΟ

Η ΠΙΟ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

«Πό ένα μπαλκόνι στο νησάκι Σαιν Λουί, ο Μάρλον Μπράντο θαυμάζει το Παρίσι.

ΕΝΑΣ ΔΥΝΑΜΙΚΟΣ ΖΩ-ΩΔΗΣ ΚΑΙ ΒΑΝΑΥΣΟΣ ΤΥΠΟΣ ΜΕ ΤΡΥΦΕΡΗ ΟΜΩΣ ΚΑΡΔΙΑ, ΠΟΥ ΑΠΕΧΘΑΝΕΤΑΙ ΤΗΝ ΦΥΕΥΤΙΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΝΘΕΙ «Ν' ΑΓΟΡΑΣΘΕ» ΜΕ ΤΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΤΟΥ!...

ΟΙ ΣΟΙ είδαν την ταινία «Λεωφορείον ο πόθος», θα θυμούνται τον Μάρλον Μπράντο στο ρόλο του Στάνλεϋ Κοβάλσκι. Η δημιουργία του ήταν μια προσωποποίηση του ρόλου του. Κτηνώδης, άγριος, δυναμικός, όλο σφίγος και πάθος... Τό Χόλλυγουντ τον ήττουσε από παλιν καιρό. Παράφορος και παραγωγός πήγαιναν συχνά στο θέατρο της Ν. Υόρκης που έπαιζε, με διάφορες προτάσεις. Ο Μάρλον τους άκουε προσεκτικά και χωρίς να δώσει καμιά απάντηση, άλλαζε θέμα συζήτησης. Μόνο ο Στάνλεϋ Κράμερ κατώρθωσε να τον πείσει να πρωταγωνιστήσει στην ταινία «Οι άνθρωποι» γιατί τιμούσε πολύ τη σοβαρή δουλειά του και γιατί του άρεσε ο ρόλος του και το θέμα της ταινίας. Μία υπόθεση με ήρωα ένα παραλυτικό που για να τον αποδώσει καλά έμεινε τρεις μήνες σ' ένα στρατιωτικό νοσοκομείο αναπηρών μελετώντας τις εκδηλώσεις τους.

Μετά την προβολή της ταινίας αυτής που τον καθιέρωσε σταρ άμεσα, του έγιναν πάλι προσφορές απ' τα στούντιο. Δεν δέχθηκε καμιά, γιατί δεν του άρεσαν οι ρόλοι κι' ύστερα από λίγο καιρό γύριζε απένταρος και πεινσιμένος...

Τό 1947 ο Τζών Γκάρφντλντ απέριψε την πρόταση που του έκαναν να παίξει στο «Λεωφορείον ο πόθος». Ο συγγραφέας του θεατρικού αυτού έργου Τέννις Ουίλλιαμς ζήτησε τον Μάρλον Μπράντο ως τον μόνο κατάλληλο για το ρόλο. Ο Μπράντο δέχθηκε όχι τόσο γιατί του άρεσε πολύ, όσο γιατί σκηνοθέτης της ταινίας θα ή-

ταν ο 'Ηλίας Καζάν, για τον οποίον τρέφει βαθιά εκτίμηση. Πολλοί στο Χόλλυγουντ τον θεωρούν τρελλόν. Μά δεν είναι. Είναι ένας πολύ μορφωμένος καλλιτέχνης με ταλέντο. Πράγμα παράξενο για έναν ήθοποιό, δεν ξέρει τί θα πηροποιήσει κι' επιτήδευσε στην ιδιωτική του ζωή. Συχαίνεται τις συμβατικές κινήσεις κι' όλους τους γνωστούς και καθιερωμένους τύπους. Ένεργει κάθε φορά σύμφωνα με τις αδόκητες επιθυμίες του κι' αδιαφορεί για τη γνώμη των άλλων και τη φήμη του.

Γι' αυτόν τὰ ρούχα σκοπό έχουν μόνο να προφυλάττουν τον άνθρωπο απ' το κρύο. Συνήθως φορεί ένα παντελόνι κι' ένα πουκάμισο κι' αν κάνει κρύο ένα τουλόδερο. Αγοράζει παπούτσια όταν τρυπήσουν αυτά που φορεί και γενικά η εμφάνισή του είναι η πιο αξιοσημείωτη στο Χόλλυγουντ. Πάνω σ' αυτό διηγούνται και το παρακάτω ανέκδοτο:

Κάποτε ο Στάνλεϋ Κράμερ τον περίμενε σ' ένα ξενοδοχείο της Ν. Υόρκης. Πέρασε αρκετή ώρα μετά την καθορισμένη ώρα ο Μπράντο δεν φαινόταν πουθενά. Σε λίγο του τηλεφώνη ο αστυνομικός του ξενοδοχείου:

— Δεν μπορούμε να ξεφορτωθούμε κάποιο κουρελή που επιμένει να σας δει.

— Ο φίλος μου Μπράντο θάνα! φώναξε ο Κράμερ. Αφήστε τον να περάσει.

Δεν ήταν η πρώτη φορά που τον έδιωχναν από κέντρα που συχνάζει ο «ασώτος» πρέπει κόσμος για την εμφάνισή του.

Οι διαφημιστές του Χόλλυγουντ θέλησαν μόλις πήγε να τον λανσάρουν με τον τρόπο που συνηθίζουν για όλους. Του υπέδειξαν λοιπόν ώριμες «φωτισμένες» σάο για να διαλέξει μία με την όποια να συνδεθεί.

«Ενα ρομάντζο με μία διάσημη «φίρμα» είναι ο καλύτερος τρόπος για να αναδειχθεί ένας νέος ήθοποιος. Αλλά ο Μάρλον Μπράντο το ίδιο θράδυ συνάδευε έξω μία άσημη παλήτριά ενός αποκεντρωμένου μικρού μαγαζιού, γιατί του άρεσε, αδιαφορώντας για τους κανόνες των κατά παραγγελία ερωτών του Χόλλυγουντ. «Αλλωστε πιστεύει πως ένας ήθοποιος δεν είναι κάτι που ν' αείζει ν' ασχοληθεί ο κόσμος μαζί του. Μόνο οι σοφοί, οι εφευρέτες, οι δημιουργοί, αείζουν αυτή την τιμή. Δύσκολα δίνει συνέντευξη σε δημοσιογράφους και σπάνια μιλά σ' αυτούς για τον εαυτό του. Γι' αυτό και δεν είναι γνωστή η ιδιωτική ζωή του. Αλλοι γράφουν πως γεννήθηκε στο 'Ιλλινόις, άλλοι στη Νεμπράσκα, ενώ ο ίδιος λέει στο... Σιάμ!

Χιλιάδες ανέκδοτα διηγούνται για το Μάρλον Μπράντο και τις εκκεντρικότητές του όλοι αυτοί που δεν είναι σε θέση να τον καταλάβουν. Γιατί ο Μάρλον Μπράντο δεν είναι τόσο παράξενος τύπος όσο τον θεωρούν στο Χόλλυγουντ. Στην πόλη αυτή της ψευτιάς και της φαντα-

στερης απάτης αποτελεί φαινόμενο όποιος σιχαίνεται το ψέμα και την προσποίηση. Είναι επόμενο δε ο ίδιος να συμπαθή τους συμφωνούν μαζί του πάνω στο σημείο αυτό και να περιφρονή τους άλλους και τη γνώμη τους.

Ένας μόνο μπορεί να καυχθῆ πως είναι φίλος του. Ο Γουόλλυ Κόξ, ένας νεαρός άσημος ήθοποιος. Συμπαθεί επίσης κι' εκτιμά πολύ τον 'Ηλία Καζάν και τον Στάνλεϋ Κράμερ.

Ποτέ δεν έδωσε σημασία στο χρήμα κι' ούτε ξέρει να το διαχειρισθῆ. Στέλνει όλα τα χρήματά του στον πατέρα του και κρατά μόνον εκατόν πενήντα δολάρια την εβδομάδα για να ζήσει. Συνήθως τα ξοδεύει αμέσως και μένει απένταρος ώσπου να ξαναπληρωθῆ. Στο διάστημα δε που μεσολαβεί περνά με δεινικά. Τό κάνει δε αυτό γιατί νομίζει πως και οι άλλοι δίδουν την ίδια σημασία στο χρήμα, όπως κι' αυτός.

Μελετά πολύ και για όλα τα θέματα, περισσότερο δε για το θέατρο. Όταν διαβάσει άπορροφάται τόσο πολύ που και πυροβολισμός ακόμη να πέσει δίπλα του είναι ικανός να μη τον ακούσει.

Στην πραγματικότητα δεν είναι ο ζωώδης και δυναμικός τύπος που τον παρουσιάζει ο φακός. Τό πρόσωπό του έχει λεπτά χαρακτηριστικά, η φωνή του είναι χαμηλή και συγκρατημένη. Είναι πολύ ντροπαλός, γελά και κλαίει πολύ εύκολα. Η γλύκα και η δύναμη που καθρεφτίζονται στο πρόσωπό του συνδυασμένες κατά ένα απάραμιλλο τρόπο αποτελούν τη βάση της γοητείας του.

Οι συνάδελφοί του τον χαρακτηρίζουν πάλι τρελλόν όταν άρνηθηκε προσφορές πλουσιόπαρχος μετά την ταινία «Λεωφορείον ο πόθος». Απέριψε φορεϊόν ο Πόθος. Απέριψε μακροχρόνια συμβόλαια και δέχθηκε να πρωταγωνιστήσει στην ταινία «Βίβα Ζαπέτα». Την ταινία αυτή την σκηνοθετεί ο 'Ηλίας Καζάν και το σενάριο είναι γραμμένο απ' τον διάσημο 'Αμερικανό συγγραφέα Τζών Στάιουικ, πάνω σ' ένα μεξικάνικο θούλο για ένα έθνικό ήρωα κι' επαναστάτη της χώρας αυτής.

— «Δεν μπορώ να υπογράψω συμβόλαια παρότι γ' α μιά μόνο ταινία κάθε φορά, ξηγεί ο ίδιος την άρνησή του. «Σιχαίνονται τον τρόπο με τον οποίον συνηθίζουν ν' αγοράζουν ένα καλλιτέχνη στο Χόλλυγουντ, σ' να ναι εμπόρευμα. Όλοι σχεδόν οι παραγωγοί γυρίζουν ταινίες χωρίς νυχή, φτάνει να ναι «εμπορικές», γιατί θεωρούν τον κινηματογράφο περισσότερο σαν βιομηχανία παρά σαν Τέχνη. Ασχέτα αν αυτόνομα ζονται καλλιτέχνες. Δεν είναι τίποτα άλλο από έμποροι».

Μόλις τελείωσε την ταινία «Βίβα Ζαπέτα» έφυγε για την Ευρώπη. Στο Παρίσι οι Γάλλοι τον έπεισαν να πρωταγωνιστήσει στο περίφημο έργο «Τό κόκκινο και τó μαύρο», τó όποιον θά σκηνοθετήσει ο Κλώντ 'Ωτάν

Λαρά. Μαζί του πιθανότατα να παίξει η Μισελίν Πρέλ. Βρίσκει πως ο μεγαλύτερος ήθοποιος της όδους είναι ο Τσάρλυ Τσάπλιν (Σαρλώ) και θαυμάζει τον Πάολ Μιούρι και τον Τσάρλς Λάφτον. Απ' τις γυναίκες δεν τó άρεσει καμιά, ούτε κι' αυτή η Γκρέτα Γκάρμπο!

Από τούς συγχρόνους 'Αμερικανούς συγγραφείς θαυμάζει τον Ο' Νήλ, με τον όποιον συνδέεται φιλικά. Όταν τó μείνει κειρός από τó στούντιο αντί να τρέχη στίς κοσμικές λουτροπόλεις, πτά νυχτερινά κέντρα τού Χόλλυγουντ, και στά νησιά τού Ειρηνικού, όπως κάνουν οι συνάδελφοί του, ο Μπράντο προτιμά να επισκέπτεται τó μεγάλο συγγραφέα που είναι καθηλωμένος από χρόνια στο κρεβάτι ύστερα από μιά βαρεία μορφή παραλύσεως. Συζητεί μαζί του για τά προβλήματα τού θεάτρου, και ο Ο' Νήλ τόν άκούει με εύχαρίστηση γιατί βρίσκει πως λίγοι είναι τόσο κατατοπισμένοι, όσο ο Μπράντο στα ζητήματα της σκηνής. Επίσης θαυμάζει τον Χεμινγκγουάι που τόν θεωρεί ως τόν δυνατότερο σύγχρονο πεζογράφο της 'Αμερικής και ένα από τούς καλύτερους τού κόσμου.

Από τούς κλασικούς λατρεύει τόν Σαίξπηρ και τó βνερό του είναι να ερμηνεύσει τόν «Αμλετ» που τόν θεωρεί ως τήν καθολικώτερη μορφή τού παγκοσμίου θεάτρου.

Θεωρεί τó Γκάντι ως τήν πιό ενδιαφέρουσα φυσιογνωμία της εποχής μας και ύποκλίνεται με δέος και σεβασμό μπροστά στη μεγαλοφυΐα τού 'Αϊνστάιν...

Ρ. ΒΕΛΙΣ ΣΑΡΙΟΥ

«Δεν θγαίνω ποτέ έξω με μιά στέρ. Προτιμώ τις παλτήριες τών καταστημάτων».

Ο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ «ΛΕΩΦΩΡΕΙΟΝ Ο ΠΟΘΟΣ»

Ο Μάρλον Μπράντο έχει στο Χόλλυγουντ τη φήμη τού ανυπότακτου. Απευθύνει στίς συμπρωταγωνίστριές του επί σκηνής τις πιό παράξενες παρατηρήσεις. Ωστόσο, εξακολουθεί να παραμένει ένας αξιολάπητος συνάδελφος.

«Τίποτα δεν μ' ενδιαφέρει περισσότερο παρά να παρατηρώ τούς ανθρώπους».

«Ξέρω πως άρέσω στίς γυναίκες. Εύτυχώς όμως στο Παρίσι δεν μ' ξέρει καμιά».

«Εκνευρίστηκα όταν είδα τó «Σίντ». Δεν τó είχα διαβάσει και δεν καταλάβαινα τίποτα».

«Έσπασε ή μύτη μου παίζοντας τó «Λεωφορείον»... και τó λείψω μ' ένα μαντήλι».

ΑΔΕΛΦΕΣ ΜΕΝΤΡΑΝΟ

Τέσσερα ταξιδιάρικα πουλιά. Δεν μένουν ποτέ σ' ένα μέρος. Ταξιδεύουν συνεχώς. Γεννήθηκαν μέσα σε τροχόσπιτα. Σ' αυτά περνούν όλη τους τη ζωή. 'Η μόρφωσή τους. Τρεις γενεές της οικογένειας Μεντράνο διευθύνουν το τσίρ-

ΒΑΝΤΑ. 'Αννίτα, 'Ελενα, Τούλυ. Οι τέσσερις αδελφές Μεντράνο που ήρθαν να μάς επισκεφθούν με τα άγρια θηρία τους και να μάς επιδείξουν τη χορευτική και ακροβατική τους τέχνη. Τέσσερα ταξιδιάρικα πουλιά που δεν μπορούν να σταθούν ποτέ σ' ένα μέρος και γυρίζουν ακατάπαυστα χειμώνα-καλοκαίρι, από χώρα σε χώρα κι' από πόλι σε πόλι, τρέχοντας με τις καρρότσες τους και τα τροχόσπιτά τους, είτε είναι καλοκαιρία, είτε χειμώνας, στους μεγάλους τούς δρόμους, στις μεγάλες λεωφόρους της Ευρώπης. Και κατόπι ξαναγυρίζουν στην πατρίδα τους, τη Βιέννη για να ξαναφύγουν πάλι, έπειτα από μια σύντομη ανάπαυση. Πριν από έξη μήνες οι αδελφές Μεντράνο ήταν πέντε. Ήταν και η Ρεζίτα, μα η Ρεζίτα μια μέρα δεν λογάρισε καλά την απόστασι εκεί στα ύψη του τσίρκου που βρισκόταν κι' έκανε μια ακροβατική επίδειξι κι' έπεσε και σκακατεύτηκε. Πέθανε έπειτα από λίγες μέρες πάνω στην εγχείρησι. Και οι αδελφές Μεντράνο, τέσσερις τώρα, συνεχίζουν μαζί με τη μητέρα τους, μια δολοεική γρηά, την περιπλάνησι τους, υπακούοντας ίσως σ' ένα πρωτόγονο ένστικτο σαν εκείνο που έσπκάνει κάθε άνοιξι και κάθε φθινόπωρο εκατομμύρια πουλιά να πάνε σε άλλους τόπους.

Μια φωτογραφία της 'Αννίτας Μεντράνο με ιδιόχειρη αφιέρωσι προς τη «Γυναίκα».

—Και οι αδελφές σας;

—Τό ίδιο.

Ταξιδεύοντας σε κάποιο δρόμο της Γαλλίας, ή της 'Ιταλίας της Πολωνίας ή της Ρωσίας, ή μαμά Ρεζίτα τις έφερε μια-μια στον κόσμο. Τό πρώτο πράγμα που αντίκρισαν ή Βάντα, ή 'Ελενα, ή 'Αννίτα και ή Τούλυ, όταν γεννήθηκαν, ήταν οι τοίχοι της ρουλότας και ο ρυθμικός κρότος της καρρότσας τις νανούρισε στον πρώτο τους ύπνο. Τό ίδιο και τόν πατέρα τους και τη μάνα τους, τό ίδιο και τόν παπού τους και τη γιαγιά τους. Τό ίδιο και τόν προπάτο τους και τήν προμώμη τους. Τρεις γενεές της οικογένειας Μεντράνο κάνουν αυτόν τόν «πλάνητα δίο».

—Καλά, ρωτά την 'Αννίτα, αφού ταξιδεύετε συνεχώς, δεν πήγατε σχολείο;

—Πώς, μού απαντάει ή συνομιλήτριά μου, που είναι ένας χαρακτηριστικός τύπος Βιεννέζας. 'Όσον καιρό μέναμε στη Βιέννη παρακολουθούσαμε τα μαθήματα τού σχολείου. Κατόπι είχαμε κουδουνάτα μαζί μας, που συνεπλήρωνε τις γνώσεις μας.

—'Άλλες σπουδές κάνατε;

—Μουσική, κλασσικούς χορούς, ιππασία.

—Παίζετε κανένα όργανο;

κο. 'Η Βάντα και ή 'Ελενα είναι παντρεμένες. 'Η 'Αννίτα άρραβωνιασμένη. 'Η Τούλυ έλεύθερη. 'Από μικρά παιδιά άρχίζουν να άσκούνται στο χορό και στην ακροβασία. Κι' αυτά τα άγρια θηρία υπακούουν στις διαταγές τους.

—Βιολί.

'Η 'Αννίτα είναι μια πρώτης τάξεως χορεύτρια που κάνει δυσκολώτατες φυγούρες όρθια πάνω σε άλογο, ενώ αυτό τρέχει. 'Η ακροβασία και ο χορός είναι στενάτα συνδεδεμένα στο τσίρκο. 'Η 'Ελενα ντρεσάρει άλογα και τα κάνει να χορεύουν. Κάνει επίσης ακροβατικές επιδείξεις. 'Η Βάντα είναι δαμάστρια ελεφάντων. Τα μεγαθήρια αυτά υπακούουν στην Βάντα σαν μικρά σκυλιά. 'Η Τούλυ είναι χορεύτρια. Σε ένα μεγάλο νούμερ εμφανίζονται και οι τέσσερις αδελφές μαζί. Τό τσίρκο έχει κι' άλλες γυναίκες. Είναι λόγου χάριν οι αδελφές Μεντίνι, εξαιρετικές ακροβάτισσες που εκτελούν πολύ επικίνδυνα νούμερα, είναι ή Μέρα Λούκας, ή γυναίκα-λάστιχο, που νομίζει κανείς ότι δεν έχει κόκκαλα, γιατί συστρέφεται σαν φίδι. Είναι ή 'Όλι Μπέλφορ.

Πάνω στο τραπέζιaki τού σαλονιού, βλέπω μερικά ρομάντσα και περιοδικά.

—Σας άρέσει τό διάβασμα, δεσποινίς 'Αννίτα;

—Ναί, διαβάζω αρκετά. 'Έε άλλου δεν θα είχα και τί να κάνω, όταν ταξιδεύουμε. Διαβάζω και άκούω ραδιόφωνο.

—Και τί ρομάντσα προτιμάτε;

—Τα αισθηματικά. Της Τούλυ της άρέσουν τα περιπετειώδη.

'Ενώ κουδεντιάζουμε, έρχεται ένας υπάλληλος τού τσίρκου να της πη ότι τό φαγητό είναι έτοιμο.

—'Ελάτε να δήτε και τήν τραπεζαρία μας, με προσκαλεί ή συνομιλήτριά μου.

Μια άλλη ρουλότα είναι διαρρυθμισμένη σε τραπεζαρία και κουζίνα. Τό μπροστινό μέρος είναι κουζίνα και τό πίσω τραπεζαρία. 'Η κουζίνα λάμπει από καθαριότητα. 'Η τραπεζαρία είναι φωτεινή και χρουόμενη, με λουλούδια πάνω στο τραπέζι κι' ένα όμορφο πολυέλαιο στο ταβάνι. Τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας Μεντράνο κάθονται κιόλας στο τραπέζι και τρώνε. Με προσκαλούν να καθίσω, μα εγώ τούς άπαντώ ότι ή άδιακρισία μου είναι ήδη μεγάλη. Τους εύχομαι καλή όρεξι και τούς άποχαιρετώ.

Περνώ ξανά ανάμεσα στα κλουβιά, όπου είναι κλεισμένα τό λιοντάρι, οι τίγρεις, οι άρκούδες, οι πύθιοι, τα καγκουρά, ο λεοπαρδάλης, οι ελέφαντες, οι στρουθοκάμηλοι, τα παράξενα πουλιά. Είναι δολοφόροι κόσμος της ζούγκλας. Οι εργάτες τού τσίρκου στήνουν τη μεγάλη στρογγυλή σκηνή, άλλοι ετοιμάζουν τόν καγκελόφρακτο διάδρομο, από τόν όποιο θα περάσουν οι τίγρεις για να εμφανισθούν μπροστά στο κοινό, άλλοι δίνουν τρεφή στα ζωάκια καθαρίζουν τα κλουβιά. Δεκάδες άνθρωποι πάνε κι' έρχονται μέσα στη μικρή αυτή πολιτεία. Γιατί πρόκειται πραγματικά για μιά μικρή πολιτεία. Μιά πολιτεία με τούς άνωθώπους της, με τα σπίτια της, με τήν ίεραρχία της, με τούς νόμους της. Κι' επί κεφαλής αυτής της πολιτείας είναι τέσσερα.

—Κι' έσεις, ρωτάμε τήν 'Αννίτα, δεν ρες γυναίκες, ζωντανές, δασυθήριες και ικανές.

Μα ή ικανότητα και ή δεξιότητα δεν είναι τό κύριο χαρακτηριστικό τών αδελφών Μεντράνο. Δεν είναι τό επιχειρηματικό πνεύμα εκείνο που τις άδηγει στην άγανωσι και στη διεύθυνσι τού τσίρκου. Μέσα τους υπάρχει μια άνώτερη καλλιτεχνική διάθεσι. Μια νοσταλγία για τό άγνωστο 'Ο πόθος για ταξίδια. 'Η λαχτάρα να γνωρίσουν καινούργιους τόπους, άλλους ανθρώπους, άλλους ούρανους. Είναι τέσσερα ταξιδιάρικα πουλιά, που δε στέκονται ποτέ σ' ένα μέρος, παρά άνοίγουν διαρκώς τα φτερά τους προς νέους άορίζοντες.

ΑΛΕΞ ΚΑΡΡΕΡ

ΓΙΑ ΗΛΙΚΙΑ 4—5 ΕΤΩΝ

ΕΤΟΙΜΑΣΕΤΕ ΤΗΝ ΚΟΡΟΥΛΑ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

ΖΑΚΕΤΑΚΙ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. ή 55 δράμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ—ΝΑΓΚΕΡ χρώμ. μπλέ-ρουά και 25 γραμ. ή 8 δράμ. άσπρο μαλλι της ίδιας ποιότητας. Βελόνες Νο 2 1/2: 4 κουμπιά μπλέ-ρουά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π άνάποδη: Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π=6 1/2 έκατ.: 20 βελόνες=4 έκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 80π με τό μπλέ-ρουά μαλλι. Πλέξετε 5 έκατ. λάστιχο 1+1π και συνεχίστε με ζέρσευ. Στην πρώτη βελόνα που θ' άρχίσετε τό ζέρσευ θά βάλετε 3 άνοίγματα πλέκοντας δύο φορές τόν ίδιο πόντο σε κανονικές άποστάσεις. Τήν 3η βελόνα πλέξετε τήν με άσπρο μαλλι καθώς και τήν άνάποδη μεριά, δηλ. δύο βελόνες με άσπρο μαλλι. Βάλετε τό μπλέ-ρουά μαλλι, πλέξετε 14 βελόνες, 2 βελόνες με άσπρο μαλλι και ούτω καθ' έξης. Στην άριστερή μεριά τού πλεκτού σας θά βάλετε 1π κάθε 2 1/2 έκατ. (3 φορές). Σε 15 έκατ. γενικό μάκρος, κλείστε στην άριστερή μεριά για τήν μασχάλη: 1π κάθε δεύτερη βελόνα (2 φορές). Κατόπιν θά βάλετε στην ίδια μεριά 1π κάθε 2 έκατ. (3 φορές). Σε γενικό μάκρος 25 έκατ. κλείστε 18π στη δεξιή μεριά για τό ντεκολτέ. Κατόπιν συνεχίστε να κλείνετε στη μεριά τού ντεκολτέ, κάθε δεύτερη βελόνα: 2π (6 φορές) και 1π (12 φορές). Σε 15 έκατ. ύψος της μασχάλης, κλείστε στην άριστερή μεριά κάθε δεύτερη βελόνα 4π (10 φορές) για τόν ώμο.

Πλέξετε και τ' άριστερό μπροστινό κατά τόν ίδιο τρόπο αντίκρυστό.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 96π με μπλέ-ρουά μαλλι. Πλέξετε λάστιχο 1+1π 5 έκατ. Συνεχίστε με ζέρσευ. Στην πρώτη βελόνα που θ' άρχίσετε τό ζέρσευ θά βάλετε 5 άνοίγματα κατά τόν ίδιο τρόπο που βάλετε και στο μπροστινό. Θά σχηματίσετε τις ρίγες όπως και στο μπροστινό, δηλ. μετά τό λάστιχο στην 3η βελόνα με τό ζέρσευ θά πλέξετε 2 βελόνες με άσπρο μαλλι και κατόπιν θά συνεχίσετε 14 βελόνες μπλέ-ρουά, 2 βελόνες άσπρες. Σε 15 έκατ. γενικό μάκρος κλείστε από κάθε μεριά 1π κάθε δεύτερη βελόνα (2 φορές) και 2π (2 φορές). Κατόπιν θά βάλετε 1π σε κάθε μεριά κάθε 2 έκατ. (3 φορές). Σε 15 έκατ. ύψος της μασχάλης, κλείστε κάθε δεύτερη βελόνα 4π σε κάθε μεριά (10 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους με μία φορά.

ΦΑΣΑ

Βάλετε 100π με μπλέ-ρουά μαλλι. Πλέξετε 4 βελόνες λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συνεχίστε με ζέρσευ και πλέξετε 14 βελόνες, 2 βελόνες με άσπρο μαλλι, 14 βελόνες με μπλέ-ρουά μαλλι και κλείστε τους πόντους.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τό πλεκτό σας από τήν άπόδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλάινες ραφές και τούς ώμους. Γυρίστε στο άριστερό μπροστινό μία μούστρα 4 1/2 έκατ. φάρδος. Στη 2η, 4η, 6η άσπρη ρίγα, θά σχηματίσετε από μία κουμπότρυπα κατά

τόν έξης τρόπο: Θά τραβήξετε μία κλωστή από τών 5 τελευταίων πόντων και θά τήν κόψετε σε διάστημα 5 πόντων. Κατόπιν περάστε σ' αυτούς τούς 5 πόντους μία κλωστή γύρω-γύρω στους πόντους που έπλώσατε. Σχηματίστε και στη μούστρα στην άνάποδη μεριά μία τήν ίδια. Κατόπιν θά τις κάνετε και τις δύο μαζί με βελόνα κουμπότρυπας. Σηκώστε στο ντεκολτέ γύρω-γύρω 104π με μπλέ-ρουά μαλλι. Πλέξετε 1 1/2 έκατ. λάστιχο 1+1π και κλείστε τούς πόντους όπως τούς βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, άνάποδη με άνάποδη. Διπλώστε αυτή τη φάσα στη μέση και ράψτε τήν στην άνάποδη μεριά τού πλεκτού σας. Ράψτε τις ραφές στις δύο φάσες τών μανικιών και γυρίστε τό λάστιχο στην καλή μεριά τού πλεκτού και ράψτε το. Τοποθετήστε τις φάσες στις μασχάλες. Ράψτε τα κουμπιά στην άλλη πλευρά.

ΠΑΝΤΕΛΟΝΑΚΙ ΜΠΑΝΙΟΥ

ΥΛΙΚΑ: 100 γραμ. ή 35 δράμ. μαλλι ΠΕΓΚΟΥΕΝ — ΝΑΓΚΕΡ χρώμ. μπλέ-ρουά: Βελόνες Νο 2 1/2.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π άνάποδη. ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΛΕΞΙ: 1η ΒΕΛΟΝΑ=3π καλή, 1π άπλεκτος, 3π καλή, 1π άπλεκτος και ούτω καθ' έξης. 2η ΒΕΛΟΝΑ= 'Όλοι οι πόντοι πλέκονται άνάποδη. Θά επαναλάβετε για δύο τό πλεκτό αυτές τις δύο βελόνες. Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα άνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π=6 1/2 έκατ. 20 βελόνες=4 έκατ.

'Όλο τό παντελονάκι πλέκεται σε ένα μονοκόμματο κομμάτι. Βάλετε 90π. Πλέξετε 4 έκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τη ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΛΕΞΙ. Τόν άπλεκτο πόντο θά τόν παίρνετε στον πόντο που είναι καλή στο λάστιχο. Πλέξετε 1 1/2 έκατ. ίσια. Κατόπιν κλείστε 18π από κάθε μεριά. Συνεχίστε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα σε κάθε μεριά: 3π, 2π (4 φορές), 1π (6 φορές). Μετά τό τελευταίο κλείσιμο θά πλέξετε 12 έκατ. ίσια. Κατόπιν θά βάλετε σε κάθε μεριά, κάθε δεύτερη βελόνα: 1π (2 φορές), 2π (5 φορές), 3π (3 φορές), 5π (2 φορές) και 8π. Πλέξετε μετά τούς 8π, 1 1/2 έκατ. ίσια. Κατόπιν πλέξετε μόνον 84π από τό πλεκτό σας. Γυρίστε χωρίς να πλέξετε τόν πρώτο πόντο. Στο τέλος της βελόνας άφήστε έξ ίσου 12π χωρίς να τούς πλέξετε. Γυρίστε χωρίς να πλέξετε τόν πρώτο πόντο. Θά αφήσετε 9π επί πλέον χωρίς να τούς πλέξετε σε κάθε μεριά της βελόνας (3 φορές). Κατόπιν πλέξετε όλους τούς πόντους σε μία φορά (αυτό έγινε για να σχηματιστή ή στρογγυλάδα για τό πίσω μέρος τού παντελονιού). Πλέξετε κατόπιν 4 έκατ. λάστιχο 1+1π και κλείστε τούς πόντους όπως τούς βρίσκετε. Σηκώστε από κάθε παντζάκι 104π και πλέξετε τούς λάστιχο 1+1π. Στην 4η βελόνα θά κλείσετε τούς πόντους όπως τούς βρίσκετε. Ράψτε τις πλάινες ραφές. Γυρίστε τό λάστιχο στην καλή μεριά τού παντελονιού και ράψτε τα

Τ. Κ. 29

Η ΑΡΤΗΡΙΑΚΗ ΠΙΕΣΗ ΚΑΙ Η ΔΞΙΑ ΤΗΣ

Είναι μερικές διαγνωστικές διαπιστώσεις, που όσο τις φοβάται οδικαιολόγητα κανείς, τόσο του κάνουνε κακό, και ιδίως όταν είναι εύσυγκλητος και όταν κυβερνιέται από την φαντασία του και όταν δεν αφήνει το γιατρό να κάνει το χρέος του. Μία από τις διαγνώσεις αυτές είναι και η επίσημη, που ιδιαιτέρως στον γυναικείο κόσμο έχει εξελιχθεί σε πεισμανία, και πολλές φορές έχει καταντήσει αληθινή πεισοφοβία. Η συνήθεια να παίρνουμε την αρτηριακή πίεση έχει διαδοθεί τόσο και θλαστικά, ώστε στο εξωτερικό έχει καταντήσει στους δρόμους, όπως εδώ σ' έμας οι ζυγαριές που μιάς ζυγιάζουν, μ' όλα τα τωρινά φτερά, τις τσάντες, τις ελαστικές μας κάλτσες, τους κορσέδες μας κλπ. Όπως όμως το ζύγισμα ετούτο δεν έχει καμιά αξία διαγνωστική του ακριβούς μας βάρους—την ακρίβεια χρειάζεται ο γιατρός και όχι το βάρος των διασολων παπουτσιών μας, αν είστε κοντούλα—έτσι και στην πίεση δεν χρειάζεται την, σε οιαδήποτε ώρα και ψυχική ή φυσική κατάσταση, πίεση, αλλά την σε ταχτή στιγμή, σε πλήρη ανάπαυση, ψυχική και φυσική, λήψη της και όταν και όπως αυτός νομίζει χρήσιμη. Για φαντασθήτε πόσο σωστή, φυσιολογική, πίεση είναι αυτή που θα έχετε, μόλις κατεβήκατε απ' το λυκαβηττό, ή σαν πάτε τρέποντας στο γιατρό σας για την πίεση, ή μόλις πριν λίγο είχατε συγχισθή για κάτι σοβαρό, ή φοβηθή.

Η πίεση δεν είναι κάτι που χρειάζεται να παρακολουθεί ο άρρωστος. Είναι, όπως τόσα άλλα, στοιχεία χρήσιμα στο γιατρό. Η καταμέτρησή της δίνει έναν αριθμό. Βέβαια ο θάμνος έλεγξε: «Ενας αριθμός για ένα φαινόμενο είναι σχεδόν η έρμηνεία του». Στην Ιατρική όμως δεν είναι πάντοτε έτσι. Κάθε ζωντανός οργανισμός έχει μία πίεση των χυμών του. Θυμηθείτε το κλήμα σαν το κλαδεύουμε πως ανασφάλουν οι χυμοί του. Σ' εντ πεισόμετρο θα μπορούσαμε να μετρήσουμε την πίεση τους. Ο οργανισμός μας είναι κι αυτός εντ υδραυλικό σύστημα που η αντίστασή του εντ η καρδιά, σωληνες του τα αιμοφόρα αγγεία, χωράφι που ποτίζει οι ίστοι του οργανισμού μας. Προσθέτουμε πως υπάρχουν και «καθατήρες» (το σπύκι, οι νεφροί, τα έντερα κλπ.). «ρυθμιστήρες» (το νευρικό σύστημα, οι αδένες έσω έκκρισης). Όλα ετούτα αποτελούν ένα σύστημα και ολόκληρο γίνεται πως το να διαπιστώνεται μία αύξηση ή μία ελάττωση της πίεσως πάνω στη διασωληνώση, δείχνει μόνο πως χρειάζεται ν' αναζητηθή που έδρεύει ή ελάττωσε Προ πάντων, όταν το υδραυλικό μας σύστημα δεν είναι όπως εκείνο του κτήματός μας που ποτίζει τις ντοματιές μας.

Μην ξεχνούμε πως κανένας δεν ευνάξα εφφινικά ένα κακό πρωί, με πίεση αύξημένη. Είναι πολλές αιτίες πριν που «ο κώδων του κινδύνου» έχει σημάνει, μήνες, χρόνια, πολλές φορές. Όμως δεν τον έπρόσεχε. Νά γιατί επιμένω πολλές φορές πως χρειάζεται ο γιατρός σας μία και δύο φορές

το χρόνο να έθετάξη άδίστατα όλα του οργανισμού σας τα συστήματα.

Τέσσαρες τύπους ατόμων μπορούμε να θρούμε, όπου η αρτηριακή τους πίεση δεν είναι κανονική.

1) Ο φ α γ α ς που του άρσει το καλό, αλλά και το μπόλοκο φαί. Το αίμα του είναι παχύ, θαρύ, γλυτσερό. Μετά το φαγητό, το πρόσωπό του γίνεται συμφορητικό, κατακόκκινο, τ' αυτιά του κοκκινίζουν και γυαλίζουν. Τη νύχτα στο μαξιλάρι του ακούει τους χτύπους της καρδιάς του. Αυτή είναι η απλούστερη περίπτωση που καλύτερεύει άμεσως με την κατάλυση της αιτίας.

2) Ο δεύτερος τύπος είναι ο νεφριτικός. Το άπικρετικό του σύστημα λειτουργεί κακά. Αυτό είναι κάπως σοβαρό. Οι νεφροί άρχίζουνε κάπως να σκληραίνουν και δύσκολα αντίστροφεται στα κακοπεράσματα. Μία διευκόλυνση θατότητάς τους με τη βοήθεια των συστάσεων του γιατρού και η κρίση, πολλές φορές, ξεπερνιέται.

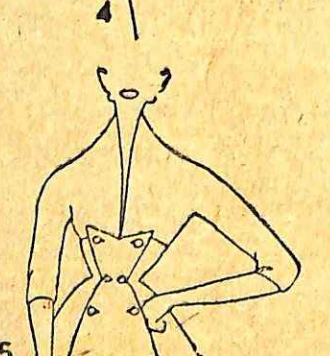
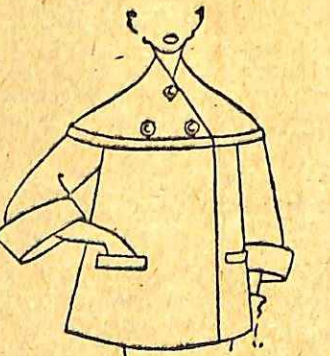
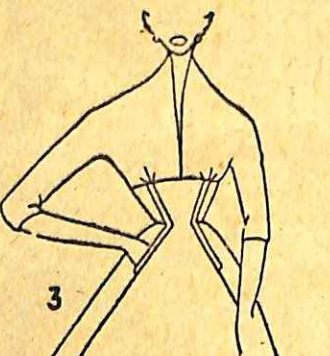
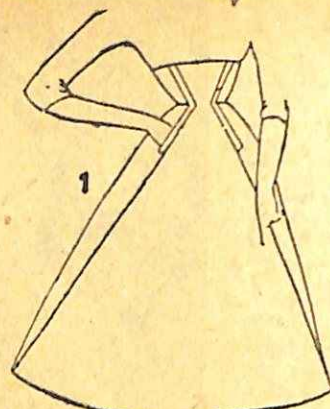
3) Ο τρίτος τύπος είναι ο έ ν δ ο κ ρ ι ν ι κ ό ς, όπου στον ή στη νάτρωστο οι ένδοκρινείς αδένες δουλεύουνε κατά τρόπο ελαττωματικό. Συχνά μία κυρία, που έφθασε στην κριτική της ηλικία, νοιώθει ή ίδια τις μεταβολές, που ο γιατρός της θα έρθι στο ένδοκρινικό της θερμόμετρο, να την ένοχλούν ιδιαιτέρως, μαζί με την αύξηση της πίεσης, που δεν έχει άλλην αξία παρά την απόδειξη πως οι ώσθηκες της κυρίας δεν λειτουργούν πιά όπως πριν.

4) Τέταρτος τύπος είναι ο κ α ρ δ ι α κ ό ς. Έδώ πιά η ίδια η αντλία δεν λειτουργεί καλά. Σ' αυτήν την περίπτωση μοναδικός υδραυλικός είναι ο γιατρός και όχι το σφυγμοανόμετρο. Αυτός θ' άκούση την καρδιά. Θα έξετάση τα όρρα, θα πάρη την πίεση, θα κάνει καρδιογράφημα κλπ. και θα κανονίση τη θεραπεία. Η πίεση είναι ένα μέρος από σωρεία διαγνωστικών σημείων, που χρειάζεται ο γιατρός σας. Μάστε ανόητα σκαρφαλώνετε στην πίεση. Αυτή μπορεί νάναι χαμηλή και όμως η καρδιά να είναι χαλασμένη, πολύ χειρότερη ενός άλλου που έχει ύψηλη πίεση, όλα του όμως τα «εκαθαριστικά μηχανήματα» (νεφροί, σπύκι κλπ.) δουλεύουνε λαμπρά κι' αυτός, άριστος, να μην έχη κανένα κίνδυνο.

Συμπεραίνω: Μόνον ο γιατρός σας θα σας βάλη στον καλό δρόμο. Το χειρότερο μονοπάτι είναι να παρακολουθήτε και ν' άσχοληθήτε ολόένα με την πίεση σας, να παθαίνετε μία πεισομανία και να βασανίζεσθε από μία πεισοφοβία, που καταστρέφει την ύγεια σας. Προσωπικά όμολογώ ότι έκδικήθηκα την πεισομανία πολλών συμπατριωτών μου, που πλουτίζουνε όχι λίγους γιατρούς, όταν είδα στο Παρίσι τα σφυγμοανόμετρα στα παζάρια, δίπλα στις πλαστικές και τ' άσπρα ποτικακια που λένε αν θα παντρευθήτε και τι λογιάς θάναι ο γαμπρός! Αφήστε, λοιπόν, την πίεση στο γιατρό σας να την παρακολουθή, αν του χρειάζεται.

Δρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΜΕΣΗ

1. Οι πλατείες καθώς και οι στενές φούστες προεκτείνονται προς το μπουστό, με διάφορα κοψίματα που δίνουν ωραία φόρμα και μοιάζουν με κορσελέ.

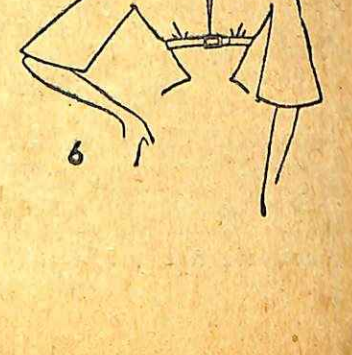
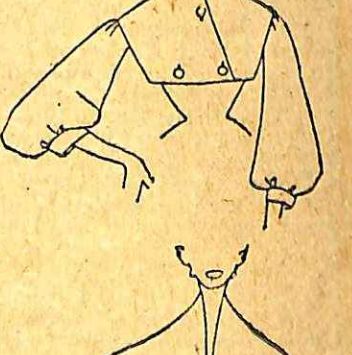
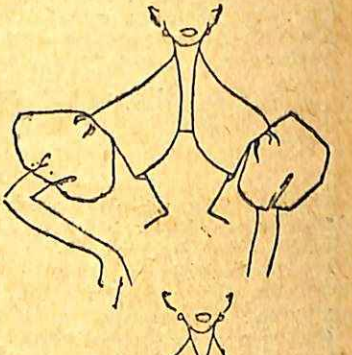
2. Για ν' αντικαταστήσουν τη στενή και πολύ αυστηρή ζώνη, φτιάχνουν ζώνες ντραπαριστές, από το ίδιο ύφασμα με το κορσάκι, που περιβάλλουν έφαρμωστά το μπουστό και ανεβαίνουν ως κάτω από το στήθος. Οι πέτινες ζώνες είναι άρκτες φαρδιές και συχνά χωρίς πόρτες, έχουν όμως κουμπίωμα που κλείνει άορα στην πλάτη.

3. Συχνά τα φουστάνια δεν έχουν γιακάδες και τα βαθείς και λεπτά ντεκολτέ έχουν σχήμα βέλους.

4. Τα πανωφόρια και οι ριχτές ζακέτες χαρακτηρίζονται από νομίτες πολύ χαμηλούς, που άγκαλιάζουν και τα μπράτσα και μοιράζοντας το φάρδος πολύ ψηλά, κόβουν τη σιλουέτα στα μισά του μπουστού.

5. Πολλά διπλά κουμπώματα στολίζουν τις φούστες και προεκτείνονται στο κορσάκι.

6. Τέλος, τα μπολερό είναι πάρα πολύ στη μόδα. Πολύ κοντά, πολύ άγαρνίριστα, με φουσκωτά μανίκια άφινουν να φαίνεται η έμπριμη μπλούζα ή το πλαστρόν λενζερ, που άποτελούν την κατ' έξοχην άνοϊεϊάτικη νότα.

ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

Όπως σε κάθε σαιζόν, έτσι και φέτος η επίδειξη μόδας του οίκου Εύαγγελίδη-Κουρτίδου σημείωσε έξαιρετική επιτυχία. Όλα τα νεωτεριστικά στοιχεία της άνοϊεϊάτικης μόδας έδωσαν το παρόν σ' αυτή τη συλλογή. Το «φλού», το παίξιμο της τάγιας, το περίτεχνο μανίκι, το μοντέρνο ντεκολτέ παρουσιάστηκαν με μία γοητευτική ποικιλία κι' έδωσαν ένα πραγματικό συνθετικό πίνακα.

Το φλού, που ξαναγύρισε και κατέλαβε έξ έφόδου την άνοϊεϊάτικη μόδα, έκφράσθηκε με τις πλατείες φούστες, που ώστόσο έξασφαλίζουν με σοφία και τέχνη τη λεπτότητα της μέσης και την καμπύλη των γοφών, χάρι στις πιέτες, τις κουφότητες, τα άτσάκιαστα πλι και τους πλιτέδες, που όχι μόνο δεν έπесαν, αλλά κυριαρχούν στα σύνολα και στις λεπτομέρειες. Με ιδιαιτέρως έκφράσθηκε η τάση αυτή σ' ένα μοντέλο κοκταίλ του Ζακ Φάθ, από λευκό πικέ έμπριμη, με μούρα και κίτρινα λουλούδια.

Άμετρη χάρι είχε έπίσης ένα ροζ μοντέλο του Ντιόρ, περίφημο για νέο κορίτσι, με πλισέ φούστα και όριζόντια πλι στο ζαпонέ κορσάκι με το μεγάλο στήθος ντεκολτέ. Και άλλα πολλά μοντέλα, όπως ένα λευκό της Κάρεν από άλπακά, κεντημένο με άζουρ-βενί στις μεγάλες τσέπες και στο στογγυλό ναιμίτη, με φαρδιά φούστα, ή όπως ένα μπλε άσιε του Φάθ με έσωτερικές νερόδα στο κιμονό κορσάκι και φούστα με ψιλές άτσάκιστες πιέτες ένσάρκωσαν αυτή τη γραμμή του «φλού».

Η μαρτεγκάλ—το γνωστό μισό ζωνάκι της μέσης που παρουσιάσθηκε άπό το χειμώνα στα πανωφόρια και έξελίχθηκε στη φαρδιά ζώνη—άμπεισεμάν που χαρακτηρίζει κυρίως τις ιδιότητες ζακέτες του Ντιόρ—η μαρτεγκάλ αυτή παρουσιάσθηκε με μεγάλη χάρι σ' ένα καλοκαιρινό πανωφόρι από τουήντ, ριχτό, με κολλητό μανίκι τρία τέταρτα και μανσετούλα. Η μαρτεγκάλ ήταν τέσσερα δάκτυλα φαρδιά και περασστή, συγκρα-

Βραδυή τουαλέτα του Οίκου Φιλδισάκου.

τώντας κατά διαστήματα το πλάτος του πανωφορίου πίσω στη μέση.

Έξαιρετικά ώραία έφαρμογή του νεωτερισμού αυτού παρουσίασε και μία ζακέτα του Φάθ από μπέλ τουήντ. Η πλάτη παίρνει στογγυλάδα καθώς τραβιέται το φάρδος της προς τα έμπρός με το ζωνάκι, σχηματίζοντας μία κουμπωτή τσέπη.

Οι ίσιες φούστες στα κομψότατα φορέματα σε τύπο φουρό, άποκτούν κυματιστή χάρι με τα ώραία πανό, που, τοποθετημένα με σοφία έτσι ώστε να ματίζουν έναιο σύνολο, δίνουν μιάν άέρινη χάρι στο βάδισμα και στον χαρακτήρα φλού στη σιλουέτα, χωρίς να την πλατύνουν. Ο τύπος αυτός παρατηρήθηκε σε πολλά μοντέλα του Φάθ, της συλλογής του οίκου Εύαγγελίδη-Κουρτίδου.

Πολλά κορσελέ, χαρούμενα, που δίνουν άνάστημα στη σιλουέτα, πολλά μεγάλα ντεκολτέ, σπασμένα με μύτες, μεγάλη συμμετρία στις άνολογίες. Ένώ έπέδειχθαν μοντέλα από όλους σχεδόν τους μεγάλους ραπτικούς οίκους του Παρισιού, Ντιόρ, Μπαλανσιαγκά, Μαγγέν, Κάρεν, Πακέν, Γουόρθ κλπ., τον τόνο στη συλλογή έδωσαν τα χαριτωμένα μοντέλα του Ζακ Φάθ και της Μανλνέν ντε Ρώκ με το μετρημένο πλάτος της φούστας και την ίσοροπημένη γραμμή.

Τα δυό χαριτωμένα μανεκέν, έπέδειξαν, έκτός από τα μοντέλα της συλλογής της «Ωτ Κουτύρ», και μοντέλα της «Μπουτίκ», του τμήματος των έτοιμων φορεμάτων της κ. Εύαγγελίδη. Τα μοντέλα αυτά ήταν τόσο συμπαθητικά, ώστε δύσκολα μπορούσε να φαντασθή κανείς, βλέποντάς τα, ότι δεν άνήκουν στη συλλογή της μεγάλης μόδας. Ιδιαίτερα ώραίο ήταν ένα σπορ σύνολο, άποτελούμενο από ένα κομψό μπλε πανταλόνι και λευκή λινή μπλούζα, με ζώνη «ζουντό» (φαρδιά δηλ. και ντραπαριστή σαν Κοπτικό ζωνάρι), καθώς και ένα έμπριμη σύνολο από τέσσερα κομμάτια: α) μία φούστα έμπριμη, β) ένα κορσάκι στρόπλες, έξωμο, γ) μία μπέτα που κουμπώνει στο στήθος και γυρίζει στην πλάτη σε μοντέρνος γιακάς «ματουρέν» και δ) τη ριχτή ζακέτούλα.

Το κλύ της συλλογής ήταν μία άέρινη βραδυή μακρύα τουαλέτα από λευκό μουσελίνα με πολύπτυχη φούστα κεντημένη ολόκληρη με ψάβα και όμοια κεντημένο έφαρμωστό στρόπλες κορσάκι.

ΣΤΟΝ ΟΙΚΟ ΦΙΛΔΙΣΑΚΟΥ

Ο οίκος Φιλδισάκου έχει πενήντα χρόνων ιστορία, και αυτό είναι μεγάλο κεφάλαιο, γιατί μία τόσο μεγάλη πείρα είναι άδύνατο να μη θρή την έκφρασή της σε μία επίδειξη μόδας. Τα γεγονότα δεν διέψευσαν τις προσδοκίες. Μέσα στο άσχοιτικό σπύκι «Φιλδισάκου» στην όδo Σκούφου, η δεσποινίς Μαίρη Παυλάτου και η δ'νίς Βερόνικα παρουσίασαν μιάν ώραιότατη σειρά από μοντέλα, το ένα καλύτερο από το άλλο. Ιδιαίτερα η δ'νίς Παυλάτου ήταν η βασίλισσα της βραδυάς, γιατί έχει άέρα μεγάλου μανεκέν και τα φορέματα θαρρείς πως τραγουδούν επάνω της σαν τα λουλούδια που τα φουσουν οι άνδρες. Στη συλλογή της κ. Φιλδισάκου κυριαρχεί άπόλυτος το φλού. Ιδιαίτερα στα καλοκαιρινά φορέματα, οι φούστες είναι πελώριες, σαν τεράστιες όμπρες, περιορισμένες με χάρι γύρω στο σώμα. Αυτό δε σημαίνει ότι δεν έπεδείχθησαν φορέματα με μέτριο πλάτος. Τα ταγιέρ ιδιαίτερα είχαν φούστες σκέτες, με κανονικό φάρδος και πιέτες χαμηλά.

Η τάγια στη συλλογή της κ. Φιλδισάκου είναι σχεδόν πάντα στη θέσι της, χωρίς να δείχνει άτολμία να άνέβη ψηλότερα ή χαμηλότερα στη γραμμή της περιφέρειας. Το χαρακτηριστικό αυτό το προ-

Βραδυή τουαλέτα του Οίκου Εύαγγελική-Κουρτίδου.

σέσαμε και στη συλλογή της κ. Εύαγγελίδη-Κουρτίδου και δείχνει πως στην Ελλάδα υπάρχει άίσθηση του μέτρου και της όμορφιάς. Δεν θα μπορούσε να γίνη διαφορετικά στη γή του Παρθενώνα.

Τα κορσάκι είναι πολύ έργασμένα. Τα μανίκια τρία τέταρτα, ό μπουστός έχει πτυχώσεις πότε γύρω στο λαιμό, πότε στη βάση του ντεκολτέ, σχηματίζοντας όριζόντια πλι και δίνοντας χάρι στις κιμονό φόρμες. Ιδιαίτερη έντύπωση έκαναν τα άσυνήθιστα ύφασματα, ιδιαιτέρως ένα ταγιέρ από μαλλι και χοντρό μετάξι σε χρώμα σκούρο μουσταρδί, με μικρές λευκές και μαύρες δουλιτσές. Γενικά μπορεί να πη κανείς ότι η συλλογή του οίκου Φιλδισάκου χαρακτηρίζεται από την πολυτέλεια στην έκλογή των ύφασμάτων και την πολυτέλεια στη διάθεσή τους. Πραγματικά, έδωσε κάτι περίφημες πελώριες φούστες, μονές ή διπλές ή άλλεπάλληλες, από τουίλι, από τουήντ, από μουσελίνα, από σαντούγκ, από φάιγ, από ταφτά, που άπαιτούν πάρα πολλούς πηγείς ύφασμα και που δίνουν στο πέραςμά τους την έντύπωση ότι περνά σαν το κύμα ή γυναικεία όμορφιά.

Πολύ χαριτωμένη ήταν η δ'νίς Παυλάτου σε μία εμφάνιση Κάρεν με μούρη φάιγ φούστα και μπλούζα από οργαντζά μαύρη, με ρίγες γαλάζιες και σιωμόν με πελώρια μπουφάν μανίκια. Έξαιρετικό ήταν όμως το τελευταίο μοντέλο μία βραδυή τουαλέτα με πολύπτυχα κύματα από λευκό τουίλι της φούστα, που παίρνει μία σιωμόν άπόχρωση από μία ένδιάμεση φούστα σιωμόν και συμπληρώνεται με ένα στράπλες κορσάκι λευκό, που άπαστραπεί κεντημένο ολόκληρο με πούλιες και πέρλες. Το σύνολο συμπληρώνεται με μία περίφημη πλατεία σιωμόν έσάοπα από κρέπ σατέν, που καλύπτει με χάρι πλάτη, ώμους και στέρνο και πέφτει με χάρι έως κάτω.

Η δεσποινίς Παυλάτου έπέδειξε επίσης και τα έκετικά μοντέλα μεγάλης μόδας του οίκου Στάντζου, καθώς και τα νυκτικά και τα ντεζαμπιγιέ του οίκου Λευκών «Ελένης». Από τα τελευταία άρεσαν ιδιαίτερα ένα ροζ νυκτικό από σατέν, με θολάν κάτω, ένα δίχρωμο ιδιότροπο, καθώς στο έμπρός και τουρκουάζ όπισω καθώς και ένα πολύ πρωτότυπο ντεζαμπιγιέ άπό μαύρη μουσελίνα, με κέντημα χρυσό πιά κόκκινο ισπανικού τύπου στο κορσελέ και στη φούστα σαν γιρλάντα. Το ντεζαμπιγιέ συμπληρώνεται με μπολερό άπό δαντέλα ροσίν. Ο ίδιος οίκος Λευκών έκανε όδρο στην Στάρ Έλλάς ένα όμοιο θαλασσί νυκτικό, έργασμένο με σφηκοφωλιές σε έλληνικό στυλ.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ-ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

ΠΑΓΙΔΕΣ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚ. ΜΑΡΑΚΗ

100

Και γυρίζοντας προς το μένος του δικηγόρου, πρόσθεσε:

— Είναι η δεσποινίς, για την οποία σάς έμεινα κ. Καρλίδη.

— Εκείνος εφινίστηκε.

— Η δεσποινίς που πρόκειται ν' αντικαταστήσει την Άννα;

— Μα ναι κ. Καρλίδη!.. Η δεσποινίς Άλμπι.

— Ω, τότε, αλλάζει! Φαντάσου πως την έπαθα.

— Γύρισε στην κοπέλλα.

— Με συγχωρήτε δεσποινίς, είπε. Όταν σάς έλεγα πριν πώς η θέσι της δακτυλογράφου ήταν πιασμένη, έννοια σάς ακούω, αλλά για την οποία μου είχε μιλήσει η Νανά. Τώρα φυσικά αφού είσατε σεις αυτή η νέα, τόσο το καλύτερο! Από σήμερα μπορείτε ν' αναλάβετε δουλειά.

— Έδειχνε πολύ εύχαριστημένος, που ήταν έτσι τα πράγματα.

— Σας ευχαριστώ, του είπε η Καίτη.

— Η Νανά της έδειξε τη θέσι που έπρεπε να κάθεται. Στο τραπέζι της υπήρχε μια γραφομηχανή. Δίπλα της καθόταν αυτή.

— Δεν υπάρχει λόγος να διαλέξαι, της είπε. Η δικαστική γλώσσα είναι κάπως περίεργη και υπερδεμένη. Χρειάζεται λίγη προσοχή στην άσχη. Υστερα συνηθίζει κανείς.

— Όταν έμειναν μόνες, η Νανά τη ρώτησε:

— Πώς σου φάνηκε ο Καρλίδης;

— Είναι ένας πολύ εύγενικός άνθρωπος, αποκρίθηκε η Καίτη.

— Είναι και ωραίος άντρας, συμπλήρωσε εκείνη γελώντας πονηρά. Δεν δρίσκες;

— Ω, ναι! συμφώνησε αυτή κι' αίστάνθηκε μέσα της για γλυκερά ταραχή. Είναι πολύ όμορφος. Η γυναίκα του πρέπει να είναι πολύ εύτυχισμένη.

— Θα έπρεπε, είπε η Νανά τονίζοντας τη λέξη. Θα έπρεπε να ήταν εύτυχισμένη αλλά πριν μερικούς μήνες τον εγκατέλειψε, ακολουθώντας ένα θ'ατρό... Αυτές τις μέρες πήρε διαζύγιο. Ευτυχώς που δεν είχαν παιδιά...

— Εκείνη τη νύχτα η Καίτη είδε πολύ παράξενα όνειρα. Και μέσα σ' αυτά κυριαρχούσε η γελαστή μορφή του Πέτρου Καρλίδη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

Ο Καρλίδης έμεινε λίγες ώρες στο γραφείο. Όλα τα πρωίνα τα ξόδεψε στα δικαστήρια. Τ' απογεύματα δεχόταν τους πελάτες του και τα βράδια, όταν η Καίτη κι' η Νανά έφευγαν, έμεινε μόνος και μελετούσε τις υποθέσεις που ανέλαμψε. Τώρα τελευταία όμως είχε γίνει κάποια αλλαγή στις συνήθειές του. Δεν ήταν τόσο βιαστικός όπως άλλοτε. Η Νανά, που ήξερε τον τρόπο της δουλειάς του, πρόσθεσε αυτή την αλλαγή.

— Ο Καρλίδης είναι ξετρελαμένος μαζί σου, είπε μια μέρα στην Καίτη.

— Εκείνη κοκκίνισε.

— Πώς σου ήρθε αυτή η ιδέα; έκανε παρανεμένη.

— Ξέρω τι σου λέω εγώ!

— Από την ημέρα που έπιασε δουλειά δεν σταμάτησε να σε τρώει με τα μάτια του. Φαίνεται ότι του άρεσεις. Είναι μια ευκαιρία για σένα...

— Η Καίτη προσπάθησε να γελάσει.

— Έπεσε έξω Νανά, της είπε.

— Εκείνη επέμενε.

— Μια φορά ο κάθε άνθρωπος στη ζωή ανταμώνει την καλή του μοίρα, είπε. Δεν γελίζεις εύκολα εγώ. Μην κάνεις πως δεν καταλαβαίνεις. Ο Καρλίδης δείχνει πολύ διαφορετικός από πριν. Είναι έρωτευμένος.

— Μπορεί. Άλλα όχι φυσικά με μένα.

— Πρόσεξε τον, της είπε αυτή. Δεν θα χάσεις.

— Γιατί δεν τ'ον προσέχεις εσύ; ρώτησε η Καίτη.

— Η Νανά ανασήκωσε τους ώμους.

— Έμένα δεν είναι ο τύπος μου. Έπειτα είναι και ζηλιάρης. Εγώ δεν κάνω γι' αυτόν. Μια άλλη κοπέλλα όμως μπορεί να κάνει την τύχη της μαζί του.

Και η Καίτη το είχε προσέξει κι' ως μην ήθελε να δείξει πως το ήξερε. Ο Καρλίδης άργούσε τώρα τα πρωίνα να ξεκινήσει για τα δικαστήρια και πάντα εύρισκε μια άφορη και μείνει περισσότερο στο γραφείο. Πολλές φορές όταν σήκωνε εφονικά το κεφάλι της από τη μηχανή τον έβλεπε που την κυττάζε με μίαν παράξενη επιμονή. Τότε εκείνη χαμήλωνε το βλέμμα κι' ένα βιαστικό χτυποκάρδι την παιδεύε.

— Άλλοτε πάλι στεκόταν κοντά της παρακολουθώντας τάχα πάνω από το κεφάλι της τα δικάγραφα που δακτυλογραφούσε. Τότε η φωνή του χείδεσε σ'α βελούδινο χέρι τ'αυτιά της. Δεν τολμούσε να σηκώσει τα μάτια. Φοβόταν πως μέσα τους θα διάβαζε εκείνος τη γλυκερά αγωνία που την κυριεύε. Ήταν πολύ εύτυχισμένη και τέτοιες στιγμές.

— Όμως πάντα σαν κατακαθι έρχόταν ένα περίεργο αίσθημα φόβου που την πείραζε. Κάτι κεντούσε έλαφρά την καρδιά της. Ένα μικρό διδάκι αναδευόταν μέσα της, και τη δάγκανε και τη γέμιζε πίκρα. Η μορφή του Κώστα Λαντά έρχόταν μπροστά της και της κομμάτιαζε τη καρδιά. Τότε παρακαλούσε να φύγει εκείνος από κοντά της γιατί πάντα στην ταραχή της τα δάκρυα χτυπούσαν λάθος τα πληκτροκιά κι' ήταν αναγκασμένη να σβύσει και να διορθώσει τα δικάγραφα.

— Ένα βράδυ μίλησε με τη Νανά. Είχε ανάγκη ν' ανοίξει σ'ε κάποιον την καρδιά της.

— Είμαι πολύ δυστυχισμένη, της είπε.

— Η κοπέλλα παρανεύτηκε και την κυττάζε μ' απορία.

— Υπάρχει κάτι στη ζωή μου Νανά που δεν το ξέρεις, συνέχισε.

— Καταλαβαίνω, έκανε αυτή. Κάποιος άτυχος έρωτας. Η αιώνια ιστορία. Κάθε κορίτσι έχει κι' από μια τέτοια ιστορία. Δεν υπάρχει λόγος να κάθεται τώρα να θυμάσαι τα περασμένα.

— Η Καίτη κούνησε το κεφάλι της με θλίψη.

— Όλες οι ιστορίες δεν είναι το ίδιο, είπε.

— Και της διηγήθηκε με λίγα

λόγια την περιπέτειά της με το Λαντά.

— Τώρα είναι να γίνω μνέρας, κατέληξε.

— Και κρατάς ακόμα στα σπλάχνα σου το παιδί του ανθρώπου που σου κατέστρεψε με τέτοιον άτιμο τρόπο τη ζωή; ρώτησε παρανεμένη. Τι το θέλεις αυτό το παιδί;

— Το βλέμμα της Καίτης σκοτεινίστηκε απότομα. Κάτι πήγε να πει. Η άλλη όμως κατάλαβε και διίστασε να διορθώσει.

— Όχι δεν ήθελα να πω αυτό. Φυσικά το παιδί είναι δικό σου. Μα τούτο δεν σ' εμπόδιζει να ξαναφτιάσεις τη ζωή σου. Ίσα ίσα γι' αυτό το παιδί χρειάζεται να ξαναφτιάσεις τη ζωή σου. Μην παιδεύεις άδικα τον εαυτό σου. Ξέρω πως ο Καρλίδης δεν σου είναι αδιάφορος.

— Κατέβασε τα μάτια.

— Δεν πρέπει. Δεν είναι σωστό, είπε εκείνη.

— Σου χρειάζεται μια καινούργια αγάπη για να ξεχάσεις τη συμβούλευση.

— Εκείνη δέ μίλησε. Πήγε να πει πως το παράθυρο. Έξω είχε ξεσπάσει μια καλοκαιρινή μπόρα. Η βροχή χτυπούσε τα τζάμια. Στην υγρή ασφαλτο αντανakλούσαν οι προβολείς των αυτοκινήτων.

— Άγαθός ακόμα τον άλλο; ρώτησε ύστερα από μια μικρή σιωπή η Νανά.

— Γύρισε και την κυττάζε τρομαγμένη σ'α να εσκέπασαν κάποιο φοβερό μυστικό της.

— Άχ, μη με ρωτάς, είπε. Δεν ξέρω τι έχω. Δεν μπορώ να καταλάβω τι ακριβώς μου συμβαίνει.

— Έπεσε σ' ένα κάθισμα και ξάστισε σ' ένα νευρικό κλάμα. Η Νανά πήγε κοντά της και της χείδεψε τρυφερά τα μαλλιά.

— Έλα, μη γίνεσαι κουτή, της είπε. Δεν πρέπει να κλάς. Όλα θα πάνε καλά με τον καιρό. Θα ξαναγίνεις εύτυχισμένη.

Σήκωσε τα ύγρα της μάτια και την κυττάζε. Μέσα στ' βλέμμα της είδε να τρεμοσβήνει ένα θαιπό φως έλπίδας.

— Άχ, να μπορούσα να ξεχάσω! αναστέναξε.

— Θα ξεχάσεις Καίτη. Πρέπει να τον ξεχάσεις! της είπε. Το πρωί ξεκίνησαν πάλι μαζί για το γραφείο. Όταν έφτασαν στ' στάσι του τράμ, η Καίτη κοινοστάθηκε απότομα κι' έγινε χλωμή.

— Σταθες; ρώτησε η Νανά που κατάλαβε την ταραχή της. Τι σου συμβαίνει;

— Της έδειξε με το βλέμμα κάποιον που έστεκε ακουμπισμένος στον κορμό μιας γεικίρας πιπεριάς και κάμπιζε τάχα διάφορος το πειγνάρι του.

— Ο Λαντάς! έκανε με πνιχτή φωνή. Τι ζητάει θεέ μου αυτός έξω απ' το σπίτι μας;

— Μη γίνεσαι παράξενη! της είπε. Είναι μια έντελως τυχαία σύμπτωση.

— Το τράμ ήρθε και σταμάτησε μπροστά τους. Η Νανά την παρέσυρε. Άνέθηκαν και στριμώχθηκαν ανάμεσα στους πρωινούς επιβάτες. Η Καίτη έριξε

μια τελευταία ματιά από το παράθυρο. Είχε το Λαντά που σταματούσε ένα ταξί.

— Θα μάς παρακολουθήσει, είπε.

— Τον φοβάσαι, τη ρώτησε.

— Όχι. Δεν πρέπει να τον φοβάμαι, έκανε αυτή σ'α να θέλει να πείσει τον εαυτό της για κάτι που δεν πίστευε καθόλου. Δεν τον φοβάμαι!

— Στο γραφείο δρῆκαν τον Καρλίδη. Είχε πάει από νωρίς εκεί και εργαζόταν. Σε λίγο χτύπησε το τηλέφωνο. Πήρε το ακουστικό.

— Κάποιος σε ζητάει, είπε της Καίτης.

— Εκείνη παρανεύτηκε. Σηκώθηκε. Της έδωσε το ακουστικό.

— Από την άλλη άκρη του σύρματος έφτασε μια άντρική φωνή.

— Γειά σου Καίτη! της είπε.

— Ποιος είναι; ρώτησε αυτή.

— Κάνεις πως δεν καταλαβαίνεις; Έδώ Λαντάς. Θέλω να σου μιλήσω.

— Η φωνή ήταν βαρειά και απότομη και έμοιαζε να κρύβει κάποιαν μακρινή απειλή. Άφησε το ακουστικό κι' έκλεισε το τηλέφωνο χωρίς να δώσει απάντηση. Γύρισε στη θέσι της ταραγμένη. Ο Καρλίδης που παρακολουθούσε με την άκρη του ματιού του τις κινήσεις της κατάλαβε πως κάτι σοβαρό της συνέβαινε.

— Την απάντησι την έχερις από τώρα! τον έκοψε. Δεν υπάρχει λόγος να ξεδεύσεις σε τηλεφωνήματα.

— Αυτό θα το δούμε!

Την άφησε και απομακρύνθηκε με άργο δῆμα. Η Καίτη πήρε το τράμ. Μια ανεξήγητη ανησυχία την κυριεύε. Ήταν η πρώτη φορά που της μιλούσε με τέτοιο τρόπο. Ούτε φαινόταν ν'α φοβάται πως αυτή μπορούσε να καταφύγει στην άστυνομια. Της φέρθηκε σ'α να την είχε στο χέρι του και σ'α να τον σέθεσε να της κάνει ένα μεγάλο κακό. Τα λόγια του κι' ο τρόπος του έκρυβαν σίγουρα μίαν απειλή. Που βασίζονταν για να της μιλήσει έτσι;

— Η Καίτη Άλμπι δεν ήξερε ακόμα το σατανικό παιχνίδι του Χρήστου Κορνάτσου και δε μπορούσε να φαντασθεί πως ο Κώστας Λαντάς ήταν ένα από τα πόνια που κινούσε κατά τη θέλησί του αυτός ο σκοτεινός άνθρωπος.

Στο πέρασμά σου

Στη ζήση αυτή που τη μισούμε, στη γῆς αυτή που μάς μισεί, που, όσο κι' αν πιούμε, δε σε σβουόμε πόνε πικρέ, πόνε άψυ που μάς κρατάς και σε κρατούμε!

σ' αυτή τη μαύρη γῆς και ζῆση που περπατούσαμε τυφλά κι' άνθος για μάς δεν είχε ανθίσει κι' ούτε είχε σε δειντρό ψηλά κρυμμένο άηδόνι κελαϊδήσει,

ήρθες Έσύ μίαν άγια ώρα, όραμα θείο και ξαφνικό και γέμισες ήλιο, άνθόν, όπώρα, κελαϊδισμό παθητικό όλ' η καρδιά μας, όλ' η χώρα.

Άχ! Τόσο λίγο να δαστάξη τούτ' η γιορτή κι' η πασχαλιά! Έφυγες κι' έχουμε ρημάξη ξανά. Η γιορτή κι' η πασχαλιά γιατί έτσι λίγο να δαστάξη;

Κ. ΒΑΡΝΑΛΗΣ

σης την έξυπνη! έκανε ο Λαντάς. Δεν σου πάει. Θα σ' αφήσω δυο τρεις μέρες να το σκεφτής. Κατόπιν τα ξαναλέμε. Θα σου τηλεφωνήσω να πάρω την απάντησι.

— Την απάντησι την έχερις από τώρα! τον έκοψε. Δεν υπάρχει λόγος να ξεδεύσεις σε τηλεφωνήματα.

— Αυτό θα το δούμε!

Την άφησε και απομακρύνθηκε με άργο δῆμα. Η Καίτη πήρε το τράμ. Μια ανεξήγητη ανησυχία την κυριεύε. Ήταν η πρώτη φορά που της μιλούσε με τέτοιο τρόπο. Ούτε φαινόταν ν'α φοβάται πως αυτή μπορούσε να καταφύγει στην άστυνομια. Της φέρθηκε σ'α να την είχε στο χέρι του και σ'α να τον σέθεσε να της κάνει ένα μεγάλο κακό. Τα λόγια του κι' ο τρόπος του έκρυβαν σίγουρα μίαν απειλή. Που βασίζονταν για να της μιλήσει έτσι;

— Η Καίτη Άλμπι δεν ήξερε ακόμα το σατανικό παιχνίδι του Χρήστου Κορνάτσου και δε μπορούσε να φαντασθεί πως ο Κώστας Λαντάς ήταν ένα από τα πόνια που κινούσε κατά τη θέλησί του αυτός ο σκοτεινός άνθρωπος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

Την άλλη μέρα ήταν Κυριακή. Το γραφείο ήταν κλειστό κι' η Νανά είχε φύγει νωρίς λίγο μετά το μεσημέρι ν' ανταμώσει τον μεσοκόπο φίλο της. Τ' απόγεμα η Καίτη συνάντησε τυχαία τον Καρλίδη στο δρόμο. Σταμάτησε και τη χαιρέτησε. Ταράχτηκε από τα εφονικά του τοῦτο συναπάντημα και κ'αίτη γέμισε από ένα αίσθημα άηδίας.

— Είμαι χωρίς συντροφιά, της είπε. Θέλεις να κάνουμε μαζί ένα περίπατο;

— Ηθέλε να πη ναι. Όμως το πράγμα ήρθε πολύ απότομα.

— Σας ευχαριστώ αποκρίθηκε. Άλλα έχω να συναντησω μια φίλη μου.

— Εκείνος πρόσθεσε πως κοκκίνισε για το μικρό ψέμα που είχε πει και χαμογέλασε.

— Έχω την έντύπωσι πως

με φοβάσαι της είπε σε μισοαστείο τόνο. Κάνω λοιπόν την έντύπωσ' άγριανθοπού;

Χαμογέλασε κι' αυτή.

— Ό, όχι! Πώς σάς πέρασε μια τέτοια ιδέα;

Είδε μια ύποψια θλίψεως στο βλέμμα του.

— Τότε γιατί μ' αποφεύγεις; ρώτησε.

— Ένα σιδερένιο χέρι της φούχτισσε την καρδιά.

— Κύριε Καρλίδη παρακάλεσε. Δεν πρέπει να με παρεξηγήσετε.

Το βλέμμα του χείδεσε το ύμφο πρόσωπό της. Είχε το ύμφο ενός τρομαγμένου αγγιμιού. Η καρδιά της χτυπούσε διασπαστικά. Είχε γυρίσει κάμποσες γυναίκες στη ζωή του. Μα τούτο το κορίτσι δεν έμοιαζε με τις άλλες. Δεν φαινόταν καθόλου μια εύκολη κατάκτησι.

Τα μάτια της ήταν γεμάτα ελκρινεία. Όλες οι γυναίκες δεν είναι φτιαγμένες από την ίδια πάστα.

— Λοιπόν, πρέπει να κάνω χωρίς συντροφιά τον περίπατό μου, είπε. Δεν είχα τύχη σήμερα.

Χαιρέτησε ευγενικά διαζόντας το καπέλο του. Μα δεν έκανε δῆμα. Όχι δεν θάφευγε. Από πολλές ημέρες λογάριζε να της μιλήσει. Και τώρα ήταν μια ευκαιρία. Όμως κάτι περίεργο του συνέβαινε με τούτη την κοπέλλα. Την τελευταία στιγμή δειλίαζε. Δεν τολμούσε. Εκείνος που γοήτευε με τις αγορεύσεις του τους ένόρκους και τους δικαστές, τώρα δεν κατάφερε να δῆ τις κατάλληλες λέξεις ν' αρχίσει μια κουβέντα μαζί της για κάτι που τόσο πολύ τον ενδιέφερε. Δεν ήξερε πως θα το δεχόταν. Τι στάσι θα κρατούσε. Πώς θα το έπαιρνε. Τώρα λοιπόν ήταν μια ευκαιρία. Έξω από το γραφείο θα μπορούσε να της μιλήσει περισσότερο ελεύθερα. Όχι, δεν θάφινε να καθή τούτη η ευκαιρία.

— Θέλω να μου πῆς κάτι Καίτη, της είπε. Είναι κάτι που θέλω να σε ρωτήσω.

Της έπιασε το χέρι. Σε τούτη την έπαφή αίστάνθηκε μια

γλυκερά ανατριχίλα σ' όλο της το κορμί. Το αίμα της σφυροκόπησε με φούρια τα υπνίγια της και φούρτωσε το πρόσωπό της. Μια δυνατή φλόγα την έκαίγε. Δεν δοκίμασε να τραβήχτη. Άφησε το χέρι της ανάμεσα στο δικό του. Της άρεσε έτσι.

— Θέλω να μου πῆς την αλήθεια, συνέχισε. Μου το υποσχεσαι;

— Εκείνη προσπάθησε να χαμογέλασει. Η καρδιά της χτυπούσε διασπαστικά. Ήξερε κι' ό-λας τι ήταν να τη ρωτήσει.

— Μα ναι, αποκρίθηκε! Θα σάς πῶ την αλήθεια!

Την κυττάζε στα μάτια. Το βλέμμα του έφτανε μέχρι μέσα βαθειά στην καρδιά της και την ανασκόλευε σ'α να ζητούσε να μάθῃ το μεγάλο της μυστικό.

— Ποιος ήταν εκείνος που σου τηλεφώνησε προχτές στο γραφείο; ρώτησε.

— Απότομα, έχασε τη διάθεσί της. Σχεδόν τρέμαξε. Όχι, δεν ήταν αυτό που περίμενε να τη ρωτήσει. Κάπως διαφορετικά λογάρισε πως θαδρῆζε η κουβέντα.

— Τι θέλετε να πῆτε; ρώτησε. Δεν καταλαβαίνω.

— Έγινε χλωμός. Κατάλαβε την ταραχή της και γέμισε άσχημα προαισθήματα.

— Είναι λοιπόν αυτό που φαντάσθηκα; είπε. Ήταν κάποιος που αγαπάει Καίτη. Έτσι δεν είναι;

— Όχι! διαμαρτυρήθηκε η κοπέλλα. Πώς σάς πέρασε η ιδέα πως αγαπά κάποιον;

— Τότε, ποιος ήταν αυτός, που σου τηλεφώνησε; επέμενε εκείνος.

Είχε ετοιμάσει κι' ό-λας ένα μικρό ψέμα, που θα τον καθήσυχάζε.

— Ένας μακρινός συγγενής μου. Δεν συμβαίνει τίποτε από όσα φαντασθήκατε. Σας βεβαιώ. Πρέπει να με πιστεύετε.

— Μου λές την αλήθεια; ρώτησε.

— Μα ναι, την αλήθεια σάς λέω!

— Ο Καρλίδης χαμογέλασε. Πόσο όμορφα Θεέ μου χαμογελάσεις τούτος ο άντρας! Άστραφε το πρόσωπό του από το γλυκό χαμόγελο. Ήταν πολύ εύτυχισμένη που χάθηκαν οι γκριζές σκιές από το βλέμμα του και χαμογέλουσε.

— Σ' ευχαριστώ Καίτη, της είπε.

— Ηθέλε ακόμη κάτι να ρωτήσει. Δίσταζε. Ήταν μερικές λέξεις που του ζευατούσαν τα χείλη. Δεν ήξερε αν έπρεπε να προχωρήσει ή όχι.

— Ξέρεις γιατί σε ρωτώ; της είπε.

— Εκείνη ανασήκωσε τους ώμους.

— Ομολογώ, πως όχι. Όσο τόσο...

— Έκοψε την κουβέντα. Δεν έπτε τίποτα περισσότερο. Ήξερε φυσικά για πῶ λόγος ζητούσε με τόση λαντάρα να μάθῃ κάτι από τα χείλη της. Μα δεν ή-θελε να τον άφήσει να το καταλάβῃ. Την ίδια λαχτάρα είχε και εκείνη για ό,τι ενδιέφερε τη ζωή του.

— Δεν το κατάλαβες λοιπόν; Μέσα της σφυροκόπησε τρομαγμένα ένα πουλί.

— Όχι.

— ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

1. Φόρεμα άμπιγιέ με μεγάλο ντεκολτέ που τὸ πλαισιώνει λοξή φάσα καὶ μανίκια κοντὰ με μανσέτες. Τὸ κορσάζ εἶναι ἐφαρμοστὸ καὶ κουμπώνει μπροστὰ. Ἡ φούστα ἔχει κατὰ διαστήματα φυλλαράκια πλισέ. Ἡ ζώνη φαρδεῖα μπροστὰ, στενεύει στὸ πίσω μέρος.

2. Φόρεμα καὶ μπολερο δίνουν μαζί μιὰ κομψὴ καλοκαιρινή ἐμφάνισι. Ὁ ὕψηλὸς μπουστός θρίσκεται σὲ ἀρμονία μετὸ ντεκολτέ. Ἡ φούστα φαρδαίνει μετὰ πολλὰ φύλλα. Τὸ μπολερο παίρνει ἕναν εὐχάριστο τόνο ἀπὸ τὸ μαντηλάκι.

3. Ἐνα καλοκαιριάτικο ταγιέρ ἀπὸ μεταξωτὸ ὕφασμα. Ἡ ζακέτα εἶναι δίχως γιὰκά, μετὰ δυὸ πτυχές ἀπὸ κάθε πλευρὰ καὶ ἕνα μεγάλο κουμπὶ μπροστὰ. Τὰ μανίκια εἶναι κομμένα μακρυνὰ καὶ τραβιούνται πρὸς τὰ ἐπάνω.

4. Αὐτὸ τὸ κομψὸ καλοκαιρινὸ φόρεμα δείχνει κυρίως τὴ χαρακτηριστικὴ γραμμὴ τῆς καινούργιας σιλουέτας. Ἡ μέση εἶναι ψηλά, τὰ μανίκια ραγκλὰν μαζεμένα στοὺς ἀγκῶνες καὶ ἕνας φιδόγκος κλείνει τὸ ντεκολτέ. Φούστα μετὰ φύλλα σολείγ.

5. Σὰν ἕνα μικρὸ ζακετάκι μοιάζει ὁ διπλοκομμένος αὐτὸς μπουστός μετὰ τὰ κουμπάκια. Ἡ μέση εἶναι σφιχτὴ καὶ ἡ φούστα πουρωτή. Τὸ σχέδιο αὐτὸ εἶναι γιὰ φόρεμα άμπιγιέ.

6. Τὸ φόρεμα αὐτὸ εἶναι ἀπὸ πικέ. Ἐχει μεγάλο ντεκολτέ μετὰ κουμπία που ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν ὦμο καὶ κατεβαίνουν λοξὰ ἕως τὸν ποδόγυρο. Ἡ φούστα εἶναι πολὺ φαρδεῖα μετὰ σούρα στὴ μέση.

Η Μαριλένα κατέβη από το τρένο και τράβηξε για το μικρό παραθαλάσσιο κέντρο. Η μικρή πολιτεία κάτω από το φως του πρωινού ήλιου έμοιαζε παραμυθένια. Η Μαριλένα άναπνεε μ' ευχαρίστηση το γλυκό θαλασσινό αέρα. Πέντε χρόνια δεν είχε έρθει καθόλου στον τόπο που είχε περάσει όλες της τις διακοπές και τα παιδικά της χρόνια.

Ήταν μόλις 23 χρονών και ήταν κιόλας 5 χρόνια παντρεμένη με το διαπρεπή καθηγητή της γλωσσολογίας ντε Μπώ.

Ήταν μαθητριά του στο πανεπιστήμιο, τον θαύμαζε απεριόριστα κι' όταν γνωρίστηκαν σ' ένα φιλικό σπίτι και την ζήτησε σε γάμο είπε με χαρά το γαί παρ' όλη την τρομακτική διαφορά ηλικίας 30 χρόνων.

Η Μαριλένα δεν ήξερε τίποτε απ' τον έρωτα και φαντάστηκε πως ο θαυμασμός που ένοιωσε για τον καθηγητή της ήταν η αληθινή αγάπη.

Ο καθηγητής ντε Μπώ, άνδρας ώριμος 48 χρονών όταν παντρεύτηκαν, ήταν κουρασμένος απ' τα διαβάσματα και την ζωή του με την πρώτη του γυναίκα. Γύριψε στη Μαριλένα τη δροσιά και την ξεκούραση και δεν συλλογίστηκε πως έπρεπε να της γνωρίσει και τον έρωτα. Η τρυφερότητα του γι' αυτήν έμοιαζε με τη στοργή του πατέρα που η Μαριλένα δεν γνώρισε ποτέ.

Η νεανική της καρδιά ξεχείλιζε από αγάπη για την πολιτεούλα που σ' αυτήν είχε ζήσει άλλοτε τόσες χαρές. Μόλις πάτησε εκεί το πόδι της ένοιωσε να βρίσκει ξανά τη φυσική για τα χρόνια της χαρά που δεν είχε τη θέση της στο σκοτεινό σπίτι του Παρισιού.

Ο άνθρωπος του μαγαζιού τη θυμήθηκε:

— Η δεσποινίς Μαριλένα! Πού καθήκατε τόσα χρόνια; Η θεία σας μου είπε πως παντρεύτηκε.

— Ναί, Ζακόβ, πәне 5 χρόνια που παντρεύτηκα και μένω στο Παρίσι. Μά φέτος ήρθα να σας δω λίγο.

Η Μαριλένα ζήτησε ένα καφέ και κάθισε να περιμένει να περάσει λίγη ώρα για να πάει στο σπίτι της γιάς της θείας που θα την φιλοξενούσε.

Ο νοός της έτρεχε στα περασμένα και σκεφτόταν την τωρινή άχαρη ζωή της. Παράπονο απ' τον άνδρα της δεν είχε κανένα. Ήταν ευγενικός, καλός και της έδινε απόλυτη ελευθερία. Όμως μία στενωχώρα βάρισε την καρδιά της κι' η Μαριλένα που ποτέ δε γνώρισε τον έρωτα δε μπορούσε να καταλάβει πως από την έλλειψή του τσαΐσα προέρχονταν.

Ξαφνικά έκανε ένα χαρούμενο καλημέρισμα. Μιά δροσερή φωνή την καλωσόρισε:

— Τί εκπλήξι Μαριλένα, ποτέ δεν το περίμενα να σε ξαναδω στα παλιά λημέρια σου.

— Ζωρζ! Φώναξε η κοπέλλα και πρότεινε χαρούμενη το χέρι της.

Ο Ζωρζ ένας νέος 32 χρονών, ήλιοκαμένος, με μαλλιά πυκνά, με πρόσωπο χαρούμενο

και χρυσαφιά μάτια, ήταν ο παλιός θαυμαστής της Μαριλένας, ο προστάτης της απ' τα παιδάκια των άλλων, ο καλός της φίλος. Η χαρά για τη συνάντησι ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό της.

— Κι' εγώ, Ζωρζ, δεν φανταζόμουν πως εξακολουθείς να περνάς τα καλοκαίρια σου σ' αυτό το άκρογιάλι.

— Το ξέρεις, κοριτσάκι, πως μεγάλωσες; Μά φυσικά είσαι τώρα η κυρία καθηγητού ντε Μπώ.

Τα μάτια της Μαριλένας σκοτεινιάσαν. Ο Ζωρζ τη ρώτησε:

— Είσαι ευτυχισμένη, Μαριλένα; Θυμάσαι τότε, που μου έλεγες πως ήθελες να νιώσεις το μεγάλο έρωτα, τον δροήκες τέλος πάντων;

Η Μαριλένα σώπαινε. Τώρα μόνο καταλάβαινε πόσο γελάστηκε στα κοριτσιότικα δεινρά της.

Ο Ζωρζ, εξακολουθούσε:

— Κι' εγώ που δεν σ' έπαιρνα στα σοβαρά ποτέ! Θυμάσαι Μαριλένα που με φώναζες «θείε Ζωρζ»; Άληθινά μετανόωνω που δεν σ' έρωτεύθηκα τότε.

— Ζωρζ, τί κουβέντες είναι αυτές που λες στην κυρία καθηγητού ντε Μπώ;

Γέλασαν κι' οι δύο χαρούμενα κι' η Μαριλένα κατάλαβε πόσο άξιζε τούτο το ξέγνοιαστο γέλιο.

— Άκουσε, μικρή, με συγχωρή που σε λέω έτσι, από συνήθεια είναι. Άφησε τα πράγματά σου στη θεία σου και κατέβα να κολυμπήσωμε.

— Ο' άφισω την κυρία ντε Μπώ στο σπίτι και θα πάω στην... Μαριλένα να έρθω μαζί σου στην άκρογιάλιά. Σύμφωνα, Ζωρζ.

Στην απέραντη άκρογιάλιά οι κολυμβητές ήταν λίγοι. Η Μαριλένα σπάτησε και κύτταξε την αγαπημένη της θάλασσα. 5 χρόνια είχε να την αντικρύ-

ση, χρειάστηκε να πάθουν τα νεύρα της και να διατάξει ο γιατρός ανάπαυσι και καθαρό αέρα, για ν' αποφασίση ο άνδρας της να τη χωρίστη και να τη στείλη να περάση μόνη τις διακοπές.

Κάθισε κι' ανακάτευε με τα χέρια τη ζεστή άμμο. Άλλοτε όνειρευότανε να κάθεται σ' αυτή την άμμουδιά με τον αγαπημένο της και να κυττάξη μακριά να φεύγουν τα πλοία.

Ο καθηγητής όμως που του χάρισε την αγάπη της, δε βοήκε ποτέ καιρό για να τον ξεδεύη στην άμμουδιά. Έκτος απ' την τυπική ευγένεια, στην καρδιά του δεν χωρούσε καμιά δροσιά, λες και την είχαν ρουφήξει τα βιβλία. Την πρώτη ήδη έδδομάδα του γάμου της η Μαριλένα ήξερε πως είχε κάνει το τραγικό λάθος, μά ήταν άργα πιά. Έζησε 5 χρόνια πλάι σ' ένα άνθρωπο που ζούσε τη δική του ζωή στο γραφείο του και που δεν της χάρισε ούτε ένα παιδί για παρηγοριά.

Τί να τις κάνει τις επίσημες δεξιώσεις των ασπρομάλλων και των διαλέξεων; Τά άπειρα φορέματά της, που την έκαναν ακόμα πιο όμορφη, δεν είχε κέφι να τα φορέση, ούτε που θα τα πρόσεχε ο κ. καθηγητής.

Βυθίζονταν στις σκέψεις κι' ένοιωσε τόσο κουρασμένο τον έαυτό της. Να χωρίση, ούτε μπορούσε να το φαντασθή. Ένοιωσε τέτοιο σεβασμό για τον άνδρα της, που δεν θα μπορούσε να του προτείνη κάτι τέτοιο με μόνη δικαιολογία πως διψούσε για χάδια, για τρυφερότητα, για έρωτα.

Ήταν τόσο απορροφημένη, που τρόμαξε όταν σηκώνοντας τα μάτια της, είδε ξαφνικά μπροστά της τον Ζωρζ έτοιμο με το μαγικό του. Αυτός ο «θείος Ζωρζ»! που άλλοτε της φαινόταν σχεδόν... γέρος, έδλεπε

πως ήταν ένας νεώτατος... μπρούτζινος θεός με το μαυρισμένο κορμί του.

— Λοιπόν, που ταξιδεύεις Μαριλένα;

— Στις χώρες των όνειρων! — Έλα να δουλέψωμε στην...πραγματικότητα.

Την πήρε από το χέρι και μπήκαν στη θάλασσα.

Το δροσερό νερό τύλιξε ευχάριστα τα νεανικά κορμιά τους.

Καθώς κολυμπούσαν ο Ζωρζ της μιλούσε.

— Πραγματικά έγινες τέλεια γυναίκα τώρα. Όσο θυμάμαι τί άδύνατη ήσουν και τί μικροκαμωμένη πριν 5 χρόνια!

— Ξέρεις πως αισθάνομαι γριά μπροστά σου, θείε Ζωρζ; Μου φαίνεται πως έζησα αιώνων ζωή, ενώ εσύ μικρηνες απελπιστικά!

— Πάντως, γριούλα μου, κολυμπάς ακόμα περίφημα, αλλά για πρώτο μπάνιο φάσαι, καλύτερα να ξεπλύνωμε στην άμμο.

Η ζεστή άμμος τους δέχτηκε στην αγκυλιά της. Πλάι-πλάι οι δύο νέοι κουβέντιαζαν μ' ευπιστοσύνη. Η Μαριλένα, που 5 χρόνια κουβέντιαζε μόνο με τον έαυτό της, είχε γίνει φλύαρη.

— Βλέπω, μικρούλα μου πως η ζωή σου δεν είναι ρόδινη. Πώς πήρες τότε τόσο διαστικά την απόφασή;

— Ήμουν μόνη, χωρίς γονείς στο απέραντο Παρίσι. Γύρευα τον έρωτα και πίστεψα πως τον βρήκα.

— Καύμενη Μαριλένα!

Ο Ζωρζ κι' η Μαριλένα από κείνο το πρωί περνούσαν όλα τα πρωίνα τους στη θάλασσα και τα απόγευμάτα στο τένις. Η Μαριλένα ξαναβρήκε την δρεή για τη ζωή και ζούσε σαν μία κοπέλλα της ηλικίας της. Γύρω της μαζεύτηκαν νέοι θαυμαστές. Ήταν τώρα στην άνθισι της όμορφιάς της. Δεν ήταν πιά το άδύνατο λιγάκι άχαρο κορίτσι των 17 χρόνων.

Ο Ζωρζ βλέποντάς την έτσι μεταμορφωμένη, ένοιωσε την ψυχή του να πλημμυρίζει από αγάπη και πόθο, και μισούσε βαθύτατα το γέρο καθηγητή, που δεν ήξερε να χαρή το σπάνιο λουλούδι που κρατούσε στα χέρια του.

Ένα δρόδυ γύριζαν από κάποιο κέντρο. Χώρισαν από τους άλλους και ο Ζωρζ συνώδεψε τη Μαριλένα στο σπίτι. Η Μαριλένα περιπατούσε δίπλα του σιωπηλή.

— Τί τρέχει μικρό;

Και με το γερό του μπράτσο την αγκάλιασε από τους ώμους. Ήταν η πρώτη φορά που ο Ζωρζ εξωτερίκευε την επιθυμία του. Η Μαριλένα ένοιωσε ένα γλυκό συναίσθημα. Το λαχταρούσε και την πόδιζε το τρυφερό αγκάλιασμά του.

— Ένοιωθε τόσο ευχάριστα κάτω απ' το δαρύ χέρι του! Να περνούσε μία ζωή ολόκληρη σ' αυτή τη ζεστασιά! Η φωνή της πνίγηκε απ' τη συγκίνηση.

— Φεύγω σε λίγες μέρες... Μη Ζωρζ σε παρακαλώ...

Και βάζοντας όλη της τη δύναμη, κατέβασε το χέρι του από τον ώμο της.

Ο Ζωρζ την τράβηξε και κάθισαν σε μία πέτρα.

— Μαριλένα, μη φύγης. ή

(Συνέχεια στη σελίδα 65)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ Ο ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Είμαι 19 ετών, άγαμη, και έχω μία σημαντική περιουσία από κληρονομία του πατέρα μου. Ρωτώ: όταν θα παντρευθώ, την περιουσία αυτή θα την διαχειρίζεται υποχρεωτικά ο σύζυγός μου ή θα μπορώ αν θέλω να την διαχειρίζομαι μόνη;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Αυτό εξαρτάται από το ποτέ θα παντρευθίτε. Α) Έάν παντρευθίτε μετά την συμπλήρωσι του 21ου έτους της ηλικίας σας ο σύζυγός σας δεν αποκτά ούτε ένα δικαίωμα σχετικά με τη διαχείρισι της περιουσίας (έφ' όσον ένοιείτε δεν του έχετε δώσει ως προίκα την περιουσία αυτή). Το- το συμβαίνει έπειδή με το γάμο δεν θίγεται η περιουσιακή αυτότελεια των συζύγων. Ο Άστικός Κώδιξ όριζει τά έξης στο άρθρο 1397: «ο γάμος οδμερίαν έπάγεται μεταβολήν εις την περιουσιακήν αυτότελειαν των συζύγων», δηλ. το γεγονός ότι ο Α είναι σύζυγός σας αυτό και μόνο δεν του παρέχει κανένα δικαίωμα επί της περιουσίας σας. Έάν όμως συστήσετε προίκα ολόκληρη την περιουσία, τότε αναγκαστικώς τη διαχειρίσι θα την έχη ο άνδρας σας. Άν του δώσετε μέρος μόνο της περιουσίας σας, θα έχη τη διαχείρισι μόνο του μέρους εκείνου το οποίο αποτελεί την προίκα του.

Β) Έάν παντρευθίτε πριν ένηλικιωθίτε, π. χ. μετά ένα έτος: Για την περίπτωσι αυτή πρέπει να έχετε υπ' όμi σας τά έξης: Σήμερα, έπειδή είσθε ακόμα ανήλικη, δεν έχετε δικαίωμα να διαχειρίζεσθε μόνη την περιουσία σας. Υπάρχει κάποιος άλλος — ή μητέρα σας ή ένας συγγενής σας ή ένα όποιοδήποτε άλλο πρόσωπο — ο έπίτροπος που έχει αναλάβει αυτό το έργο μέχρις ότου ένηλικιωθίτε. Με το γάμο που θα κάνετε εις ηλικίαν 20 ετών (δηλ. μετά ένα έτος) θα γίνετε χειρίφειη. Αυτό σημαίνει ότι θα πάψετε να έχετε έπίτροπο και θα μπορήτε ώρισμένες πράξεις διαχειρίσεως της περιουσίας σας να τις κάνετε μόνη, π.χ. να εισπράττετε εισοδήματα, να νοικιάζετε κάποιο ακίνητό σας (τώρα ούτε αυτό μπορέτε να κάνετε μόνη). Άλλες πράξεις θα μπορήτε να τις κάνετε έφ' όσον θα έχετε την άδεια του κηδεμόνος σας και άλλες έφ' όσον θα έχετε και την άδεια του δικαστηρίου. Έπειδή δεν ζή ο πατέρας σας, κηδεμόνα θα έχετε ό-πωσδήποτε το σύζυγό σας. Έπομένως μέχρις ότου κλείσετε τά 21 έτη ή διαχειρίσις της περιουσίας σας θα άνήκη κατά μεγάλο μέρος στον άνδρα σας, διότι θα χρειάζεσθε διαρκώς την άδεια αού. Μόλις όμως πάτησε το 22ν έτος της ηλικίας σας πάυετε αυτόματος να έχετε κηδεμόνα, άρα σάυετε να έχετε έλεγχον του συζύγου σας (από νομικής σκοπιάς ένοιείται) στή διαχείρισι και την διεύθυνσι της περιουσίας σας. Η περιουσία θα είναι αποκλειστικά δική σας και ο άνδρας δεν θα έχη κανένα δικαίωμα σ' αυτή.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ : Όταν πέθανε ο πατέρας μου άφησε τους έξης συγγενείς: Τη σύζυγό του, έμένα (κόρη του) και τον άδελφό του. Έπειδή δεν έκανε διαθήκη ή περιουσία του ήθε σέ μένα και στή μητέρα μου. Ο θείος μου όμως διεκδικεί για τον έαυτό του την περιουσία αυτή έπειδή οι γονείς μου ήταν με-ταξύ τους σ' έξαδέλφια. Υπάρχει φόβος να κερδίση την περιουσία το πατέρα μου;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ : Ένας άνδρας και μία γυναίκα Έλληνες όρθόδοξοι, από τη στιγμή που θα τους στεφανώση ένας όποιοσδήποτε ιερέας της όρθόδοξης Έκκλησίας, είναι πλέον παντρεμένοι. Αυτό σημαίνει διότι ο γάμος σέ μας γίνεται με την ιερολογία. Ο νόμος ζωας γι' να άναγνωρίση ένα γάμο δεν εξετάζει μόνο την ιερολογία. Θα θεωρήση έγκυρο ένα γάμο αν έκτος από την ιερολογία (τή θρησκευτική τελετή του γάμου) υπάρχουν και ό- λες οι άλλες προϋποθέσεις που άπαιτεί. Π. χ.

Ο ΠΛΙΣΕΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

Θαυμάσιο μοντέλο της Μαγγέν από τυσορ Ίζαμπέλ. Όλο το κιμονό κορσάζ έχει νε-δύρ πιασμένες από μέσα και σχηματίζει στο ντεκολτέ ένα ώραίο και άσυνθηστο ντραπίσμα. Η φουστα είναι ολόκληρη πλισέ, που προσδίδει άνεσι στο μοντέλο.

αν μεταξύ των συζύγων ύπάρχη όρισμένου θαμβος συγγένεια έξ αίματος ή έξ άγχιστείας ο γάμος θα είναι άκυρος. Στην περίπτωσι που εξετάζουμε έχουμε ένα γάμο μεταξύ σ' έξαδέλφων, δηλ. οι συζύγοι είναι μεταξύ τους συγγενείς έξ αίματος τετάρτου θαμβού εκ πλα-γιου. έπειδή δε ο νόμος άπαγορεύει το γάμο μεταξύ προσώπων που έχουν αυτή τη συγγέ- νεια ο γάμος των γονέων σας είναι άκυρος. Τούτο σημαίνει ότι όρισμένα πρόσωπα μπο- ροθν να προκαλέσουν δικαστική απόφασι περί άκυρώσεως του γάμου αυτού. Μεταξύ των προ- σώπων αυτόν είναι και ο άδελφός του πατέρα σας.

Και τώρα ός εξετάσουμε τί μπορέ να έπι- τύχη ο θείος σας αν άκυρωθί ο γάμος. Ο νόμος στο σημείο αυτό λέει: «διά της άμετα- κλήτου δικαστικής απόφασεως περί άκυρώσεως του γάμου στρονται τά άποτελέσματα αυτού». Τούτο σημαίνει ότι μετά την άκυρώσι του γά-μου η μητέρα σας δεν θα έχη κανένα από τά δικαιώματα που έχη ή σύζυγος άπέναντι του συζύγου. Συγκεκριμένα, έδω, δεν θα μπορή

να κληρονομήση τον πατέρα σας και το κλη- ρονομικό της μερίδιο θα πάη στο θείο σας. Έσείς όμως δεν θα χάσετε το μερίδιό σας, διότι ός πρός τά τέκνα δεν εφαρμόζεται ή διάταξι που αναφέραμε πριν, δηλ. τά άποτε- λέσματα του γάμου δεν εξαφανίζονται ός πρός τά παιδιά εκείνου του προσώπου που ά- κυρώνεται ο γάμος του. Ο νόμος όριζει σχε- τικά τά έξης: «τά εκ του άκυρωθέντος γάμου τέκνα διατηρούσι την ιδιότητα γνησίου τέκνου». Έπομένως έσείς έφ' όσον εξακολουθήτε να θεωρήσθε γνήσιο τέκνο του πατέρα σας, έχε- τε και δικαίωμα να τον κληρονομήσετε κατά το ίδιο ποσοστό ός έάν ο γάμος να ήταν έγ- κυρος.

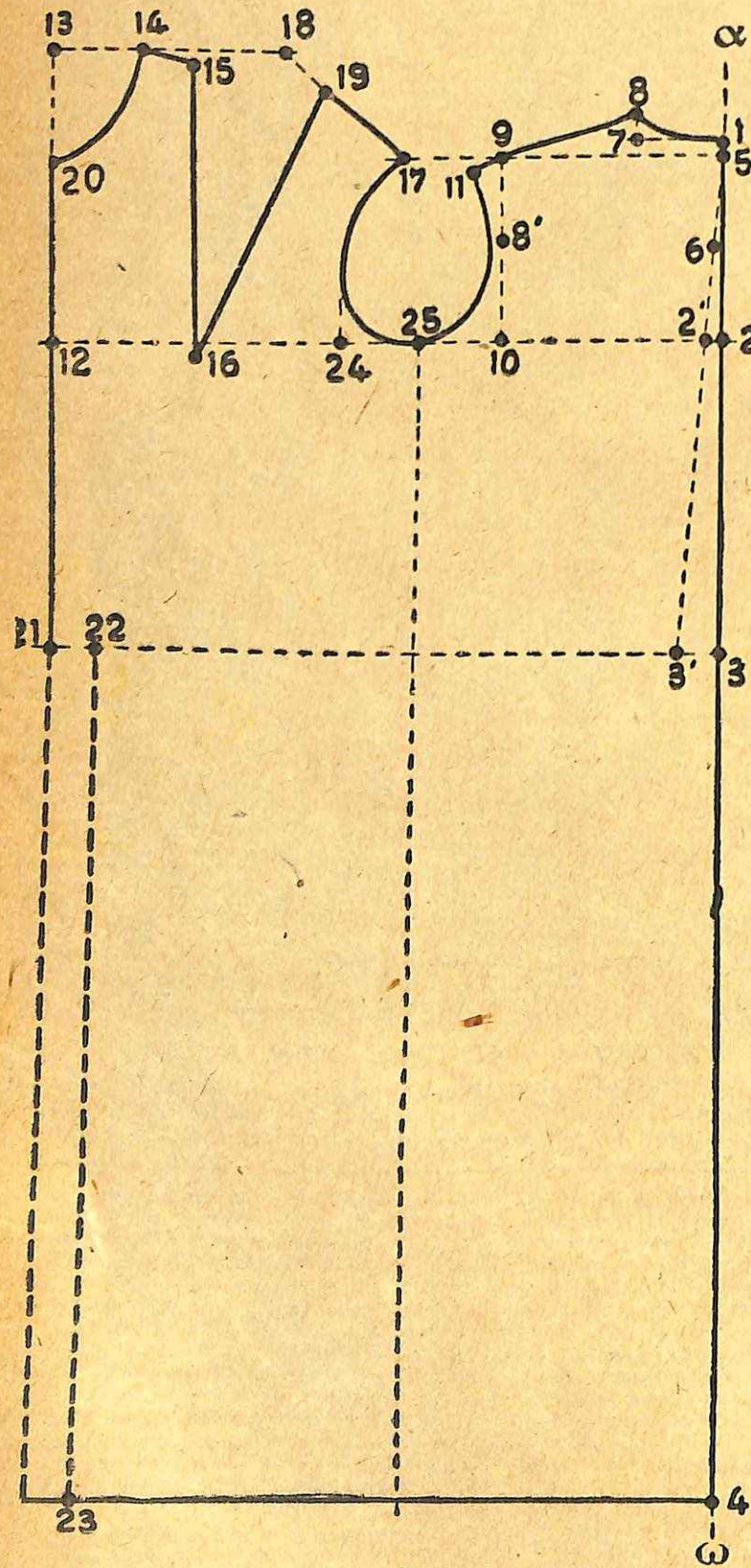
Συμπέρασμα : Όταν άναγνωρίσθι δικα- στικώς ός άκυρος ο γάμος του πατέρα σας, ο άδελφός του θα πάη το κληρονομικό μερί- διο της μητέρας σας, δηλ. 1/4 της κληρονομιάς. Έσείς δεν θα χάσετε τίποτε. Θα πάρετε κα- νονικά τά 3/4 της πατρικής περιουσίας.

Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ πιὸ νέα καὶ τελειοποιημένη Παριζιάνικη ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ

ΒΑΣΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΚΟΡΔΩΜΕΝΗ ΣΤΑΣΙ

ΣΤΕΝΕΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΛΑΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΩΡΙΣΜΕΝΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Τὸ σχέδιο τοῦ πατρὸν θὰ τὸ φτιάξετε, ὅπως καὶ γιὰ τὶς προηγούμενες περιπτώσεις, μετὰ μιὰ κάθετη γραμμὴ, τὴν α—ω.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 2 εἶναι τὸ βάθος τῆς μασχάλης, 15 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 3 εἶναι τὸ μᾶκρος τῆς τάγιας, 38 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 4 εἶναι τὸ συνολικὸ μᾶκρος, 100 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 2 ἕως τὸ 5 εἶναι ἡ διάμετρος τῆς μασχάλης (14½ ἑκατ. γι' αὐτὴ τὴν τάγια).

Μεταφέρετε κατόπιν τὸ σημεῖο 3 κατὰ 3 ἑκατ. πρὸς μέσα, στὸ σημεῖο 3'.

Χαράξετε μιὰ διαγώνια ἀπὸ τὸ σημεῖο 3' ἕως τὸ σημεῖο 1. Βάλετε τὸ σημεῖο 6 στὴ μέση τῆς ἀποστάσεως 2'—1.

Ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 7 εἶναι τὸ 1/10 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους καὶ 2 ἑκατ. περισσότερο. Δηλαδή: Μισὸ τοῦ στήθους 4,6+2=6 ἑκατ. 6 χιλ.

Ἀπὸ τὸ 7 ἕως τὸ 8 ἡ ἀπόστασις εἶναι ἴση μετὰ 2 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 6 ἕως τὸ 8' εἶναι τὸ φάρδος τοῦ μισοῦ τῆς πλάτης (15 ἑκατ.).

Στὸ σημεῖο αὐτὸ, τραβήξετε μιὰ κάθετη γραμμὴ παράλληλη μετὰ τὴν βασικὴ γραμμὴ τοῦ σχεδίου, τὴν α—ω.

Τὰ σημεῖα 9 καὶ 10 θὰ τὰ βάλετε πάνω σ' αὐτὴ τὴν κάθετη παράλληλη γραμμὴ. Θὰ διασταυρῶνεται μετὰ τὶς ὀριζόντιες γραμμὲς πού θὰ ξεκινῶν ἀπὸ τὰ σημεῖα 5 καὶ 2.

Ἀπὸ τὸ 9 ἕως τὸ 11 ἡ ἀπόστασις εἶναι ἴση μετὰ 2 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ 2' ἕως τὸ 12 εἶναι τὸ μισὸ τοῦ στήθους καὶ 1 ἑκατ. περισσότερο, δηλαδή: Μισὸ τοῦ στήθους 4,6+1=47 ἑκατοστά.

Χαράξετε στὸ σημεῖο 12 μιὰ κάθετη γραμμὴ, παράλληλη μετὰ τὴν βασικὴ γραμμὴ α—ω.

Ἀπὸ τὸ 12 ἕως τὸ 13

ἡ ἀπόστασις εἶναι ἴση μετὰ τὸ μέτρο τοῦ στήθους τῆς μασχάλης μαζί μετὰ τὸ ἀπλόμπ (διαφορά δηλ. τοῦ ἔμπροσ ἀπὸ τὸ πρὶν). Τὸ ἀπλόμπ θὰ εἶναι ἐδῶ προσωρινὰ 6 ἑκατ., μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ 1/10 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους γι' αὐτὴ τὴν στάσι.

Ἀπὸ τὸ 13 ἕως τὸ 14

εἶναι τὸ 1/10 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους καὶ 2 ἑκατ. περισσότερο, δηλ. μισὸ τοῦ στήθους 4,6+2=6 ἑκατ. 6 χιλιοστά.

Ἀπὸ τὸ 14 ἕως τὸ 15 ἡ ἀπόστασις εἶναι ἴση μετὰ 4 ἑκατ.

Ἀπὸ τὸ σημεῖο 15 τραβήξετε μιὰ κάθετη, παράλληλη μετὰ τὴν γραμμὴ 12—13.

Τὸ σημεῖο 16 βρίσκεται στὸ ὕψος τῆς γραμμῆς τῆς μασχάλης.

Ἀπὸ τὸ 11 ἕως τὸ 17 ἡ ἀπόστασις εἶναι ἴση μετὰ τὸ 1/10 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους 4 ἑκατ. 6 χιλ.

Πάρτε μετὰ τὴν μεζούρα τὴν ἀπόστασις 8—11, μικρότερη κατὰ 1 ἑκατ. καὶ φέρετέ τὴν.

Ἀπὸ τὸ 17 ἕως τὸ 18 εἶναι ὥστε τὸ σημεῖο 18 νὰ συμπίπτῃ μετὰ τὴν ὀριζόντια γραμμὴ πού ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σημεῖο 13.

Ἀπὸ τὸ 18 ἕως τὸ 19 ἡ ἀπόστασις εἶναι ἴση μετὰ 4 ἑκατ.

Μετρήστε τὴν ἀπόστασις 19—16 καὶ συγκρίνετέ τὴν μετὰ τὴν ἀπόστασις 16—15. Ἄν παρουσιασθῇ ἀνάγκη, μετατοπίστε τὸ σημεῖο 15.

Τὸ σημεῖο 20 βρίσκεται στὴν κάθετη πού ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σημεῖο 13. Θὰ ὑπολογίσετε τὸ 1/10 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους καὶ 3 ἑκατ. περισσότερο καὶ θὰ σημειώσετε τὸ μέτρο πού θὰ βρῆτε κάτω ἀπὸ τὸ σημεῖο 13. Δηλαδή, 1/10 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους 4,6+3=7 ἑκ. 6 χιλ.

Τὸ σημεῖο 21 βρίσκεται στὴ διασταύρωσι τῆς κάθετης πού περνᾷ ἀπὸ τὸ σημεῖο 12 καὶ τῆς ὀριζόντιας πού ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ σημεῖο 3.

Ἀπὸ τὸ 3 ἕως τὸ 22 ἡ ἀπόστασις εἶναι ἴση μετὰ τὸ μισὸ τῆς λεκάνης κατὰ 2 ἑκατ. λιγώτερο, δηλαδή: μισὸ τῆς λεκάνης 47—2=45 ἑκατ.

Στὸ σημεῖο 22 τραβήξετε μιὰ κάθετη γραμμὴ, πού θὰ κόψῃ τὴν ὀριζόντια πού ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σημεῖο 4 καὶ φθάνει στὸ σημεῖο 23.

Ἄν θέλετε, μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ σημάδι τῆς μέσης τοῦ ἔμπροσ τῆς γραμμῆς πού ἀρχίζει ἀπὸ τὸ σημεῖο 21 καὶ ἀνεβαίνει ἕως τὸ σημεῖο 20. Στὴν περίπτωσι αὕτῃ θὰ χρειασθῇ νὰ πιῆτε τὸ ὕψος πού περισσεύει ἀνάμεσα στὰ σημεῖα 21 καὶ 22 μετὰ μιὰ πένσα πού θὰ προεκταθῇ ἕως τὸ κάτω μέρος τοῦ φορέματος.

Ἀπὸ τὸ 10 ἕως τὸ 24

εἶναι τὸ 1/4 τοῦ μισοῦ τοῦ στήθους, δηλ. 11½ ἑκατ.

Σχεδιάστε τὴν μασχάλῃ, περνώντας 1 ἑκατ. ἔμπροσ ἀπὸ τὸ σημεῖο 8' γιὰ τὴν ραφὴ στὸ μισὸ τῆς πλάτης.

Στὸ σημεῖο 25

χαράξετε τὴν γραμμὴ τῆς μασχάλης, στὸ κέντρο τῆς ἀποστάσεως 24—10.

Στὸ ἐπόμενο σχέδιο περιγράφονται οἱ βασικὲς μετατροπὲς πού ἐπιδέχεται τὸ πατρὸν αὐτό.

Γιὰ νὰ παίζουμε

Ἄν ρωτοῦσε κανεὶς τὰ παιδάκια πὼς θὰ ἤθελαν νὰ ντυθοῦν, εἶναι σίγουρο πὼς ὅλα μαζί θὰ ἔλεγον: «Ἔτσι πού νὰ μποροῦμε νὰ παίζουμε ἀνετά». Τὸ παιχνίδι εἶναι ἡ χαρὰ τοῦ παιδιοῦ καὶ δὲν πρέπει οἱ μεγάλοι νὰ στεροῦν τὴν χαρὰ αὐτὴ ἀπὸ τὰ παιδιὰ τους. Ἀντίθετα χρειάζεται νὰ ἔχουν κατὰ νῦν καὶ τὶς ὥρες αὐτὲς νὰ τὰ ντύνουν ἔτσι ὥστε οὔτε αὐτὰ νὰ φοβούνται νὰ σκύψουν, ἀλλ' οὔτε καὶ οἱ ἴδιοι νὰ στενοχωροῦνται μπροστὰ σ' ἐνα δηλωμένο παντελονάκι ἢ σχισμένο μπλουζάκι.

1. Κοντομάνικο μπλουζάκι με κλειστὸ γιακά καὶ τρία πᾶτ πού κουμπώνουν στὸ ζωνάκι. Ἡ φουφουλίτσα ἔχει τσέπη δεξιά.

2. Ἀπὸ δαμνοκερὸ ἔμπριμὲ τὸ πουκαμισάκι αὐτὸ εἶναι πολὺ πρακτικὸ γιὰ μικρὰ ἀγοράκια. Κουμπώνει στὸ πλάι κι' ἔχει μιὰ μεγάλη τσέπη μπροστὰ.

3. Καλοκαιρινὸ φουστανάκι γιὰ κορίτσα-αὶ τριῶν ἐτῶν μετὰ γαζωτὰ πιετᾶκια στὴ μέση καὶ στὰ μανίκια. Ἐνα μικρὸ στοργυλλὸ γιακαδάκι κλείνει τὸ κουμπωτὸ μπουστο καὶ μιὰ κλὸς σουρωτὴ φουστίτσα δίνει ἀέρα καὶ χάρι στὸ πρακτικὸ αὐτὸ σύνολο.

4. Τὸ ριγὲ αὐτὸ φορεματάκι εἶναι ὅτι χρειάζεται γιὰ νὰ παίξῃ ἀνετά ἡ κορούλα σας. Ἡ φούστα ἔχει λίγη σούσα. Δυὸ λουρίδες τοποθετημένες καθέτως ἐπάνω στὴ φούστα καὶ τὸν μπουστο δένουν στοὺς γυμνοὺς ὤμους σὲ μικρὰ φιαγκάκια.

5. Γιὰ τὶς διακοπὲς τῶν παιδιῶν σας τίποτα δὲν εἶναι πιὸ πρακτικὸ ἀπὸ μιὰ τέτοια φουστίτσα. Κάτω ἀπ' αὐτὴ μποροῦν νὰ φοροῦν τὴν μπλουζίτσα καὶ τὸ σόρτε.

6. Τὸ ὥραϊο αὐτὸ λινὸ φορεματάκι κλείνει μπροστὰ μετὰ διπλὸ κουμπωμάκι ἔχει γιακαδάκι μετὰ πιέτα. Τὰ ζαпонέ κοντὰ μανίκια ἔχουν ρεβέρ πού ἐναρμονίζονται μετὰ τὸ γιακά. Ἡ φούστα παίρνει τὸ φάρδος τῆς ἀπὸ μιὰ βαθειὰ κουφόπια μπροστὰ καὶ γαρνίρεται μετὰ δυὸ τσέπες.

7. Κροστουμάκι ἀπὸ ποπλίνα γιὰ ἀγοράκια 9 ἐτῶν. Ἡ ζακετούλα ἔχει μπροστὰ κρυφὸ κουμπωμάκι καὶ τέσσερις τσέπες μετὰ καπάκια. Ἡ μέση σφίγγει μετὰ ζωνούλα.

Συνέχεια 5η

Βάθος μασχάλης	15 ἑκ.	Περιφέρ. στήθους	92 »
Μᾶκρος τάγιας	38 »	Περιφέρεια μέσης	62 »
Συνολικὸ μᾶκρος	100 »	Περιφέρ. λεκάνης	94 »
Μισὸ τῆς πλάτης	15 »		

Ενας καημός μέσα στην Άνοιξη

Άγαπητέ μου,

Αυτή η όμορφη που γεμίζει την πλάσι, αυτή η άνοιξη που γεμίζει τα πάντα και τρυπώνει ίσαμε τον τελευταίο πόρο των εμψυχών και των άψυχων φέρνει λιγότερες λαχτάρες στις φίλες μου. Είναι μία όμορφη που την τυραννεί και την αναστατώνει. Το μυαλό θαρρείς και σταματάει για όλα τ' άλλα κι είναι ευπληρωτό μονάχα για ένα, για το αντικείμενο της αγάπης. Αυτό κλείνει όλους πόθους της, αυτό τραβάει όλες τις σκέψεις, όλη τη ροή της ζωής της. Γι' αυτόν ανασταίνει. Γι' αυτόν πλάθει όνειρα. Γι' αυτόν ποδοπλαντάζει κι' άς μη μπορεί να δέσει τη ζωή της μαζί του, τώρα, τούτη την όμορφη στιγμή. Πρέπει να καρτερήσει, να καρτεράει...

— Τί να κάνω, Μυρτώ μου, τί να κάνω; ρωτά με αγωνία. Μέσα στα όμορφα μάτια της κολυμπά η αγάπη. Σκέφτομαι πως πρέπει να ύφάνη την εύχυσια της με το ύφαι της υπομονής και της ελπίδας, κάνοντας σαΐτα τη δουλειά και την προκοπή. — «Κάνε τον πόνο σου άρπα», της αποκρίθηκα, όπως λέει κι' ο ποιητής. Και κάνε τον πόνο σου πηγή δημιουργίας. Και φύλαξε την αγάπη σου άκέρια κι' όμορφη, φυλάγοντά τη σ' αφαλαστό μέσο στην καρδιά σου τον καιρό του χωρισμού και την όμορφη που σου χάρισε η φύση από κάθε κακόβουλη όρεξη άρσενικού. Και περίμενε, περίμενε, ώσπου να γυρίσει πλέκοντας χρυσό γιορτανάκι στο λαιμό σου την άνοιξη κι' όλους τους πόθους που σέρνει μαζί της.

ΜΥΡΤΩ

ΕΛΘΗΡ: —Μοιράζομαι τον πόνο σου μικρή μου φίλη, αλλά και η δική μου γνώμη δεν είναι διαφορετική. Νομίζω πως η διακοπή της αλληλογραφίας είναι η μόνη λύση που επιβάλλεται. Ξέρω πόσο σου στοιχίζει αυτό. "Εφτασες ένα όμορφο κόσμο και θρόνιας τ' όνειρό σου. Μά πιστεύω πως αυτό είναι κάτι τόσο φυσιολογικό στην ηλικία σου που δεν πρέπει να σ' άνησυχή καθόλου. Θάρρη η ώρα να γνωρίσεις εκείνον που θα γίνει το ζωτικό σου όνειρο. Συγκέντρωσε την προσοχή σου σ' α μαθήματα που σ' εξετάσεις που δεν θ' άργήσουν. Είναι κάτι που θα σε βοηθήσει να ξαναβρεις τη γαλήνη σου.

ΑΡΓΥΡΩ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ: Με μεγάλη ευχαρίστηση μπορώ να συζητήσω μαζί σας για το θέμα που μου γράφετε. Καταλαβαίνω απόλυτα όσα μου λέτε. "Αν θέλετε, περάστε να με δείτε όταν άνεθετε στην Άθήνα 9-1 π.μ.

ΤΕΡΕΖΑ: —"Αργοπώρησε λίγο η απάντησή, αλλά αυτό έγινε δικαιολογημένα. "Η Σχολή "Επισκεπτριών "Αδελφών του ΠΙΚΠΑ δεν θα δεχθώ έφετος φοιτήτριες από το Ρέθυμνο, επειδή έχει ήδη εκπαιδεύσει μίαν αδελφή και οι άπόφοιτες τοποθετούνται στον τόπο της προελεύσεώς τους. "Υπάρχει και μία άλλη πολύ καλή Σχολή "Επισκεπτριών "Αδελφών, που λειτουργεί στην οδό Ασημάκου 7. Σ' αυτή η φοιτήτρις είναι τριετής. Γράψε μου αν ενδιαφέρεσαι γι' αυτήν ή αν θέλεις γράψε απ' εθ' βέλας στη Σχολή αυτή.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΨΥΧΗ: —Καλή μου φίλη, η ζωή δεν είναι ποτέ στρωμένη με ρόδα. Γι' αυτό να κόψη κανείς αυτά πρέπει ν' άπλώσει το χέρι του και μερικές φορές να το πατήσει στα άγκυρά της πίκρας κατ' ούτο πόνου. Μην άγωνιάς και μη παιδεύεσαι. Το κακό θα περάσει από όσα συμπεραίνω. Θα το ίδης και μόνη σου ότι η εύτυχία θα

σου ξαναχαμογελάσει. "Αλλά πρέπει να δοθήσης κι' έσύ σ' αυτό με την ψυχραιμία και την υπομονή σου.

ΒΙΑΣΤΙΚΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ: "Αληθινά, φίλη μου, πολύ διάζεσαι για να γνωρίσεις τη ζωή. Μή θαμπώνεσαι από τις περιπέτειες των άλλων και μη νομίζεις πως μειονεκτείς επειδή "δεν σε πολυκυττάζουν". Αυτό σημαίνει άπλούστατα πως είσαι σοβαρό κορίτσι και δεν προκαλείς άσκοπα. Θ' άγαπήσης και θ' άγαπηθής, γι' αυτό να είσαι σίγουρη. Μά όταν θα σημάνη το σήμαντρο της καρδιάς.

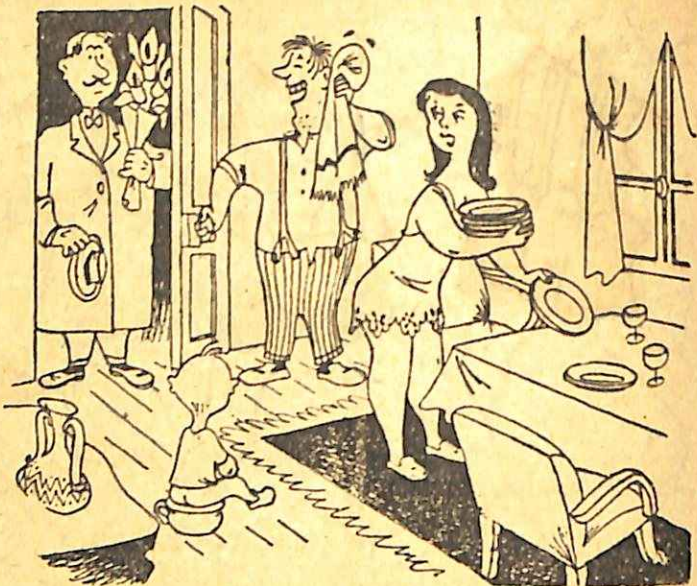
ΜΥΡΤΩ

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΑΠΑΝΤΑ

Ε. ΜΑΥΡΑΚΗΝ. Κάiron: —Οι ειδικοί λένουν ότι δεν θλάττει.

ΜΑΓΔΑΛΗ ΤΣΑΟΥΣΗ: —"Ο σίχος σας έφτασε πολύ άργά, όταν είχε κλείσει η πασχάλινη όλη. "Όπως είδατε, το Πασχάλινό τεύχος, λόγω της φύσεως του περιεχομένου, κυκλοφόρησε στις 9 "Απριλίου. Πάντως είναι πολύ καλό. "Η διεύθυνση που ζητάτε είναι: Ι. Εϋθυμίου, Σόλωνος 116.

ΚΑΙΤΗ ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: —Δυ-

Η ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ...

— Περάστε μέσα, περάστε, αγαπητέ μου φίλε! "Επειδή ξέρουμε ότι δεν σας άρέσουν οι τυπικότητες, σας υποδεχομαστε «σαν φασόν»...

σταώς έφτασε πολύ άργά το Πασχάλινό σας σταυρόλεξο. Πάντως στο σημερινό τεύχος δημοσιεύεται ένα δικό σας. Το κρατάμε λοιπόν για το χρόνο. Το άλλο παρεδόθη στον άρμόδιο συντάκτη.

Ι. ΖΩΓΡΑΦΑΚΗ: —Εύχαριστούμε πολύ για την προσφορά σας. "Η διασκευή που μας στείλατε είναι πολύ γνωστή. Στείλτε μας κάτι άλλο. Γράψτε τόσο καλά

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ, "Αγρίνιον: —Οι στίχοι σας δεν είναι δημοσιεύσιμοι.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΠΑ, Ναύπακτον: —Σας εύχαριστούμε για το τόσο κολλεκτικό λόγο σας. "Η πρότασίς σας είναι συζητήσιμη, μόνο να δούμε πως θα φορμάρουμε τη στήλη αυτή, γιατί η "Εϋναικα" τυπώνεται 10 ημέρες πρίο μπροστά και δεν θα μπορεί να είναι ένημερη και να έχει επικαιρότητα. Πάντως θα το μελετήσουμε.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΑΠΑΝΤΑ

Μ. Μ.: —Διαλέξετε ένα ύφασμα βαρύ της άρεσκείας σας, ζωρέζτε μεταξωτή ή φάιν ή μουσαρέ με γυαλιστερά λουλούδια σε χρώμα μισκου ή ζαχαρι που θα πηγαίνει καλά με το χρώμα των μαλλών σας. Κάμετέ το σε στυλ κορ-

σελέ με πανό πλισέ ραμμένα στη ζώνη, ώστε να τα βγάξετε, όταν χρειάζεται.

ΜΙΑ ΚΕΦΑΛΩΝΙΤΙΣΣΑ: Μπορείτε δέβαινα να φορέσετε καφέ φούστα με τη ζακέτα αυτή, μπορείτε όμως έξ' ίσου καλά να την φορέσετε και με μαύρη. Το σχέδιο της φούστας που παραθέτετε είναι πολύ καλό.

ΑΓΝΗ: —"Αγοράσετε χονδρό σατέν ειδικό για κουβέρτες σε χρώμα ροζ, σιέλ, ή φυσικό. Το κλωδωτό κρετόν είναι επίσης πολύ χαριτωμένο για καλοκαίρι. Το καρέ κάμετέ το όβάλ ή τετράγωνο από οργαντίνα λευκή κεντημένη με πουάν ντ' όμπερ. Οι κουρτίνες της τραπεζαρίας θα είναι πολύ κομψές από μουσαρέ σε χρώμα πράσινο ή σιέλ με λευκή υαρκιζέτα από κάτω. Για τα άλλα λάδετε τον κόπο να διαβάσετε τον οδηγό της μητέρας στα τέυχη μας.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΚΟΣΜΑ: Σχέδια παπουτσιών θα δημοσιεύσουμε σε προσεχές τεύχος. "Όσο για το χρώμα που ρωτάτε, να προτιμήσετε το μπές.

★

Άπίστευτα και όμως αληθινά!..

★ Δυο νεωτερισμοί στή... θρησκευτική ζωή: Για πρώτη φορά ο Πάπας έδωσε από το τηλέφωνο την άποστολική εύλογία του σε κάποιον που ξεψυχούσε. Και επίσης για πρώτη φορά έχρίσθηκε καθολικός παπάς ένας κωφάλαος, ο άδβας Πενίντο, στην "Αργεντινή.

★ "Υπάρχει στον κόσμο μία μύτη που αξίζει ένα εκατομμύριο δολάρια! Είναι η μύτη του "Αμερικανού Μπένσον Στόρφερς, που την έχει άσφαλίσει για το ποσόν αυτό. Κάτω από τη μύτη αυτή περνούν όλα τα άρώματα που εισάγονται στις "Ηνωμένες Πολιτείες από τη Γαλλία μέσω του τελωνείου της Νέας "Υόρκης. Και ο Μπένσον Στόρφερς μυρίζει τουλάχιστον διακόσια μπουκάλια την ημέρα!...

Η ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΣ Τί είναι και πως δεραπεύεται

"Η πλάσι γέμισε ζέση και εώς. "Η άνοιξη χορεύει στην πράσινη χλόη, κεντώντας τη μ' άλικες παπαρούνες στο διάβα της. Οι γυναίκες γίναν άνοιξιότικες κι' αυτές. Μπαότσα, ντεκολτέ, λαϊμά, άστράφτον έλεύθερα. "Όπου νάναι έφτασε το καλοκαίρι. Σφριγγλά κορμιά λάμψαν κιόλας στην πλάσι και στη θάλασσα, ζωντανό ναοί της όμορφιάς. "Η "Αφροδίτη ανάδυεται από τα κύματα με άμέλτητα, γέρα κι' ώραία κορμιά.

Πόσες όμως κοπέλλες θέλουν να παραδοθούν στο ύγρο χάδι του νερού και διατάζουν. Πόσες θέλουν να φορέσουν ένα όμορφο μαγιό και δεν μπορούν! Γνώρισα μία τέτοια κοπέλλα που κάνει το θαλασσινό της μπάνιο τη νύχτα — έχει την τύχη να καταικί κοντά στη θάλασσα — γιατί ντρέπεται να δείξη το σώμα της.

Κι' αυτές άκριβώς τις κοπέλλες σκεφθήκαμε όταν άποθήκαμε στη διεύθυνση του "Ινστιτούτου Αισθητικής Δόμνας Σακοπούλου, να μάς πληροφορήσει αν μπορούν πραγματικά να θεραπευθούν άρισμένες αντίαισθητικές καταστάσεις που σημειώνονται πάνω στο σώμα, είτε από πάθησι, είτε από την πάροδο των έτών. Και πρίο συγκεκριμένα ζητήσαμε τη γνώμη της δίδος Σαρκοπούλου για την κυτταρίτιδα (σελιυίτι), αυτή την άρρώστεια που προσβάλλει τόσο ύπουλα το γυναικείο σώμα και που τόσο λίγες γυναίκες την υποψιάζονται.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΣ

"Η κυτταρίτις, μάς λέει η δνίς Δ. Σαρκοπούλου, είναι άσθένεια του συνδετικού ιστού, που περιτυλίγει όλους τους μύς και τα εύγενή όργανα μέσα στο ανθρώπινο σώμα. "Όταν ο ιστός αυτός άσθενήσει ή έκφυλισθή ή άτροφηση, τότε πάσχει γενικά ή υγεία του ανθρώπου. Το νευρικό και το κυκλοφοριακό σύστημα διαταράσσονται επειδή

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙ ΜΕ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΥ "ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

οι τοξίνες έμποδίζουν το φλεβικό αίμα να γίνει άρτηριακό και έτσι προκαλούνται πρηξιματα. Το σώμα παραμορφώνεται κυρίως στους μηρούς, τη μέση, την κοιλιά, τους γοφούς, την έσωτερική πλευρά των γονάτων, τις γάμπες, τους άστραγάλους, την πλάτη, το ντεκολτέ. "Η γυναίκα αισθάνεται κούρασι, κομμάρες, πολλές φορές μάλιστα πόνους και ζαλάδες. "Η τοξίνωση του οργανισμού έπιδρά στο νευρικό σύστημα. Φέρνει άθυμία, άτονία, ψυχική κατάθλιψη. Το ήθικό της γυναίκας πέφτει και του κάκου ψάχνει να βρή από τί υποφέρει. Την πραγματική βέβαια αίτια θα της την πη ή γιάτρός και δεν είναι άλλη από αυτή την τοξίνωση του συνδετικού ιστού, την κυτταρίτιδα.

"Ός τότε που ο Μπογκομόλετς άνεκάλυψε τον περίφημο όρο του, οι έπιστήμονες άπέδιδαν δευτερεύουσα σημασία στο συνδετικό ιστό. Οι Γάλλοι τον έλεγαν tisse de ralle δηλ. «ιστό από άχυρο». Πρώτος ο Μπογκομόλετς σκέφθηκε πως όφου ο συνδετικός ιστός πεοιδάλλει τα όργανα φυσικό είναι να μεταβιβάξη σ' αυτά την κατάσταση της υγείας του. Σκέφθηκε λοιπόν να βρή ένα μέσο, που άναζωγονώντας τους ιστούς, να έπιδρά σ' όλόκληρο τον οργανισμό.

"Ανεξάρτητα από τη γενική αυτή θεραπεία που άνάγεται στην Ιατρική θεραπευτική και άσκειται από τους γιάτρούς, ή κυτταρίτις είναι αντίκειμενο της προσοχής και του ενδιαφέροντος των αισθητικών, που πρέπει να συνεργάζονται στενά με τους γιάτρούς.

— Πως διαπιστώνετε την κυτταρίτιδα; — "Εμείς οι αισθητικοί εύκολα διαπιστώνουμε αν ύπάρχει κυτταρίτις ή όχι. Ψάψουμε με τα

πέντε δάκτυλα ένα μέρος του μηρού και συγκεκριμένα την έσωτερική του επιφάνεια. "Αν ύπάρχει αυτή ή άρρώστεια τότε προκαλείται ένας δυνατός πόνος που διαφορετικά δεν έπρεπε να γίνει αισθητός. "Η έπιφάνεια κάνει τόπους-τόπους και οι μηροί φαίνονται σαν πετρωμένοι. Το δέρμα δεν είναι υγιές και μεταξωτό, αλλά κίτρινο και όχι πολύ ζωντανό. Στο "Ινστιτούτο μας όμως ποτέ δεν προχωρούμε στη θεραπεία με μασάζ, αν δεν γίνει πρρήτερα Ιατρική εξέταση της άσθενούς από την Ιατρό στο "Ινστιτούτο. "Η γιάτρός έλέγχει τη γενική κατάσταση της υγείας της άσθενούς, μετρά την πίεσι, εξέταζει και μετρά το βασικό μεταβολισμό με ειδικό μηχανήμα που έχομε στο "Ινστιτούτο για να εξέταση αν πρέπει να ύποδληθ ή πελάτισσα σε μασάζ ή όχι. "Όταν ή παχυσαρκία που συνοδεύει συχνά την κυτταρίτιδα, όφειλται σε ένδοκρινικές ή διαιτολογικές αίτιες, ή γιάτρός όρίζει τη θεραπεία που κρίνει άναγκαία με φάρμακα, δίαιτα κλπ. Το μασάζ άνάγεται στο δικό μας τόμα της αισθητικής.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΜΑΣΑΖ

—Κάνετε μασάζ σε όλο το σώμα;

— Το μασάζ που θεραπεύει την κυτταρίτιδα γίνεται με ειδικό έπιστημονικό τρόπο με τα χέρια, για να διευκολυνθή ο "Ιστός και να διευκολυνθή ή κυκλοφορία του αίματος. "Αρχίζει από τα δάκτυλα των ποδιών και φθάνει έως το λαιμό. Δεν όφειλει μόνο την κυτταρίτιδα, αλλά έξουοράζει το νευρικό σύστημα. Την ώρα του μασάζ ή άσθενής πρέπει να βρίσκεται σε κατάστασι εύτυχίας, με χαλαρωμένα τα νεύρα. Οι νευρικές συσπάσεις έμποδίζουν το εύρογετικό αποτέλεσμα του μασάζ.

Για να κατορθωθή όμως αυτό δεν πρέπει να ταραζέται το νευρικό σύστημα με βίαιες κινήσεις. Άλλα ν' άρχίζη το μασάζ και να τελειώνη με το λεγόμενο έφλεραζ (το έφλεραζ δηλαδή πέσσμα του χεριού πάνω από τους μύς). Το έφλεραζ γίνεται με τέτοιο ουθύ, ώστε προκαλεί τη γενική χαλάρωσι των νεύρων και έπιτρέπει να είναι αποτελεσματική ή άλλη φάσι του μασάζ, το λεγόμενο πετριάζ, το καθαυτό ζύμωμα της σάρκας που διακρίνεται σε μικρό και σε μεγάλο πετριάζ. Το μεγάλο γίνεται στη μεγάλη έπιφάνεια του σώματος, όταν ο συνδετικός ιστός δεν πονή. Το μικρό είναι πρίο εύρογετικό όταν έχη προχωρήσει το μασάζ και έχει άποκολληθή ο συνδετικός ιστός, παύοντας να είναι πετρωμένος. "Εκτός από τις κινήσεις αυτές γίνονται στο μασάζ και άλλες, άνάλογα με την προχωρημένη ή όχι κατάσταση της κυτταρίτιδος και σύμφωνα με το κάθε μέρος του σώματος.

Χρησιμοποιείται και ηλεκτρικό μασάζ με ειδικό υγάνημα και με ειδικό όρμα.

Ρωτήσαμε και άλλα πολλά τη δίδα Σαρκοπούλου για τη διεύθυνση των άγγείων που δείχνει το σώμα αύλακμένο με μπλε και κόκκινες φλέβες, για τους κιθόνους που διατρέχει το δέρμα από τον ήλιο το καλοκαίρι κλπ. Άλλα ο χώρος δεν έπιτρέπει να μεταφέρουμε όσα μάς είπε στις σελίδες της "Γυναίκας "Επιφυλασσόμαστε γι' αυτό άργότερα.

Γ. ΔΕΛ. ΑΝ.

Μπορείτε να ΕΙΣΘΕ ΩΡΑΙΑ ΧΩΡΙΣ ΜΑΚΙΓΙΑΡΙΣΜΑ

Πρακτική συμβούλη στίς γυναίκες που δεν μπορούν να χάσουν πολλή ώρα στην περποίση της όμορφιάς τους.

"Ακόμη και στο σπίτι σας, με την ρόμπα σας, είναι πολύ ενδιαφέρον για την εύτυχία σας να μη σας θλάουν ποτέ άλλωιώς, παρά όμορφη.

"Ακολουθήστε αυτήν την συμβούλη.

Βάλετε πρρίο και θράδυ, στο πρόσωπό σας, στο λαιμό και στα χέρια σας λίγο από αυτόν τον άγνόν κηρόν, που σοφοί κατάφεραν να μαζέψουν από τα πρίο σπάνια άνθη. Θα το βρήτε στο έμπόριο με το όνομα CIRE ASEPTINE. Τα άποτελέσματα είναι καταπληκτικά. Το δέρμα σας γίνεται δροσερό, άπαλό, θελούδινο, σαν ροδοπέταλο. Δεν δάχετε πιά άγριο δέρμα, ούτε μαύρα σπυράκια, ούτε άνοιγμένους πόρους. Σε όλες τις περιπτώσεις ή CIRE ASEPTINE σας βοηθάει και προστατεύει τα χέρια σας και το πρόσωπό σας από τις δουλειές του σπιτιού και την κακοκαιρία. Μία δοκιμή φθάνει για να σας πείση για την έπιτυχία σας.

Σ. ΣΚΑΠΕΤΟΡΡΑΧΗΣ

"Ιατρός Είδ. Δερματολόγος (ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ) "Ιατρείον Γερανίου 33 Τηλ 53-539 Δέχεται 2 1/2 — 7 1/2 μ.μ.

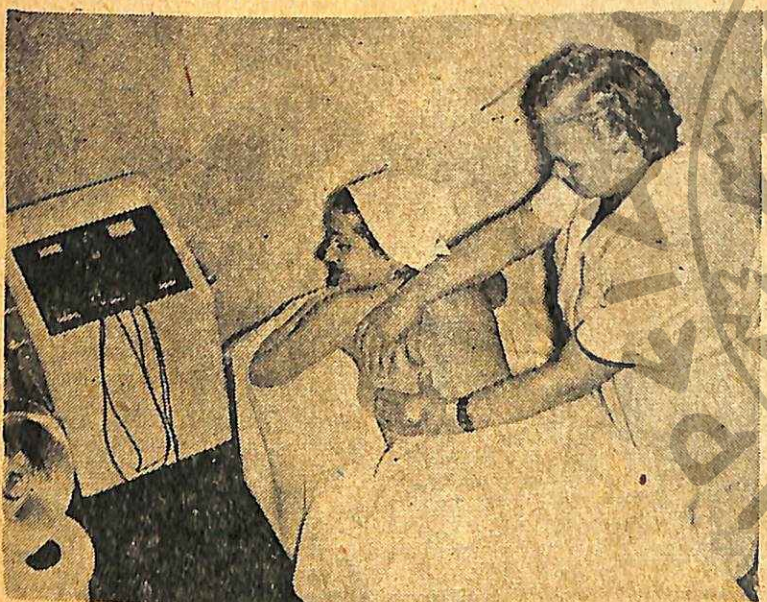
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Νευρολόγος Ψυχίατρος έπανάλαβε τας έργασίας του και δέχεται Πανεπιστημίου 46 γωνία Χαρ. Τρικούπη.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ της "Εϋναικας

ΙΩΑΝ ΧΡ ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 5-8 μ.μ. ΡΟΥΖΒΕΛΤ ("Ακαδημίας) 78 ΤΗΛΕΦ. 25-226

Με το έπιστημονικό μασάζ που γίνεται στο "Ινστιτούτο Αισθητικής, ή παχυσαρκία καταπολεμείται άποτελεσματικά.

ΤΟ ΣΠΑΣΜΕΝΟ ΕΙΔΩΛΟ

ΤΡΥΦΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΚΛΑΙΡΗΣ Π.

Χτές χωρίςσσε ψυχραμένοι. Δε μουπες τίποτα, όμως είδα καλά το σύννεφο που σκίαζε τα καστάνια σου μάτια... Ολί-ψι, άπορία; Δε μπόρεσα να μι-λήσω. Κι' ήταν άγάπη μου τό-σο πικρή, τόσο αδικαιολόγητη στα μάτια σου ή άφορητή που σ' έκανε να φύγεις από κοντά μου — πρώτη φορά χτές το βράδυ — χωρίς να μ' άποκαι-ρετήσης μ' ένα φιλή...
Πώς άρχισες; Μου έφερες, θυμάσαι, εκείνο το μικρό αγγα-ματάκι. Ένα χαριτωμένο συμ-πλεγμένο, ένας φτερωτός έρωτας και μιά μικρή ψυχή άγκαλια-σμένοι. Ήταν άλήθεια δυοφο-ρά. Και τα δικά σου μάτια έλα-μπαν τόσο χαρούμενα καθώς μου τόνιζες!

«Ένα όνειρο ετυχίας που θα συμβολίζει αιώνια την άγά-πη μας», μου είπες.
Χαμογελούσες... Κι' εγώ έα-φονικά άρχισα να τρέμω. Μά-δεν ήθελα, πόσο δεν ήθελα να σε λυπηθώ! Έκείνη ή τρομα-γμένη φωνή, εκείνο το γεμάτο θυμό και άγωνία «όχι...» μου έξυγνε, πιστέψέ με χωρίς να το καταλάβω. Και δεν ήμουν εγώ ένα άλλο, ένα έξω χέρι ήταν εκείνο που άρπαζε το δώ-ρο σου και το πέταξε με τόση μανία στο πάτωμα...
...Όταν ξαναβρήκα τον έ-αυτό μου μπροστά στα σκορ-πισμένα κομμάτια, δε μπορού-σα, ήταν άσφα πιά για να μι-λήσω. Και τώρα που το προ-σπαθώ... Θα καταλάβεις άρα-γε;

Πρέπει να γυρίσεις άρκετά χρόνια πίσω. Να υποθέσης να δής μιά χλωμή παιδούλα με πλεξίδες τα μαλλιά, που με

μιά τσάντα στο χέρι έτρεχε κάθε πρωί λαχανιασμένα να προλάβη το κουδούνι του σχο-λείου... Σου είναι τελείως ά-γνωστη, δεν είν' έτσι; Ποτέ δε σου μίλησα για τα παιδικά μου χρόνια... Μεγάλωσα μόνη, άφου άδέρφια δεν είχα, κι' ή-μουνα πάντα ή κεντρική σκέψη του σπιτιού. Θυμάμαι ζωηρά την καθημερινή, στερεότυπη ε-ρώτηση της μαμάς στη γιό-ρασ υπέρτερια:

— Τι θα φτιάξουμε σήμερα του παιδιού;
Κι' όταν ξεχνιόμουνά λίγο παραπάνω στο περιβόλι μας: — Μάρθα, έφτανε ως έμενα ή φωνή της, τί έγινε το παιδί; Συχνά τα μεσημέρια γυρίζα με τα μάτια γεμάτα δάκρυα, τιμωρημένη για μιά καινούργια άταξία — έκανα πολλές, άγά-πη μου... Τότε ό μπαμπάς με τράβανε κοντά του και σκούπι-ζε τα μάγουλά μου με το μαν-τήλι του:

— Άς δούμε, έλεγε με μιά ήρεμη φωνή, άς δούμε μήπως δεν φταίει μονάχα ό δάσκα-λος...

Άγαπούσα τα δυο πρόσωπα που μ' έφεραν στη ζωή, με μιά άγάπη που σήμερα βλέπω ότι έφτανε τα όρια του παθολογι-κού. Για μένα άποτελούσαν τό-τε όλο τον κόσμο μου... Κι' όταν τα βράδυά έρχονταν κι' οι δυο σιγά πάνω άπ' το παιδικό μου κρεβάτι να με φιλήσουν — κι' έβλεπα τα κεφάλια τους μα-ζί, άπάνω μου σκυφτά — τότε ή φαντασία μου πλημμύριζε το σκοτεινό δωμάτιό άπ' τους ίπ-πότες και τις βασιλοπούλες που διάβαζα στα παραμυθία, και δεν ξεχώριζα ανάμεσά τους ή-ρωα πιο μεγάλο, πιο δυνατό

κι' εύγενικό άπ' τον πατέρα μου, ούτε ανθρώπινη ύπαρξη πιο γλυκεριά και πιο καλή από κείνη που δώνομαζα μητέρα! Άποτελούσαν οι δυο τους ένα θαυμάσιο, ένα μαγεμένο είδω-λο όμορφιάς και άγάπης, που τόχα κλείσει θαθείά, στις πιο μυστικές πτυχές της παιδικής μου ψυχής...

Τότε όλοι μ' έλεγαν — και τότε πίστευα, — ένα «εύτυχι-σμένο παιδί».

Η πρώτη δυσάρεστη συγκί-νηση της ζωής μου ήταν εκείνη που δοκίμασα στα έφτά μου χρόνια, δρίσκοντας ένα πρωί σχολείο τη φίλη μου τη Μαίρη, με μάτια προσημένα άπ' το κλά-μα... Στις άνήσυχες ερωτήσεις μου τί έχει, έμενε βουδή. Μά-τελος μίλησε, ξεσπώντας πάλι σ' άναφυλλήτα...

Ήταν μιά θλιβερή ιστορία. «Ό μπαμπάς» που ξόδευε όλα τα λεφτά του στο τσιγάρο και γύ-ριζε στο σπίτι τα μεσάνυχτα διαρκώς μεθυσιμένος, είχε δεί-ρει «τη μαμά» γιατί άναγκάστηκε πρε κρυφά μερικά λεφτά άπ' το ντουλάπι. Κι' ήταν δικά της τα λεφτά εκείνα, γιατί ή μαμά δούλευε για να πηγαίνει ή Μαίρη σχολείο... Η μικρούλα έβλαψε από πόνο στο κρεβα-τάκι της, κρυφά, όλη νύχτα...

Μου τάπε όλ' αυτά με σιγα-νές, καμμένες λέξεις, σφουγγί-ζοντας κάποτε-κάποτε τα δά-κρυά της με την άνάπτυξη του χεριού... Κι' ενώ άγωνιζόμουνά να την παρηγορήσω, ρώτησε ξαφνικά με άφέλεια:

— Ό δικός σου μπαμπάς τη βέρνει τη μαμά σου;

Ξαφνίστηκε. Πήγα μάλιστα να γελάσω και ντράπηκα. Μά-που της ήθε να κάνει τη σύγ-κριση; Ήθελα να της έξηγήσω: «Εμείς, παιδί μου, είμαστε άλλοιώς. Ό μπαμπάς μου είναι πάντα καλός και γλυκομίλητος και δυνατός... Πόσο δυνατός! Όταν κρύβωμαι στην άγκαλιά του το χειμώνα δε φοβάμαι τίς άστραμπές και ξεχνάω κείνη την ιστορία με τα φαντάσματα που έλεγε ή κυρά-Μάρθα. Κι' ή μα-μά μου είναι ένας άγγελος, που μου ψηλά, για να μη τρέξη το δάκρυ που τρεμόπαιζε στην ά-κρη, σκεφτόμουνά με πίκρα πό-σο ή κάθε εύτυχία εδώ κάτω είναι και μιά ώραία ψευτιά...
Τό ράσιμα μεγάλωνε γρήγο-ρα. Κάποτε έφθασε το τέλος: Χώρισαν. Τό χτύπημα ήταν με-γάλο, άβάσταχτα βαρύ.

Τό είδωλο έσπασε.

Πόσον καιρό έμενα κυττάζω-τας τα σκόρπια κομμάτια; Δε συναρμολογήθηκαν ποτέ πιά, και τό παλιό όνειρο δεν έανα-στήθηκε.
Γνώρισα πόσο μικρός είναι ό άνθρωπος, πόσο αδύναμος στέκει μπροστά στη μυστηρι-κή δύναμη που τον οδηγεί σά φτωχό, αδύναμο κορμάκι, που καλός ή κακός βοριάς σπρώχνει άδιάκοπα στο δρόμο της χαράς και του πόνου. Γνώρισα και φοβάμαι. Δε θάθελα να έανα-πονέσω, δε θάθελα να έανακλά-ωμ πάνωσε καινούργια συντριμ-μια... Μ' ένοιωσε τώρα γιατί ζήταω έσένα μέσα μου;
Δεν έχω να σου πω τίποτ' άλλο...

Μισό τα είδωλα από τότε που έμαθα πόσο εύκολα σπά-ζουν.

γαλμένο κοριτσάκι μου είχε δείξει μιά ζωντανή εικόνα της ζωής...

Όσο μεγάλωνα, ό πατέρας και ή μητέρα δεν κλείνονταν πιά στην κάμαρά τους να συ-ζητήσουν, όπως έκαναν άλλοτε, τα μεσημέρια... Κι' εγώ δεν έ-βλεπα τό δέλημα τους πάντα χαρούμενο, έάστερο και δυνα-τό. Άκουγα να μιλούν για τίς υποθέσεις και τα σχέδιά τους. Την πρώτη φορά που μπόρεσα να παρακολουθήσω την άγωνία του πατέρα γύρω σε κάποια δική, διαπίστωσα με δυσάρε-στη έκπληξη ότι ό «επιπόθε» μου δεν ήταν καθόλου ένας παν-τοδύναμος ήρωας που τίποτα δε μπόρουσε να τον λυγίσει. Κι' ό-ταν άργότερα άκόμα, πολύ άρ-γότερα, έπιανα τη μαμά κά-ποιες στιγμές με βουρκωμένα μάτια, τότε με πόνω, με πόνο βαθύ, άνακαλύψα πως τα είδω-λα μπορεί και να κλαίνε...

Τόν τελευταίο καιρό ό πατέ-ρας είχε γίνει πολύ νευρικός. Όλα του έφταγαν, με τό πα-ραμικρό έβαζε τίς φωνές. Τό στίτι μας, που ήταν άλλοτε τόσο χαρούμενο, άρχισε να μοιάζει με κόλαση. Και τό πρό-σωπό της μαμάς γινόταν όλο-να και πιο χλωμό, τα μάτια της πιο θαυόαυλα και πιο κόκ-κινα... Θεέ μου! Πόσες φορές τ' άκουσα, τα δυο πλάσματα που άγαπούσα, ν' αλλάζουν με-ταξύ τους λόγια σκληρά... Χτυ-πήματα φοιχτά, χτυπήματα δι-χως όΙΚτο, πάνω σ' ένα φτωχό είδωλο που είχα λατρεύει...

Ήμουνά δεκαπέντε χρόνων, και μπορούσα πιά να καταλα-βαίνω πολλά πράγματα. Μιά μέρα έμαθα την άλήθεια: Μιά άλλη γυναίκα είχε μπει στη σκέ-ψη και στη ζωή του πατέρα. Η μαμά υπέφερε, πονούσε και θαρρώνας με μεγάλη πιά, μου άνοιγε την καρδιά της. Ήταν εκείνη τώρα που έρχονταν να κρύψω το κεφάλι της στον ώμο μου και μου μιλούσε, μου μι-λούσε... Κι' εγώ ήμουν ή «δυ-νατή», που έκλεινα μέσα μου, που άκουγα και παρηγορούσα... Η ψυχή μου πνιγόταν σε μιά άτελεισμένη πάλη ανάμεσά τους, και τα χείλη μου έμεναν κλειστά. Όμως όταν άνδρειο ξένοι έπέμεναν από συνήθεια να με φωνάζουν «εύτυχισμένο παι-δί», χαμογελάωσα τώρα θλιμ-μένα. Κι' ενώ τέντωνά τα μάτια μου ψηλά, για να μη τρέξη το δάκρυ που τρεμόπαιζε στην ά-κρη, σκεφτόμουνά με πίκρα πό-σο ή κάθε εύτυχία εδώ κάτω είναι και μιά ώραία ψευτιά...

Τό ράσιμα μεγάλωνε γρήγο-ρα. Κάποτε έφθασε το τέλος: Χώρισαν. Τό χτύπημα ήταν με-γάλο, άβάσταχτα βαρύ.

Τό είδωλο έσπασε.

Πόσον καιρό έμενα κυττάζω-τας τα σκόρπια κομμάτια; Δε συναρμολογήθηκαν ποτέ πιά, και τό παλιό όνειρο δεν έανα-στήθηκε.
Γνώρισα πόσο μικρός είναι ό άνθρωπος, πόσο αδύναμος στέκει μπροστά στη μυστηρι-κή δύναμη που τον οδηγεί σά φτωχό, αδύναμο κορμάκι, που καλός ή κακός βοριάς σπρώχνει άδιάκοπα στο δρόμο της χαράς και του πόνου. Γνώρισα και φοβάμαι. Δε θάθελα να έανα-πονέσω, δε θάθελα να έανακλά-ωμ πάνωσε καινούργια συντριμ-μια... Μ' ένοιωσε τώρα γιατί ζήταω έσένα μέσα μου;
Δεν έχω να σου πω τίποτ' άλλο...

Μισό τα είδωλα από τότε που έμαθα πόσο εύκολα σπά-ζουν.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΙ ΔΙΑΒΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΑΝΤΙΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

Πρέπει να προσέχουμε πολύ έμεις οι μητέρες με τους «μύ-θους» που λέμε στα παιδιά μας, είτε για να τα διασκεδά-σουμε είτε για να τα ήθικο-ποιήσουμε. Γιατί συχνότατα τό ήθικό συμπέρασμα των μύθων είναι αντιπαιδαγωγικό.
Όλοι ξέρουμε τό ποίημα του λαού:

Νύχτα ό λαγός έβγήκε
λαχανόκηπο εύρηκε,
μπάνει μέσα και άρχίζει
την κοιλιά του να γεμίζει.

★
Δυστυχία του! Παρέκει
κυνηγός με τό τουφέκι!
Τόν πτώχόν παραμονεύει
πλησιάζει και σκοπεύει.

★
Μπάμ! ήκούσθη στον άέρα,
πλήν τό βόλια έπήγαν πέρα
και τό ζών τό καημένο
έτινάχθη τρομαγμένο.

★
Τρέχει ό λαγός άκόμα
με τό λάχανο στο στόμα
κι' έδιδάχθη να προσέχει
που έμβαίνει και που τρέχει!

Τα παιδιά συμπιθαίνουν τό λαγό τον «φτωχό» και τον «κατημένο». Και χρίονται που γλύτωσε από τα βόλια. Άντι-θέτως τα παιδιά νιώθουν αντι-πάθεια έναντιόν του κυνηγού και τού... λαχανόκηπου! Γιατί, άπλούστατα, όλα τα παιδάκια ως δέκα-δώδεκα χρόνων, έ-χουμε κάτι το κοινό με τό λα-γό: τρελλαινόνται να μπαίνουν σε ξένα περιβόλια, να κλέβου-νε τσάγαλα και κορόμυλα κι' όταν τους πάρη μυρωδιά ό νοι-κοκύρης και τα κυνηγήσει, να γίνονται κουρνιαχτός. Αυτό βέ-βαια δεν είναι ούτε ήθικό ό, ούτε δίκιο! Άλλά τό έπιμύ-θιο του ποιήματος είναι καθα-ρά και έάστερο κόκο: «Άμα δηλαδή την έπαθε ό λαγός και κινδύνεωε ν' άφήση το τομάρι του στο λαχανόκηπο, έγινε έ-ξυπνότερος! Έδιδάχθη στο έξης όχι να μην κλαίβη, να μην έμβαίνει σε ξένα περιβόλια, αλλά όταν έμβαί-νη να προσέχει περισσότερο. Έτσι λοιπόν μ' αυτό τό τρα-γουδάκι, που υπήρχε σ' όλα σχεδόν τ' Άναγνωσταρία του παλιού καιρού, έδιδά-σκε το παιδί όχι να μην κλέβη, αλλά να προσέχει μίν τό πιάσουν όταν κλέβη!

★
Τό λαγό έπρεπε να τον πυ-ροβολήση ό νοικοκύρης, όχι ό κυνηγός. Γιατί κι' ό κυνηγός που κυνηγάει σε ξένο λαχανό-κηπο, είναι κι' αυτός... κλέ-φτης!

Άλλά ή αντιπαιδαγωγικό-τητα του μύθου δεν είναι μό-νον ήθική, είναι και νυστατική. Τό παιδί μαθαίνει σωστά πως ό λαγός, δοσκάνε τη νύχτα, αλλά μαθαίνει ψευδώς ό: ό κυνηγός κυνηγάνε τη νύχτα. Μόνο ό λαοοκοκνηγοί. Τό παιδί λοιπόν μπορεί να σχηματίση την ιδέα πως έπι-τρέπεται τό κυνήγι τη νύχτα ή πως δεν έπιτρέπεται μόν, άλλ' ό καλός κυνηγός παραβαίνει τους νόμους.

Άλλο γνωστικό λάθος είναι τούτο: τό συμπέρασμα, πως ό λαγός ή δεν πρέπει να τρώ-νε λάχανα που μονάχα στα περιβόλια υπάρχουν, ή πως

πρέπει να μην τα κλέβουν, άλ-λά να τα αγοράζουν!

★
Ίδου κι' ένας άλλος πεζός «μύθος», που θέλει να είναι παιδαγωγικός:

Ήτανε, λέει, ένας φτωχός, που κατοικούσε σε μιά χαμο-κέλλα, αντίκρυ στο σαραί έ-νός άρχοντα. Ό φτωχός δού-λευε άπ' τό πρωί ως τό βρά-δυ μπαλωματής και δε χόρ-ταινε ψωμί μήτε αυτός μήτε ή φαμίλια του. Καί τάχε με τον άρχοντα, που χαιρόταν όλα τα καλά, χωρίς να δουλεύη.

Μιά μέρα δε βάσταξε ό άρ-χοντας και κατέβηκε στην αυ-λή του φτωγογειτονιά του:

— Τι κλαίγεις άπό τό πού; ως τό βράδυ και με κα-κομελετάς; Τι σου φταίω;

— Είσαι πλούσιος και τά-χεις όλα, ενώ εγώ δεν έχω τί-ποτα. Με άδίκησε ό Θεός!

— Δε σε άδίκησε ό Θεός. Έσύ άδικείς τό Θεό. Γιατί ό Θεός σ' έκανε πλούσιώτατο.

— Ήμένα;

— Ναι. Άν σου δώσω χί-λιες λίρες, μου δίνεις τό ένα σου μάτι;

— Τι έκανε, λέει; Να σου δώσω τό φός μου για λεφτά; Ούτε για δέκα χιλιάδες λίρες!

— Τότε δώσε μου τό χέρι.

— Άει, φεύγα!

— Δώσε μου τό πόδι σου!

— Φεύγεις, ή θα πάρω τό λουρί...

Τό βλέπεις; Κάνε τη σου-μα και θά ιδής, πως είσαι όλα-κερος κατωμένος από μάλαμα!

Όταν τ' άκουσε αυτά ό... κατά φαντασίαν φτωχός, πεί-σθηκε πως είναι πλουσιώτα-τος, αλλά δε... ν χόρτασε.

Όλη αυτή ή ιστορία στη-ρίζεται σ' ένα σόφισμα. Πως είναι τό ίδιο πράγμα άν ένα ά-χλάδι τό τρώη αυτός ή ό συμ-μαθητής του!

★
Άλλά πολύ πιο αντιπαιδα-γωγικός μύθος είναι αυτός του «άπειθους άρνίον»:

Τό άρνάκι ήταν ζωηρό και δεν άκουγε τη μαμά του.

— Μην άλαργύνεις από κον-τά μου. Θά σε φάη ό λύκος.

Άλλά τό «άνηστον και ά-πειθες άρνίον» δεν άκουγε τη μάνα του. Και μιά μέρα ό λύ-κος τό βρήκε ξεμοναχισμένο στο ρουμάνι και τόφανε!

Τό ήθικό συμπέρασμα που θέλουμε να δνάλουμε άπ' αυ-τόν τό μύθο είναι τούτο: «Τά παιδιά πρέπει ν' άκούνε τους γοείς των».

Άλλά δεν δγαίνει, δυστυ-χώς, αυτό τό συμπέρασμα. Σε πολλά παιδάκια διηγήθηκεμε αυτόν τό μύθο και τα ρωτήσα-με κατόπιν τί καταλάβαινε.

Τό ένα μας είπε:

— Να μην άκούμε τη μάνα μας, αλλά και να μη μάς τρώη ό λύκος!

Άλλο:

— Για τόσο μικρό πράγμα τόσο μεγάλη τιμωρία!...

Άλλο:

— Άν τό άρνάκι ήτανε φοό-νιμο, θά καθότανε κοντά στη μάνα του και τότες ό λύκος θάτρωγε και τους δυό!

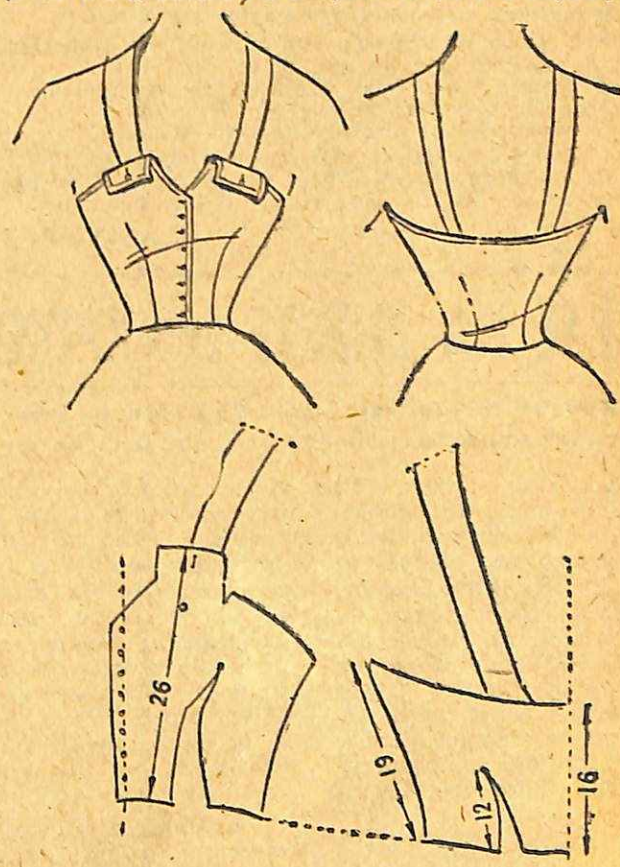
Άλλο:

— Άν δεν ήτανε άταχτο τό άρνάκι, δε θά τότρωγε ό λύ-κος. Θά τό τρώγαμε έμείς!

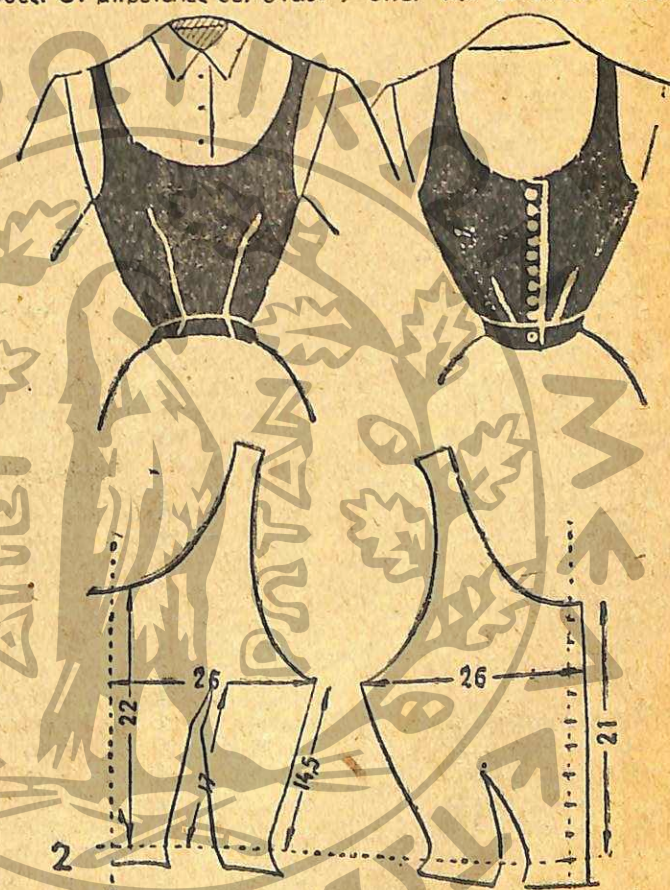
Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Τό κορσάζ - κορσελέ

Μετά τό κόψιμο μιάς φούστας της μόδας, ύπάρχει μεγάλη πι-θανότης να σας περισσέψουν μερικά μεγάλα άποκόμματα. Φτιά-ζετε μ' αυτά ένα σύνολο πολύ πρακτικό με ένα κορσάζ-κορσελέ

Μοντέλο κουμπωτό έμπρός, πο-λύ έφαρμοστό στο σώμα με πέννες. Οι μπρετέλες δεν σταυ-ρώνουν. Ένα κουμπωτό καπ-κι στη βάση τους, στο στήθος, δίνει την έντύπωση τσέπης.

Μοντέλο κουμπωτό στην πλά-τη. Οι μπρετέλες είναι μονο-κόμματα με τό κορσελέ και διαγράφουν ένα μεγάλο στρο-γυλό ντεκολτέ. Μεγάλη σημα-σία πρέπει ν' άποδοθή στη πέννα του στήθους, που ό ρό-λος της είναι να κάνει τό κορ-σελέ έφαρμοστό, όχι όμως κο-πολύ στενό.

* Μιά γυναίκα ζητάει συμβουλή *

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κάθε φορά που φοράω τό βραδυνό μου φό-ρεμα, άναρωτιέμαι: Γιατί τό δέρμα του προσώπου μου δεν είναι τόσο άπαλό και ώρατο σαν των ώμων μου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Αυτή είναι ή περίπτωση πολλών γυναικών. Τό δέρμα του προσώπου είναι έκτε-θειμένο, σ' όλες τις καιρικές μεταβολές που τό κουράζουν και τό μαραι-νούν. Παρ' όλα αυτά, χάρις σε ιδιαίτερες φροντίδες, τό δέρμα σας μπορεί να έα-ναγίνη ώρατο και γοητευ-τικό. Κάνετε και οεις ό,τι κάνουν έκατομύρια γυναί-κες που σ' όλο τον κόσμο, περριποιούνται και ώμορφαι-νουν τό δέρμα τους με την κρέμα Tokalon.

Οι πόνους διαλύει τις πε-ριττές ουλές που είναι ή αίτια της άτέλειας του δερ-ματός σας. Ξανσφίγγει τους άνοιγμένους πόρους. Άλλά πρέπει να προσέχε-τε να διατηρήσετε ούτην την ξανακερδισμένη ώμορ-φία. Τό βράδυ μεταχειρίζε-στε την ροζ κρέμα νυχτός που έμποδίζει να σχηματι-σθούν ρυτίδες ξαναδίνον-τας στο δέρμα σας την φρεσκάδα του και τό νεό-τα του. Και κάθε πρωί δά ξυπνάτε μ' ένα δέρμα πιο καθαρό, πιο φωτεινό.

Μα ήταν γραφτό μου να νοιώσω, με τρόπο πολύ σκλη-ρό, πόσο νωρίς τό πρόωρα με-

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΚΡΙΝΟΔΑΧΤΥΛΗΣ

«Έλα να φύγουμε από δω, τόν κόσμο αλχημονώντας, σε δάση καταπράσινα, σ' έρημικές πηγές, να τρέχουμε απ' τών λουλουδιών τ' άρώματα μεθώντας κι' από γλυκό κελάιδισμα τις δροσοχαρουγές.
«Έλα να λέμε δλημερίς του έρωτα τραγούδια κι' ως θγαίνει το γλυκύτατον άστέρι τών βουσκών σε ύπνο γλυκό να γέρνουμε, σε στρώμα από λουλούδια, πλάι σε νερά τρεχούμενα στις ρίζες τών ιτιών.
Θε να περάσει η άνοιξη κι' ο γελαστός του Άπριλη, ο ξανθός ήλιος άττονος άπλερο φώς θα χύνει. Μά το γλυκό μεθύσι μας άχλώμιστο θα μείνει,
Όσο τὰ ρόδα θα γελούν στα έρωτικά σου χείλη, στο πρόσωπό σου όσο θ' άνθουν της νιότης οι άδροι κρίνοι κι' άκόμα όσο θα λάμπουν τα μάτια σου, δυο ήλιοι!

N. XANTZAPAS

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΖΗΣΕΤΕ 100 ΧΡΟΝΙΑ;

Κάνετε οικογένεια συμβουλίζει ο γιατρός Άδράνωφ μαθητής του Μπογκομόλετς

Για να ζήση κανείς 100 χρόνια, και ίσως και περισσότερο, πρέπει απαραίτητως να έχη γύρω του οικογένεια και να μη μένη ποτέ άεργος. Αυτά είναι, τουλάχιστον, ώρισμα από τα συμπεράσματα στα όποια κατέληξε ένας Ρώσος γιατρός, ο Δρ Άδράνωφ, μαθητής και άλλοτε βοηθός του καθηγητού Μπογκομόλετς στο έργαστήριο φυσιολογίας του Σαράτωφ.

Στο μηνιαίο Δελτίο του Πανεπιστημίου αυτού, δημοσιεύεται μια έκθεσις του Δρος Άδράνωφ, όπου αναφέρονται τα συμπεράσματα των έρευνών του «έπι τών κοινωνικών, διανοητικών και θεραπευτικών αιτίων της μακροβιότητος» στην έπαρχία της Γεωργίας, που φημίζεται για την μακροβιότητα των κατοίκων της.

Στην έκθεσί του, ο Δρ. Άδράνωφ αναφέρει τις περιπτώσεις 37 ανδρών και γυναικών, ηλικίας 100 και πλέον έτών, τους οποίους εξέτασε. Σαν πρώτο συμπέρασμα αναφέρει ότι, παρά τα συνήθως πιστευόμενα, ο αριθμός των ανδρών που φθάνουν τα 100 είναι ίδιος, και ίσως και μεγαλύτερος, από τον αριθμό των εκατοντούτιδων γυναικών: στις 37 περιπτώσεις, υπάρχουν 20 άνδρες και 17 γυναίκες. Οι δυο μεγαλύτεροι από τους άνδρες είναι ηλικίας 113 και 107 έτών, ενώ η πιο ηλικιωμένη γυναίκα είναι «μόνον» 106 έτών.

Δεύτερο συμπέρασμα: εκείνο που συντελεί περισσότερο στη μακροβιότητα, τόσο των ανδρών, όσο και των γυναικών, είναι... η οικογένεια. Οι γέροι που έχουν μείνει άνυπαντροι, ή έχουν παντρευτεί αλλά δεν απέκτησαν παιδιά, σπάνια ξεπερνούν τα 80 ή τα 90 χρόνια. Όχι μόνον έπειδή δεν έχουν κανένα

να τους θρέψη και να τους περιποιηθή, ιδίως αν άρρωστήσουν, αλλά και γιατί ή μοναξιά προσβάλλει βαθειά το ήθικό τους. 26 από τους 37 γέρους είχαν γύρω τους πολυάριθμη οικογένεια. 5 μόνον βρισκόταν σε γηροκομεία, 5 άλλοι κατοικούσαν με κάποιο άλλο άτομο, φίλο ή μακρινό συγγενή ενώ ο τελευταίος — μια γρηούλα 99 έτών—έμενε ολομόναχη.

Άλλο συμπέρασμα, λιγώτερο πρωτότυπο: για να ζήση κανείς πολλά χρόνια, δεν πρέπει να μένη άεργος. 34 από τους 37 γέρους που εξέτασθηκαν άπασχολούντο με κάτι τουλάχιστον 4 ώρες την ημέρα, ένας δε απ' αυτούς — παπουτοής — ηλικίας 103 έτών, εργαζόταν 8 με 10 ώρες.

Από τη στιγμή που θα άρρωστήση και θα μείνη άδρανής, ο έκατοντούτης ζυγώνει στο τέλος του. Με άλλα λόγια, όπως λέει και ο Δρ Άδράνωφ, «δεν φτάνει κανείς τα 100 χρόνια όταν είναι τεμπέλης».

Όσον άφορά τη διαίτα που ακολουθούν οι διάφοροι αυτοί τύποι, και που τους επέτρεψε να φθάσουν στην έντυπωσιακή ηλικία τους, δεν είναι διόλου όμοιομορφη: Ένας γερονταγικός, που ήταν... μούτσος την εποχή του Κριμαϊκού πολέμου, και που είναι σήμερα 107 χρονών, εξακολουθεί να πίνει πρωί, και άλλο ένα το βράδυ! Αντίθετα, η πιο ηλικιωμένη από τις γυναίκες (106 έτών) δεν τρώει πιά διόλου κρέας και δεν πίνει κανένα οινόπνευματώδες ποτό, από την εποχή που είχε μια «σοβαρή προσβολή», σε ηλικία 63 έτών, δηλαδή... πριν 43 χρόνια!

29 από τους γέρους αυτούς δεν ήταν ποτέ πολυφάγες. 2 μόνον απ' αυτούς

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ

Οι ούδετεροι τόνοι είναι έφέτος πάρα πολύ στη μόδα. Ιδιαίτερα όταν φωτίζονται από χαρουμενα καρδιά, όπως αυτό το γοητευτικό μοντέλο του οίκου Ντερέτα του Λονδίνου. Το μπλε κλείνει κάτω από το γιακάκι με μπουτινέ κουμπάκια. Το φερεματάκι έχει στη φούστα στρογγυλάδες με έσωτερικές τσέπες.

είναι χορτοφάγοι από τα νιάτα τους. Οι άλλοι έγιναν όταν έφτασαν σε ηλικία 60 ως 100 έτών, 6 όμως απ' αυτούς εξακολουθούν και σήμερα να τρώνε κάθε τόσο κρέας.

35 δεν τρώνε παρά μόνο μια φορά την ημέρα, 2 είναι

έντελως τυφλοί, 20 βλέπουν μέτρια και 4.. διαβάζουν κάθε πρωί μόνοι τους την έφημερίδα.

14 μόνον από τους γέρους ζούν άκόμη με τους συντρόφους της ζωής τους, ενώ 6 χήροι είναι πρόθυμοι... να ξαναπαντρευθούν!

ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΤΕ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΤΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΑΣ

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ, ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ, ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ. ΠΡΟ

ΠΑΝΤΟΣ ΟΜΩΣ ΔΩΣΤΕ ΤΟ ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΣΑΣ ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΗ, ΑΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΠΩΣ

ΠΡΕΠΕΙ, ΟΠΩΣ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΖΙ ΣΑΣ, ΙΣΩΣ ΝΑ ΤΟΝ ΒΟΗΘΗΣΗ ΝΑ ΓΙΝΗ.

Κύριοί μου, ξέρετε πώς πρέπει να συμπεριφέρεσθε στη γυναίκα σας; Ξέρετε τί πρέπει να κάνετε για να την έχετε ευτυχισμένη, να την κάνετε να είναι πάντα έρωτευμένη μαζί σας και να σας βλέπη με τα μάτια που άσφαλώς θέλετε να σας βλέπη — σαν τον καλύτερο, τον ιδεωδέστερο, τον ευγενικώτερο άνδρα του κόσμου; Διαβάστε αυτές τις λίγες και άπλες συμβουλές που ακολουθούν. Και μη ξεχνάτε ποτέ ότι μια γυναίκα είναι σαν... ένα πιάνο. Μάλιστα, μη γελάτε! Άκριβώς σαν ένα πιάνο: Άν ξέρετε πώς πρέπει να παίζετε, το πιάνο σας θα κάνει να άντηχήσουν θαυμάσιες μελωδίες. Άν όμως, χωρίς να ξέρετε να παίζετε, αρχίσετε να χτυπάτε στην τύχη τα πλήκτρα, θα δγούν από κεί μέσα οι πιο άπληθες και οι πιο ακρόχες νότες, που θα σας έκνευρίσουν... και σάς και τους γείτονες... Η μόνη διαφορά της γυναίκας σας και του πιάνου είναι ότι μπορείτε πολύ πιο γρήγορα και εύκολα να μελετήσετε και να μάθετε τη γυναίκα σας απ' ό,τι μπορείτε να μελετήσετε και να μάθετε... πιάνο.

1. Τηλεφωνήτε της γυναίκας σας στη μέση του πρωινού ή του άπογεύματος και πείτε της: «Ήθελα μόνο ν' ακούσω τη φωνή σου, χρυσ μου». (Μην προσέσετε όμως: «Έστειλες το κοστούμι μου στο καθαριστήριο;», γιατί τότε τα καταστρέφετε όλα...).

2. Μια και ξέρετε χωρίς καμιά άμφιβολία ότι όποσδήποτε πρόκειται να άγοράση κάποιο καινούργιο καπέλο και ότι — πάλι όποσδήποτε — έσεις πρόκειται να το πληρώσετε, τί όφελει να γκρινιάζετε και να δείχνετε άπροθυμία; Κυττάξτε την με θαυμασμό σήμερα το βράδυ και πείτε της: «Μαίρη, γιατί δεν άγοράζεις ένα καινούργιο κόκκινο καπέλακι, που ξέρεις ότι σου πηγαίνει τόσο; Είδα ένα σήμερα στη βιτρίνα του Χ... Πήγαίνε να το δής και πές μου πόσο κάνει!...» Θα ξεδώσετε τα ίδια λεπτά, αλλά το κέρδος σας θα είναι πολύ σημαντικό...

3. Συνοδεύετε ευχάριστα τη γυναίκα σας στα καταστήματα και τα δημόσια κέντρα. Έχετε τη γνώμη ότι είσθε πολύ συμπαθητικός και ευχάριστος στη θέα, όταν περπατάτε διαστικά ένα—δυο βήματα μπροστά της, μ' ένα ύφος σά να θέλατε να πητε: «Βαρέθηκα ν' ακούω γι' αυτά τα πράγματα που χρειάζονται για το σπίτι μας, αλλά αναγκάζομαι να έρθω μαζί, γιατί άλλιώς ή γυναίκα μου θα σκορπίση τα λεπτά της δεξιά και άριστερά σε άχρηστα πράγματα!».

4) Συζητήτε με τη γυναίκα σας. Μην θγαίτε μονούλλαβα από τα σφιγμένα χείλη σας καθώς περπατάτε, και την άναγκάζετε να τρέχη από δίπλα σας, προσπαθώντας με άγωνία να άρπάξη κάποιο από τις ...σοφίες που άφίνετε να σας έφεύγουν καθώς μετακινείσθε όλοταχώς. Φροντίστε να διατηρήτε πάντα ένα ευχάριστο ύφος, ιδίως όταν βρίσκεσθε μπροστά σε άλλο κόσμο. Άκόμη και αν βρίσκετε τίποτε ένδιαφέρον να της πητε και αρχίσετε να της άπαγγέλλετε την... προπαίδεια, με χαρούμενο και ευχάριστο ύφος, όλοι όσοι σας βλέπουν θα σας ζηλέψουν και θα ρωτήσουν να μάθουν ποιο είναι αυτό το άγαπημένο ζευγάρι.

5. Φέρνετε της από ένα λουλούδι μια φορά κάθε τόσο — και πείτε της πως σας φάνηκε να της μοιάζει τόσο πολύ (ή σας θυμισε τον όμορφο χαρακτήρα της) ώστε δεν μπορέσατε να άντισταθήτε στον πειρασμό και της το φέρετε για να ιδη κι' εκείνη με τί μοιάζει στα μάτια σας! Είναι μια μικρή χειρονομία που έχει πάντα καταπληκτικά άποτελέσματα.

6. Και ή μεγαλύτερη δύναμι του κόσμου δεν θα υπορέση να την άπομακρύνη από κοντά σας, αν της κάνετε κάθε τόσο ένα μικρό (με κανένα τρόπο μεγάλο!) κοπλιμένο, μπροστά σε άλλους ανθρώπους. Μη παίρνετε εκείνο το ήρωικό και πειρακτικό ύφος εις βάρος της,

που κανείς δεν μπορεί να το βρική διασκεδαστικό. Δεν είναι διόλου άστείο— έστω και αν έσεις διασκεδάετε έτσι — να πειράζετε διαρκώς το σύντροφό σας για το πασομικρό λάθος του — ιδίως μάλιστα όταν βρίσκεσθε και μπροστά σε τρίτους.

7. Κάνετε άκόμη και κάτι που δεν το περιμένει ποτέ εκείνη: Ύποστηρίξτε ε τ η ν ό τ α ν έ χ η ι ά δ ι κ ο . Είναι ή πράξις από την όποια μπορείτε να έχετε το μεγαλύτερο κέρδος. Άξίζει περισσότερο και από τόν έπαινο, γιατί εκείνη ξέρει πως δεν το αξίζει, και ή ένδειξις αυτή της άγάπης και της άφοσίωσης σας σ' αυτήν, θα την κάνει να συγκινηθή πολύ περισσότερο απ' ό,τι θα τη συγκινούσαν δυνά όλόκληρα έπαινων που θα τής άξιζε πραγματικά για κάποια καλή της πράξι.

Φροντίστε όμως να έχετε και... μια καρέκλα πρόχειρη, για να υπορέση ή γυναίκα σας να καθήση, καθώς θα νοιώση — άσφαλώς — τα γόνατά της να λυγίζουν από την κατάπληξη για την άνέλπιστη συνηγορία σας. Πείτε στα χείλη σας: «Κάνετε ό,τι σας λέει ή μητέρα σας. Έχει συνήθως δίκιο με ό,τι λέει. Έστω και αν δεν μπορούμε να το καταλάβουμε άμέσως!». Τα παιδιά σας θα σας κυττάζουν και τους δυο με τέτοια υπερφάνεια, ώστε θα νοιώσετε την καρδιά σας να ζεσταίνεται και να δένεσθε άκόμη περισσότερο μαζί τους.

8. Άν δεν σας άρέση το πως έμφανίζεται η πω, την ώρα που πρωινού καφέ, αγοράστε της μόνος σας μια ρούπα του σπιτιού που να είναι του γούστου σας και πείτε της ότι την κολακεύει πολύ και της τονίζει τα όμορφα σημεία.

9. Δώστε στη γυναίκα σας να καταλάβη ότι αξίζει τον κόπο να φροντίξη να σας ευχαρίστη. Έκτιμήστε κάθε σχετική της προσπάθεια και πείτε της το! Άν κάνετε το σπiti σας έναν ευχάριστο και ευτυχισμένο τόπο για τη γυναίκα σας, θα μεταβληθή άμέσως — σαν με μαγικό τρόπο—σε ευχάριστο και ευτυχισμένο τόπο και για σας...

10. Μην άμελήτε να μεταφέρετε στη γυναίκα σας τις ευθιμής ιστορίες ή τα διασκεδαστικά νέα που άκούσατε στη δουλειά σας ή με τους φίλους σας. Ένας γάμος καταντά σωστό πτώμα, όταν ο άνδρας και ή γυναίκα άρχίσουν να νοιώθουν ότι δεν χρειάζεται — ή δεν έχουν τη διάθεσι — να φανούν ευχάριστοι και διασκεδαστικοί ο ένας στον άλλον.

Τέλος, μη ξεχνάτε ότι ή άγάπη είναι ή πιο έπικερδής τοποθέτησι στον κόσμο. Έπενδύστε λοιπόν τον έουτό σας, τα χρήματά σας, και όλο το χρόνο που διαθέτετε, στην άγάπη: Δεν θα άργήσετε να καταλάβετε ότι είσαστε πραγματικά πλούσιος...

Ένα εϋδυμο μάθημα σεξουαλικής άγωγής

Όταν συλλογίζομαι ότι πριν περάσουν άκόμη δέκα χρόνια, όλοι οι μαθηταί — άγόρια και κορίτσια — θα διδάσκονται από το δημοτικό σχολείο τα πρώτα στοιχεία της σεξουαλικής άγωγής, δεν μπορώ να μη σκεφθώ τί διασκεδαστικές καταστάσεις και έπεισοδια πρόκειται να δημιουργήση μια τέτοια επανάστασι στην άνατροφή τών παιδιών.

Στις Ήνωμένες Πολιτείες, όπου τέτοια μαθήματα έχουν από καιρό περιληφθή στην ύλη που διδάσκονται στα σχολεία, ο δασκαλος μιλεί για τα θέματα αυτά με το ίδιο απλό ύφος που μιλεί και για όποσδήποτε άλλο κεφάλαιο της φυσικής ιστορίας. Όπως χρειάζεται ένα κορίδι και μια προβατίνα για να γίνει ένα άνάκι—έξηγει— έτσι και ένα μικρό προέχεται από την ένωση ενός άνδρα και μιας γυναίκας.

Ας πει το παιδί ενα μικρό τοίχο μεγάλους χρωματιστούς πιακές που δείχνουν σχηματικά, άριστερα, τη γυναίκα: όργανα: τις ώοθήκες και τη μήτρα, δεξιά, τα άδρα... και πάλι από πώς ένα μικρό κύτταρο που θγαίνει από τα άνδρικά όργανα και είναι έρωσμένο με 24 χρωμοσώματα, μπαίνει σε ένα άλλο κύτταρο που έχει δγνή από μια ώοθηκη και που είναι έρωσμένο με 24 χρωμοσώματα. Έτσι, ουργεί ένα ώαριο. Και πώς το ώαριο αυτό εξέλλισεται και καταλήγει, ύστερα από έννα μήνες, στην έμφανισι στον κόσμο ενός μικρού άδελφού ή μιας μικρής άδελφούλας... στην τύχη.

Αυτά συλλογίζομαι λοιπόν και φαντάζομαι με τη σκέψι μου τα παιδιά μας, καθώς θα γυρίζουν από το σχολείο τους, περήφανα και ένθουσιασμένα για την καινούργια έπιστήμη που διδάσκον.

—Μαμά! Άν δρής τί μας έμαθαν σήμερα στο σχολείο!

—Τί σας έμαθαν;

—Μας έμαθαν πως γίνονται τα παιδιά!....

—Τί έκανε λέει; Σας έμαθαν πως γίνονται τα παιδιά;... Αυτό μάς έλεπε τώρα! Και πως γίνονται λοιπόν τα παιδιά; —Θα έπρεπε να το ξέρης, άπαντά ο Γιαννάκης.

—Θα σε δείρω!

—Για πές μου λοιπόν να δούμε, ξέρεις!

Η μητέρα κάθεται στην καρέκλα. Ο πατέρας σκουπίζει το μέτωπό του που έχει ιδρώσει.

—Τέλος πάντων, λέει, άς παραδεχτούμε ότι δεν το ξέρω. Πές μας το λοιπόν έσύ που το έμαδες.

—Νά, έξηγει ο Γιαννάκης. Παίρνουμε ένα κύτταρο που έχει δγνή από τα όργανα άναπαραγωγής του άνδρος...

—Από τί;... Πάρα κάτω...

Και ένα κύτταρο που έχει δγνή από την ώοθηκη. Το καθένα τους έχει είκοσι—τέσσερα χρωμοσώματα. Τα χρωμοσώματα αυτά άνακατεύονται και δημιουργούν ένα ώαριο....

Ο πατέρας και ή μητέρα κυττάζουντι άποσβολωμένοι. Στην εποχή τους, τα πράγματα δεν ήταν τόσο υπερδεμένα... Δεν χρειάζοταν όλες αυτές οι ιστορίες. Συναντούσε ο ένας τον άλλον... Άγαπιόταν ο ένας με τον άλλον.... Και ή συνέχεια έρχόταν απλά και μόνη της, χωρίς κύτταρα και χρωμοσώματα....

—Όμολόγησε πως δεν ήξερες λοιπόν, μπαμπά!

—Όχι, δεν ήξερα, λέει ο πατέρας... Και έφανικά, ντροπισάμενος για την άγνοιά του, ξεσπάει:

—Και δεν μου λές, διαβολάκο, πως σε φτιάσαμε λοιπόν, ή μητέρα σου κι' έγώ; —Ο «διαβολάκος» θραμβεύει... έφ' όλου του μετώπου — όπως λένε και οι στρατηγοί.

—Πφ! λέει, περιφρονητικά, κι' έσεις κάνατε όπως σας το έξηγησα... Μόνο που δεν ξέρατε τί κάνατε!...

ΝΤΙΚ ΜΑΪΚΣ

ΟΤΑΝ φτιάχνετε φόρεμα, να μελετά-
γε πάντα με ποιό τρόπο μπορείτε
να το αλλάξετε ανάλογα με την περι-
στασι. Ένα μπολερό, μιά ζώνη μον-
τέρνα. Ένα ή δυο πανό συγκρατημένα
κάτω από τη ζώνη, σάς αλλάζουν και
σας κάνουν διαφορετική από τη μιά
στιγμή στην άλλη. Αν τηρήσετε αυ-
τόν τόν κανόνα στο ντύσιμό σας φρον-
τίζοντας να δημιουργήτε πάντα πρού-
ποθέσεις για έξυπνες μετατροπές, θα
βρίσκεσθε πάντα καλοντυμένα και
πάντα σε αρμονία με το περιβάλλον
σας. Ένα φόρεμα σε στυλ ταγιέρ σαν
αυτό που δείχνει η σελίδα μας, είναι
μιά λύσι πολύ συμπαθητική γιατί συν-
δυάζει την άκρα κομψότητα με την ά-
κρα πρακτικότητα της εποχής μας.

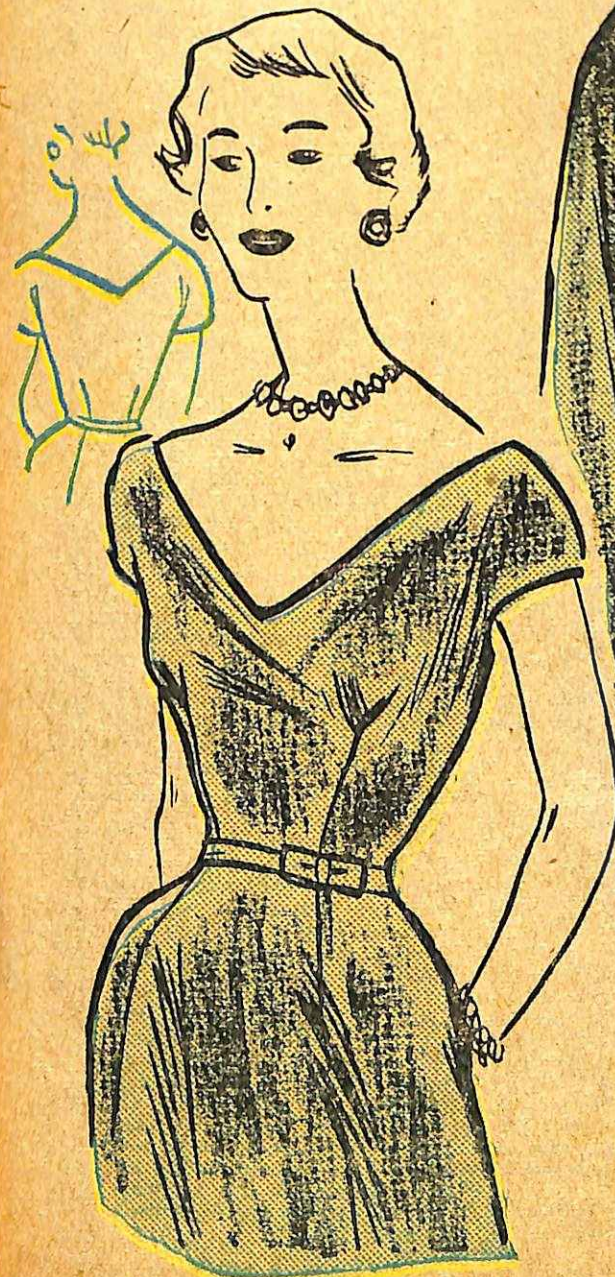

3 ΦΟΡΕΜΑΤΑ

6 ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

ΚΑΤΩ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Φόρεμα
από μεταξωτό σαντούγκ με
χαρακτηριστικό ντραπάρισμα
στο κορσάζ, που έναρμονίζε-
ται με τα δυο πανό δεξιά και
αριστερά στη φούστα. Κουμ-
πωμα από το λαιμό έως κά-
τω. Όταν αφαιρεθώ το πα-
νό, το φόρεμα μετατρέπεται
σε σπόρ. ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ Α-
ΡΙΣΤΕΡΑ: Φόρεμα μπλέ-μα-
ριν με άνοιγμα που επιτρέπει
διαφορετικά πλαστρόν και ζώ-
νη ζουντό μπου μπορεί και να
αφαιρεθώ και ν' αντικαταστα-
θώ με άλλη, στενή και δερ-
μάτινη. Η στενή φούστα
παίρνει πλάτος με ένα άνοι-
γμα μικρό πίσω στη φούστα.

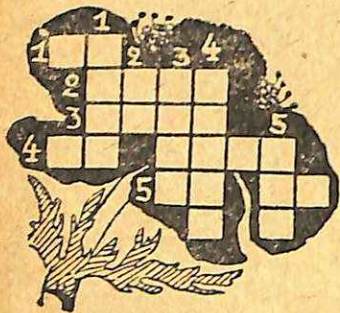
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΕ-
ΞΙΑ: Ένα μπολερό με
πιέτες ντύει το ντεκολ-
τέ και τα χέρια του ά-
πλου αυτού φορέματος,
που μπορεί και να με-
τατραπεί με μιά μπλού-
ζα σουέτερ. Η σουέ-
τερ μπλούζα μπορεί να
φορεθώ επίσης και με
φούστα πλισέ σολέιγ.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

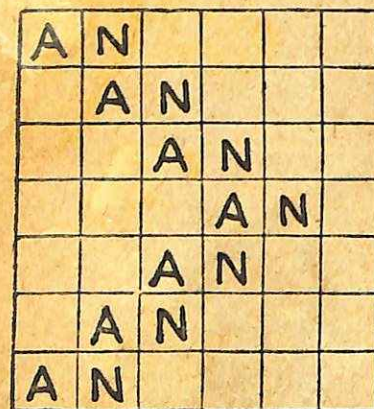

Η 'Ανεμώνη

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1.— Τό λέμε για πράγματα πρώτης ποιότητας. 2.— 'Ετσι λέμε στα μαυρά όταν θέλουμε να κοιμηθούμε. 3.— Δεν είναι γέρος. 4.— 'Αρθρο (πλ.). Τό λέτε δείχνοντας κάτι. 5.— 'Αρθρο (πλ.).— Νότα.

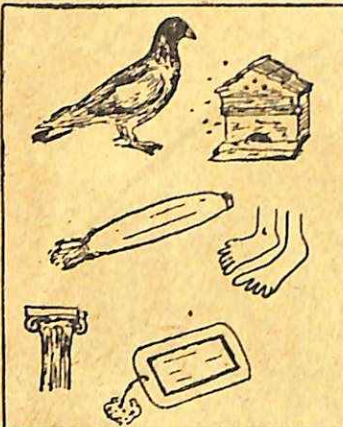
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1.— 'Ονομα γυναικείο. 2.— 'Αν προσθέσετε ένα σύμφωνο θα έχετε τ' άρ-χικά μίας ποδοσφαιρικής ομάδας. 3.— Αυτή που σας δάπτισε. 4.— Τόν χορεύουν όσοι παντρεύονται. 5.— 'Οχι τ'α μισά.

Γιά νά περνά ή ώρα

"Αν συμπληρώσετε τ'α κενά τετραγωνάκια οριζοντίως θα έχετε έπτά διάφορες λέξεις.

Βρήτε τις συνοικίες

Κάθε μία από τις παραπάνω εικόνες αντιστοιχεί με τ'ο νόμα μίας πολύ γνωστής σας συνοικίας. Μπορείτε να τις βρήτε;

Είσατε έξυπνα παιδιά;

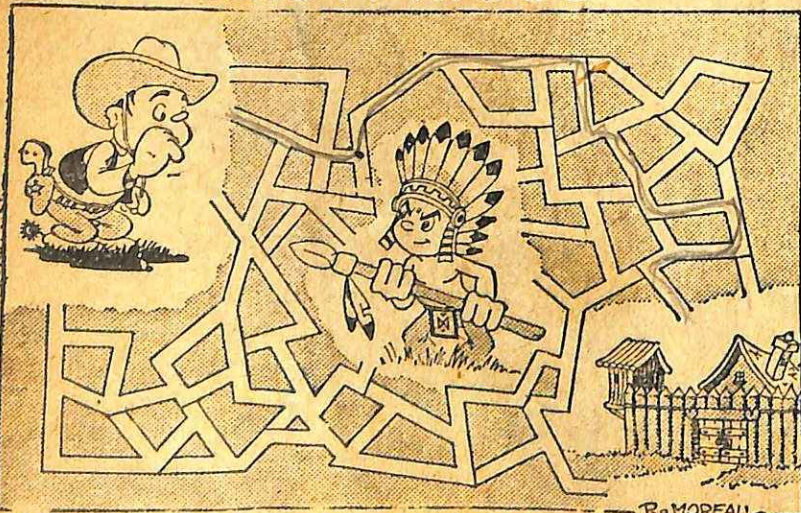
Τότε ν' απαντήσετε άμέσως στις παρακάτω ερωτήσεις. "Αν δεν τ'α καταφέρετε πολύ γρήγορα μη στενοχωριέστε. 'Α-πλούστατα δεν έυπνήσατε καλά τ'ο πρωί.

1) Σ' ένα κήπο κάτι παιδιά ανέβηκαν σε μιά κερασιά και τρώε κεράσια. 'Εκείνη την ώρα ένας άνδρας που περνούσε από τ'ο δρόμο άρχισε να τρέχει. Μπορείτε να βρήτε τ'ο γιατί;

2) Στ'ο μάθημα τών γαλλικών όλα τ'α παιδιά είναι παραδόξως ήσυχα και διαβασμένα. 'Ο δάσκαλος τους κυττάζει διαρκώς από τ'ο παράθυρο με τήν άκρη τών ματιών του. Μπορείτε να πείτε ποιόν περιμένει;

3) Σε κάποιο σταυροδρόμι τ'ο πλήθος είναι μαζεμένο γύρω από ένα αναποδογυρισμένο άμάξι. Οί ζημιές φαίνονται να είναι μεγάλες. Ξαφνικά ένας άνθρωπος ξεφεύγει από τ'ο πλήθος λέγοντας: «Θά πάω να φέρω ένα γιατρό κι' ένα πατά. Γιατί πάει να φέρη αυτά τ'α δύο πρόσωπα;

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

"Ο κάου-μπόι αυτός θέλει πολύ να πάη στ'ο φρούριο αλλά φοβάται τόν κακό 'Ινδιάνο. Μπορείτε να τόν βοηθήσετε;

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

'Ο λύκος και τ'ο ποντικάκι

Μιά μέρα που ο λύκος ο Φαταούλας πεινούσε πολύ, τ'ο ποντικάκι ή δίσ 'Α-πρόσεκτη πέρασε ανάμεσα από τ'α πόδια του. Δεν χάνει λοιπόν καιρό ο λύκος ανοίγει τ'ο στόμα του...

— Μή! μη με φας, είμαι τόσο μικρό.

— "Ενας μεζές είναι καλύτερος από τίποτα.

— "Οχι, όχι γιατί εγώ είμαι σπουδαίο παντίκι.

— Μπα! αλήθεια;

— Ναι! αλήθεια, σκέψου ότι μπορώ να τρέξω πιο γρήγορα κι' από σένα.

— Πιο γρήγορα από μένα; ξεφώνισε ο λύκος.

— Αυτό είναι αδύνατο.

— "Υστερα σκέφθηκε ένα λεπτό και είπε:

— Είσαι πονηρό και θέλεις να μου τ'ο σκάσης.

Πάμε λοιπόν να βρούμε τόν κύρ κόρακα, τ'ο δικαστή, και να τ'ο πούμε αυτά που λές. "Εκείνος θα καλέση αύριο όλα τ'α ζώα τ'ο δάσους και θα τρέξουμε μπροστά τους. "Εάν φθάσης πρώτο στ'ο τέρμα θα σου χαρίσω τή ζωή εάν όχι, τότε να ξεύρης πως θα σε φάω. "Ε-λα τώρα ανέβα στην πλάτη μου κι' άς πάμε.

Τότε άρχισε να σκέπτεται τ'ο ποντικάκι πως είναι αδύνατο να ξεφύγη. Βέβαια και δεν μπορούσε να τρέξη πιο γρήγορα από τ'ο λύκο, όλ' αυτά τ'α είπε για να κερδίση καιρό μ'α να π'ο ξαφνικά ένα στρατηγικό σχέδιο τ'ο έρχεται στ'ο μυαλό.

Σε λίγο ο λύκος τραβούσε τήν άλυσίδα που χρησίμευε για κουνούνι στ'ο στί-τι τ'ο δικαστού φωνάζον-τας:

— "Ε κύρ - κόρακα.

— Σ' ακούω κύριε Φαταούλα.

— Τ'ο ποντικάκι από δώ λέει πως μπορεί να τρέξη πιο γρήγορα από μένα. Θέ-λω λοιπόν να καλέσης αύριο στ'ο ξέφωτο τ'ο δάσους όλα τ'α ζώα για να παρακολουθήσουν κι' αυτά τόν περιεργο άγώνα δρόμου.

— "Εχεις τ'ο λόγο μου κύρ λύκο ότι θα σε βοηθήσω όσο μπορώ, λοιπόν αύριο στις έξη τ'ο πρωί δ-λοι στ'ο ξέφωτο. Θά τρέξω τ'ο λύκο και τ'ο ποντικάκι και τ'ο ποντικάκι θα τρέξει πιο γρήγορα από τόν λύκο.

— Σας δίνω τ'ο λόγο τής τιμής μου, είπε με πολύ σοβαρότητα ή καυμενούλα. Κι' επάνω στ'α λόγια αυτά έχωρσαν. "Ο κόρακας έτρεξε να κτυπήση όλες τις πόρτες τών πουλιών και τών ζώων τ'ο δάσους ενώ τ'ο ποντικάκι έπεσε ξεψυχισμέ-νο ανάμεσα στην οικογένει-ά του.

— Τι τρέχει; ρώτησαν μ' ένα στόμα ο πατέρας του, ή μητέρα του και τ'α έξη τ'ο αδελφάκι.

— Είμαι χαμένη, ψιθύρι-σε ή 'Απρόσεκτη, αύριο θα με φάη ο λύκος.

— "Ο λύκος;

— Ναι! ο λύκος έκτός αν με βοηθήση καμμία από τις αδελφές μου.

— Και βέβαια απάντη-σαν όλες μαζί.

Τότε ή 'Απρόσεκτη ανα-κοίνωσε τ'ο σχέδιό της. Τ'ο και τ'ο. Τήν άκουσαν με προσοχή και ο πατέρας της τή συνεχάρη.

— Είσαι κορίτσι με καρ-διά, τής είπε, θα μπορού-σαμε να φύγουμε αλλά δεν θέλω να σε σκεπάση ή ντρο-πή. "Εχε λοιπόν τ'α μάτια δεκατέσσερα κι' αν δε σε φάη ο λύκος αύριο να ξεύ-ρης πως θα π'ας μπροστά.

Τήν άλλη μέρα στην κα-νονισμένη ώρα τ'α ζώα και τ'α πουλιά στριμωγμένα στ'ο ξέφωτο τ'ο δάσους είδαν τόν κύρ λύκο να καταφάη με τήν τριχα του γυαλι-σμένη, τ'α νύχια περιποιη-μένα και τ'α δόντια άκονι-σμένα. "Η 'Απρόσεκτη ή-ταν ίδια όπως πάντα γκρι-ζα, λεπτούλα και τόσο μικροσκοπική κοντά στ'ο λύ-κο ώστε μόλις διακρινόταν μέσ'ο στ'ο παχύ χορτάρι. "Ο κόρακας ανεβαίνοντας ψη-λά έδωσε τ'ο σύνθημα έκκι-νήσεως με τρεις κρωξίες. "Ο λύκος έτρεξε σαν τρελ-λός. Μόλις έφτασε όμως στ'ο τέρμα είδε λίγα μέτρα πιο πέρα τήν 'Απρόσεκτη καθισμένη σε μιά πέτρα που τόν φώναζε:

— Σε κέρδισα!

— Θά ξενατρεύουμε εί-πε γεμάτος λύσσα ο λύκος. Κι' άρχισε πάλι να τρέ-χη π'ρος τ'ο τέρμα. Μά ό-ταν έφθασε εκεί πάλι τ'ο φώναζε ή 'Απρόσεκτη κα-θισμένη λίγα μέτρα πιο πέρα:

— Σε κέρδισα.

"Ο λύκος φρένιωσε. Πενή-ντα φορές έτρεξε άπάνω-κά-τω και πάντα τ'ο ίδιο γι-νόταν. Κουρασμένος με μα-τωμένα ποδάριά αναγκά-σθηκε να παραδεχθ'ο πως έ-χασε κι' έτρεξε σπ'ίτι του να κρύψη τή ντροπή του.

"Ετσι έληξε ο άγώνας και κανένας δεν κατάλαβε πως ή 'Απρόσεκτη δεν έ-τρεξε καθόλου. Κρυβόταν απλά μεσ'ο τ'ο παχύ χορ-τάρι κι' άφισε τήν αδελφή της τή Γκριζούλα που πε-ρίμενε στ'ο τέρμα να φω-νιάζη: Σε κέρδισα! "Υ-στερα πάλι όταν γύριζε ο λύκος έβγαине εκείνη από τ'ο χορτάρι και φώναζε: Σε κέρδισα! "Ο μόνος που κάτι κατάλαβε ήταν ο κύρ κόρακας αλλά δεν είπε τί-ποτα γιατί σκέφθηκε πως για να κερδίση τ'ο ποντικά-κι τή ζωή του μπορούσε κι' ήταν δικαίωμα του να παι-έη τ'ο έξυπνο αυτό παιχνί-δι στ'ο λύκο.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Η ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΠΑΡΕΝΘΕΣΙ

"Αγαπημένα μου παιδιά, "Ο 'Απρίλης σας χαρίζει τ'ο πιο όμορφο δώρο του: τις διακοπές τ'ο Πάσχα.

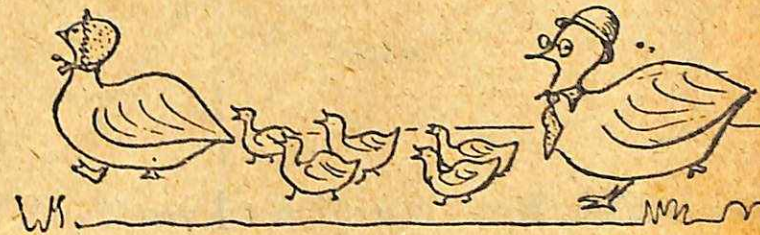
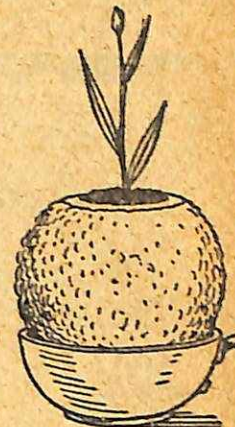
Τι όμορφες, τί χαρούμενες διακοπές! "Ολη ή πλάση χαίρεται, αναστημένη και όλανθιστή. Μπορείτε να τή χα-ρήτε χωρίς τήν παγωνιά τ'ο χειμώνα, χωρίς τή ζέστη τ'ο καλοκαιριού. Είμαι μιά γλυκειά παρένθεσι ανάμεσα στ'α μαθήματα τ'ο δευτέρου εξαμήνου και τήν προετοιμασία για τις εξετάσεις.

Φροντίστε λοιπόν να μη αφήσετε τήν ευκαιρία να πε-ράση, αλλά ζήστε όσο περισσότερο μπορείτε στ'ο υπαι-θρο, χωρίς να σπαταλήσετε τις δυνάμεις σας σε άδικοπο παιχνίδια. Να παίξετε, να ξεμουδιάσετε, να χορέψετε, να τραγουδήσετε, αλλά μαζί να ξεκουραστήτε όπως πρέπει για να ξεναγυρίσετε στ'ο σχολείο με φρέσκο μυαλό και με γερό, αναζωογονημένο κορμί, έτοιμοι για τή μεγάλη προ-σπάθεια που πρέπει ν' αναπτύξετε στ'ο τέλος τ'ο χρόνου.

Σας φιλώ με αγάπη
Η ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

Φυτέψτε ένα δέντρο «νάνο»

Πάρτε ένα μεγάλο πορτοκάλι, κόψτε τ'ο από πάνω όπως τ'ο κόβετε για να τ'ο καθαρίσετε, κι' ύστερα από τήν τρύπα έ-κεινη αδειάστε τ'ο όλο προσεκτικά μ' ένα κουταλάκι τ'ο γλυκού. "Όταν τελειώσετε, αφήστε τ'ο λίγο στ'όν ήλιο να ξεραθ'ο. Κα-τόπιν γεμίστε τ'ο με χώμα και άμμο και στ'ο τέλος φυτέψτε μέσα ένα από τ'α κου-κουτσάκια τ'ο που δγαλάτε καθώς τ' α-δειάζατε. "Αν τ'ο βάλετε σε μέρος που να έχη ύγρασία και κάποια ζεστασία, θα ή-δητε σε λίγο καιρό να φυτρώη μιά μι-κρή πορτοκαλιά. "Όσο θα μεγαλώνη τ'ο δεντράκι, θα ήδητε τις ρίζες του να δγαί-νουν έξω από τ'ο φλούδι τ'ο πορτοκαλιού, έσεις όμως θα πάρτε ένα ψαλίδι και θα τις κόψετε. "Ετσι τ'ο δεντράκι δεν θα μπο-ρή να μεγαλώση. Θα γίνη δένδρο «νάνο».

Οί αγριόχηνες

"Εχουμε πολλά παράπονα με-σ'ας τούς ανθρώπους. "Ακούε-κι να μ'ας λέτε κουτές! Τώρα, έδώ που τ'α λέμε, για τις ξεδέ-φες μας τις χήνες έχετε λιγάκι δίκιο. Αυτές είναι ή αλήθεια πως κουτοφέρουν... Μά εμείς οι αγριές χήνες που ζούμε έ-λεύθερες σε κοπάδια, έξω εκεί στ'ις λίμνες και στ'α δάση, όχι, μη μ'ας κατηγορήτε, παιδιά μου, για έλλειψη έξυπνάδας. Θά ή-ταν μεγάλο τ'ο άδικο μ'α τήν α-λήθεια! Γιατί είμαστε τακτικές, προνοητικές, θαρρετές, και τ'α καταφεύγουμε όλα μιά χαρά. Διαλέγουμε ακόμα κι' έναν αρ-χηγό που μ'ας οδηγεί πάντοτε στ'ο σωστό δρόμο. Τάχα κι' έ-σεις οι άνθρωποι δεν κάνετε τ'ο ίδιο; Και πολύ αμφιβάλλουμε αν οι δικοί σας αρχηγοί τ'α κατα-φέρουν πάντα τόσο καλά σαν τούς δικούς μας. "Επειτα, τ'ο πέταγμα μας είναι σίγουρο και δυνατό, κι' οι φωνές μας άκού-γονται από πολύ μακριά έτσι καθώς πετούμε στ'ο γαλάζιο ού-ρανό σε σχήμα τριγώνου, πα-ραταγμένες όμορφα - όμορφα.

"Αχ, είναι τόσο ωραία να τα-ξιδεύης εκεί ψηλά, σκίζοντας τόν αέρα με τις δυνατές πτερούγες σου! Κάθε φθινόπωρο καταβαίνουμε στην πατρίδα σας, κι' ύστερα πάλι με τήν άνοιξη, τραβούμε για τ'α βορεινά μας λημέρια. Τ' αγριοχηνάκια μας τ'α προστα-τεύουμε και τ' αγapoύμε πολύ. Και μάλιστα για μεγαλύτερη ασφάλεια, όταν δγαίνουμε πε-ρίπατο τ'α δαίνουμε στη μέση για να τ'α προσέχουμε. Πρώτα πηγαίνει καμαρωτή ή αγριόχη-να, ακολουθούν τ'α χηνάκια και πίσω έρχεται ο αγριόχηνος σο-βαρός-σοβαρός κι' αξιοπρεπής. Κι' έπειτα δεν είναι μόνον αύ-τό. "Ακούστε τί άλλο κάνουνε παιδιά μου; Σαν κοιμόμαστε, δαίνουμε μερικούς φρουρούς να φυλάνε όλο τ'ο κοπάδι. Αυτοί, μόλις καταλάβουν κίνδυνο, μ'ας δίνουν άμέσως τ'ο σύνθημα. Τ'οτε ξυπνούμε, αρπάζουμε τ' αγριοχηνάκια μας και φεύγου-με για να κρυφτούμε κάπου κα-λύτερα.

Αυτά όλα, καθώς βλέπετε, δεν είναι τόσο απλά. Χρειάζε-ται βέβαια μυαλό και φρονι-μάδα! Δεν είμαστε λοιπόν κου-τές εμείς οι αγριόχηνες. Και τώρα που ή κουθεντούλα μας τελείωσε, θ' ανεβούμε ψηλά εκεί άπάνω, ζυγιάζοντας τις πτερούγες μας μέσα στην άπεραντοσύνη τ'ο γαλάζιου.

Γειά σας μικρά μας παιδά-κια.
ΤΖΕΝΝΥ ΜΕΛΙΣΣΗΝΟΥ
— ΠΑΠΑΔΑΚΗ

"Αγιος Γεώργιος

Σήμερα όλα τ'α παιδάκια θα πάνε στην εκκλησία και θα προσκυνήσουν τήν εικόνα τ'ο άγιου Γεωργίου. "Ολα θα κά-νουν τ'ο σταυρό τους με τ'α μι-κρά τους δακτυλάκια και για μιά στιγμή, προτού σκύψουν να τή φιλήσουν, θα σταθούν ευλα-δικά να κυττάζουν με θαυμα-σμό και δέος τόν άγιο επάνω στ' άλλογ'ο του και τ'ο φορικό τέρμα που σκοτώνει.

"Ολα ξέρουμε πως ο άγιος Γεώργιος γεννήθηκε στην Κα-παδοκία κι' ήταν ένας αείωμα-τικός τ'ο ρωμαϊκού στρατού, που άρνήθηκε να λάβη μέρος στ'η σύλληψη και τ'ο βασανι-σμό τών Χριστιανών. Και όχι μόνο αυτό, αλλά άμολόγησε πως ήταν ο ίδιος Χριστιανός, πράγμα που τ'ο στοίχισε τή ζωή του. Τόν έπιασαν και τόν βασάνισαν φορικά κι' όταν πέ-θανε κατά τ'ο 303 μ. Χ. περί-που, τ'ο λείψανό του τ'ο πήγαν στην Παλαιστίνη, όπου ο Μέ-γας Κωνσταντίνος έκτισε μιά μεγάλη εκκλησία πάνω στ'όν τάφο του. "Ακόμα και για τόν φοβερό εκείνο δράκο είναι σι-γουρο πως κάτι έφεραν τ'α παι-δάκια. Τ'ο δράκο αυτόν, που

κρυβόταν σε μιά λίμνη κι' έ-δγαине κι' έτρωγε τούς είδωλο-λάτρες κατοίκους τής πόλεως, όλα τ'α στρατεύματα τ'ο βασι-λιά δεν μπόρεσαν να τόν σκο-τώσουν κι' είχαν αποφασίσει με κλήρο να δίνουν κάθε μέρα ένα από τ'α παιδιά τους στ'ο τέρμα για να μη θγαίνη από τή λίμνη. Κι' ο κλήρος έπεσε στην κόρη τ'ο βασιλιά. Τότε έτυχε να περνά ο άγιος Γεώ-ργιος, σταμάτησε, έκανε μιά θερμή προσευχή και με τή βοή-θεια τ'ο Θεού σκότωσε τ'ο τέ-ρας κι' έκαμε Χριστιανούς ό-λους τούς κατοίκους τής πό-λεως, που είχαν μείνει έκστα-τικοί μπροστά στ'ο θαύμα αύ-τό. "Εχει ακόμα κι' άλλα πολ-λά θαύματα κάνει ο άγιος Γε-ώργιος, γιατί είχε καρδιά και πάνω άπ' όλα πίστι στ'ο Θεό.

Λίχνισμα

"Αη Γιώργη, καβαλλάρη, με σπαθί και με καντάρι δώσ' μου τ'ο κλειδάκι σου ν' ανοίξω τ'ο ματάκι μου να δώ τί έχει μέσα; Στάρι, κριθάρι, κουκί μαργαριτάρι!

"Ο Μιχαλάκης, τ'ο ποντίκι κι' ο γάτος.

7

Ο ΕΦΡΑΙΜ Μπάτελς, ναυτικός, είχε λείψει 2 ολόκληρα χρόνια από την Αγγλία, δηλαδή, είκοσιτέσσερις μήνες τώρα δεν είχε δει τον πιστό και αγαπημένο του φίλο 'Αλβέρτο Ούότς.

Μόλις λοιπόν ξαναγύρισε στο Λονδίνο, η πρώτη του δουλειά ήταν να τρέξει στο σπίτι του άρχιστου παιδικού του φίλου. Δυστυχώς όμως ένα σύννεφο έσκίασε τη χαρά του καλού 'Εφραίμ. Και αυτό το σύννεφο, σε πλέον συγκεκριμένη μορφή, ήταν η σκέψη πως μαζί με το φίλο του, μοιραίως θα συναντούσε και την τρομερή του γυναίκα.

Η κυρία Ούότς ένιπνε σπόν 'Εφραίμ τα αισθήματα που ένιπνε ένας ένκευρισμένος επίλοχίας στο φαντάρο που δεν πρόφτασε να γυαλίση τα κουμπιά της στολής του. Ήταν μια πελώρια γυναίκα με σφγόνι πρωτοπυγέχου, με φωνή δημαγωγού και με αβώνιος δλοσυρό βλέμμα. Κάτω από αυτό το βλέμμα ο δυστυχισμένος 'Αλβέρτος από αισιόδοξος και ένθουσιώδης νέος, είχε μεταβληθί σε ένα καχεκτικό και άβουλο πλάσμα. Και να σκέπτεται κανείς πως είχε παντρευτή την Εύλαλία από αγάπη!

Μόλις ο 'Εφραίμ χτύπησε το κουδούνι, η πόρτα άνοιξε και φανερώθηκε η κ. Ούότς.

— Κυρία έλεσον! 'Εμείς νομίζαμε ότι έχεις πεθάνει!

— Έκπληκτος ο 'Εφραίμ πρόσεξε ότι η φωνή της δεν έμοιζε πια με δρυχηθμό εξαγριωμένου θηρίου και ότι το ύφος της είχε αλλάξει. Μονάχα το βλέμμα της ήταν πάντα δλοσυρό.

— Όχι... είμαι ακόμα ζωντανός τραύλισε. Ο 'Αλβέρτος.

— Δεν είναι δώ αυτή τη στιγμή, τον διέκοψε εκείνη. Μπες μέσα...

Ο 'Εφραίμ την ακολούθησε.

Όταν μπήκαν στην τραπεζαρία, η κ. Εύλαλία γύρισε και τον κύταξε.

— Έμαθες τα νέα; τον ρώτησε.

— Όχι. τί συμβαίνει;

— Η κ. Εύλαλία αναστέναξε — πρώτη φορά ο 'Εφραίμ την έβλεπε να αναστενάζει. — Ο 'Αλβέρτος πήρε τη σύνταξη του από το Υπουργείο, του είπε. Δυστυχώς όμως...

— Εκείνη τη στιγμή ακούστηκαν βήματα στην είσοδο, η πόρτα της τραπεζαρίας άνοιξε και μπήκε μέσα ο 'Αλβέρτος.

Ο 'Εφραίμ μ' ένα πλατύ χαμόγελο στά χείλια του άπλωσε το χέρι.

— Γεια σου, φίλε μου, του είπε. Δε μπορείς να φανταστής πόσο χαίρομαι που σε βλέπω!

Ο 'Αλβέρτος τον κύταξε μ' ένα άμυχο βλέμμα και κούνησε το κεφάλι του.

— Ποιός είναι πάλι αυτός; είπε.

— Ω, διάβολε! Δε με γνωρίζεις; 'Αλβέρτε; ρώτησε κατ'απλήκτος ο 'Εφραίμ.

— Όχι, απάντησε ο 'Αλβέρτος.

— Βρε πού να πάρη ή όργη! ψιθύρισε ο ναυτικός... 'Αλβέρτε, παλιέ μου φίλε, δε με θυμάσαι; Δε θυμάσαι τον 'Εφραίμ Μπάτελς;

— Εξάφνα άρχισε να γελά.

— Με κοροϊδεύεις, χωρίς άλλο, παλιάνθρωπε, είπε.

ΑΜΝΗΣΙΑ!...

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

— Με κοροϊδεύεις, χωρίς άλλο, παλιάνθρωπε! είπε.

— Σας απαγορεύω να με λέτε παλιάνθρωπο, απάντησε με επίσημο ύφος ο 'Αλβέρτος.

Κατόπιν γύρισε στη γυναίκα του.

— Αυτή η μανία που έχετε κυρία μου, της είπε, να με παρουσιάζετε σά φαινόμενο σε ξένους ανθρώπους, είναι έννοη-τική.

Και χωρίς να πη άλλη λέξη, βγήκε από το δωμάτιό του.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε ο 'Εφραίμ.

— Η κ. Εύλαλία αναστέναξε και πάλι.

— Έπαθε άμνησία, είπε. Έχασε το μνημονικό του. Δε θυμάται κανέναν... ούτε έμένα!

Ο 'Εφραίμ έφυγε από το σπίτι του φίλου του με ραγισμένη την καρδιά.

Κατέβαινε σιγά-σιγά το δρόμο, όταν άκουσε πίσω του μια γνωστή του φωνή να τον φωνάζει με τ' όνομά του. Γύρισε και είδε...

... τον 'Αλβέρτο που έτρεχε για να τον προφθάσει.

— Της είπα πως πάω ν' αγοράσω τσιγάρα, είπε το θύμα της άμνησίας, πιάνοντας τον παλιό του φίλο από το μπράτσο. Πώς είσαι, φίλε μου, 'Εφραίμ;

— Με γνωρίζεις, λοιπόν; φώναξε αυτός δλοχαρος.

— Έλα, πάμε να πιούμε μια μπύρα και θα σου εξηγήσω...

Πήγαν δίπλα σ' ένα μπαρ, ήπιαν το πρώτο ποτήρι και ο 'Αλβέρτος άναψε το τσιγάρο του.

— Πρωτού πάρω τη σύνταξί μου, άρχισε, εργαζόμουν ολόκληρη την ήμερα στο γραφείο. Έτσι έβλεπα την Εύλαλία μόνο τις ώρες του φαγητού και την Κυριακή. Συνεπώς η

ζωή ήταν κάπως ύποφερτη. Όταν όμως πήρα τη σύνταξί μου, έμεινα τις περισσότερες ώρες στο σπίτι και γρήγορα κατάλαβα δύο πράγματα:

Πώς η φωνή της Εύλαίας θα με κούφαινε και το φέρεσίμό της σε μένα θα με έκανε τρελλό.

Έπρεπε να βρεθί ένα γιατρικό. Και άουο σκέφθηκα πολύ, αποφάσισα να πάω άμνησία!

— Ω!... έκαμε με θαυμασμό ο 'Εφραίμ.

— Μάλιστα, εξακολούθησε ο 'Αλβέρτος. Μια μέρα λοιπόν δγήκα το πρωί να κάνω έναν περίπατο. Το μεσημέρι όμως, αντί να γυρίσω στο σπίτι μου έφαγα σ' ένα ρεστωράν, μετά πέρασα το απόγεμα στο πάρκο και τέλος, κατά το βράδυ, πήγα και κάθησα στη μέση της πλατείας του Πικαντίλ, πάνω στην ασφαλτο.

Με πλησίασε άμέσως ένας άστουφλάς και με άσχημο τρόπο με ρώτησε πόσα ποτήρια είχα κατεβάσει. Του απάντησα πως δεν ήμουνα μεθυσμένος αλλά μου ήταν άδύνατον να θυμηθώ που έμεινα. Έκπληκτος τότε αυτός με άδήγησε στο Τμήμα. Εκεί φώναξε ένα γιατρό.

— Κλασσική περίπτωση άμνησίας! είπε ο σοφός άνθρωπος, άφού με εξέτασε.

Ο άστυνόμος έβαξε μέσα στις τσέπες μου, βρήκε σ' ένα φακέλλο τη διεύθυνσι του σπιτιού μου και είδοποίησε την Εύλαλία, που έφθασε σε λίγο, έξω φρενών. Μόλις είδε όμως το άπλανές βλέμμα μου, το ύφος της άλλαξε.

— Ποιά είναι αυτή η γυναίκα; ρώτησα εγώ κυττάζοντάς τη με άπορία.

— Ω! θεέ μου! φώναξε αυτή... 'Αλβέρτε, δε με γνωρίζεις; είμαι η γυναίκα σου.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΉΤΑΝ ΕΝΑΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΚΑΝΕ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΤΗ ΖΩΗ. — ΚΑΠΟΤΕ ΟΜΩΣ ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΔΟΘΗΚΕ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΤΕ Η ΣΤΡΙΓΓΛΑ ΕΓΙΝΕ ΑΡΝΑΚΙ!...

— 'Αδύνατον! είπα εγώ. Μόνον ένας τρελλός θ' άπεφάσιζε να παντρευτή ένα τέρας σαν και σας, κυρία μου. Έγώ, εύτυχώς, κάθε άλλο είμαι παρά τρελλός.

— Μπράβο! φώναξε ο 'Εφραίμ με ένθουσιασμό.

— Για να μη σ'α πολυλογώ, συνέχισε ο 'Αλβέρτος, με έστειλαν μαζί της στο σπίτι. Για τον τύπο, φυσικά, διαμαρτυρήθηκα στην αρχή.

Την άλλη μέρα η Εύλαία έφερε έξη γιατρούς. Όλοι, άφού με εξέτασαν, κούνησαν το κεφάλι τους άπελτισμένοι. Ύστερα από μια έβδομάδα, φώναξα τη γυναίκα μου και της είπα:

— Ομολογώ, κυρία μου, ότι δεν καταλαβαίνω γιατί με κρατάτε στο σπίτι σας. Άφού όμως επιμένετε τόσο πολύ, θα μείνω... όσο μου άρέσει... αν δε μου άρέσει θα φύγω και θα πάω να μείνω στην έξοχή.

— Ναί, αγάπη μου, μου απάντησε. Τί θέλεις να σου έτοιμάσω για το βράδυ;

— Κάτι καλό, άλλοιώς φεύγω!

Και έτσι, έξη μήνες τώρα, άγαπητέ μου 'Εφραίμ, περνώ ζωή χαρισάμενη και έκδικούμαι την Εύλαλία για τα βάσανα που μ' έκανε να υποφέρω τόσα χρόνια. Όταν θέλεις να με δεις, να έρχεσαι έδώ κατά τις έντεκα. Για το θεό! φύγε γρήγορα από κοντά μου! 'Η Εύλαλία!

Ο 'Εφραίμ έτρεξε σαν άστραπή σε μια σκοτεινή γωνιά του μπαρ. 'Η Εύλαλία που εύτυχώς δεν τον είδε, μπήκε στην αίθουσα και πλησίασε τον 'Αλβέρτο.

— Άγάπη μου, το φαγητό είναι έτοιμο. Γιατί άργησες; Μ' έκαμες ν' άνησυχήσω τόσο πολύ!!

— Σας είπα χίλιες φορές να μη με λέτε αγάπη σας, απάντησε ο 'Αλβέρτος, κυττάζοντάς τη περιφρονητικά. Τί φαγητό έχετε έτοιμάσει;

— Παϊδάκια, πατάτες τηγανητές, σαλάτα και ένα ώραίο γλυκό, είπε η κ. Ούότς.

— Νομίζω ότι το πρωί σας είπα να αγοράσετε μερικές μπανάνες και κομπόστα ροδάκινου, είπε με άυστηρό ύφος ο 'Αλβέρτος.

— Σού τα αγοράσα και αυτά.

— Μήπως τυχόν έχετε κανένα καλεσμένο στο σπίτι και θέλετε πάλι να με εκθέσετε;

— Όχι, αγάπη μου.

— Πολύ καλά. Τότε σας άκολουθώ εύχαρίστως.

Ο 'Εφραίμ που είχε ακούσει όλα είπαν από τη γωνιά του, έτοιμη τα χέρια του εύχαριστήμένος.

— Γκαρσόν, μια μπύρα άκόμα, φώναξε κι' έβαλε τα γέλια.

Δ. ΣΟΥΛΙΝΥ

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ ΠΙΚΕ ΦΟΡΕΜΑ

Κομψότατο άπογευματινό φόρεμα από πικέ. Το επάνω μέρος της φούστας είναι κολληριστή μπατίστα κι' ένώνεται με το κάτω που είναι από πικέ με μεγάλα άπλικαρισμένα λουλούδια. Ο μπουστός είναι επίσης πικέ κι' έχει μιάν όρ' όντια πιέτα, που συγκρατεί θαυμάσια τα ντραπαρίσματα των ώμων.

Η ΜΙΚΡΗ ΠΟΛΩΝΕΖΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΑ

60

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

S. O. S. K. : —Για το χνούδι που άρχισε να απλώνεται στο πρόσωπό σας και ιδίως στο σαγόνι όπου άρχισαν ήδη να φαίνονται μαύρες τρίχες. Άποταθήτε πρώτα στο γιατρό σας για το ζήτημα τυχόν διακατονισμού της περιόδου σας, εάν υπάρχουν ανωμαλίες. Εάν όχι, ζητήστε του πάντως να σας αναγράψει δισκία τύπου Λυνοράλ, ωθηκικών έκχυλισμάτων της ελαφράς δόσεως και τα οποία θα παίρνετε από ένα έστω τήν ημέρα μέχρι πέντε ημέρες προ της έναρξεως της περιόδου. Θα συνεχίσετε έτσι επί τρεις μήνες, θα διακόψετε επί δύο μήνες και θα ξαναπάρτε άλλους δύο. Αυτό συνιστάται για να τροποποιηθεί η διάθεσις του οργανισμού προς υπερτρίχωση. Άλλα τη θεραπεία αυτή, επαναλαμβάνω, θα την ακολουθήσετε με την έγκρισή και την παρακολούθησή του Ιατρού σας. Τώρα όσο για το χνούδι: Πρέπει να ξέρετε ότι όσο δεν το πειράζετε τόσο θα είναι λιγώτερο. Όταν φθάσει σε σημείο αντιαισθητικό, τότε θα υποβληθείτε σε γενική αποτρίχωση ριζική όλων των τριχών του προσώπου με διαθερμία βραχέων κυμάτων.

ΤΑ-ΝΑ : —Το εξάνθημα που μου περιγράφετε φαίνεται να είναι έκζεμα, νόσος που διαφεύγει από την ειδικότητά μου ως αποκλειστικώς αισθητικής φυσιοθεραπευτού. Γι' αυτό αποσταθήτε σε ειδικό δερματολόγο, έχοντας υπόψη σας ότι για να θεραπευθείτε τελειωτικά πρέπει εκτός της τοπικής θεραπείας με διάφορες αλοιφές, να υποβληθείτε σε διάτα και έσωτερική θεραπεία με σύστημα-θεραπεία και ενέσεις Έφορβλ και έκχυλισμάτων ήπατος.

Καν ΚΑΙΤΗΝ : —Μου ζητάτε την διεύθυνσή μου. Υπάρχει κατ'ερώ. Μπορείτε να περάσετε 6-7 μ.μ.

ΝΕΛΗΝ Κ. Κ. : —Σχετικά και συμπληρωματικά με την τονωτική θεραπεία για τα μαλλιά, την οποία συνέστησα: Το μασάζ με καθαρό οινόπνευμα στις ρίζες των μαλλιών, δεν άσπάζεται τα μαλλιά. Την τονωτική λοσιόν με πιλοκαρπίνη, κινίνη και χολεστερίνη θα την χρησιμοποιήτε επί 1-2 μήνες, μετά θα διακόψετε ένα μήνα και πάλι θα την χρησιμοποιήσετε ένα μήνα. Η μετά διακοπή ενός πάλιν μηνός, την χρησιμοποιείτε και πάλιν άλλον ένα μήνα. Η όλη ως άνω θεραπεία μπορεί να επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο, εάν υπάρχει ανάγκη. Ωφέλιμη συνταγή μπριγιαντίνης είναι ένα λίτρο οινόπνευματος 80 βαθμών και ραφινισμού ρετινόλαδου, εις τα οποία προσθέτετε άρωμα της άρεσκείας σας. Για τις διογκωμένες φλέβες των χεριών σας: Δεν είναι εύκολο να διορθώσετε αυτό το ζήτημα. Πάντως αποφεύγετε κάθε βαρεία εργασία με τα χέρια σας, καθώς και τα ζεστά νερά. Αλείψετε κάθε βράδυ τα χέρια σας με χυμό λεμονιού. Για τα άλλα που ρωτάτε, πρέπει να εξετασθήτε.

Α. Μ. Σ. Χαλάνδρι : —Ήσυχάστε διότι οι ρυτίδες των ματιών αφαιρούνται ωραϊστά με τελειώς άκρόβουνη τοπική έγχληση

σι, φυσικά για όλα αυτά που με ρωτάτε πρέπει να εξετασθήτε. Οι θερμότητες που λαμβάνονται από τα Ίνστιτούτα Καλλογής από το Παρίσι με έμβρυα πουλιδών, καθώς και κάθε είδους τονωτική θεραπεία για το δέρμα του προσώπου, όπως μασάζ, διαθερμίες, τονωτικές κρέμες, σε καμιά απόλυτως περίπτωση δεν είναι δυνατόν να επιφέρουν Ικανοποιητικά αποτελέσματα έφ' όσον θά υπάρχει περίσσια δερματός, ξεχειλωμα και πτώσις μετά ή άνευ ρυτίδων. Είναι εύκολα κατανοητό ότι τίποτα άλλο εκτός από τα εργαλεία του αισθητικού χειρουργού, δεν μπορεί να εξαφανισθεί ως δια μαγείας το περίσσειμα του δερματός που προσέθεσε ο χρόνος ή καμιά φορά και η Ιδιοσυστάσις ενός οργανισμού.

ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ Κ. Κ. : —Για τα χείλη της μητέρας σας που σχίζονται και τρέχει ακολούθως αίμα: Έν πρώτοις η μητέρα σας πρέπει να εξετασθεί παθολογικώς και Ιδιαίτερα ως προς την κατάστασι του αιμάτός της. Υποθέτω ότι δεν διακρίνει και δεν έρεθίζει μόνη της τα χείλη της. Άλλά θα έπρεπε και τοπικά να δη ένας γιατρός τί συμβαίνει. Δοκιμάσετε έπαλείψετε με αλοιφή Τερασμυκίνη και βούτυρον κακάου. Για το χνούδι του άνω χείλους σας σάς παραπέμπω σε άνωτέρω απάντησή μου προς S. O. S. K. Τη μύτη σας που κοκκινίζει στον ήλιο, να την προφυλάσσετε με μεγάλη καπελίνα, εν ανάγκη και με πράσινη τouselα. Επίσης να την αλείψετε με ειδική αλοιφή εναντίον της επιδράσεως του ήλιου και ακολούθως με πούδρα. Για τα νύχια σας που σπάζουν εύκολα να ζητήσετε από τον γιστρό σας αναγραφών γενικής τονωτικής θεραπείας του οργανισμού σας με ασθένιστον (ένεσις) και γλυκεροφωσφορικό (σιρόπι).

ΜΠΙΝΤΥ : —Μία καλή τονωτική κρέμα που θα ωφέληση τα κύτταρα της επιδερμίδος του προσώπου, αναγκαστικά θα ωφέληση και τις τρίχες που επίσης είναι κύτταρα του δέρματος, εκεί που υπάρχει προδιάθεσις για υπερτρίχωση. Μόνη λύσις υπάρχει να χρησιμοποιήτε την τονωτική κρέμα που συνιστούν μόνο στα μέρη του προσώπου όπου δεν υπάρχουν τρίχες. Το υπόλοιπο πρόσωπο θα περιορισθή να το προφυλάσσετε με κρέμαν ημέρας για την πούδρα τύπου «Άλμπάτερ» του Θεραπευτή

ρίου, η οποία δεν τονώνει τις τρίχες.

ΚΑΙΤΗΝ Α. : —Για το στήθος σας που είναι μέν κανονικό αλλά πλαστικό. Προσέχετε να μένετε στάσιμη στο κανονικό βάρος σας. Επίσης προσέχετε να μη φοράτε κακοφτιαγμένο σουτιέν, το οποίο να πιέζει και να τσακίζει το στήθος σας προς τα κάτω. Κάθε βράδυ αλείψετε το δέρμα του στήθους με χυμόν λεμονιού και το καλοκαίρι κάνετε ντους στο στήθος σας με κρύο νερό, που νάρχεται με δύναμη. Σας συνιστώ την ακόλουθη συνταγή τονωτικής κρέμας που θα ωφέληση δέξαια το ξηρό δέρμα του προσώπου σας: Λανολίνη άνωδρος απόλυτα καθαρή 60 γραμμ. Λάδι ραφινέ 20 γραμμ. Συμπυκνωμένο παρασκευασμα Βιταμινών Α και Ν 2 γραμμ. Χαμομηλόνηρο σουρωμένο 15 γρ. Περυντρόλ 2 γρ. Νά δείξετε τη συνταγή σε φαρμακοποιό για να την εκτελέση.

ΚΥΚΛΑΜΙΝΟ Ι. Α. : —Καλόν είναι να χρησιμοποιήτε πούδρα πάνω όμως από ένα ελαφρό στρώμα κρέμας ούδέτερης. Τέτοια κρέμα κατάλληλη είναι η κρέμα Άμουρτ της Άρντεν και η Άλμπάτερ του Θεραπευτή. Κρέμα και πούδρα μαζί χρησιμοποιούν για προστατευτική μεμβράνη της επιδερμίδος του προσώπου για την αντιμετώπισή ήλιου και άτμοσφαιρικών επιδράσεων.

ΧΛΩΜΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ : Είσαθε 18 έτών, έχετε ύψος 1.68, είσαθε αδύνατη και έχετε άτροφικό στήθος. Επίσης παρουσιάζετε ωθηκική ανεπάρκεια. Οι φαρμακοποιοί της πόλεως σας δεν ένοούν την δημιουργία συνταγής για την ανάπτυξη του άτροφικού στήθους. Λοιπόν έπειθε σας έρίσκω άναπητή μου τόσο στενοχωρημένη, ως προσπαθήσουμε να δάλομε σε κάποια τάξη όλα αυτά τα ζητήματα: Έν πρώτοις για ύψος 1.68 (θαυμάσιο ύψος για Ισπανική απόδοσι των άναλογιών) πρέπει να φθάσετε να ζυγίζετε 63 κιλά. Ψυχική ήρεμια, πίστις στην όμορφή που θα αποκτήσετε, ύπνος 9 ώρες το 24ωρο. Φαγητό καλό μαζί με καλή λειτουργία του πεπτικού συστήματος. Ο γιατρός σας να σας δώση ένα σιρόπι τονωτικόν και διεγερτικόν της όρεξεως και συγχρόνως επί 2μηνο πολυβιταμίνες εις ενέσεις κάθε 2η ημέρα μαζί με έκχυλισματά ήπατος. Όταν αρχίσετε και δυναμώνετε τότε μόνο να αρχίσετε σε ελαφρές άρχικά δόσεις ωθηκικά έκχυλισματά. Και τώρα για την ανάπτυξη του άτροφικού στήθους σας: Θα ήπτε του Ιατρού σας να οδηγήση το φαρμακοποιό σας, ώστε σε μήγμα 80 γραμμαρίων λανολίνης και 20 γραμμ. έλαιου έλιος ραφινέ, να διαλύση 10 άμφοβες Προζών των 50.000 μονάδων έκαστη. Δηλαδή το μήγμα λαδιού-λανολίνης των 100 γραμμ. να περιέχη 500.000 μονάδες ωθηκικών έκχυλισμάτων. Αύτη είναι η άλοιφή για την τόνωσι του άτροφικού στήθους. Άπό αύτην θα παίρνετε 5 γραμμ. και θα τα διαιρήτε σε δύο ίσα μέρη για να αλείψετε κάθε βράδυ και τις δύο άνω των θηλών των μαστών. Με το ένα και ίδιο δάκτυλο θα κάνετε μασάζ στη θηλή και γύρω μέχρις ακριβώς των θηλών της άλλου, επί 10-15' για να άπορροφηθή η άντιστοιχούσα ποσότης της άλοιφης από το κέντρο του κάθε μαστού. Αύτη η θεραπεία πρέπει να γίνη τουλάχιστο επί 6μηνο. Όταν μετά 6μηνο έχουμε να Ικανοποιητικά αποτελέσματα που ζητάμε, τότε η θεραπεία μπορεί να παραταθή και επί έν έτος. Κάνετε όμως όλα ακριβώς όπως γράφω. Ξαναγράψτε μου για ότι άλλο θέλετε και μη στενοχωρησθε πλέον καθόλου.

ΜΙΚΡΗ ΠΑΡΑΠΟΝΙΑΡΑ : Για την ανάπτυξη του στήθους σας Ισχύει και για σας η άμέσως άνωτέρω απάντησις. Για το ύψος σας πρέπει και σεις εν πρώτοις να έχετε άνάλογο βάρος. Έφ' όσον είσαθε 16 μόνον έτών και θέλετε να ψηλώσετε, συνεννοήστε με το γιατρό σας ώστε μαζί με τις έπαλείψεις της πομδίας στο στήθος να κάνετε κάθε δύο μήνες από 20 έως 30 ενέσεις με έκχυλισματά λοβοδύ όποφωσέως τύπου Πρελομάν. Επίσης να επιδίδεσθε καθημερινά σε άσκήσεις αιώρησεως έστω και από πρόχειρο μονόκυρ που μπορείτε να εγκαταστήσετε κάπου σπίτι σας. Εκτινάξετε κατάγωνγες των ποδιών καθώς θε κρέμεσθε από τα χέρια επί 10 λεπτά έως 15'. Τα στήγματα στο χέρια σας προφανώς θα εξαλειφώνται με διαθερμιοληξία.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗΝ 24 : Έχετε τη συνταγή και οδηγία χρήσεως της άλοιφης για την ανάπτυξη του άτροφικού στήθους εις την άνωτέρω απάντησή μου προς το Χλωμό Λουλουδί. Με τη διαφορά ότι ίσως χρειασθήτε γιατρό για να σας αντιγράψη τη συνταγή για το φαρμακοποιό. Επίσης πρέπει να λάβετε υπ' όψη σας ότι η όλη αύτη θεραπεία θα σας στοιχίση αρκετά και ότι καθώς έγραφα και παλαιότερα, δεν είναι πάντα βέβαιο ότι η θεραπεία δά δόση πολύ-Ικανοποιητικά αποτελέσματα.

ΤΖΙΜΠΟΥΤΙ Α. Β. : —Εάν η κακοσμία του στόματός σας δεν προέρχεται ούτε από κούφια δόντια, ούτε από πάθησι των ούλων (το εξετάσατε αυτό);, ούτε από πάθησι των κοιλοτήτων της μύτης, ούτε από τις άμυγδαλές (μήπως πάσχετε από κρυφή πυώδη άμυγδαλίτιδα);, αλλά όπως σεις λέτε προέρχεται από το στομάχι σας, ειδικός τότε για να σας συμβουλίωσι είναι γιατρός στομαχολόγος. Για την ανάπτυξη του άτροφικού στήθους σας να διαβάσετε όλες τις άνωτέρω σχετικές απαντήσεις μου.

ΤΑΝΤΑ, ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΛΟ : στείλετέ μου τίς διευθύνσεις σας υπενθυμίζουσι και το ψευδώνυμά σας για να σας άπαντήσω Ιδιαίτέρως.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ : Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου Άθωνών, Γιάν Σμάτς 38

θηκικά έκχυλισματά. Και τώρα για την ανάπτυξη του άτροφικού στήθους σας: Θα ήπτε του Ιατρού σας να οδηγήση το φαρμακοποιό σας, ώστε σε μήγμα 80 γραμμαρίων λανολίνης και 20 γραμμ. έλαιου έλιος ραφινέ, να διαλύση 10 άμφοβες Προζών των 50.000 μονάδων έκαστη. Δηλαδή το μήγμα λαδιού-λανολίνης των 100 γραμμ. να περιέχη 500.000 μονάδες ωθηκικών έκχυλισμάτων. Αύτη είναι η άλοιφή για την τόνωσι του άτροφικού στήθους. Άπό αύτην θα παίρνετε 5 γραμμ. και θα τα διαιρήτε σε δύο ίσα μέρη για να αλείψετε κάθε βράδυ και τις δύο άνω των θηλών των μαστών. Με το ένα και ίδιο δάκτυλο θα κάνετε μασάζ στη θηλή και γύρω μέχρις ακριβώς των θηλών της άλλου, επί 10-15' για να άπορροφηθή η άντιστοιχούσα ποσότης της άλοιφης από το κέντρο του κάθε μαστού. Αύτη η θεραπεία πρέπει να γίνη τουλάχιστο επί 6μηνο. Όταν μετά 6μηνο έχουμε να Ικανοποιητικά αποτελέσματα που ζητάμε, τότε η θεραπεία μπορεί να παραταθή και επί έν έτος. Κάνετε όμως όλα ακριβώς όπως γράφω. Ξαναγράψτε μου για ότι άλλο θέλετε και μη στενοχωρησθε πλέον καθόλου.

ΜΙΚΡΗ ΠΑΡΑΠΟΝΙΑΡΑ : Για την ανάπτυξη του στήθους σας Ισχύει και για σας η άμέσως άνωτέρω απάντησις. Για το ύψος σας πρέπει και σεις εν πρώτοις να έχετε άνάλογο βάρος. Έφ' όσον είσαθε 16 μόνον έτών και θέλετε να ψηλώσετε, συνεννοήστε με το γιατρό σας ώστε μαζί με τις έπαλείψεις της πομδίας στο στήθος να κάνετε κάθε δύο μήνες από 20 έως 30 ενέσεις με έκχυλισματά λοβοδύ όποφωσέως τύπου Πρελομάν. Επίσης να επιδίδεσθε καθημερινά σε άσκήσεις αιώρησεως έστω και από πρόχειρο μονόκυρ που μπορείτε να εγκαταστήσετε κάπου σπίτι σας. Εκτινάξετε κατάγωνγες των ποδιών καθώς θε κρέμεσθε από τα χέρια επί 10 λεπτά έως 15'. Τα στήγματα στο χέρια σας προφανώς θα εξαλειφώνται με διαθερμιοληξία.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗΝ 24 : Έχετε τη συνταγή και οδηγία χρήσεως της άλοιφης για την ανάπτυξη του άτροφικού στήθους εις την άνωτέρω απάντησή μου προς το Χλωμό Λουλουδί. Με τη διαφορά ότι ίσως χρειασθήτε γιατρό για να σας αντιγράψη τη συνταγή για το φαρμακοποιό. Επίσης πρέπει να λάβετε υπ' όψη σας ότι η όλη αύτη θεραπεία θα σας στοιχίση αρκετά και ότι καθώς έγραφα και παλαιότερα, δεν είναι πάντα βέβαιο ότι η θεραπεία δά δόση πολύ-Ικανοποιητικά αποτελέσματα.

ΤΖΙΜΠΟΥΤΙ Α. Β. : —Εάν η κακοσμία του στόματός σας δεν προέρχεται ούτε από κούφια δόντια, ούτε από πάθησι των ούλων (το εξετάσατε αυτό);, ούτε από πάθησι των κοιλοτήτων της μύτης, ούτε από τις άμυγδαλές (μήπως πάσχετε από κρυφή πυώδη άμυγδαλίτιδα);, αλλά όπως σεις λέτε προέρχεται από το στομάχι σας, ειδικός τότε για να σας συμβουλίωσι είναι γιατρός στομαχολόγος. Για την ανάπτυξη του άτροφικού στήθους σας να διαβάσετε όλες τις άνωτέρω σχετικές απαντήσεις μου.

ΤΑΝΤΑ, ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΛΟ : στείλετέ μου τίς διευθύνσεις σας υπενθυμίζουσι και το ψευδώνυμά σας για να σας άπαντήσω Ιδιαίτέρως.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ : Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου Άθωνών, Γιάν Σμάτς 38

Ο Ζάν Μαράι παρακολουθεί την πρόβα.

ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΓΑΛΛΟΙ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΔΕΣ ΣΤΑ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΙΣΙΝΟΥΣ ΟΙΚΟΥΣ ΜΟΔΑΣ

Έπειτα από πρόσκλησι που τους έκαναν οι θαυμάσιοι τους Γάλλοι καλλιτέχνες έπεσκέφθηκαν τους Παρισίνους οίκους μόδας για να δουν όχι τα σαλόνια, αλλά τα άτελιέ. Οι καλλιτέχνες θέλησαν να δείξουν έμπρακτα πως εκτιμούν όπως πρέπει τις ραφτούλες, που με τα άξια δάκτυλά τους πραγματοποιούν τις θαυμάσιες τουάλετες.

Σε κάθε άτελιέ οι έκδηλώσεις

υπήρξαν εγκάρδιες και η άνατάλλαξη φιλοφρονήσεων πολύ συμπαθητική. Έτσι οι μονι-στρούλες του Μαρσέλ Ροσά άποδέχθηκαν τον Λουί Μαρσιάν φωνάζοντας: «Ένα τραγούδι! Ένα τραγούδι!» Κι αύτς τους άπάντησε: «Μία φωτογραφία! Μία φωτογραφία και έδειξε τους τοίχους του άτελιέ, όπου ύπήρχαν οι φωτογραφίες άλλων άστέρων.

—Δε σας έχουμε κρεμασμέ-νο στον τοίχο, γιατί σας έχουμε

Η Μαρτίν Καρόλ ανάμεσα στις χαριτωμένες μαθήτριες.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ

«Χριστός Άνέστη»

Θά νομισθί ίσως από πολλούς απλήρωσιμος εύχης σαν τίτλος χρονικού.

Και όμως ποτέ, μα ποτέ, στους αιώνες η εύχη της Άναστάσεως δεν θα είναι πληρωσική. Και τούτο, γιατί ζή μαζί με την ίδια τη ζωή. Το «Χριστός άνέστη» είναι μία εύχη που δείχνει σκεπασμένη την έλπίδα για την Άνάστασι του Έδου μας του έαυτού. Στα περασμένα μας, οι κακοτυχίες και τα βάσανα ξεπεράστηκαν με την έλπίδα ότι θα διορθωθούν. Κάθε τι που μας άπειλησε, το αντιμετώπισαμε με την έλπίδα πως «θα περάση και αυτό» και θα άναγενηθή, θ' άνα σ τ η θ ή το καλό, η εύτυχία, η έπιτυχία! Και σήμερα κάθε δυσκολία την ξεπερνάμε με την άπαντοχή του καλύτερου α ή ρ ι ο. Πάντα πιστεύουμε πως το κακό που μας τυχαίνει θα πεθάνη θα θά θά γαθή και το καλό, η εύτυχία που για μία στιγμή κινήθηκε άπ' τη δυστυχία, θα νωρθή στη ζωή, θα έανα ζήσου με μαζί της.

Έτσι θα γίνεται πάντα ο αιώνας κύκλος του Έδους! Της ζωής! Και πολύ σοφά και η Άνάστασι του Χριστού τοποθετήθηκε στην αρχή της Άνοίξεως, σε μία εποχή που όλα ξαναζούν, ξαναοιώνουν. Ξυπνάει άπ' τον βαθύ ύπνο του χειμώνα με τα βαθεία όνειρα, με τους έφιάλτες που μας πιέζουν.

Όπως και σε κάθε δυστυχισμένη περίοδο της ζωής μας, εύχόμαστε νάναι αυτή ένα όνειρο κακό που θα σβύση με το ξύπνημά μας, έτσι η Άνάστασι του Κυρίου δέθηκε με την ίδια μας τη ζωή. Μας δίνει έλπίη για το καλύτερο μέλλον. Το μέλλον της Άγάπης, της Καλωσύνης, της Ειρήνης!

Και μέσα στο έφάντα της Φύσης, στο πλήθος της ζω

μέσα στην καρδιά μας, άποκρίθηκε κοκκινίζοντας μία κοπέλα.

Στο άτελιέ της Σκιαπαρέλι ο έθνομουσάρης ήταν τέτοιος, που κόντευαν να πνίξουν τη Μαντλέν Ρόμπινσον και τον Ρομπέρ Λαμουρέ. Ο τελευταίος δρόθηκε εαφικά καθισμένος στη σκάλα κι η πλάτη του συγκρατούσε με κόπο τις πενήντα ένθουσιασμένες όσο και φλογερές μοδιές!

Ο Ζάν Μαράι, που έχει άναντίρρητα ταλέντο μοντελίστα, δούησε τη Ζερμαίν Λεκόντ να σιάση ένα «κοκινί» σε μία τουαλέτα της ήθοποιου Μισελίν Πρέσαλ και άπέδειξε με πόση μαστροία μπορεί και χειρίζεται το σίδερο.

Η Ζιζέλ Πασκάλ έπισκέφθηκε μαζί με τον Άνρ Βιντάλ το άτελιέ της Καοβέν, όπου η Ζιζέλ έγινε μανέκεν και ο Άνρ Βιντάλ μοντελίστας! Η Σιζόν Σινισρέ και ο Υβ Μονταίν ήγαν στο άτελιέ του Μπαλαμίν. Η Σιζόν Σινισρέ δεν ήξερε καλά-καλά πως να πιάση το ψαλίδι, γιατί, όπως ώμολόγησε, δεν αίσθανθηκε ποτέ της ένδιαφέρον για τη ραπτική. Η Σιζόν Σινισρέ θαυμάζει ώστόσο το ράβιμο όταν γίνεται... από τις άλλες γυναίκες. Περνώντας από το άτελιέ του Φάβ, ζήτησε να της ράβουν για άγώνισι ένα κουμπι στη μπλούζα της.

ης που άνθίζει και που έτοιμάζει τους καρπούς της, μέσα στο όγιο του Φωτός, η κακία —ο Θάνατος, νικείται άπ' τη Ζωή—την Καλωσύνη.

Η άγάπη πλημμυρίζει το στήθος μας και η καρδιά νάζει τον λίθον της κακομοιρίας και ζητά να λουστή στο άπλετο φώς.

Οι άγαπημένες καρδιές μοιράζονται τη χαρά της ζωής και οι άκτινες της εύτυχίας της σκορπίζουν τοιγύρω και συμπληρώνουν το φώς. Το μισό και ο φθόνος η ύποκρισις και η ψευτιά, χτυπιούνται και πέφουν νεκρά πάνω στο έδαφος της ζωής.

Και το «Χαίρετε!» του Χριστού στις Μυροφόρες γίνεται η πραγματικότητα της χαράς.

Κάθε άγαπημένη γίνεται σήμερα και μία μυροφόρα για τον άγαπημένο της. Τον μυωώνει με τα άτίμητα μύρα της άγνης και άδολης άγάπης της και συνεχίζουν το δρόμο της ζωής σφιχταγκασμένοι, γιομάτοι πεποίθησι για την αλανιότητά της. Η άγάπη τους είναι η αλάνια Άνάστασι τους.

ΛΑΜΠΗΣ Ν. ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ

ΠΟΝΟΥΝ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΑΣ;

Να η γρήγορη άνακούφισις!

Βουτώντας τα πόδια σας μέσα σ' ένα ποδόλυτρο από ΣΑΛΤΡΑΤ ΡΟΝΤΕΛ ξεκουράζεσθε άμέσως και άνακουφίζεσθε,

(άλατα έπιστημονικώς ύπολογισμένα και άποτελεσματικά). Το γαλακτώδες αυτό νερό, το όποιον έχει ηύξημένη ένέργεια λόγω του παραγωγικού όξυγόνου, εξαφανίζει το πρήξιμο, τους μώλωπες και καταπραίνει την φλόγισι. Το βάδισμα ξαναγίνεται εύχάριστο. Διώστε τα βάσανά σας άπόψε μάλιστα. ΣΑΛΤΡΑΤ ΡΟΝΤΕΛ.

Πωλείται εις όλα τα Φαρμακεία.

Ο Ύγιεινολόγος της «Γυναίκας» Δ^ρ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Παιδίατρος — Παθολόγος Δέχεται καθημερινά, 8-11 και 3-5 Όμηρου 54 (Κολωνάκι) Τηλ. 610.888.

Η ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ

ΟΤΑΝ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ Η ΜΗΤΕΡΑ ΕΧΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Όλοι ξέρουμε ότι η διαφορά της γνώμης των γονέων για την ανατροφή των παιδιών, γίνεται αίτια των πιο λυπηρών συγκρούσεων.

Συχνά ο ένας από τους γονείς θέλει να είναι πιο αυστηρός στο παιδί τους: «Το χαλάς έτσι που το μαθαίνεις», συνηθίζει να λέει στο τέτοιο ημίσιό του, εκείνους που θέλουν να γίνουν ποτέ ένας άλλος πρέπει άνθρωπος. Και ο άλλος, έρθεσιμένος, απαντά: «Έχασες λοιπόν έσύ τα δικά σου; Γιατί το καυμένο κι αυτό να μη μπορεί να κάνει τίποτα απ' ό,τι το εύχαριστε!».

Αν οι δύο διαφορετικές αυτές γνώμες επηρεάζουν με πείσμα και με φωνές, γίνονται αίτια μιας σοβαρής αναταραχής στην οικογένεια.

ΟΧΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Το πρώτο βήμα για μια λύση: Διαφορετικές αντιλήψεις σχετικά με την ανατροφή των παιδιών πρέπει να αποφεύγονται να συζητώνται μπροστά στα παιδιά. «Αν η μητέρα αναγκάζεται να υποχωρήσει μπροστά στα κλάματα και στο πείσμα του Πέτρου, γιατί τότε ναύρα της δεν αντέχουν πιά, ο πατέρας δεν πρέπει να χειροτερεύει την κατάσταση, μαλώνοντας τη γυναίκα του. «Ας αφήσει τον Πέτρο να κερδίσει αυτό το γύρο και όταν φύγει, όταν πάει να κοιμηθεί, τότε μπορούν πια οι γονείς να λογομαχήσουν. Έτσι είναι αντιληφθούν ότι οι διαφορές τους δεν είναι τόσο μεγάλες, όσο νομίζουν. Πολλές διαφορετικές αντιλήψεις έχουν αίτια το ότι ο ένας από τους δύο δεν είχε καταλάβει ακριβώς την κατάσταση. Έτσι ο πατέρας να φανερώθηκε έξαφνα σε μια σκληρή ανάμεσα στον Πέτρο και στη μητέρα και να μη κατάλαβε καλά τι συνέβη. Έτσι να υπάρχουν ελαφρυντικές περιπτώσεις, γιατί κανένα παιδί δεν φέρει κανονικά όταν αισθάνεται τον έαυτο του αδιάβετο ή παρακουρασμένο. Ακόμα και οι όπαδοι των πιο αυστηρών μεθόδων ανατροφής των παιδιών πρέπει να τα έχουν υπόψη τους αυτά.

Έτσι η μητέρα να μη είναι τόσο υπερβολικά υποχωρητική και να νομίζει, όπως και ο πατέρας, πως η εργασία που δόθηκε στο παιδί πρέπει να γίνει. Μόνο πως έκαμε το λάθος να

του δώσει περισσότερη εργασία και το παιδί δεν θέλει να την κάνει. Βρίσκεται λοιπόν η μητέρα μπροστά στο δίλημμα ή να προσπαθήσει ανώφελα να κάνει το παιδί να υπακούσει, χάνοντας έτσι τον καιρό και την υπομονή της ή να υποχωρήσει, αφήνοντας το ελεύθερο από την υπερβολική δουλειά που του δόθηκε. Τις περισσότερες φορές προτιμά το τελευταίο για να κερδίσει λίγη ησυχία το σπίτι, έστω και προς ζημία της πειθαρχίας.

Αν οι γονείς μιλήσουν μεταξύ τους ήσυχα για όλα αυτά τα ζητήματα, αποδεικνύεται συχνά πως δεν υπάρχει καμμία διαφορετική αντίληψη του ενός από τον άλλον. Το εναντίον μάταια. Είναι σύμφωνοι στη βάση της ανατροφής του παιδιού τους και οι μικροδιαφορές μπορούν εύκολα να παραμεριστούν.

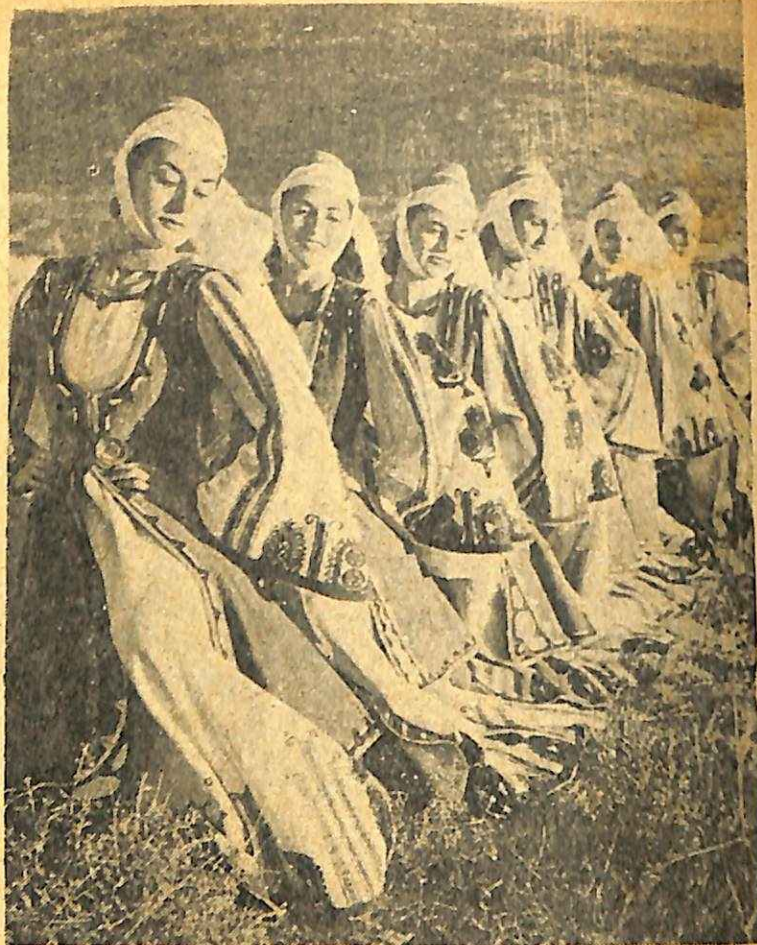
ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΟΜΩΣ...

Μπορεί όμως κάποτε να υπάρχουν ανάμεσα στους γονείς πραγματικά διαφορετικές αντιλήψεις. «Ας πάρουμε το παράδειγμα ότι η μητέρα είναι πεπεισμένη ότι το παιδί πρέπει να αισθάνεται πως είναι εντελώς ελεύθερο μέσα στο σπίτι του. Πώς μπορεί να σγκώνη τον κόσμο στις φωνές, να πηδάει και να ούρλιαζε σαν θηρίο, να φτιάχνει σιδηρόδρομο με τις καρέκλες και γενικά να κάνει το σπίτι άνω-κάτω. Ο πατέρας όμως δεν ανέχεται αυτή την υπερβολική μοντέρνα ανοησία. Έχει την ιδέα — όπως την είχε και ο πατέρας του και ο παππούς του — ότι τα παιδιά πρέπει να τα βλέπουν και όχι να τα ακούν και ότι αυτό το ελεύθερο φέρεση κάνει τα παιδιά να μη δίνουν την παραμικρή προσοχή στους άλλους, να μη σέβονται την ησυχία ή τις ασχολίες τους, τα κάνει με λίγα λόγια εγωιστικά, αναισθητά.

Σχετικά μ' αυτό το ζήτημα, όσα και να πουν οι γονείς, δεν θα συμφωνήσουν μεταξύ τους. Γιατί και οι δύο γνώμες έχουν την όρθή τους πλευρά, όπως έχουν και την εσφαλμένη.

Δεν μένει λοιπόν τίποτα άλλο, παρά να πούμε απλά στο παιδί, ότι ο πατέρας και η μητέρα δεν συμφωνούν ο ένας με τον άλλον σ' αυτό το πράγμα!

Μη τρομάξετε από το πρώτο αυτό ρήγμα που γίνεται στην ενότητα των γονέων! Γιατί δεν

Ο «Χορευτικός Όμιλος Νίκολς» σε μία κίνηση από τον «Πειρωτικό Χορό του Σκαλκώτα».

Ο ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΝΙΚΟΛΣ

Στις αρχές Μαΐου θα δώσει σειρά παραστάσεων στο Εθνικό Θέατρο Θεσσαλονίκης ο Χορευτικός Όμιλος της Σχολής Κώστα Νίκολς.

Ο Χορευτικός Όμιλος Νίκολς θεωρείται ως ένα από τα αρτιότερα συγκροτήματα της χώρας μας και οι εμφανίσεις του αποτελούν πάντοτε καλλιτεχνικό γεγονός. Ο Όμιλος έχει επισημοποιηθεί τις κυριότερες Ευρωπαϊκές χώρες και για τις παραστάσεις που έδωσε σε μία περιοδεία του το 1947 στην Ιταλία και Ελβετία, έγραψαν τα κολακευτικότερα λόγια οι έγκυρύτεροι ξένοι τεχνικοί. Οι παραστάσεις της Σχολής Νίκολς στη νύμφη του Θεματικού Θ' αποτελούν ένα πρώτης τάξεως αισθητικό και καλλιτεχνικό θέαμα. Δικαίως λοιπόν η εμφάνιση του Χορευτικού Ομίλου Νίκολς αναμένεται με τόνον ενδιαφέρον.

πιστέψατε βέβαια σοβαρά ότι το παιδί δεν ξέρει τίποτα για τη διαφορετική γνώμη που έχει ο πατέρας από τη μητέρα. Μπορείτε να είσαστε βέβαιοι ότι έχει κιόλας καταλάβει τα πάντα.

Τα παιδιά δεν είναι τόσο άνοητα, όσο μάς φαίνονται πολλές φορές και το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε σε μερικές περιπτώσεις είναι να παίζουμε μαζί τους με ανοιχτά χαρτιά. «Ας τους πούμε λοιπόν την αλήθεια: Ότι ο πατέρας θέλει ησυχία και τάξη στο σπίτι, όταν έρχεται το δράβη κουρασμένος από τη δουλειά. Η μητέρα όμως ξέρει ότι τα παιδιά αγαπούν να παίζουν την ημέρα και να κάνουν το σπίτι άνω-κάτω από τα παιχνίδια. «Ας παίζουν λοιπόν όταν λείπει ο πατέρας. Όταν όμως έρθει πρέπει να γίνεται ησυχία στο σπίτι. Έτσι και τα παιδιά και οι γονείς θα μείνουν ευχαριστημένοι.

ΛΙΓΟΣ ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΒΛΑΠΤΕΙ

Δεν είναι καθόλου κακό, αν ένα παιδί καταλάβει ότι οι γονείς του είναι διαφορετικοί, αν και οι δύο γνώμες έχουν την όρθή τους πλευρά, όπως έχουν και την εσφαλμένη.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Α	Β	Α	Ν	Α	Β	Ο	Λ	Α	Ν
Τ	Ι	Ρ	Α	Ν	Α	Ρ	Ι	Γ	Η
Ο	Ρ	Α	Μ	Α	Χ	Α	Γ	Η	Σ
Μ	Α	Ι	Α	Κ	Α	Ν	Ο	Ν	Ι
Α	Α	Τ	Λ	Α	Σ	Σ	Ο	Α	
Π	Ι	Α	Ι	Σ	Ι	Α	Ρ		
Κ	Ε	Ι	Μ	Ο	Σ	Χ	Α	Α	
Α	Ρ	Α	Τ	Ο	Σ	Α	Ρ	Ο	
Ι	Σ	Σ	Ο	Σ	Α	Ι	Ν	Τ	
Ν	Α	Ι	Ν	Τ	Ρ	Ο	Ι	Α	Σ
Α	Ι	Σ	Ο	Ν	Α	Ν	Α	Ν	Α

ΜΑΘΑΙΝΕΤΕ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΝΤΑΣ

- 1) Λέγονται έτσι μεγάλες εδόνες πεδιάδες που βρίσκονται στη Νότιο Αμερική, κυρίως νότια από τον Αμαζόνιο ποταμό.
- 2) Ο Λόρδος Βύρων.
- 3) Η εξουσία της τροφής.
- 4) Το σηκώσι. Τα άλλα τέσσερα είναι αισθητήρια όργανα.
- 5) Το περίφημο ατίθασο έργο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που μόνο εκείνος κατάφερε να το διαμείνει.
- 6) Η Έμιλυ Μπροντέ.
- 7) Ένα αρσενικό βασίλειο της Μέσης Ανατολής, που περιλαμβάνει τη Μεσοποταμία και μερικά ακόμη έδαφη.
- 8) Ο Αριστοτέλης.
- 9) α) Πολυδευκής, β) Χάρυδδης, γ) Φιντίας.
- 10) Ο χιμπαντζής.
- 11) Έχουν, και μάλιστα πολλές μακρές, να προφυλάσσουν τα μάτια τους από τις αμμουσέλλες.
- 12) Την εποχή του Πτολεμαίου του Φιλάδελφου (300 π. Χ.) στη μικρή νησίδα Φάρος, έξω από το λι-

μάνι της Αλεξανδρείας. 13) Η περίοδος της Αναγεννήσεως.

ΣΑΣ ΑΓΑΠΟΥΝ;

Έδω πώς θα πρέπει να ερμηνεύσετε τους σταυρούς με τους οποίους θαμολογήσατε τον έαυτο σας. 1. Υπολογίστε 5 βαθμούς για κάθε ΝΑΙ, 3 για κάθε ΚΑΜΜΙΑ ΦΟΡΑ και 0 για κάθε ΟΧΙ.

2. Αρθρώστε τους βαθμούς σας και... διαβάστε τη συνέχεια:

Α) ΑΠΟ 40 ΩΣ 50 ΒΑΘΜΟΥΣ: Σας αγαπούν δικαιοδογμένα, γιατί πιστεύετε στην αγάπη και στο σεβασμό προς τον πλησίον σας. Έχετε ανακαλύψει τη μεγάλη αλήθεια ότι όσο περισσότερο αγαπά κανείς τους όμοιους του, τόσο περισσότερο αγαπιέται από κείνους. Προσέχετε τις επιθυμίες και τις αντιτιθέμενες των άλλων, και προσπαθείτε να κάνετε μάλλον έσπει παραχωρήσεις απέναντί τους. Δεν περιμένετε απ' αυτούς να είναι τέλει. Και φερεστε έτσι, γιατί πραγματικά δεν θέλετε να πορολείψετε τίποτα για να είστε αγαπητή. Δεν είναι λοιπόν διόλου εκπληκτικό το ότι σας αγαπούν τόσο...

Β) ΑΠΟ 30 ΩΣ 40 ΒΑΘΜΟΥΣ: Βοιάζεστε σ' έναν καλό μέσο όρο. Έχετε αρκετά καλή κρίση για να ξέρετε ότι οι περισσότεροι από τους ανθρώπους αγαπούν εκείνους που τους μοιάζουν ή εκείνους που δεν είναι πολύ αλλοίωτοι απ' αυτούς στους τρόπους. Αποδείξετε την ανωτερότητα σας, χωρίς να φέρετε τους άλλους να κοιτώνται τις καλές σας διαθέσεις. Επιμένετε στη διαβίωσή σας να γίνεται αγαπητή στους όμοιους σας, ξερώντας πότε θα πρέπει να λέτε ΟΧΙ σε κάθε περιστάση που σας παρουσιάζεται να φερθήτε με έναν όχι σωστό τρόπο. Ενισχύστε την κοινωνικότητά σας, μεδαινώντας να αγαπάτε όλους, ειδικά τους περισσότερους ανθρώπους.

Γ) ΚΑΤΩ ΑΠΟ 30 ΒΑΘΜΟΥΣ: Αιήεστε σ' ένα μεγάλο όμιλο ανθρώπων που ζουν χωρίς διακρίσεις όπως τους φέρει το ρεύμα. Η μεγαλύτερη δυσκολία σας προέρχεται συνήθως από εκείνους που τους καταλαβαίνετε λιγότερο ακόμη και από τους άλλους, που... δεν τους

καταλαβαίνετε καθόλου. Σκεφτείτε μια στιγμή. Γιατί αντιπαθείτε τον έναν ή την άλλη; Μη σπαταλάτε την ενεργητικότητά σας νευριάζοντας με τις λεπτομέρειες του χαρακτήρα των άλλων, που δεν μπορούν να αλλάξουν με τίποτα. Φανείτε πιο θετικές και προσπαθήστε μάλλον να είστε έσπει εκείνο που έχετε την απειλή να είναι οι άλλοι. Αυτό που κάνει τους ανθρώπους αγαπητούς δεν είναι ούτε μυστηριώδεις, ούτε ακατόρθωτοι...

ΕΜΠΝΕΥΣΙΣ!

Απλοποιήστε, τον συνεδούλεσε να ξεφορτωθεί λίγο τα λάστιχα του αυτοκινήτου, που χαλάρωσαν έτσι αρκετά για να μπορεί να περάσει.

ΚΡΥΜΜΕΝΟ ΚΥΒΟΛΕΞΟ

- 1) ΦΡΑΚΟ
- 2) ΡΙΓΟΣ
- 3) ΑΓΙΓΙ
- 4) ΚΟΓΚΟ
- 5) ΟΣΙΟΣ.

ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟ

- 1) ΚΑΡΔΕΡΙΝΑ, 2) ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ, 3) ΕΙΚΑΔΙΟΣ, 4) ΧΟΚΚΑΙΝΤΟ, 5) ΜΠΑΚΚΑΡΑΣ, 6) ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ, 7) ΛΑΥΡΑΓΚΑΣ, 8) ΣΑΛΑΜΑΝΚΑ.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΕΡΙΝΑΣ

Όσο καταπληκτικό και αν σάς φανή αυτό, το γεγονός είναι ότι τα μισά φύλλα του δένδρου δεν ήταν τυχαία να φαγώθηκαν πριν από την... προτελευταία μέρα! Αφού τα φύλλα που έφαγε κάθε μέρα η κορούλα ήταν διπλάσια απ' όσα έφαγε η κορούλα την προηγούμενη, την 30ή η-φαι την προηγούμενη, απ' όσα έφαγε την 29η, απ' όσα έφαγε την 28η, απ' όσα έφαγε την 27η, απ' όσα έφαγε την 26η, απ' όσα έφαγε την 25η, απ' όσα έφαγε την 24η, απ' όσα έφαγε την 23η, απ' όσα έφαγε την 22η, απ' όσα έφαγε την 21η, απ' όσα έφαγε την 20η, απ' όσα έφαγε την 19η, απ' όσα έφαγε την 18η, απ' όσα έφαγε την 17η, απ' όσα έφαγε την 16η, απ' όσα έφαγε την 15η, απ' όσα έφαγε την 14η, απ' όσα έφαγε την 13η, απ' όσα έφαγε την 12η, απ' όσα έφαγε την 11η, απ' όσα έφαγε την 10η, απ' όσα έφαγε την 9η, απ' όσα έφαγε την 8η, απ' όσα έφαγε την 7η, απ' όσα έφαγε την 6η, απ' όσα έφαγε την 5η, απ' όσα έφαγε την 4η, απ' όσα έφαγε την 3η, απ' όσα έφαγε την 2η, απ' όσα έφαγε την 1η. Αυτό σημαίνει ότι η κορούλα έφαγε τα φύλλα του δένδρου σε 30 μέρες. Η κορούλα, ήταν μεγαλύτερος κατά 1 από το σύνολο των φύλλων που είχε φάει τις προηγούμενες 29 ημέρες. Αυτό σημαίνει ότι η κορούλα, αν πήρε κανείς για παράδειγμα τις πρώτες 5 μέρες: Την πρώτη ημέρα έφαγε 1 φύλλο, τη δεύτερη 2, την τρίτη 4, την τέταρτη 8 και την πέμπτη 16. Ο συνολικός αριθμός των φύλλων που έφαγε τις πρώτες 5 μέρες ήταν 15 φύλλα, ενώ την πέμπτη ημέρα τα φύλλα που φαγώθηκαν ήταν 16, δηλαδή ένα περισσότερο από όλα τα άλλα φύλλα μαζί.

Κινηματογραφικές πενιές

Η Ρίτα Χαίγγοουορθ θα έναρκόση τη «Σαλώμη» με σκηνοθεσία του Γουίλλιαμ Νήτερλε. Το γύρισμα της ταινίας αυτής θα αρχίσει τον Μάιο αφού τελειώσει αυτή στην οποία πρωταγωνιστεί τώρα. Ο τίτλος της είναι «Περιπέτειες στην Τρινταντ» και το θέμα της μοιάζει με της περίφημης «Τζι-λίτας». Μαζί της παίζει ο Γκλέν Φόρντ.

Η Μπέττυ Γκρένμπλ ζήτησε τον Φράνκ Σινάτρα ως συμπρωταγωνιστή της στη καινούργια ταινία της. Είναι όμως αμείβωτο αν θα της κινενοποιηθεί η επιθυμία της αυτή γιατί ο Φράνκ Σινάτρα δεν είναι συμπρωταγωνιστής των Αμερικανών παραγωγών.

Η Μόνα Φόρμαν πήρε ένα παράξενο τίτλο. Την ώνόμασαν «Αφροδίτη της τοπής» γιατί κυλάει μόνο πενήντα ιλός!

Η καινούργια εξωτική στάρ που απέκτησε το Χόλλυγουντ, η μισο-Ινδιάνα Έλιζαμπεθ Θρότ κατέκτησε όλους τους άνδρες με το πιο τυχερό απ' όλους φαίνεται πως θάναί ο Ντάγκλας.

Διψώντας γι' αγάπη

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 36)

Ζωή είναι εδώ, έχεις ανάγκη από αγάπη κι' από νιάτα... Έσκυψε να τη φιλήσει. Η Μαριλένα δέ δόθηκε δύναμι ν' αντισταθεί. Εκείνο που περίμενε, χρόνια, μπορούσε τώρα να τ' αγγίξει, ένοιωσε την αγάπη να την πλημμυρίζει. Το μυαλό της ζαλίστηκε κι' έγειρε στην αγκαλιά του.

Τρελλός από έρωτα κι' ευτυχία, την έσφιξε ο άνδρας στο δυνατό του στήθος.

— Τίποτα δεν θα μάς χωρίσει, αγάπη μου...

Και τις σκέπασε το πρόσωπο με φιλά.

— Η αγάπη... μουρούρισε η Μαριλένα. Το ήξερα πως κάπως έτσι έπρεπε να μοιάζει...

Το άλλο πρωί νιώθοντας στην καρδιά του δυνατό χτυπήματα, κατέβηκε ο Ζώρς στην ακρογιαλιά. Η Μαριλένα δεν είχε φαγή. Την περίμενε κάπου μία ώρα. Τέλος το παιδί του μαγαζιού του έφερε ένα σημείωμα.

«Φεύγω, του έγραφε, φεύγω για πάντα. Η αγάπη σου σαν πυρίνη λάδα με ακολουθεί. Δεν μπορώ όμως να προδώσω την τιμή του ανθρώπου που με τίμησε με τ' όνομά του. Δεν έχω δικαίωμα να φανώ ανάξια της εμπιστοσύνης του. Φεύγω. Σ' ευχαριστώ για την αγάπη σου».

Ο Ζώρς έσκυψε το κεφάλι απελπισμένος. Η ελπίδα έσβυσε στην καρδιά του...

Δύο χρόνια πέρασαν. Στα εγκαίνια μιας εκθέσεως στο Παρίσι ο Ζώρς έδεξε μία γνώριμη γυναίκα σιλουέτα, ντυμένη στα μαύρα.

— Μαριλένα!

— Ζώρς!

Τί έγινε, καλή μου, αυτά τα δυο χρόνια που σε γυρεύω; «Αλλάξες φαίνεται σπιτί».

— Την ημέρα που έφυγα, όταν έφθασα στο σπίτι, δόθηκε τον άνδρα μου νεκρό! Μού φάνηκε πως έφαίετα εγώ. Έπαθα τέτοιο νευρικό κλονισμό, που με πήγαν σε μία κλινική. Είναι δυο μήνες που δέχκα θεραπευμένη. Δύο μήνες που κι' εγώ σε γυρεύω Ζώρς, πρόσθεσε με χαμηλή φωνή.

— Θέλεις να περπατήσουμε λίγο Μαριλένα;

Κατέβηκαν στο δρόμο... Ο Ζώρς μίλησε πρώτος:

— Μου φαίνεται πως τώρα θα μάς χαμογελάσει η ζωή, γλυκειά μου. Θα ξεχάσεις τα περασμένα. Δώσε μου το χέρι σου.

Πισμένοι απ' το χέρι τράβηξαν κατά τις δόχες του Σηκουάνα. Τα φώτα που καθόταν έστρεφον στα νερά έλαίσαν με άστρα μελλοντικής ευτυχίας.

Λύσεις παιδικών

ΒΡΗΤΕ ΤΙΣ ΣΥΝΟΙΚΙΕΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ. — Κυψέλη. — Κολοκυνθοί. — Ποδαράδες. — Κολωνάκι. — Πλάκα.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΩΡΑ: — Ανέστη — Κανάς — Σπάνια — Σιγανό — Κράνος — Φανερό — Άνθος.

Η ΑΝΕΜΩΝΗ: — Οριζοντίως: 1) ΑΑ. 2) ΝΑΝΙ. 3) ΝΕΟΣ. 4) ΤΑ — ΝΑΤΟ. 5) ΑΙ — ΛΑ. — Κριζήτως: 1) ΑΝΝΑ. 2) ΚΑΘΕΤΩ: 1) ΑΝΝΑ. 2) ΑΕ. 3) ΝΟΝΑ. 4) ΙΣΑΪΑ. 5) ΟΛΑ.

ΟΙΚΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ - ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ο γνωστός επί μίαν εικοσιπενταετία μεγάλος οίκος Ραπτικής της κ. ΝΙΝΙΑΣ ΖΑΜΑΝΟΥ θα δώσει τα φώτα της πολυετούς πείρας του και της μακράς εν Παρισίους σπουδής της εργοδοτριας, η οποία θα παραδώσει μαθήματα Ραπτικής — Κοπτικής — Έφαρμογής στις μαθητριάς της δια της τελευταίας, τελείας, ταχείας και απλής μεθόδου της γεωμετρίας των Παρισίων και της ατομικής πείρας της.

Όσες θέλετε να κερδίσετε χρόνο, επωφεληθήτε της ευκαιρίας αυτής που σας προσφέρει η ΚΑ ΝΙΝΙΑ ΖΑΜΑΝΟΥ. Σε ένα μήνα θα σας τελειοποιήσει ώστε να μπορείτε να κόβετε μόνες σας φορέματα, Σαγιέ, Παιδιά.

Ζητήσατε πρόγραμμα του εργαστηρίου μας, Άλωση 46 (Κολωνάκι). Τηλέφωνο 70.270.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 24 Απριλίου — 7 Μαΐου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 21—30 Μαρτίου): Γιατί καταφεύγετε σ' αυτή την ψεύτικη υπερβολή για να κρύψετε το συναίσθημα της κατωτερότητας που σας βασανίζει; Προσέξτε γιατί θα μετανοήσετε. Φορήτε πράσινα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 31 Μαρτίου — 9 Απριλίου): Χαρούμενη διάθεση και ζωνή δημιουργικής χαρακτηρίζουν για σας αυτό το 15ήμερο. Επιτυχίες στον έρωτα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 10—19 Απριλίου): 15ήμερο ευνοϊκό για να δημιουργήσετε καινούργιες σχέσεις. Αυτό όμως δεν δικαιολογεί την τεμπελιά που σας έχει πιάσει. Είναι αλήθεια πως σ' αυτό φταίει και ο άστερισμός σας, αλλά ξεουδετερώστε την επίδραση αυτή με την έπιμονή σας. Το λευκό χρώμα θα σας βοηθήσει πολύ.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 20—30 Απριλίου): Είσαθε στο στοιχείο σας. Έχετε τόσα να κάνετε, που πάει να σας φύγει το μυαλό. Μην ανησυχήτε όμως. Θα τα προλάβετε όλα και στο τέλος θα συναντήσετε τον έρωτα να σας χαμογελά, πρό πάντων ή να πάτε σε ταξίδι ή σε έκδρομη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1 — 10 Μαΐου): Χωρίς να το καταλάβετε κεντρίσατε τη ζηλοτυπία μιας πολύ εκδικητικής γυναίκας, που θα προσπαθήσει να σας κάνει κακό. Φορήστε με ψυχραιμία για να το αποφύγετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11 — 20 Μαΐου): Μία καταθλιπτική ημέρα σας περιμένει μέσα σ' αυτό το 10ήμερο. Ξεουδετερώστε την φορώντας κόκκινα και γενικά κάνοντας μία άνδρική σε εύτεχστερες ημέρες.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 21 — 31 Μαΐου): Θα γνωρίσετε την «άδελφή ψυχή». Πολύ καλή οικονομική κατάσταση, λαμπρή τύχη, παρά τους διαταγμούς των γονέων του. Προσέχετε όμως τους μοχηρούς που θα ζηλέψουν την τύχη σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1 — 10 Ιουνίου): Μη στενοχωρήστε άδικα. Συμβουλευθείτε το γιατρό σας. Πρόκειται μάλλον για κακή κυκλοφορία του αίματος.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11—21 Ιουνίου): Κάτι μεγάλες πίκρες θα ξεχασθούν όπως γλυκοχαράζει ή ώρα της επίβιας.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 22 Ιουλίου—1 Αυγούστου): Επιτυχία στον έρωτα για τα κορίτσια. Κάποιος θείλος θα σας εξομολογηθεί τα αισθήματά του. Φορήτε ρόζ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2—11 Αυγούστου): Προσέξτε την υγεία σας.

Η υπερκόπωση δεν ωφελεί κανένα. Σε μία έκδρομη θα γνωρίσετε ένα πρόσωπο που θα παίξει σημαντικό ρόλο στη ζωή σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12—22 Αυγούστου): Οικονομικές δυσχέρειες. Απαιτείται μεγαλύτερη προσοχή στον προϋπολογισμό σας.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Ιουλίου — 2 Αυγούστου): Η υγεία σας θα καλύτερευσε αισθητά. Αφήστε κατά μέρος τα φλέρτ που πληγώνουν το σοφό σας μνηστήρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 3—12 Αυγούστου): Φθάνει ν' απλώσετε το χέρι για να δρέψετε την ευτυχία που σας προσφέρει η καλή σας τύχη. Φορήτε μπλέ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 13—23 Αυγούστου): Στοργικές εκδηλώσεις από τη μεριά του περιβάλλοντός σας. Φροντίστε περισσότερο παρά ποτέ την εμφάνισή σας. Φορήτε γκρι και λευκά.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 24 Αυγούστου—1 Σεπτεμβρίου): Η περίσκεψη και η φρόνηση είναι επιβεβαιωμένες για σας αυτό το 15ήμερο. Αν φερθήτε με επιπολαιότητα δεν θα μπορέσετε ν' αντιδράσετε στις άστροικές επιδράσεις και θα μετανοήσετε για την άπειρη σκέψη σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2—12 Σεπτεμβρίου): Μεγάλη ζωτικότητα θα σας οδηγήσει σε νικηφόρο τέρμα. Το πράσινο χρώμα θα σας βοηθήσει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 13 — 22 Σεπτεμβρίου): Μία αδιάθεσία σας περιμένει. Ένα προσφιές σας πρόσωπο θα περάσει μία δυνατή ψυχολογική κρίση. Μη την επιτείνετε σεις με την άκατανοησία σας.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23—30 Σεπτεμβρίου): Τα δάκρυα που θα χυσετε θα σας βγούν σε καλό. Μη ανησυχήτε. Η εύτυχία σας δεν διατρέχει κίνδυνο. Φορήτε λευκά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1—10 Οκτωβρίου): Υγεία άριστη. Μία αισθηματική περιπέτεια παίρνει απροσδόκητη τροπή. Οικονομικές στενοχωρίες που απαιτούν πρόσθετη προσπάθεια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11—23 Οκτωβρίου): Ισορροπία σωματικών και ψυχικών δυνάμεων. Προαγωγή στην εργασία.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 24 Οκτωβρίου—1 Νοεμβρίου): Αν άπλοποιήσετε τη ζωή σας, θα τη βρείτε ωραιότερη. Ξετράστε την πείσ σας και τα νεύρα σας στο γιατρό.

Το πράσινο χρώμα θα σας ευνόησει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2—12 Νοεμβρίου): Άριστες οι σχέσεις με τους συναδέλφους σας. Στόν αισθηματικό τομέα απογοήτευσις.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 13—22 Νοεμβρίου): Μη παρανοήσετε τις διαθέσεις κάποιου που θα σας προσφέρει ένα δώρο. Το ενδιαφέρον του μένει στην καθαρώς φιλική σφαίρα.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Νοεμβρίου—2 Δεκεμβρίου): Αντιμετωπίστε μεθοδικά όλες τις συνέπειες των πράξεών σας και μη παίζετε κορώνα γράμματα τα συμφέροντά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 3—11 Δεκεμβρίου): Μικροκαυγάκι ανάμεσα σε γονείς και παιδιά. Μη παρασύρεστε από την όξθυμια σας. Όπου είναι οικονομική στενοχώρια, εκεί είναι και η γκρίνια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12—22 Δεκεμβρίου): Αποφεύγετε τη ρουτίνα και χρησιμοποιήστε γονιμότερα το χρόνο που σας μένει ελεύθερος. Φορήτε κόκκινα.

ΡΙΝΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 23 Δεκεμβρίου—1 Ιανουαρίου): Μη αφήνετε το ταχυδρομείο σας παρατεταμένο. Μία διάκριτη φίλη επίζητεί την ευκαιρία να μάθει τα μυστικά και τους αισθηματικούς δεσμούς σας. Φορήτε γκρι και μπλέ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 2—11 Ιανουαρίου): Υπάρχουν ενέργειες ανεπανόρθωτες, σαν αυτές που σας σπρώχνουν να κάνετε και άναποδιά της τύχης. Άλλα η φρόνησις είναι ικανή να ξεουδετερώσει τέτοιες αναποδιές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 12—21 Ιανουαρίου): Η τύχη σας ευνόει περισσότερο από μέρα σε μέρα σε όλο αυτό το διάστημα. Έπωφελήθηκε και τριπλασιάσετε τις καλές σας προσάθειες.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 22—30 Ιανουαρίου): Θα παίξετε καλά το παιχνίδι σας και θα κερδίσετε το ποθούμενο, αν υπολογίσετε καλά τα άσθενη σημεία του αντιπάλου. Φορήτε λευκά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 31 Ιανουαρίου—9 Φεβρουαρίου): Υγεία έπισημής. Αν προσέξετε, θα αποφύγετε την άσθενεια, ακόμη και την άπλη άδιάθεσία. Φορήτε μπλέ.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 10—19 Φεβρουαρίου): Τίποτε δεν γράζει περισσότερο όσο η άπαισιοδοξία και τα αισθήματα της πικρίας, που υπονομεύουν συστηματικά την ψυχική διάθεσι. Χαμογελάτε. Φορήτε κίτρινα.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 20—29 Φεβρουαρίου): Πιστά και άμοιβαία αισθήματα. Καλές προοπτικές αν έχετε παιδιά. Φορήτε φορέματα σε χρώμα λβουάρ.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 1—10 Μαρτίου): Ένα πάρτυ θα δώσει την ευκαιρία στους φίλους και γνωστούς σας να έκτιμήσουν τα χαρίσματά σας. Έπιστροφή προσφίλους προσώπου.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (Από 11—20 Μαρτίου): Ευχάριστη άστροική άτμόσφαιρα για τις οικογενειακές σας φροντίδες, αισθηματικές χαρές. Φορήτε σκούρα μπλέ.

Η ΣΙΒΥΛΛΑ

Το καλύτερο δώρο
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΧΩΡΙΣ
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ —
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
Σόλωνος 78. Τηλ. 610-017

100
ΩΡΑΙΟΤΑΤΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΜΑΧΑΙΡΑΚΙΑ
ΠΗΡΟΥΝΑΚΙΑ
ΚΟΥΤΑΛΑΚΙΑ
ΕΠΑΡΓΥΡΑ
ΑΜΕΤΑΒΑΝΤΑ
από 5000 έως 10000 δρ.
ΖΟΥΛΟΒΙΤΣ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 10

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ
Μενάνδρου 75. Τηλέφ. 55-638

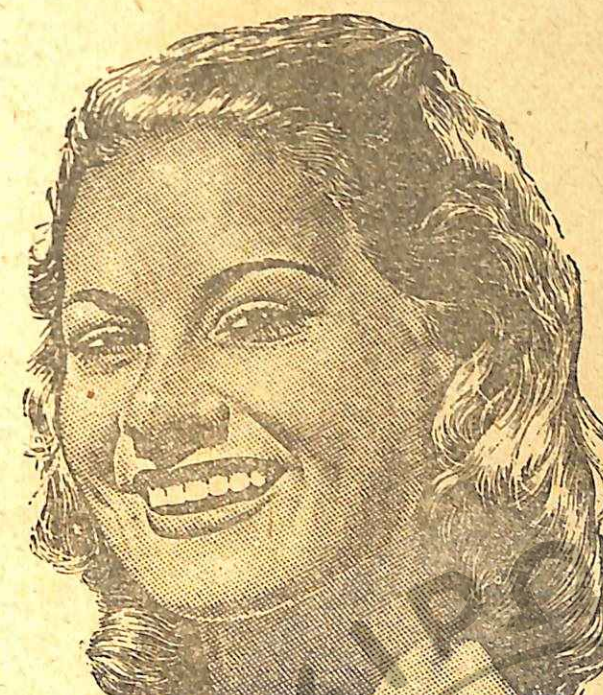
ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΕΣΘΕ
ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟ ΣΑΠΟΥΝΙ
ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ ΠΗΤΕΡΣ
"Αν θέλετε στίλβνα με ταξένια μαλλιά, χωρίς πιτυρίδα και δέρμα βελούδινο Ζητείτε επίμονως το έπιστημονικό σαπούνι ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ ΠΗΤΕΡΣ

„ΓΚΡΕΚΑ“

Εύγνωμονώ την

KOLYNOS

Για τὰ γερὰ και
Λευκά μου δόντια

Η ΚΟΛΥΝΟΣ παράγει ένα δροσερό ΑΦΡΟ ό οποίος καθαρίζει τὰ δόντια και δροσίζει τὸ στόμα.

Η ΚΟΛΥΝΟΣ είναι οικονομική και σώζει όσο καμμία άλλη τὰ δόντια από την τερηδόνα.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ.

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Οι περιγραφές των πλεκτών αυτών στη
σελίδα 44 του έπομένου τεύχους αρ. 60

1

2

3

4

1ο ΔΕΚ
νίου—1 'Ιου
ερωτα για τα
σειλός θα σας έξ
σθήματά του. Φορή

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (Α
ουλίου): Προσέξετε την